

Engin Yılmaz 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Engin Yılmaz 2

2 ARALIK 1988 TARİHİNDE ANKARA'DA DOĞDU. İLK VE ORTA ÖĞRETİMİNİ ANKARA'DA TAMAMLADI. ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ İŞLETME BÖLÜMÜNDE BİTİREN ŞAİR ŞU AN ARTVİN'DE YAŞIYOR.

Acaba

Gölmek için güzellik lazım neticesinde,
Veda kelimesi aynı güzellik içeriyor zamanla
Gölümsemek yakışır güzelliğe, vakt-i seher dâhil...
Güzel bir gülersin sen şimdi,
Kahkahalar hariç
Gökyüzü mavi kalır gökyüzünde,
Siyahı "son" yazılan hikâyemizde...

15 EKİM 2015 PERŞEMBE
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Acaba-3

Gülümsemek için bir gece sabahlamasına aşına olmak vakti,
Ya da neticesi aşk olacak kadar masumiyet
Cebimde hayali bir hikâyenin yankıları
Ve ben aynı mahrumiyet bölgesinde,
Ölümün en siyah anında hala bekliyorum,
Güzel bir gülümsemeyi...

16 EKİM 2015 CUMA
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Acaba-4

Güzel,
Gülüyorsun.
Yalnızlıkla kavgan bitmiştir şimdi
Ya da bana senden bir şey kalmamıştır...

31 EKİM 2015 CUMARTESİ
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Acı Sabah

Bir sabah daha
Yeniden zor olacak
Aynı acıların yaşandığı bir gün arzu etmezdim
Kırılgan olmamak lazımmış

Bir sabah daha
Yeniden zor olacak
Gülmek için çaba göstermeli artık
Bırakmamalı nefes almayı
Birden kapanırsa tüm yollar
Bir kalp ağrısı olacak tabi

Bir sabah daha
Yeniden zor olacak
Bırakmıyorum benliğimi
Zorlu yokuşlar bekliyor beni
Biliyorum
Güneşsiz bir sabah var
Belki de son yazısı altında
Son kez uyanıyorum
Ölürsem bugün
Çıkış yoksa
Acımasız davranacaksa hayat
Son sabahımda bile seni özlüyorum.

25 ARALIK 2011 PAZAR
SAAT:07.12
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Acz

Yol üstünde uğrak noktası mukabilinden uğraması vacip sayılmış bir lokantadan da
ötesine
Halbuki hiç bir zaman anlamlı değildi saatler bu kadar
Bahsi geçen tüm feveranlar hatırına keşfi mümkün olan aşklar yeniden alev buluyor bir
kıvılcımla
Bana ne zaman sevmek uğrar bilmem
Çünkü tüm letafet şahsınızda;
Ben acziyet makamında..

28 OCAK 2017 CUMARTESİ
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Acz-2

Aşk ile yansam evladır;
Yahut letafet...
Kimyevi zaruretler bulur beni şimdi,
Ya da birtakım yoksunluk birikintileri,
Kimse bulamaz çözümü.
Aşk ile yansam evladır,
Yahut gerisi teferruat-ı şahaneleri;
Aşkın bende zaruret,
Kaybetmek hüsn-ü makbul...

4 ŞUBAT 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Acz-3

Zaten sıradanlığından da sıradan bir gün,
Yahut sadelikli bir keder provası
İnsan,
-ki kendisi mahlukat-ı şahaneleri-
Ölümlerin en güzeline liyakat ister...
Ömür verilir nefes alınır
Şimdiden şimdisizdir oysa
Nedir ki karartılı gün sancıları,
Yoksa kederli midir kendisi?
Zerrenin kimliğine bürünürken...

27 şubat 2018-doğubayazıt

Engin Yılmaz 2

Ağlamaklı Bir Sabahsızlık Provası

Ağlamaklı ve karanlık misali
Ateşler içerisine düşmekteyim
Yağmurlar yağıyor üzerime
Her bir damla kıvılcım emsali

Ağlamaklı ve karanlık misali
Ateşler içerisine düşmekteyim
Bin bir feryat içinde masum bir çocuk yüzüyken
Karanlığın nefesiyle bir elveda kelimesiyim

Ağlamaklı ve karanlık misali
Acı ve hüzün iç içe
Duyduklarım veya konuştuklarım hep aynı
Yalnızlığın en kötü haliyim

Veda kıvılcımlarıyla aydınlanıyor gökyüzü
Ben bir tek kelimenin esiri
Aşkın girdabında hüznün ilk hecesi
Sabaha karşı sabahsızlık özlemindeyim

Ağlamaklı ve karanlık misali
Hasret kavuruyor içimi
Duvarlar üzerinden dönüyor aşk öyküsü
Ben zamanın aynı adlı eseri
Belki aşk kitabının önsözü
Ya da hayatımdaki son sözüm oluyorum
Ben senin için
Senden daha fazla ölüyorum...

Engin Yılmaz 2

Aidiyetten Uzak Kuralsızlık

Şüphe etmekle geçiyor zamanım
Var mı yok mu gibi sorular
Görünür cevaplar
Tek arzudur
Bilmiyorum geçmişimde bu kadar soru sormazdım
Soruları bile sorar oldum şimdi

Şüphe ile geçiyor zamanım elbette
Nedeni belli değil
Bir kural keşfettim
Onu uyguluyorum
Her seferinde
Ve yeniden
Kuralsızlık...

NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:06.15
27 NİSAN 2012 CUMA

Engin Yılmaz 2

Aitlik Hali

Aşk sana aitken güzeldi
Kayboldu şimdi bütün göz yanılgıları
Bitti tüm ağlamaklı sesler
Birdenbire hayatımın manası farklılaştı
Yaşamayı öğrenme sürecinde

Aşk sana aitken güzeldi
Kayboldu şimdi bütün göz yanılgıları
Aşka dair her şey birdenbire nefrete dönüştü
Senin hayalini görmek bana hayal oldu
Şimdi nefesimi alırken bile düşünür oldum

Aşk sana aitken güzeldi
Kayboldu şimdi bütün göz yanılgıları
Ankara büyük şehir
Her yeri hatıra
Her yeri ayrı bir hüzün kokan şehir
İçimde sadece dizelerim kaldı
Ve yazamadıklarımı koyduğum noktalama işareti...
ÇUBUK/ANKARA
ŞAAT:01.07
24 HAZİRAN 2011

Engin Yılmaz 2

Akdeniz Mavisinin Şiiri

Sadelikle,
Sessiz bir kıvılcım
Ve Akdeniz mavisine benzer bir gece
Travmatik karanlığın ortasında öylece duran bedenim
Veda zamanı gelmiştir
Kırmızılarının arasında bir hanımefendi
Gülümser gibi
Hayat kadar billur ses
Makam-ı saadet arzına talep olmuştur
Ne güzel gülümsüyorsun şimdi!

22 KASIM 2016 SALI
LYKİA WORLD GOLF HOTEL/DENİZKAYA/SERİK

Engin Yılmaz 2

Akşamüstü Yakamoz Şarkılarıyla Bir Matem Gecesi Senfonisi

Kendi mevsim sayımlarımın aksine
Destursuz, kalıbı dar bir yalnızlık seziyorum
Keder bir rıhtım gibi bekliyor kendi gidişimi
Beklenen!
Öteden beklenen,
Bırakma benim hayalsiz gülümsememi...

Kendi mevsimsiz sayımlarım var
Adi ve isimsiz sonbaharlar yaşanırdı o zamanlar.
Nedir beklenenin beklediği?
Kadının anlamsız trajedileri var
Ne mel'un bir kimsesizliktir bekleyen için

Beklemek bir kaybediş ifadesidir.
Çırılçıplak bir bedenın koynunda...
Yakamoz hayali mi bekleyendeki?
Hangi yorgunlukları yok sayıyor?
Gözü pek karanlığın ortasında matem tutuyor
Bunalımların ötesinde çırpınışlar var
Hani bırakmasa yorgun bedenini olmazlık
Ya da hayalet olsa bir nevi itaatkâr hayallerin gölgesinde
Beklenen için yok etmezdi kendi bedeninde
Titrek ve masumane arzusunu...

Kendi mevsimlerini özlüyordu kadın
Sayımların yıktığı parmaklıklar ardını
Bedeninde hapsetmek istiyordu oysa
Sevişmenin en aciz halini
Beklenen!
Ey Beklenen!
Nereye kayboluyorsun bilmem
Hangi bedenın kimsesizliğindesin?

Mevsimleri saymak için sahipli saydım tüm kırıntıları
Toprak kokusu bile yetiyordu
Mevsim saysam fark etmez
Nefessiz yalnızlığımı
Kadının hikâyesi...
Bir yakamoz sarhoşluğunda...

Engin Yılmaz 2

Alacakaranlıktan Notlar

Kalbimden; doğan güne inat bir vakitlerin tam ortasında
Yeniden gülümseme belirdi yüzümde
Ve hep alacakaranlığın belli belirsiz kimliğinde
Ne siyahı ne beyazımsı
Her yer grimsi
Sanki gülümsemek ile ağlamak arasında kalmak gibi
Halbuki,
Doğan güneşle inatlaşmazdım ben
Kendisi ile aram iyi olmuştur her zaman
Bir gülümseme çıkardım aydınlık yüzüne
Hafifçe bir "merhaba"...

Kendimi sürgün etmişim alacakaranlığa
Sabahları gelmez olmuş bizim fakirhaneye
"Yalnızlık" diye tuttururken
Saniyelerle zaman ölçer oluyorum artık
Sürgün, alacakaranlığın emanetine...

Gün, güneş, yıldız, ay
Parlayan ne varsa
Artık bana,
Bize...
Bunu haykıran "Sezen" kadar olamadık vesselam
Biz yine gün doğurmadan devam ediyoruz yaşamaya
Sürgünden dönsek ne çare
Alacakaranlık bu
Sürgünden de öte...

27 TEMMUZ 2020
arhavi/artvin
saat: 04.00

Engin Yılmaz 2

Alacakaranlıktan Notlar-2

Sessizce bir ılığın garantisiydi gün doğumu
Pek tabi alımlı bir alacakaranlık bizimkisi
Vedalarını yeni tüketmiş bir gölge
Yahut şimdişiz yarını kovalayan haylaz genç
Hepsi ben, hepsi bir şahıs zahirinde
"Keder" diye ruhuma emanet edilen veryansın
Zamansız selamını çaktı gğē
Yarınların kalıplaşmış hüznü, hüsn- zan olmuş yağarken üstüme
Soluksuz ıkıyorum, ama yorgunum, merdivenleri
Her şey bir soluk üstümde soluk soluğā beklerken
Ne yaman igermiş bendeki!
Ne ilerleyebilriyrum ne de geride kalanlar için bir soluk alıyoum
Tketmişim tüm takatimi
Yaşamaya alışırken...

Ey yangın olmuş sürünen gönlüm
Sen de bir zaman ayağā kalkacaksın
Güzel bir sabaha uyanacakın elbet
Bugün biter, yarın biter,
Ne salılar kalır ne arşambalar
Bir bakmışsın ki doğmuşsun yeniden
Gülümseme senin yüz hatlarında belirmiş
Ebedi takatsız kalacak değilsin ya!
Elbet sner yandığın ateş
O zaman görünür tüm günahlar
Alacakaranlık denen illete yenisi eklenmez
Yarından sonra...

28 TEMMUZ 2020
kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Alacakaranlıktan Notlar-3

Bazen;
Kabuklarımdan sıyrılıp kaybolduğum zamanlar hatırına
Bir kara parçası düşlüyorum
Biraz bozkır ekelim üstüne
Kahverengi toprakları olsun
Üzerinde sararmış otları
İnceden bir esinti hissedilsin tarlalarında
Çalılıkları arasında kalan ufak toprak birikintileri müstesna
Vedalar yaşanmasın yer yüzünde
Şimdilik kısa senfoniler dinletsin, göçmen kuşlar
Bir kara parçası sadece
Adına kimyevi duygular eklensin
Sembolik olmasın simgeler
Dağları olsun şöyle upuzun boylu
Eteklerinde yaşam kırıntısı yeşil ağaçlar
Yağmurlar, karlar yağsın
Yer yüzündeki toprağı süpürsün rüzgarlar
Usluca dokunsun tenime
Kimliğimi hiçe sayarak
Neticesinde biz de insanız
O kara parçasında,
Asya dahil...

Dereler aksın iki dağ arasında
Türküler söylensin dursun
Duvarlarında şiirler biriktirsin yeni yetme delikanlılar
Artık olsun olacak olan
Biz yine şarkılar söyleyelim
Bir kaç mısra hatırına
Asya'dan duyulsun çiçeklerin neşesi
Essin bir rüzgar ne çıkar?
Ne götürebilir ki benliğimizden?
Sıradan ve nadiren
Müstesna bir neşe bizimkisi
Korkusuz sevinelim hatta
Umutlar yeşerirken

4 AĞUSTOS 2020 SALI
arhavi/artvin
saat:23.45

Engin Yılmaz 2

Aldığım Tüm Nefeslere Saygıyla

Zamansız, böyle aheste bir keder
Yahut niyesiz ölüm
Her anlam ayrı bir niyet ve niyesiz ölüm,
Niyesiz ölüm
Hep ölüm...
Zamansız, böyle aheste bir keder
Haybeden heybeye ölüm,
Birkaçı nefessiz,
Süresine kısıtlama getirilmiş hayatların pençesinde
Şimdisiz ölüm,
Niyesiz ölüm,
Hep ölüm,
Ne güzel ölüm...
Zamansız böyle gerçeküstü bir keder,
Ölümü istemek ne güzel
istemsiz ölüm,
Yahusuz ölüm,
Hep ölüm,
Ne güzel ölüm...
Kadarı kederleşmiş ahestesi evvelki zamanda gerçeğe yakınsız yalansız bir keder,
Nefesin kesilmesi ne güzel,
Amaçsız ölüm,
Yorgun ve sorunsuz ölüm,
Hep ölüm,
Ne güzel ölüm...
Bana kalan zaman diliminde öfkesini yenmiş ve yeniş biçimine mağlubiyeti dillere
destan bir keder,
Kadarı eder çaresiz kederlere gebe veyahutsuz ufacık bir nefes kırıntısına muhtaç ölüm,
Şimdiden şimdisiz ve atısız kalacak bir ömüre yakışması muhtemel sonlar yazılmış
ölüm,
Keşke deniz kenarında hafif ve acısız olsaydılarının başında gelen bir ölüm,
Bozkır bile sayılamayacak kuraklığın sıcağında yüzü koyun yer üstü yüzüzlüğünde
ölüm,
Var olanı gerçeklik kazanmış ölüm,
Hep ölüm,
Kedersiz ölüm,
Ne güzel ölüm....
Tek nefeste bitmesi muhtemelden daha öte olan yalnızlık kırıntısına saygıyla,
Ilık bir rüzgarın garantisinde gizlediğim tüm yanılgılara saygı duruşu mükabilinden
yapacağım her teşbih hatasına güzel bir gülümsemeyle cevabıma,
Şimdiden "merhaba"
Merhaba ey güzel ölüm,
Merhaba diyeceklerle "merhaba"
Şimdiden aldım bekliyorum nefesimin bitmesini,
Ölüm ne güzel ölüm,
Hep ölüm,
Haber bültenlerindeki on saniyelik ölüm
Ağlamasız ölüm
Ne güzel ve ne içten ölüm...

16 EYLÜL 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Ama Kaygısız

Sorgusuz sualsiz bir kaç harfi sıralasam
Vedaya nazır olmasa kelimelerim
Anlamı olsa
Ama ağlamaklı ve umutsuz olmasa satır aralarındaki anlamsız işaretlemeler
Noktalâmalar sövmese kalemime bir kere olsun

Oysa sesleriyle görürdü insan
Pek tabi yaşıyoruz
Ama azıcık kafasını yaşasak aldığımız nefeslerin sarhoşluğunun
O kadar oksijen boşa mı?
Yoksa hepsi sadece satırlar dolsun diye mi?
Ama kaygısız...

7.7.2023/karasu

Engin Yılmaz 2

Ama Kaygısız-2

Peş peşe
Peşinden bir kaygı daha
O kadar garantisi var mı?
Biraz fazla küçümsüyorum galiba
Ölüm kelimesinin manasının silüetini

Oysa gönülleriyle görür insan
Gözlerde birleşir
Kapanır hayal perdesi, gözlerde
Ve sahnede yeniden bir adam
Bu sefer güne selamını söyler
Belki gülümser
O kadar mürekkep boşa mı?
Yoksa tükenmez kalemler tükensin mi?
Ama kaygısız...

7.7.2023/karasu

Engin Yılmaz 2

Ankara'da Zaman

Oysa ne güzeldir Ankara'da zaman
Kendisini gerçekleştirir insan
Birkaç hatıra birikir
Kaydı olmayan zihin defterinde
Bir akşam vakti çöker grimsilik tepesine şehrin
Yeşil terk etmiş
Kahverengi topraklarını
Her şeye rağmen bir gülümser ki şehir
Ağlamaklı haliyle bile
Mütebessim olur insan

Oysa ne güzeldir Ankara'da zaman
Bazen gülmek ister insan
Birkaç anımsama gelir aklına
Kayboluşlarını özler
Hatırı sayılır bir kaybedişte
Yine yeni ve yeniden
Mütebessim olmak erdemdir
Ama bile bile
Hicran dolar yüreğine
Gülmek istemez insan

Oysa ne güzeldi Ankara'da zaman
Her zaman en güzelini istemişti
Eylül kahverengiliğinde
Saat insanlığı epey geçmişti
Zamansızlık çöktü şehre
İnsanlıktan daha önemli görüldü
Muktedirlik
Erdallara kıyıldı
Mahir oldu
Deniz oldu insan...

Engin Yılmaz 2

Anlamsızlık Paradoksu

Bir paradoksun içindeyim
Kayboluyorum
Kelimelerin anlamsızlık okyanusunda
Virane bir halde buluyorum kendimi
Ya da kendimden saydığım her şeyi

Bir paradoksun içindeyim
Kayboluyorum
Sonlarla başlarken hayatıma
Yeni bir sonlu başlangıçlar yapıyorum
Ama her seferinde
Hayatımla çelişiyorum
Sevmiyorum ben kendimi
Ya da kendimden saydığım her şeyi

Bir paradoksun içindeyim
Kayboluyorum
Şimdiden bir şimdi buldum bile
Söylenenleri duymama evresini bitirdim
Söylüyorum bir şeyler
Etkiye tepkiler arttı
Artık bakıyorum çevreme
Konuşuyorum anlıyorum
Ama cevapsız bırakmak hoşuma gidiyor
Ne deseler, ne sorsalar
Aynı şeyi söyleyesim geliyor
Ben nefret ediyorum kendimden
Ya da kendimden saydığım her şeyden

Bir paradoksun içindeyim
Kayboluyorum
Artık hayat mı yaşıyorum
Sorguluyorum
Sevişmek daha cazip geliyor
Ama hiçbir vücut tatmin etmiyor
Daha kaç vücut gerekli acaba
Soruyorum bazen
Hiçbir zaman cevabı gerekli mi şimdi
Ben biliyorum kendimi
Ya da kendimden saydığım şeyleri

Bir paradoksun içindeyim
Kayboluyorum
Kaybolma evresinde yazıyorum bazı şeyleri
Yazdıklarımı okumadığım zamanlarda
Düşünmek bir şeyler
Karanlıkta tek sesin klavye sesi olduğunu düşünerek
Artık sevmiyorum kendimi
Ya da kendimden saydığım şeyleri

Engin Yılmaz 2

Araf

Hangi mevsim sana bu kadar benzer?
Düşler ve diğerleri dışında...

ANKARA/24.05.2015

Engin Yılmaz 2

Araf Yolcusu

Gözlerimin önünde oldu her şey,
Zamansız bir gidiş rüyalarımı süsledi.
Hikâyesi basit bir trajedi,
Ya da biz kendimizi fazla önemsiyoruz...

Engin Yılmaz 2

Arayış

Aynı şarkıları söylüyoruz yine
Mevsimler hep aynı
"Sıradan bir yaşantı" diyelim gitsin
Noktalama işaretleri bile aynı
Oysa nidalar atardık eskiden,
Kelimeler kifayetsiz kalırdı
Gülüşlerimizi arar olduk şimdi
Ah o baharlar gelmez oldu!
Yakariş mevsiminde benliğimiz kaldı
Hep acınası şarkılar söylüyoruz,
Sokak arası,
Arada bir sayılabilecek,
Kısa nefesli gülüşmelerimiz hatırına
Ne aşkı bulabildik
"Sonsuz" kelimesine nazire
Ne de dillenebildik bir aşk uğruna
-Kerem gibi yana yana-
Bülbüle temaşa...

Ey yalnızlık konulu temaşa,
Bıraksan da beni, gülsem, en az çocuk kadar
Ya da sen gel be aşk
Eh o da doğru
Gülsek, aşk mı olurdu?
Sahi, nasıl aşık olunur?
Sen gel aşk,
N'olur gel,
Gel de tadalım doya doya
Yalnızlığa söyle,
Azıcık "yalnız" bıraksın bizi

12 kasım 2020
kemalpaşa/artvin
saat:02.40

Engin Yılmaz 2

Ardımda Adımladığım Arnavut Kaldırımlarının Şiiri

Belki de bu son canan kaybımdır,
Veyahut vaziyet-i ahvaldır kim bilir.
Sadeydi sadece;
Bütün cümlelerden hallice, yalnızlıktan kötü
Ne zaman son hayal etsem;
Ki mutluydu her bir satır,
Elimde kalan boş kümelerdi matematiksel çaresizliğim içerisinde.
Belki de bu son canan kaybımdır,
Veyahut vaziyetimden kimlik beyanı
Arnavut kaldırımlardan hatıralarıma hatırı sayılır izler bırakan güzelden yalnızlık
zamansızlıkları
Şimdilik arz-ı endam eylemekte.
Belki de bu son can kaybından zat-ı muhtemele geçiş sağlar
süregelen mutsuzluk kalıntıları,
Artık şarkı dinlemek değildir niyetim,
Onun şarkısını söylemekse mazide
Ben ne zaman o caddeyi görsem
Ya da o cadde görse beni
Yine de ardımda bırakamam kimliksel çalkantıları
Çünkü yaşamak o gözlerde güzeldi
Tüm çünkülerin toplamı hayat
Ve hayat hep hüsrarla biten şarkıların aklımda kalan ezgilerinde gizli.
Belki de bu son canan kaybımdı,
Nefessizlik yanı başımda
Cümlelerin sonuna üç nokta koyar hayat,
Nokta konulan cümleler başka baharlarda
Ve aynı beyaz elbise kırmızı rengin pençesinde
Arnavut kaldırımların yürüyüş adımlayan adamı olmak var şimdi,
Kaybetmek,
Kaybın sonundaki ağlamak,
Elbise,
Beyaz, kırmızı vesaire...

6 ŞUBAT 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Asker Yeşili

biz sadece özlemeye devam ediyoruz
karanlık bir pusuda kaybolmuşuz
güzel gün görmek hayal
canımız gitmiş
kalakaldık

biz sadece özlemeye devam ediyoruz
karanlık bir pusuda kaybolmuşuz
ağlamamak normal olmuş
bırakmışız kendimizi
belki bir silah sesiyle irkiliriz
ya da aynı tonda bir fon müziği vardır kim bilir
asker yeşili kıyafetleriyle pusuda beklemişler
asker görmüş asker zannedilenleri
askere asker dememişiz
karşıda yabancı birileri
hepsinin gözünde aynı kin
aynı değil tenlerimiz
aynı korkuyla yaşıyoruz ama

biz sadece özlemeye devam ediyoruz
karanlık bir pusuda kaybolmuşuz
kaybettiklerimiz öncekilerin devamı
kaybetmek istemişiz
ölüm bulmuş her sabahki gibi bizi
biz bir ölüm griliğinde
asker yeşili kıyafetleriyle duranları görmüşüz
göremediklerimiz ölüm griliğine sebep olanlarmış
19 HAZİRAN 2012 SALI
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Aşırı, Gün Doğumu...

Ertesi gün vakit gelecekti
Ve birtakım hayal müsveddelerine gizlenmişti sokaklar
Zamansız gidişlerin neticesiydi ağlamaklı ruh hali
Yahut çaresizlik kisvesi ancak bu kadar çökerdi insanın üzerine
Gölgelerin nispi gücüydü bu
Korkusuzluk kadar sahici hiç bir şey yokmuş...

30.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Ateşlerin Gölgesinde Temmuz Öğleden Sonrası

Lüzum değil karanlığın tanımı
Sanki ölüm bize bu kadar yakındı...
Ya baharlar bize daha yakın
Ya da kışların adı çıkmıştı.

Keyifli hüzünlerim vardı
Bir de kaybedişlerle örülü sonbahar şarkıları
Belki temmuzu iki geçiyordu,
Ya da vakit cuma değil...

Kuruşlu sayılan tüm günlerime inat
Yeniden diriliş yazılıyordu
Diğerlerine özet mahiyetinde
Baharların adı hüsrân
Ve temmuz kederde boğuluyordu

Lüzum değil karanlığın tanımı
Ateşler içindeki aydınlığın yanında

Şarkılar söyleniyordu
Şiirler dile gelirken
Belki de hiç bir cuma
Karanlık kadar aydınlık olmamıştı

SİVAS'A

Engin Yılmaz 2

Avluda-4

Yağmur olabilmenin tarihçesiydi zaman,
Keşke yeniden taze kalabilseydik
Şimdilik ölümler kalıyor nefessiz..
Ayrı bir neden bulunmaz zamansız kalmaya
Çünkü her neden bırakır kendini bir başka sonsuzluğa...
Yağmur olabilmenin tarihçesiydi aşk
Ve her zerre onun önünde el pençe bel divan,
Sonu sonsuzluktan sonrası olan yeni bir sonranın evveliyatıydı gün,
Her daim yeni bir ahir çıkardı zamandan
Ey güzel mihr-i zaman;
Gel de gülsün mah-ı meşk...

31 MAYIS 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Avluda-5

Şehrin her bir cadde kırıntısı zamansız bir vedanın tecellisi,
Her şimdiki zaman, hüsn-ü keyf
Ey mihr-i terk veya mah-ı kün!
Neredesin?

3 TEMMUZ 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Avluda-6

Ey benim mavi serzenişlerim,
Kölesi olduğum mihr-i zaman,
Mah-ı matem...
Gelsen de baksan bana,
Bir gülümseyen mesela
Malum sonla görsem
Ya da en azından bir nefes yakut içsem içime seni
Yalnızlığa çeyrek kala...
Ey benim mavi serzenişlerim
Kölesi olduğum mihr-i zaman;
Şimdilik yeniden göm beni karanlığa
Çünkü her aydınlık bir cami avlusundan uzakta...

24 AĞUSTOS 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Avluda-7

Herhangi bir şimdinin ötesinde,
Elzem bir gün doğumuna müteakiben,
Yalnızlık kadar İstanbul,
Şu an kadar kederli şehir kırıntısı
Bana,
Mihr-i zaman mah-ı kün
Ya da kız çocuğu gülümsemesi keder
Tüm zaman kayıplarını başka hatırlama senfonisi
Sana,
Atiden gözleri mağrur yeni bir uyanış şarkısı.
Hoşgelsen gönlüme,
Baharlara...

5 AĞALIK 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Avuntu

Nefeslerle alınmış birkaç Karbonmonoksit kalıntısı,
Ya da ötesinde kalmış oksijen sersemliği...
Niteliğinde kaybolmuş şehir serserilerinden daha fazla nicelik kazanmıştır keder;
Ve elzem olan sivrulanların kisvesi altında ezilen tarla başlarındaki nidalar,
Su birikintilerine hapsetmiş suretimi dolunay,
"İnadına yaşamak" dedikleri bu olsa gerek.

İnsan yaşamak için satır arası başlıkların hicran karası sersemliğine aldansa,
Atomların suretine bürünmüş müdür zira nefesler?
Sırdan öte sır gibi saklanan masumiyet ile gizlenmiş ahlaksızlıklar
Bahara inanmak için görmek gerek...

Siz;
Beton duvarların gerisine hapsetmişken kendinizi,
Apartman dairelerine eviniz gibi bakarken,
En ufak bir yeşillik kırıntısına "bahçe" derken sokak aralarında,
Yalnızlık gibi ötesi kuşanmış berisinde bekleyişleri kapsayan süreçlerde
Kimlik bunalımlarıyla geçen ömür bu olsa gerek...

İçerde masumiyet,
Dışarda beton duvarların ötesindeki "ben" savaşı
Yeşillik ile bezenmiş sokak aralarında nefes almak
Umutuna inat
İnadına umut karışınca şehirlerin
İnsan hep aynı ömrü yaşar
"İnsan" yine kaybedilen kişiliktir...

28.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Avuntu-2

Ansızın,
Apayrı bir seremonidir siyah ışıık
Ve ömrüm ben ne zannediyorsam öyle yaşlandırarak beni
Şöylemesine kahkaha..
Ansızın,
Apayrı bir seremonidir yaşantı silsilesi
Çaresizlik içinde malum yalnızlığın muhtemel son olmasına çeyrek vardır,
Ümut,
Yanında hissedilmesi ihtimal dahilindeki bir nefes sadece...

15 EYLÜL 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Ayasofya'da Bir Cuma Makamı

Diriliş Ayasofya ile başlar.
Ezan sesleri nezaretinde
Gözlerinde bir fetih müjdesi gizlidir
Evlad-ı Fatihanın.

Diriliş Ayasofya ile başlar.
İstanbul ile perçinlenir
Zulüm başlar
Darağaçları kurulurken
Yeniden fetih gizlenir
Umutlara.

Diriliş Ayasofya ile
Hem başlar hem neticelenir
Devrimi görürüz
Enbiya gülümserken...

Ayasofya sessiz
Zulüm bitmez
Çaresizce bekler

Dirilişi bekler Ayasofya'm
O ne asil bir bekleyiştir
Kutlu bir zaferi müjdelercesine
Sultan Mehmet uzaktan seslenir
Ellerinde bir fetih gizli
Ellerinde
Yeniden diriliş anahtarı
Kutlu yürüyüşün son anları
Gün doğar
Terkler yerini bırakır umutları
Zulüm gider
Yeni bir zafer ışığı görülür
Rumeli hisarının önlerinden...
Cuma sabahını gizlemiş hayaller
Ayasofya beklerken umudu...

İstanbul mütebessim
Bekler en şahane müjdeyi
Bekliyoruz
Bekliyorlar
Bir cuma sabahı
Gökleri inleyen bir saba makamını...

EVLAD-I FATİHANIN UMUTLARINA...

21 MAYIS 2015 PERŞEMBE
SAAT:15.58
ALTINDAG/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Ayıp Elvedalar Risalesi

Ey Üsküdar,
Bana mihr-î lütuf
Mah-ı zaman...

Gündüz olsa artık Bekir'in diyarında
Bahar olsa her yanımız Beyoğlu'nda
Gülümsemek için gerekmez sebep,
Bize müslüman yürekler müsebbibi umudun,
Bir Kudüs kadar yalnızız
Bir Filistin gibi çaresiz vatan toprağı
Oysa lokantanın kapısında gözyaşı döker bir çocuk,
Tevhide şahitlik ederdik onunla,
Ağlamaklı ve umutsuz...

28 ŞUBAT 2016 CUMARTESİ
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Ayna

Yalnızlık ne kadar güzel karmaşı;
Tasadüfi kayıplar nezaretinde...

4 OÇAK 2016 Pazartesi
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Aynı

Sevmek bile
Açıklanamaz
Bir tür karamsarlık alameti
Belki de son arzu
Ya da kavram karmaşası
Her seven sevilene tabi
Sevilen söyler söyleyeceklerini
Yine kaybedendir sevileni bilmeyen
Adı konmamış emir erleri var her tarafta
Son sözleri sevilen olmayan sevenler
Artık nefes almayınca
Birden söylenir sözcükler
Ancak faydasız

Sevmek bile
Açıklanamaz
Çünkü herkes zorlanır severken
Sevileni bilmeden severiz sevileni
Kaybolmamış cesaret öyküsüne karşılık
Bir karşının teknesiyizdir
Ya aynı tarafın karşıtı
Satırları yazarız
Ama en çok bir karıştırırız
Yaşamanın sonunda anlarız sevmeyi
Seven bile özlemez sevdiğini çoğu zaman
Özlenmezse aranmazsa sevilen
Sevenin yaptığı sevmek değildir
Bir karmaşadır
Anlamsız...

NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:03.43
21 MART 2012 ÇARŞAMBA

Engin Yılmaz 2

Ayrı

Ayrı bir sevmek sardı içimi
Şimdi seni özlemek başa düştü
Acı sardı dört yanımı
Veda veya elveda ile başlar
Senin için yazılan cümleler
Artık bir buse zamanıdır kim bilir?

Ayrı bir sevmek sardı içimi
Şimdi seni beklemek başa düştü
Özlüyorum evet ama en azından
Çaresizliğim var şimdi
Anlamsızken birçok şey
Sen diye başlıyor ismim
Soy ismim sana hitaben
Aynı adlı başka romanlar sana
Aynı şiirlerle farklı anlamlar sana
Ya da seni sensizlik sanan bana
NAZİLLİ/AYDIN
16 MAYIS 2011 PAZARTESİ
SAAT: 03.29

Engin Yılmaz 2

Bahara Bırakılan Tüm Düş Kırıntılarının Kısa Açıklaması

Belki beklentiler itiyor insanı,
Günahkar olmanın verdiği şehvete...
Hüzün gayet mümkündür,
Ya da kış sıcaklığında bahar gibi düşünmek...

ANKARA/25 TEMMUZ 2015

Engin Yılmaz 2

Baharlara Ulaştırana...

Biz bir şeyler yapmaya çalışıyorken yeşil minareler garantisinde,
İlerimizde ağlıyor birileri
Ferahlık ver onlara,
Yoksa kaybolup giderler,
Kaybolanların okyanusunda...
Kaybolanlardan,
Kaybolmakla bizi kaybettirme
Kaybımızı sana ulaştırma.
Ölüm yakın,
Sen uzaklaştırma bizi kendinden...
Biz mutlu sona muhtacız,
Baharlar beklerken
Kışlarında süründürme...
Acziyet bizdedir merhamet-i Canan sen
Hükmün elinde,
Hüsn-ü esma sen
Baharlar bizde ama
Gerek sen
Yine sen...

Engin Yılmaz 2

Bana Kalan Bütün Zamansızlıkların Şiiri

Dudakların ateşler içinde,
Belki aynı iklimdesin.
Ya da yangın yeridir sözde yaşların
Saksında menekşe,
Gözlerinde gözde bir kadın gülümsüyor.

Dilek fenerini yaksam deniz kenarında,
Ya da bıraksam gidişatına aşkı,
Aynaların önünde devrik cümleler kursam
Savrulsam bakışlarının ülkesine
Zindanlar bile aynı teraneyi okur
Yokluğunda...

Eğreti kalmış aşklar bilirim ben,
Evhamlarıyla gelsem elem zannedilen kader söylentilerinin
Zamanlar,
İklimler kadar uzakta kalan çağrısız şahsa aittir.

Gözler ve dudakların şimdi,
Ne masumiyet bırakır insanda ne elem!
Siman gölgeler içinde
Güneşi bekliyor,
Hıdırellez gecesi değildir bu
Geceler sadece ona benzer...

Hicran kelimelerin en güzeli;
Dudakların ganimet,
Yalnızlıktan sonra gelen...

Engin Yılmaz 2

Bavulumdaki Bugün

Bugün,
Karamsarlıktan uzaklaşmamışım
Aynı hızda devam ediyorum
Saçmalığıma...

Bugün,
Karamsarlıktan uzaklaşmamışım
Rutinmiş hayatım
Belki de bu yüzden çok hüzünlüyüm
Hayat elimden alınmış gibi
Görüyorum bazı şeyleri
Aynılarla dolu hayatım
Farklılıklarını görmezden geliyorum

Bugün,
Karamsarlıktan uzaklaşmamışım
Anladım
Görünen görünmeyen ne varsa
Bavulumu koymuşum
Kendimden uzaklaşıyorum
Vazgeçercesine...
Aynaya baktım yokmuşum
Her zamanki halim
Gördüğüm yok kendimi
Bir bahar bekliyorum

Bugün,
Karamsarlıktan uzaklaşmamışım
Dinmemiş içimdeki sancı
Bir şeyler yolunda gitmiyor
Zamansızmış birçok rutin hareketlerim
Kalıbımdan çıkamamışım

Bugün,
Karamsarlıktan çıkamamışım
Özgür bırakmadım kendimi
İsyân bayrağımı çekmemişim
Hükümdarlığıma
Aynı hatıralar hatırıma gelmiş
Bu gelişlerden ince bir kolaj yapmışım
Toparlanma ihtiyacı gütmemişim
İçimde
Zahmetsiz kalmışım
Daha erken görmüşüm güneşi
Dar bir dünyam varmış
Kabuğumdan sıyrılmak isterken ben
Kelimelerle boğulmuşum

NAZİLLİ/AYDIN
21 ŞUBAT 2012 SALI
SAAT:11.10

Engin Yılmaz 2

Beden Siluetinde Geceszlık

Bir gece
Karanlığın dili olsa da söylese
Hava açıktı ama
Gözlerin gözlerimin seyir defterinde
Ayrı bir anlam var bakışlarında
Karanlığın ortasında gülümseyen bir yüz
Ve ellerin ellerimde

Bir gece
Karanlığın dili olsa da söylese
Kaç kere bakıştık sayamadım
Seni seyretmek bile güzel
Dokunmak apayrı bir duydu
Dudakların son çağrısında
Bedenin sıcak
Bırakırken kendini bana
Kimliğimi kaybetmiş gibiyim
Ve ayrı bir benlik var yüzümde

Bir gece
Karanlığın dili olsa da söylese
Bedenlerimiz birleşmiş
Tenini hissediyor ellerim
Haz veriyor bedenime
Belki de son kez görüyorum gözlerini
Ve gözlerin bir ışık nöbetinde

Bir gece
Karanlığın dili olsa da söylese
Ani bir ürperme
Kendime geledim
Belki bir uyku hali var üzerinde
Ya da anlamsız bir yorgunluk hissetmişsin
Kendimizi kaybetmişiz
Bir olmuş vücudumuz
Ve aşk bir beden siluetinde
NAZİLLİ/AYDIN
11 ŞUBAT 2011 CUMARTESİ
SAAT:02.36

Engin Yılmaz 2

Beklenmedik Sonun Şiiri

Halbuki özlenmiştin
Bekliyorduk her zaman gelişini
Özlemiştik
Adımların ağırdı
Çocukluğumdun.
Gri bir Ankara sabahıydı
Simsiyah bir toprakta aynı hatıra gizliydi
Gök gri güneş sarı toprak siyah
Sen beyaza yakın.

Halbuki özlenmiştin
Bekliyorduk her zaman gelişini
Küçücük bir anıydın
Ellerin nasırlı
Gri apartmanlar şehrinin
En beyaz insanıydın
Yürüyüşün ağırdı
Ufacık bir üzüntü bile yoktu
Yorgun bedeninde
Gülmek de yakışırdı sana
Kızmak da...

Halbuki özlenmiştin
Beklemiyorduk gidişini
Ne acımasızdı hayat
Çocukluğumu aldı götürdü
Senden kalan
Bir sokakta gizlenmiş tatlı bir gülümseme vardı sadece
Bir sokak seni anlatıyordu
Şen de o sokağı
Özlendin özledik özledin
Özlenmişliğine özlem kattı gidişin
Bir beyaza siyah kattın işte
Her yer gri gibi
Halbuki özlenmiştin
Zamansızdı her gidişin
Dönüşü olmayan bir gidiştin
Ya da bizi de bekliyorsun.
Gittimizi de...
BÜYÜKBABAMA
14 TEMMUZ 2013 -İZMİR

Engin Yılmaz 2

Beklenti

kim bilir kime göre kimden bir beklenti içindeyim?
ya da farklı alem burası
aynılarla dolu olmaktan yakınan
gariptir kabus görüyorum
hayallerimin ötesinde çizelgeler
ya da ben öyle sanıyorum
nefesim daralıyor
gönlümde farklı yanıtlar
ve ben aynı anda birden fazla beyaz melek görüyorum...
20 HAZİRAN 2012 ÇARŞAMBA
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Beklenti-2

Günler,
Tükendi.
Saatler kaldı.
Haftası çıkmaz bu mevsimin,
Gelsene,
Yoksa adıma şarkılar mı yazacaksın?

Engin Yılmaz 2

Beklenti-3

Bana bakma,
Anlamsızca kaybediyorum kendimi bazen
Çaresizlik okyanusunda bir damla oluveriyorum mesela
Ya da kaybedişler ülkesinde buluyorum kendimi bir yol kenarında
"Ve" kelimesiyle bitmez cümlelerim
Ben yalnızca yalnızsınız bir yalnızlar kayboluşunda kaybettiklerine nazır bir yalnızlıkta
ölüyorum
Ama gülümsüyor gözlerin,

Bana bakma,
Anlamsızca kaybediyorum kendimi bazen
Yahut kelimesiz kalıyorum bir gece vakti,
Düşlerim gözlerinin hapsinde
Sessiz sedasız nefes alışverişlerime bir yenisini ekliyorum
Ama hala gülümsüyor gözlerin.

Bana bakma,
Anlamsızca kaybediyorum kendimi bazen
Tümceler arasında biçarenin hüznü serzenişleri kadar keder yüklü şiirsellerine karşı
satırsız kalan ben
Şimdilik gülmek için alıyorum nefesimi
Ama hala gülümsüyor gözlerin,
Bir yol üstü bekleme salonunda...

20 EYLÜL 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Bekleyiş

Toprağında bahar gizli ÷lkemin
Ayasofya'm kan ağlıyor kafeste
Çaresizlik sarmış dört yanımızı
Ağlamaklı ama kararlı bir devrime doğru giderken
O mahur besteyi söylüyor
Yeniden ÷lkemin insanları
Umut yepyeni bir ışık bırakıyor gönüllere
Sessiz bir yürüyüş
İstanbul'un Fatihine
Diriliş için beklemek gerek malum
Sessizce yürümek var ayaklarımızda

Toprağında bahar gizli ÷lkemin
Netice alınır artık
Ayasofya'm beklemekte
İlerisinde Gülizar
Gerisinde elleri nasırlı babaların duası
Ayakların altındaki cennetlerle
Annelerin gözyaşları
Sırası geldi
Dirilişin ayak sesleri
Yarınlar güzelmiş
Yarınlar anlamlı
Sadece manayı anlıyor sultan-u şuara

Toprağında bahar gizli ÷lkemin
Ayasofya'da bir heyecan
Artık kan ağlamaz
Bu gecenin sabahında
Bir fetih umuduyla...

BAHARI YAKIN BİR PAZAR SABAHINA

26 MAYIS 2015 SALI
SAAT:13.00

Engin Yılmaz 2

Bekleyişlere Gebe Son Gün

Ya umutlarım artar
Ya da kayıplarım
Her durumda büyük gün bugün...

Engin Yılmaz 2

Belirsiz Elvedalar Risalesi

Elveda demek bir belirsizliktir
Sevgiliyi son kez görme özlemidir
Bir kez daha affedilme ümidi
Yanılma payına karşı aşırı samimiyettir

Elveda demek bir belirsizliktir
Sevgiliyi son kez görme özlemidir
Ya da bir veda kelimesidir
Kim bilir belki bir haykırış
Kimine göre ümitsizlik
Kimine göre cümlesizliktir.

Elveda demek bir belirsizliktir
Sevgiliyi son kez görme özlemidir.
Sevmektir ona ihanet edercesine
Gözlerinde o vazgeçiş görmek
Kaldırımlardan yola çıkış evresidir
Diğer bütün varlıkları görmezlikten gelmektir
Her yakarıya farklı bir yalvarıyla karşılık vermektir.

Elveda demek bir belirsizliktir.
Sevgiliyi son kez görme özlemidir
Doğan güneş için bir teşekkür
Sevgiye aç olmanın alametidir.
Bir özgürlük kaygısı
Kimsesizlik kelimesidir.

Elveda demek sonu olmayan bir yol
Sevgilisiz kalma
Veya bambaşka bir başka görmektir.
Ağlamaklı gözlerle "seni seviyorum" demektir
Vedadan vedaya fark var
O farkı gözetmektir.

Elveda demek bir belirsizlik
O belirsizliği belirgin hale getirmektir
Ya gülmektir içindeki sancılara rağmen
Ya da görmektir içindeki kalıntısız kahkahalardaki ağlama seslerini

Elveda demek bir belirsizliktir
Aynadaki yüze inat son kez rüya erişimidir
O erişime girmek yasak
Çünkü o rüyaya erişim mahkeme kararıyla engellenmiştir.

Elveda demek bir belirsizliktir
Hayalini kendi suretinde görmektir
Veya kendini gerçekleştirmedir
Sevmekle sevişmeyi karıştırma çabası
Şabaha kadar güneşsiz bir sabaha uyanma korkusunu
İçinde hissetmektir.

Elveda demek bir belirsizliktir

Gün geçtikçe yaranın kanaması
Daha fazla canı acıtmasıdır
Acısızlık özleminin içerisinde sürekli kaybetmektir
Saygı ya da sevgisiz bir sevgiyi hak ediştir
Aslında elvedaya farklı bir penceredir

Elveda demek bir belirsizliktir
Başka bir hayal görmektir
O hayale inanmak
Hayaline yakın olabilmek için ölüme yürümektir.
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Beyaz Elbisenin Kırmızılı Son Anların Hatırına...

Ne kadar zamansız sevmişim,
Oysa güzel anlarım vardı.
Böyle pembemsi özlemek vardı sonunda
Ama olsun,
Giderilirdi...

Ne kadar zamansız sevmişim oysa
Farklıydım...
Her zaman gülümserdim
Bazen ağlamak olurdu, tamam
Ama o da güzeldi.
İyi dim.
Güzelliklerin farkındaydım,
Sevişmelerim ateşliydi.
Sorgusuz sualsiz bağlıydım,
Güzel vücutlar tadıyordum,
Bir apartman dairesinde...

Ne kadar sevmişim zaman olmadan
Hâlbuki sevmeye alışmıştım.
Zamanlarını anlayabiliyordum,
Anlamsız değildi hiçbir şey...
Ateşim yerindeydi
Kıvılcımlar çıkardı özlediğimden,
Bir teni arzularken...
En azından seviyordum hayatı
Şimdi kelimeyi söylüyorum
Anlamsız...
Güzel bir vücut buluyorum
Sonrasında,
Yok,
Olmuyor,
Aynı vücudu görüyorum gözlerimde.

Ne kadar sevdiysem
Zamansızlıklarını hesaplardım.
Sevmek gibi sevmişim
Aynı dakikalık anlarda,
Saniyeler anlamlyken,
Saliseleri görür oldum
Geçmek bilmeyen...
Oysa ne anlar vardı
Zaman kaybı olmaksızın
Vaktin yetersiz geldiği anlar
Bir vücut görmüştüm,
Severken, ateşi yerinde olan
Bir beden tanıdım
Ve gördüm gerçeği,
Yalnızdım...

Dakikalar önceydi galiba
Zamansız sevgi kaybından...

Bir elbiseydi,
Şöylemesine beyaz,
Kırmızıya bulanırken
Zamansızdı,
Yalnızlığım...

GECE GÜZELİNE...

26 AĞUSTOS 2013 PAZARTESİ
SAAT:22.25
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Bilinmezlik Derecesinde Bir Yaşam Kırınıtısı

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Birdenbire arzu depreşti içimde
Ben hep aynı veda busesinde

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Özlem duydum içimde
Hep aynı duygularla sevmişim anladım
Gecenin bir yarısı bir kez daha karanlığım

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Hiç sevilmemek korkusu sarsa bile
Şimdi dedikleri kavramı bilmesem de
Belki aşk denen dengesizliğe uyarak
Dimdik durma fobisi içerisinde

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Durduğum kadarıyla bakınırken etrafıma
Aynı sevmelerdeki hayal kırıklığı
Hep aynı dedikleri gönül dağınıklığı
Ya da bırakılma kaygısı içerisinde

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Ölenlerin peşinden
Hiç mi hiç bırakmayarak
Peşinde olduğumuz hayaller silsilesini

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
İmzasız anlaşmalar olsa bile
Hayaller ve feryatlar arasında
Ama bir ölüm fantezisi dir yaşamak
Ki hayallerin bile ötesinde
Sevilme aşkı doğsa içimizde

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Her seferinde ümitsiz bakmışız ümit ettiğimiz şeylere
Ama yine de
Yaşamaya çalışanlarla birlikte
Yeniden
Farklı bir direniş şarkısıyla
Kaldığımız yerden...

Yaşamanın anısına saygıyla
Diller renkler farklılığında
Bilinmezlikle

Bilmediğimiz şeylerin gölgesinde
Güneşsiz günler hayal etmeyerek
Güneşi imza yaparak ölümle randevumuzda
Ve duygusuz davranmayarak
Kaldığımız yeri işaretleyerek
Okuduğumuz hayat romanında

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Şimdi dedikleri zaman silsilesinde
Aynı farklı duygulu duyarlı bir biçimde
Karanlıkla aydınlık kardeşliğinde

Yaşamanın anısına saygıyla
Yazdığımız yazıların sonuna virgül koyarak
Bilinmezlikle
Noktanın icadına inat
Aynı noktalama işaretlerine farklı anlamlar katarak
Hiç olmadı değiştirerek adlarını

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Baktığımız zamanı görerek
Feryatla direniş arasındaki ince bağ çerçevesinde
Aşka inat zamanlarda
Dimdik durma kaygısıyla

Yaşamanın anısına saygıyla
Son sevilenin arkasından
Bilinmezlikle
Son sevilene gülümsemekle
Son sevileni hala ilk defa sevmekle
Aşkla ölüm arasındaki bağıntı fonksiyonunda
Formülüyle çözümünde
Yine istekli ve istem dışı hareket ederek
Yaşadım dediğimiz zamanlar yaşanmamış sayarak
Erdemli ama tedbirsiz

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Bildiğimizle bilmediğimizi bilerek
Yazdığımız yazıları bitirmeyerek
Aşkı aşkla severek
Aşka aşk tanımını yaparak belki
Ama amansız davranarak
Yaşamanın anısına saygıyla
Son kez vedalaşarak son sandığımız şeylerle
Bilinmezlikle
İlk defa sevmek son kez sevileni
Aynı tümceler kumpanyasıyla
Yeniden ve rengârenk
Belli belirsiz bir pazartesi griliğinde

Sabaha karşı yazılmış yazının gölgesinde
Duygulara bürünme kat sayımız altında

Yaşamanın anısına saygıyla
Bilinmezlikle
Bitirmekle bazı yazıların grafiksel tasarımını
Aynı adlı romansal masallarda
Yaşamanın anısına saygıyla
Son kez söylenen tekrarlarla
Bilinmezlikle
Yaşamaya çalışmakla
Aşkın ızdırabı arasında
Gölgesiz kalmak güneş altında
Aşka aşkı tarifleyerek
Ya umudumuzu kaybederek
Ya kaybettiklerimiz sıkıntısını çekerek
Aynı arzu ve istem dışı hareketle
Aşkı sevmek anlamında
Bazılarına inat
Bazılarına yoldaş
Duygulara bürünme kat sayımız altında

NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Bilinmezlikle...

Kaç tane yalvarma varsa aynı oranda acıma duygusu işlenir ders kitaplarında
Kalıp aynıdır oysa aşk denkleminde bilinenler bir tarafa bilinmeyenler bir tarafta...

Engin Yılmaz 2

Bir Çirkinin Hatıra Defteri

Kasımın son günlerinde çirkin bir delikanlı
Bakınıyor sağına soluna
Belli bir güneş özlemi içerisinde
Karanlığın en dibinde yazdıklarına üzüyor
Bu bir çağrı
Ya da feryat sayılabilir
Belki de ölüm provası

Kasımın son günlerinde çirkin bir delikanlı
Ağlıyor
Bakınıyor sağına soluna
Bir umut peşinde
Aşka ait zamanlarda
Farklı bir hüznün var yüzünde
Yanmanın verdiği hezeyan provası

Kasımın son günlerinde çirkin bir delikanlı
Ağlıyor
Bakınıyor sağına soluna
Son defa nefes aldığını bilmeden
Harcıyor
Aynı gün bitmedi sancısı
Birdenbire anlıyor
Ölüm onun hayatında sakinlik kat sayısı

Kasımın son günlerinde çirkin bir delikanlı
Ağlıyor
Bakınıyor sağına soluna
Bu son dedikleri arasında yirmi dokuzuncu sırada
Kapanıyor hayal pencereleri
Bu son hayal kurma provası

Kasımın son günlerinde çirkin bir delikanlı
Ağlıyor
Nedensiz ağlamak böyle bir şey
Sinsi bir ateş yakar içini
Ya da öyle sanıyordu
Kutsiyeti seviyordu
Ama aşk ondan nefret ediyordu
Bilinmeze sürükler aşkın nefreti
Aynı kapıya çıkar tüm yollar
Siz dersiniz sevdim
Olası diğer ihtimaller geçmez kafanızdan
Ama bilmezsiniz çoğu zaman
Aşk ona da haram
Hem ona
Hem size
Hem bana...

Engin Yılmaz 2

Bir Genç Kız Hikayesi

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Kahkahaları sokağın en uzak noktasında duyuluyor

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Gözlerinde aşk belirtisi
Bambaşka bakıyor
Farklı bir kıvılcımla
Gönlündekini dışa haykırmak istercesine
İçten ve samimi

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Sevdayla işi olmaz
Hayatı boyunca yorulmamış
Anlaşılmaz tepkiler dışında her şey normal
Düşleri sabah uykularıyla eşdeğer
Yazgeçilmez tek tutkusundan vazgeçmek üzere
Aşık olmamak...

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Utanma provasını çoktan atlatmış
Aşkı içinde yaşama cesaretine sahipken
Şimdilik birkaç durumu askıya almış
Nedensiz sorular sorarken kendisine
Cesaretinin nedenini kendinde aramak yerine
Sorgu yapmak niyetiyle farklı kapılar çalmış
Cesaretli olduğu tek noktadan sorulmuş sorular
Anlamsız mı bu aşk dedikleri şey?

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Gözlerinde bir resim
Belki de yeni bir prova aşaması
Gülümsüyor uzaktan yakında bulunanlara
Ben kahkahamla geliyorum

Bir genç kız
Saçları uzun beline kadar
Gözlerinde farklı bir resim
Uzun ve mantıksız sorular
Kısa ve mantıklı cevapların gizli olduğu bir kara defter
Aşkı nefretle ilişkilendirmiş bir mahlûkat
Duyulanlarla hareket etme acizliğini göstermek
Ama yine sakın ve derinden
Korkusuz korkaklar gibi
Anlamsız bakışlar hariç her şey çok basit
Anlamsız yaşamak ölümü
Anı geldiğinde yaşamak kadar anlamlı mı?

Engin Yılmaz 2

Bir Karanlık Trajedisi

Karanlık bir ortamda benzersiz bir renk seçtim
Gönlümün en derin yarasında gizliyorum onu
Önümde iyice yıpranmış bir ışık beyazı
Ölüm belki de adımları heceliyor
Aynı anda kapsama alanı dışında olmak
Ya da birbirinden gereksiz sorular
Farklı yüzde aynı insanlar
Bağışmalar, söylentiler, dedikodular
Işığın altındaki bir karartı

Karanlık bir ortamda benzersiz bir renk seçimi
Gönlümün en derin yarasında gizliyorum onu
Bir çıkmaz yol arıyorum
Bir daha çıkmamacasına
Bir ölüm arıyorum
Kaybolmak bir şiir gibi kalsın yanında
Bir soğuk taşıt hayal ediyorum
Hayali bir soğuk olsun
Bakışlarda çürüsün yıpranmış hayatlar
Belki de ölüm son çaresi olsun

Karanlık bir ortamda benzersiz bir renk seçimi
Gönlümün en derin yarasında gizliyorum onu
Seviyorum bir seyahat arasında yazma eylemini
Belki de bir bakış yakar içimi
Aynı gaddarlıkta devam eden bir teyze
Elinde sigarasıyla bakıyor bana
Kim bilir hangi düşüncede
Ölümü aramıyor besbelli
Ancak yaşamı da benimsemediği belli
O da çıkan yollardan hoşnut değil
O da bir dahaki seferi bekliyor

Karanlık bir ortamda benzersiz bir renk seçimi
Gönlümün en derin yarasında gizliyorum onu
Bakınıyorum etrafına göz atıyorum benzersiz
Katıksız sevdanın yayılım ateşine
Belki de bir dahaki sefer olmaz
Belki bir mola yeri bu kadar da soğuk olmaz
Aynı kelimeyi yazarken elim
Önümde gizliyorum sevdamı
Arkamda bırakıyorum
En medeni Ankara'mı
Özlemek bile hayal olsa da
Önümde bakıyorum arkamdakilere inat
Ölüm gelsin görsün beni

Karanlık bir ortamda benzersiz bir renk seçimi
Gönlümün en derin yarasında gizliyorum onu
En anlamsız en çaresiz
Ve karamsar davranmak var
Gizliden bir soğukluk hissediyorum

Yaşlı teyzenin gülümseme bilmez suratında
Hayretimi gizlemek uğruna yaptıklarım
Aslında bir trajedi
Bir öykünün senfonisi
Gizleniyor sevda yokuşlarıma
Gezinmek bile çaresi kalıyor
Belki de beklenen anlıyor beklendiğini
Bu soğukluk
Çaresizliğime dert yanışam
Bırakmıyor bedenimi
Özlüyorum arkamdakileri

23 EYLÜL 2011 CUMA

SAAT:03.18

KOLAYLI DİNLENME TESİSLERİ/AFYONKARAHİSAR

Engin Yılmaz 2

Bir Ölünün Yalnızlığı

yalnızca ölümler yalnızdır ki
onlar da yalnızlığı keşfedemezler
onlardır çukura atılanlar
soğuk bedenleriyle
yalnızlık gibi
son kez selamlarlar gömenleri
belki bir başlangıçtır son dedikleri hadise
ama her satır arasında bir son gizlidir

yalnızca
ölümler yalnızdır
ki onlar da yalnızlığı keşfedemezler
onlardır
soğuk bedenleriyle
yakınlarının selamlarını alanlar
gözlerindeki korku ifadesi
az önceki ölümden kalma
bildiklerine göre geçmiş
neden siyah perdeler çekerler
bilinmez
belki de sonu selamlama biçimidir

yalnızca ölümler yalnızdır ki
onlar da yalnızlığı keşfedemezler
onlardır korku nedir bilmeyen

süreçten sonra
her gün göreceklardır o hadiseyi
ancak yine de kılları dahi kırıdamaz
onlar da bilirler
çünkü
asıl yalnızlar yaşarken ölmüşlerdir

NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Bir Yaz Akşamı Doğubayazıt'a Uyanmak

Yani yeni bir umut dedikleri bu mu?
Mevsimine yandığının baharları
Gündüz ile gece birleşir belki
Ya da beyazlara bürünür bir gün
Hangi keder bu kadar elzem
Veya baharlara gebe olabilir ki?
Gerçek olan zamanla karışır karanlığa
Biz mevsimi ile baharları yarıştırırız
İlk olmanın sonucu sabahsızlık
Ve "umut" çok arabesk bir tabirdir...

GELECEKTEKİ SATIRLARA...

DOĞUBEYAZIT-GÜRBULAK SINIR KAPISI
01.08.2015

Engin Yılmaz 2

Bütün

Bahar kırıntılarıyla yaşamak,
Mevsimin en rezil yerinde...
İmkânsız...

27 ARALIK 2015/doğubayazıt

Engin Yılmaz 2

Cadde Kalıntısında Rüyadan Uyanmak

Hala uzaklıktan bahsediyoruz,
Oysa dar sokaklarımda yürüyüşlerim sen
Kahverengi gülümsüyorsun yine
Aynı ülkede gibiyiz
Arnavut kaldırımlarda...

Engin Yılmaz 2

Cam

karanlık bir otobüs camı
yanımda oturan adamın horlama senfonisi
hayal ediyorum aydınlığı
belki de kırılmalık benimki
eminim satırlar bırakmıyor beni bana
hayal ettiğim mutlu sona ulaşmak
Yada ne diyorsam adına
hepsi baska bahara
12 TEMMUZ 2012 PERŞEMBE
SAAT:02.04
DAZKIRI/AFYON

Engin Yılmaz 2

Cam-2

Elveda bir yağmur damlasıdır,
Soğuk bir taşıt penceresinden süzülen...

30 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Cam-3

Sessizlik içinde geçiyordu ağaçlar,
Sanki zamanı geri almak istiyor gibiydiler.
Pencerenin buğusunda üç dört saniyelik görüntü oluyordu sadece
Derinden bir nefesin garantisinde...

1 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Cebimde Olanaksızlık

Karşı konulmaz bir hayat var önümde
Cebimde sözcüklerim
Kurulması olanaksız hayallerim
Anlatırım
Ancak yine anlamsız olur kelimeler

Karşı konulmaz bir hayat var önümde
Cebimde hayallerim
Belki bir yolculuk sarsıyor bedenimi
Bırakmıyor karanlığın fehameti
Çağrılıyorum en karmaşık yolculuğa
Ne kadar vazgeçme dürtüsü varsa içimde
Yalan değil
Özlüyorum geridekileri

Karşı konulmaz bir hayat var önümde
Cebimde ümitsizliklerim
Umduğum bana yabancı
Bir sabah yolculuğa uyanırken gördüm gerçeği
Ben yaşamayı özlüyorum

Karşı konulmaz bir hayat var önümde
Cebimde özlediklerim
Özlemim de yangın beklemem de
Bir güneş batışı gösterimde
Aniden görüyorum
Bir gözyaşını
Kaybetmekle
Belki hatıralarımla yüzleşiyorum
Bilmiyorum belki de
Ben yolculuk halindeyim
Bir sensizlik akşamında
Sana geliyorum

DENİZLİ OTOGARI/DENİZLİ
9 ŞUBAT 2012 PERŞEMBE
SAAT:18.03

Engin Yılmaz 2

Cumartesi Griliğinin Ayak Sesleri

Bir takım saçma sapan hayaller
İçerdeki odadan gelen ayak sesleri
Bir cumartesi griliğine saklanmış hayat
Tam da istenmeyen zamanda doğan güneş
Bambaşka hayaller isteyen bir adam
Kötü zamanın hayat dolu hikâyesi
Bambaşka bir yaşam tarzı
Kelebekler kadar hür olmayan bir geçmiş
Saçma sapan kelimeler yazılan bir defter
Elindeki kalemi şekilden şekle sokan gölge
Ve hayatın olur olmadık yerlerindeki sesler
Duraksamak var aydınlıkta
Şimdi yazma vakti...
Bir takım saçma sapan hayaller
İçerideki odadan gelen ayak sesleri
İçinde yaşanmaması gereken yalnızlık ürpertisi
Bir bakıma yaşanmışları unutmak
Aşkı aşktan daha çok aşkla sevmek
Bir damla su kadar berrak sevgili
Berraklığını her anda gösteren bir sima
Damla damla eriyen bir gölgeler topluluğu
Damlaların yanından geçen bir buz karesi
Siyah beyaz filmlerden alıntı hikâyeler,
Damla damla akmak isteyen bir âşık

Bir takım saçma sapan hayaller
İçerideki odadan gelen ayak sesleri
Nefesini hissetmek için soluk almayan bir insan
Aşkın biyolojisine vurulmuş karanlık gölgeler
Güneşi görmek isteyen yabancılar topluluğu
Karanlığın aydın olduğu yerleri bilen sevgili
Bir an bile duraksamadan yazan bir şiir sever
Şimdi yazma vakti...
Seni yazmak vardır bulduğun her kağıda
Saçma sapan bir şeyler karalamak
Damlaları sen zannetmek berrak bir suya inat
Duygularını epeyce belli eden bir âşık var karşında
Şimdi saçmalama vakti
Şimdi seni yazma vakti...

Engin Yılmaz 2

Cümle

Sen diye başlar bütün cümleler
Her yerde yine senin adın
Duyduğum duymadığım tüm tamlamalar
Senin güzelliğine tamlayan niteliğinde

Sen diye başlar bütün cümleler
Her yerde hayalin gizli
Acısal kalıntılar yıkıyor bedenimi
Ben sensiz hasretin kıvılcımlarında yanıyorum

Sen diye başlar tüm cümleler
Sen hayat öykümün ön sözü
Sabahki güneşim
Bu bedendeki arzu edilenim
Kelimelerin her hecesi sana
Her hecede ayrı bir sen gizli
Nazilli/AYDIN
16 MAYIS 2011 PAZARTESİ
SAAT:03.21

Engin Yılmaz 2

Cümle-2

Tek kelimededen ibaret bazen hayat
Yalnızlık...

11 ŞUBAT 2016 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Cüretkar Bir Kadına

Tahrik etmek zor olmasa gerek
Ayrı bir bakışla
Belki de en inanılmaz
Ya da sevişmeye farklı bir bakış açısı
Duyulanın aksine
Anlaşılmazdı merakın

Tahrik etmek zor olmasa gerek
Senin için
Ayrı bir bakış açısıyla
Gözlerinde ateş belirtisi
Yalnızlığımın aciz göstergesi
Biliyorum
Kolay görmek
Gözlerindeki yalnızlığı

Tahrik etmek zor olmasa gerek
Ayrı bir bakışla
Senin için
Duydun gördün veya biliyordun
Hecelerin bile cüretkâr
Ama nefes almayı zorlaştırıyor
Aşkı zora koşmak bu olsa gerek
Anlıyordum
Sevişmenin asaletini

Tahrik etmek zor olmasa gerek
Ayrı bir bakışla
Güzel bir günde
Olayın aynılığını araştırırken hem de
Korkmakla eş değerken özlemim
Ben sende görüyorum
Sevdiğimi.

Tahrik etmek zor olmasa gerek
Ayrı bir bakışla
Kahkahalarla
Güzel kelimelerle
Konuşurken bile bir yatak sahnesi
Yine sevişmeyi çağrıştıran
Kendi kendime bir kendi arıyorum
Duygusuz ama cüretkâr
Seviyesiz ama ateşli
Güzel ama boş
Her satırın aksine yazıyorum seni
Hoş bir seda bıraktın belki ama
Üzerimdeki izin
Sadece hiç...

Engin Yılmaz 2

Çağrı

Güzel görünen her güzellik için gör baharlarını
Aslında tek kalan tüm yalnızlıklarım sana aittir.
"Keder" diye düşünme
Gelsen de,
Sahiplensek çocukluğumuzu...

26.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Çamur, Sahil Kenarında Mağrur Nefeslerden Kalan...

Deryalar sel olmuştu o gün
Çocuk demirden yumruklar nezaretinde
Yoksul mahalle çocuklarının sonuna hitaben gündüzden geceye çalardı vaktin tılsımı
Ve sessiz bir ülkenin sessizliklerine inat
Ölümüne sessizliğin sesiydi çocuk
Son nefes alışında...

05.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Çamur, Yer Ve Yüzü

Yüzünde çamurlar gizlendi çocuğun
Yer, yüzüne sarıldı yeniden.
Yoksa yüzünde mi yoktu umut dedikleri zat,
Kalıplarıyla severdi insanoğlu,
Çocuk yer, yüzünün emanetinde.
Yerlere bırakıldı yüzü çocuğun,
Elinde kalan yalnız trajik son,
Nefessizlik.
Yer, yüzüne kıyamıyordu çocuğun,
Derin hüznüyle bırakıyordu kendi yüzünü
"İnsan" vardı
"İnsan" dedikleri,
Hani bıraktı bir çocuğu yerin çamuruna.
Anlamsızlıkla...

"YERİN YÜZÜNDEKİ ÇAMUR YÜZLÜ ÇOCUĞA"

03.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Çünkü Gün Batımına Yakın Vakitteyiz

Mümkün olsaydı da görseydik
Karanfiller açılırdı o zamanlar
Zamansız iklimlerin yerini alırdı kelimeler ve birkaç yanık aşk sedası
Ardından gelen ayak seslerini işitirdik gün doğumu
Bahar bize ayrı sümbül;
Yazları incir çekirdeği vakitlerindeki salkım söğüt...
Gülümsemek için,
Kelimeler gerekirdi.

Mümkün olsaydı da görseydik,
Yanık kokusunu, tarla başlarında,
Nidalar atardı topraklarında elleri nasırlı fakirlikler,
Ve bize "fukara" derlerdi.
Yankılanan feryatlarımıza bir yenisini ekerdik toprağın altına,
Hep benzer türkülerini hapsederdik dudaklarımızda.
Ve akşam o akşam;
Bahar o bahardı,
Karbonmonoksit öncesi...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Dağ Manzaralı Düşler

Baksan ya bana,
Ben de sayende mavimsi uykumtrak zamanlar yaşarım belki...

AĞRI DAĞI/DOĞUBAYAZIT/AĞRI
7 AGUSTOS 2015 CUMA

Engin Yılmaz 2

Daha

İşte geliyorum çıplak tenlerinde
Çayırırlarında koşuştursun gülümseyen çocuklar
Ve sen yine beyaz elbisenle bir kahkaha iliştir dudaklarına
Bırak,
Nefesine izin ver doyasıya bıraksın
Kendini,
Hafif hafif esen rüzgara
Gülümsemekten alıkoyma kendini
Yağmurlarla...

İşte geliyorum çıplak tenlerinde,
Hiç bu kadar üryan bakmamıştın
Oysa, onca sevişme bıraktık
Yatak odası komedyalarına
Gülümse, gülümse haydi
Ve ben üryanlıktan uzakta...

İşte geliyorum çıplak tenlerinde
Ağlamak olmasın şimdi hatıralarda
Biz mevsimleri bıraktık da
Bir kış bırakmadı bizi
Sarılmak için bahanem oldu,
Ne güzel!
Ya üryanlık?

6 ARALIK 2020 pazar
arhavi/artvin
saat: 02.50

Engin Yılmaz 2

Damlalar

Başka iklim başka bir mevsim var şimdi
Ellerimde biriktirdim ben yağmur damlalarını
Hüzün kokardı bir zamanlar aşk bahçeleri
Ya da geriye ne kaldıysa...
Anlam kazanır bir kez daha sesleri gürültüye gelmiş yağmur damlaları
Yeniden bir vazgeçiş belki de bir o kadar baharlar yaşanırdı
Aynı caddenin farklı adlı seremonisi
Yolların sonu karanlık;
Ve yine sen
Belki de ağlamaklı oluyorum karanlıkta
Aşk, bana bir hüzün kalıntısı gibi
Her kaybedişin sonu uzun bir yol
Ve yolların sonu yine sen...
Koparılan çiçekler kadar masumdu,
Payıma düşen yalnızlık...
Bunun sonu karanlık
Her yolun sonu hüsrân
Yine sen...
Aşkın kimyasıyla yoğrulmuş keder
Ya da bize öyle gelmişti
Rüzgâr ayrı eserdi caddelerde
Caddeler bize hüsrân
Sonu yine sen
Belki de Celal Bayar Bulvarındaki gülüşmeler...
Cümleler kullanırdık konuşurken
Kelimeler aşk söylerdi
Meşk anlardık...
Başka iklim
Başka bir mevsimde varız şimdi
Ben ne zaman baksam gökyüzüne
Sen görüyorum
Yol kenarındaki kaldırımlara düşen gölgeleri...
Hecelere bölünmüş gibi yalnızlık;
Eksik bir şey vardı.
Ya hüznünlere terk edilmiş akşamüstü gülüşmeleri
Ya da her cadde biraz sen kokardı.

Engin Yılmaz 2

Damlalar-2

Sen de,
Mevsimsel sevgi çeşitlemesi için aldığın tüm nefesleri bana bırak.
Kayıplarınla vakit geçirme
Gündüzler ya da gecesi hüzün kokan dar vakitler onlara kalsın,
Sonbaharlar da mevsimden sayılsın aynı kalıptaki yazların ardından
Gün ağarırken gel de
Dinmek bilmeyen lanet zamansızlıklar tükensin.
Sen de,
Sadece aynı sayılabilecek tüm farklılıkları bana bırak
Ayrılar konuşsun, ayrılar dinlesin
Eskisi gibi gündüzler gecelere eklensin.
Ölüme meydan okurcasına gel de,
Neşemize hüzün olsun vakitlerimiz
Sen yine gel peşi sıra
Gelme olasılıklarının...
Sen de,
Ardımdan gelen ayak seslerine müteakip
Çaresiz bir cenaze marşı oku
Belki giderim bir gün
Ya da yaz gülleri dönüşür güze,
Güzel demek bile ayıp olmasın güzele
Güzellik desinler görecelidir
Gülmek bize yakışıklı gelsin
Biz ona yakışır...
Sen de,
Baharların ardından ekle yazları,
Kışları çıkar mesela mevsim kimliğinden
Gerek yok soğuklara...
Bilinçli bilinçsiz tüm konuşmalarımız sende kalsın
Güzellikle yoğrulmuş güzelin güzel diye anıldığı iklimlere gidelim
O iklimler çıkar bizi çıkmaz yollardan
Okyanus sayılsın yolumuz
Ya da bütün mavilikler...
Sen de,
Çocukken grilik gördüğün gökyüzünü bırak
Mavi görelim ne var ki?
Yoksa trajedi meraklısı mıyız?
Her hatıradada acı arar olmuşuz, baksana
Arabesk söylemler onların olsun
Biz seninle Celal Bayar Bulvarı kaldırımında şarkılar söyleyelim
Maltepe bizi bırakmaz şimdi
Bırak da bizi Sıhhiye misafir etsin,
Ya da oradaki kaldırımlar...

ALTINDAĞ/ANKARA
21 TEMMUZ 2015 SALI SAAT:12.10

Engin Yılmaz 2

Damlalar-3

Avuç içimde süzülen yağmur damlası,
Sessiz sedasız gitme el çizgilerimin arasından.
Bırak, kaybolmak için can atan çaresizliğini
Eşsiz kokunla düş, bir gece vakti toprağa
Veda zamanları kadar hüznü yağ gönlümün bahçesine
Sula, kadarı kadar vedası sır dolu yalnızlık sezgilerimi
Yok etme benliğimde biriktirdiğim hatıralarımı
Anlamsız kalmasın hiç bir ayrılık seremonisi.
Avuç içimde süzülen yağmur damlası,
Sen,
Senden uzak elvedasız bir cümleye mecbur bırakma beni
Elveda, veda değildir her zaman
Vedaların elemiyle baş başa kalmayayım
Şehrin acizane yalnızlığı kisvesi altında sen yağarsın avuçlarıma
Ürpertiler kadar gerçek olursun,
Söz yaşlarım kadar göz yaşları sadeliğinde bir mayıs hüznü,
Güzleri eylül akşamları gibi serin,
Kışları bir aralık akşamı oluverirsin ellerimin arasında,
Yağut zaman kaybı...
Yağmur damlası,
Avuçlarımı bırakma sensiz,
Sen benimde ürperti,
Kaybettiğim tüm serserilikler
Bimekan şahıs olarak kalmak var en sonunda
Sonu sonsuzluk...
Avuç içimde biriktirdim seni
Ne de olsa ölümler gizlemez seyir defterlerini...
Yalnızlık,
Bir veda çirkinliğinde,
Makam-ı elvedanın tarihçesidir.
Şehir,
Sen,
Ben,
Yağmurlar,
Celal Bayar Bulvarı,
Maltepe kaldırımlarındaki son gülüşün...

26 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Devrimci Kalıpta Sevmek Ve Asalet Belirtisi

Sevmek de bir devrimdir
Kalıplara sığmaz bazen
Devrimci bir asalet ve duruşla gösterirsiniz sevgiyi
Kahramanlara ihtiyaç yoktur
Karakterler anlamaz hikayedeki benliği
Deniz ya da Hüseyin olmak fark etmez
Çünkü onlar basmakalıp sevmediler birilerini
Halihazırda kaybetmek vardır zaten
Sıradandır...
Sevmek de bir devrimdir
Devrimci asalet gerektirir
Herhangi bir söyleme ihtiyaç duymazsınız
Sevgisizlikten yorulup isyan edercesine
Birkaç adım geriden gelen insanlara bakmadan
Gururla
Başı dik
Mağrur bir eda ile
Sevmek vardır hani
İşte kimliksiz devrimcilik ister o zaten
Haysiyet kalıbına sığmadan...
Zaten sevmek de bir devrimci duruştur
Asalet kendisidir
Enbiya gibi gülümsemektir sevgi
Yunus gibi aşkı tatmak
Antifaşist ne kadar olgu varsa üzerinde barındırır
Sağ ya da sol yanınıza dönmeniz gerekmez
Ki zaten devrim yön belirtmez
Tek yön bir olguyla sevmek
Sadece sevmek
İşte o ne asil bir duruştur
Gösterişten uzak...

KIZILAY/ANKARA
17 OCAK 2015
CUMARTESİ

Engin Yılmaz 2

Dipnot

Sevda omuzlarımda
Aynı haykırışları görüyorum
Bir bakıma kader
Bir bakıma üzüntü
Bir nefes aralığında sevmişim yalnızca
Aynı ses aralıklarıyla haykırmişim hayal dünyama
Aynı adlı şarkıyı aynı kişiye söylerken ben
Belki de şimdi aynı melodiler kulağımda
Ses...
Nota...
Ağlamak...
21 KASIM 2011 PAZAR
SAAT: 02.04
NAZILLI/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Dipnot-10

Biraz makam gizli
Segahın bile hüznü var
Onun da hecesi
Gülümseyen masumiyetler bekler bekleneni
Ya da yalnızlardır eninde sonunda.
Gizemli yakarışlar,
Bırakmaz hayallerin serüvenini...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-11

Güzel bir haber mi var yoksa koridor bekleyişinde
Yoksa umutsuzluk mu?
Hangi koridor bu kadar elzemdir?
Umudun yolculuğunda...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-12

Bir münakaŖa var
HapsolmuŖ beklentiler
Birkaç k    k aŖk kırıntısında
Ayrıntılar ile yo rulmuŖ keder  izgisi
Ya da masumiyet hiç bu kadar anlamlı değildi

Engin Yılmaz 2

Dipnot-13

Şarkılar kadar görmek güzel
Yalnızlığın girdabında
Gülümsemek var
Ancak ağlamaklı bir hüznü barındırıyor
Kendi içinde....
Sürgünler kadar uzak
Aşka en yakın...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-14

Pencereden bakan çocuk gülüşleri
Bırakılan çocuksu hayaller
Ya da yalnızca masum sorular kimsesizliği
Hangi mevsim bahar olur
Koridorların hakimiyetinde...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-15

Masum bir hayalmiş
Yalnızlıkla noktalanan
Elvedanın verdiği kelime boşluğu
Her vedada tahammül
Ya da hüsrân...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-16

Yediveren kokar gökyüzü
Ve bütün renkler yeşil
Kayıplar var geride,
Eski karartılar görürdü dar sokaklar
Yepyeni aydınlık öncesi...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-17

Kendi içerisinde barışık bir kimlik karmaşası
Ya da yeniden anlamsızlık
Kederlerin içinde kaybolan melun temaşa
Ölüm bir çığlık gibi arkamdan geliyor
Gündüz düşlerine nazır mutluluk
Ve gecelere yalnızlık...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-18

En uzun günü ömrümün
Ve bahar aynı şarkılarda
Sanki leylaklar gizledim gönül bahçeme
Hüzün kokar titrek mısralar
Günlerden huzur
Ve güzel bir gün
Ölmek için...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-19

Baharlar vardı o zamanlar
Ve biz her sabah mağlubiyetlere uyanırdık...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-2

Bir nezaket yorgunluğu gizli bedenimde
Beni yalnızlığa terk etti
Sokak arasındaki gülümseme alışverişine neden olan varlık kırıntısı...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-20

Aniden gelir mavi kederler
Ve ben keyfini çıkarıyorum yalnızca
Sabahki düş kırıklığının...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-3

Satırlar dolusu yazılan tüm yazılar
Başlık ister yeniden
Ancak hikaye ilk sözcükte biter.
Yalnızlık...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-4

Şehrin en yoksul kaldırımlarından birinde
Kayıplarımı arıyorum
Bırakmaz beni bu güzel son
Art niyetli ama,
Nezaketen söylediğim yalnızlık söylemleri...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-5.

Nerede o gizlediğim çağ dışılık belirtilerim?
Sanki ayrı bir aynılık taşır kendi içinde
Hâlbuki tedavülden kaldırılmıştır
Şimdiki o malum senfoni
Yalnızlığın esaretinde...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-6

Gizemli bir kaç kelam ederken
Bıraktım bir köşeye
Umut etmenin ciddiyetini
Kederlerin de en kederlisi ile
Ya da gülümsemekle
Sessizlik hâkimdi
Bambaşkaydı yalnızlığım,
Sokağın o şen kahkahalı varlığıyla...

Engin Yılmaz 2

Dipnot-7

Umutsuzluk mu yoksa yarına kalan
Erken ölüyor genç sanılan çaresizlik belirtisi
Kaç mevsim geçer üzerinden
Mutluluk gözyaşlarının..

Engin Yılmaz 2

Dipnot-8

Tükenmiş kayıp senfonileri
Aidiyetlik kat sayısı altında
Mana kazanmış bu zamanki çizgisel serzenişler
Ya da kaybetmek
Her yolun bitiş noktasında....

Engin Yılmaz 2

Dipnot-9

Beyaz bir ölüm var
Karartılarda
Yaşantılar gördüm
Bir karargah garantisinde
Yalnızlığa çeyrek kala...

Engin Yılmaz 2

Dirayetli Bir Aşk İklimi

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
İnsan başka bakar dünyaya
Ya da kendi kendini öldürür

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
Yeniden isteriz hep sevileni
Veda zamanı gelmez bizim için
Sevda yamaçlarını her seferinde yeniden
Yepyeni bir dirayetle tırmanırken
Ölüme çeyrek kala
İnsan kendi kendini sorgular

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
Aşka karşılık bir yakarış başlar bazen
Haykırmak, insanın elinde olmaz
Duygularıyla aynı şeyleri tekrar eder durmadan
Ama mademki insandır
O zaman kendi hayatını yaşamak niyetinde olanlar
Kendi kendini yaşatırlar

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
Ağlamak bile çaresizdir
Ölüm pençesindeki hayat çizgisine
Belki farklı iklimler vardır dünya üzerinde
Ve insan insanlığından çıkar
Şimdilik bir şimdi yaşarken içinde
Kendine kendini anlatır.

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
Hüzün heceleriyle özgür kalır
İnsanın hayatla olan mücadelesinde
O, sadece sanıktır aşk kelepçesi ellerinde
Hep bir şeyler umut eder hayattan
Yine de karanlığın en dibinde teyakkuz halindedir
Aza kanaat ederken kendi ömründe
Aslında bilinmez;
İnsan kendi kendine düşmandır.

Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişir zaman dilimleri
Bir kez sevme hakkı olan insan ikincisini beklerken
Üzüntü veya keder farklı bir yaşama biçimidir
Fedakârlık yapılırken istemeye istemeye
İnsan yalnız kalır.

Sevmek karanlığın en dibi
Ve hasret yakar insanın içini

Bir kere daha istenen aşk kıvılcımları
İnsanın sonu olur sonunda
Ağlamak bile çaresiz
Veya anlamsız gelir
Ancak yine de ağlamaya devam eden insan
Kendini çaresiz kılar

Sevmek karanlığın en dibi
İnsan neler yapmaz aşkın girdabında
Ne vakitsiz yalanlar
Ne de feryat figan ağlama biçimleri
Fayda etmez
İnsan aynı duygularla yaşarken sonbaharını
Kendine kendini sorar.
Sevmek karanlığın en dibi
Hasretin koynunda gelişirken zaman dilimleri
Sevişmek hüznün hecesi olur
Ve insan kendini kendi hapsinde saklar.
NAZİLLİ/AYDIN SAAT: 12.26
9 NİSAN 2011 CUMARTESİ

Engin Yılmaz 2

Doğubayazıt Kadar Gülümseme

Ya da mevsimi geçmiş düşleri hatırla,
Sana yangınların ötesinde yeni bir ülke sunsun.
Hakiki terimler kullan;
Kırlangıçlar ülkesinden gelen sıra dışı kelimelerdir onlar,
Olmadı, biz sıradışıymışız gibi davranırız...
Ya da bırak kendini derin hüznülere,
Sana ateşlerden en yangınını bıraksın.
Kelimeler olsun sırdaşımız,
Mevsimlerden güzümsü,
Yazımtrak gül bazen mesela,
Kışları sevmem ben.
Bana yeniden gül mevsimi olsun
Veya küçük dipnotların ardındaki üç nokta...

6 AĞUSTOS 2015
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Doğubayazıt'tan Kayıp Düşlere...

O gözlere uyanmak...
Masum bakışların içinde kaybolmak kadar keskin ve inceden yaralar adamı
Ben aidiyet ile yok ediliş senaryoları yazarken

O gözlere uyanmak...
Sana mevsimleri getiremem
Ya da kışları daha serin geçer farklı iklimlerde belki
Ben sana bahar desem ve beklesem seni sabah serinliğinde
Gelsen de
Tarla kahverengilerinde boğulsak Ağrı Dağı eteklerinde
Belki Doğubayazıt kokar bedenlerimiz kim bilir?

O gözlere uyanmak
Olsa şimdi derin vadilerin esintileri kadar serin
Ya da yaz akşamı ferahlığı kadar narin bir ömrün üzerine
Gölgeler kadar sahici bir mevsim yaşasak
Yasaklı kelimeler kadar kadim
Ölüm korkusu kadar içten

O gözlere uyanmak
En sahte bakışlarıyla korkusuzluk söyler diller
Sen gülümsemek için nefes alırsın
Yaşamak kalır bir yolun kenarında...

GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI
04.08.2015

Engin Yılmaz 2

Doğubeyazıt'ta Bir Seremoni

Kayboluyorum,
Ezgilerin içinde
Matemsiz geçmez gün
Nargilemde son nefesle...
Bakmayın özgür bir ruh olarak kaldığıma
Karanlık ve kararlı bir hava hakimdi gökyüzünde,
Zira hiç bir matem yalnız çekilmez
Keder;
O afilli kelime,
Onun ardından üç nokta konur...

3 HAZİRAN 2016 CUMA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Doğu'dan Batıya Bir Duraksama Parodisi

Keyfiyatı iş bilir sayılan bir kaç guruh
Ve aynı mevzide silah kuşanır birileri.
Hep mi ölüler anılır bu yolda?
Ya da karmakarışıktır hikaye,
Ölüler gömülürken sokaklar taşar.
Onlara ölü mü dediler?
Lüzum dahilindedir kırmızı?
Beyaz, masumiyet karinesi gibİ yeşil
Hangi ay böyle doğar geceden?
İnciler konur avuç aramıza nihayet,
Belki utanırız diye...

CANLARIMIZA...

13 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Doğu'dan Batı'ya Serzeniş

Yağmurlar iklimleri izliyordu şehirde
Yepyeni bir siluet kazandırıyordu kendine karmaşada
Ve fikr-i zaruret içinde kalıyordu kendisi
Yahut kimliği akıl çıkmazında...
Ben yahut Şilistre,
Anlamlıların ötesinde görsem kendimi,
Akil olmak da ayıp değil akılsıza kafa tutmak da...
Kün ve topyekun imge teması gizliydi satır aralarında dün
Gizlediği tüm gizlerin gizli bir gizliliği vardı
Manası kelimelerin de ötesinde
Bin feryadın figanı bu
Ölümsüzlükten de öte...

7 AĞUSTOS 2015 CUMA
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Dumanlı Yalnızlık Sahası

Ve yeniden hoş geldin yalnızlık,
Ne güzel geldin öyle
Sıradan...
Oysa böyle afili bekliyordum seni,
Şarkılı türkölü
Seni terk etmem imkansız,
Biliyorum...

Gölümsedin bana
Senfonik değil gelişin,
Bu kadar sıradan bir ömre ancak bu kadar sessiz gelebilirdin zaten...
Gidişlere alışkınız be yalnızlık
Yine yeniden bir nefes dumana hediye ettik ömrümüzün geri kalanını
Ne güzel,
Yalnız yalnız ölürüz biz de...

Engin Yılmaz 2

Duraksama

Şana hayalin kadar yazıyorum sevgili,
İki kelimeyle anlatılabilir mi bütün çaresizlikler,
İmkansız değil oysaki bahar senfonileri
Acınası halimle ben, hep aynı mevsimde yaşıyorum.

2 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Duraksama-2

Aciz kalan bendim,
Bir ölümlünün ayrılık şarkıları söylediği vakitte
Veda, tüm olasılıkları yok ediyordu
Ve sırası gelmiştir hüznün...

2 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Duraksama-3

Ben yine noksan,
Sessiz ve elem dolu gecelerde...
Kaybetmek,
Hep aynı durum komedisi
Yalnızlık,
Değişmeyen son...
Neticesinde düşünmek seni,
Karamsarlıktan uzak,
Hep aynı saniyede gülümsemek
Neticesinde düşünmek,
Seni, hep aynı mutluluk kırıntılarında
Ne doğmak, güneş gibi
Ne de bir buğu gizeminin içinde kaybolmak
Aslında bana her olan veya olması gereken,
Şimdiden oluyor.
Seninle düşünmek seni,
Ölümüne çeyrek kala...

21 EKİM 2016 CUMA
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Duraksama-4

Sarf ettiğim tüm cümleler adına bir serzenişten ibaret
Yahut üç beş kimlik beyanı...
Memleket kökardı merdivenler
Derinden ve sinsice
Lamekan kalırdı tüm mekanlar
Sayesinde...

22 EKİM 2016 CUMARTESİ
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Duvarların Önündeki Çıkmaz Yolda Biçarenin Hüznü

Bir çıkmaz yol
Belki de bu yüzden kor var içimde
Yalnızlığımın esiriyim

Bir çıkmaz yok
Belki de bu yüzden kor var içimde
Solgunum
Nereye baksam çaresizlik
Bakmasam hüznün
Acizliğimin peşimdeyim

Bir çıkmaz yol
Belki de bu yüzden kor var içimde
Bırakmaz peşimi hayalet
Arzularımın izinde yürürken
Karanlık mı sokaklar ne?
Bakınmak bile körlüktür bu noktada
Gülüyorum
Anlaşılması zor bir netice
Duyuyorum sesler var
Anlıyorum
İdrak etmek mümkün
Bir engel var önümde
Yalnız bir engel
İnanılmaz bir duvar inşa etmişim kendi içimde

Bir çıkmaz yol
Belki de bu yüzden kor var içimde
Çıktıklarım hep acizlik göstergesi
İndikten sonra anlaşıldılar
Yalnızlığımıza çizelge tuttular
Ne tür sevdik bilmiyorum
Bir yanlış bin doğruyu götürdü
Siyahlandı her yanımız
Beyazı görmek sadece ölümle mümkün
Görüyorum
Gördüklerim sonsuzluk izinde

Bir çıkmaz yol
Belki de bu yüzden kor var içimde
Tek kendimle barışamadım
Bir kendimi göremedim aşması zor engellerde
Görüyorum arkası çıkmaz yol
Biliyorum çıktıklarına saydınız
Çıktıklarımın indiklerimin neticesi
Görüyorsam bildiklerimi
Anlıyorsam
O zaman aynadaki suret belli
Çıkmaz yolun bekçisi
NAZİLLİ/AYDIN
17 ŞUBAT 2012 CUMA SAAT:06.24

Engin Yılmaz 2

Dünyanın En Güzel Sonu

Çaresizim,
Sessizlikle yoruluyorum bir cumartesi kadar yalnız bir iklimde
Hani kana susamış olsam,
Ya da sessizce haykırırlarım olsa ertesi cumalarda
Her vedanın elveda diyemeden önceki çığıyla,
Mükerrer kere son nefes,
Ve müteyyin kişiliğin tarihçesi
Nerede o bahar,
Birkaç hayat sonra kayıplar mezarlığında mı bekler beni?
Nerede o kış?
Az biraz ötemde mi?

30 EKİM 2015 CUMA
ALTINDAG/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Eksiksiz Hatırlamanın Şiiri

Özlemek
Ya da hep aynı hatırlamak
Gece yarısına elem kala
Gözler kadar sahici inandırmak kendini
Derin hüznölere...
Aynı kalmaz batıdaki Nazilli sabahlaması
İnadına keder dedikler bu olsa gerek
Bir nargile dumanı kadar yakın olsaydın nefesime
Ve ben aynı rüyaların yoksunluğunda...

Gece kadardı gözlerin,
Hecelerin hüznüne eş değer
Yırtık bir afişin manası kadar süresiz,
Belki bimekan kalmazdı trajediler,
Gerçek olsaydı,
Rüyalarımın elemsiz zamanları...

BİR NAZİLLİ SABAHLAMASINA...

6 AĞUSTOS 2015 PERŞEMBE
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Elli Bir

Kapkaranlık bir beyaz gelinlik
Sonrası matem...
Yahut kırmızıya bulandı topraklar
Siyahımsı bir kederin üzerine illaki ölümler
Ki gömülür matem gününde,
Elli bire nazır bir coğrafyada...
Kapkaranlık bir beyaz gelinlik,
Sonrası matem...
Kimliksiz ölümler,
Ki gömülür şehadet makamında
Yahut kırmızıya bürünür kendileri,
Sadece ölüm "kötü son" un Türkçesi,
Ve gazilerin şehrinde matem
Elli bir ne kötü bir sayı...

GAZİANTEP'E

DOĞUBAYAZIT
21 AGUSTOS 2016

Engin Yılmaz 2

Elveda Diyemedten Önceki Son Çığlığın Şiiri

Aslında yaşamak ölüme yürümektir
Ya da nefes almanın tarihçesi
Öyküler yazılır,
Veda zamanı gelmiştir bazen
Ve yeniden kaçınılmaz son
Aşk kapıyı çalmaz
Aslında yaşamak ölüm çizgisini takiptir
Yaşamak kadar yaşarsın
Ölmek ya da olmamak üzeredir teselli
"Elveda" belirsiz bir ifadedir.
Yalnızlıktan sonra...

27 TEMMUZ 2015-ANKARA

Engin Yılmaz 2

Elveda, Kelimelere Dair

"Hoşçakal" hüznün kadar keskin bir kelime,
Elvedanın yakıcı senfonisi
Cebimde kaç "hoşçakal" kalmıştı ki...

6 AĞUSTOS 2015 PERŞEMBE
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Emperyalist Söylemler Üzerine...

Kimimiz kimlikten olmuş
Kimimiz benlikten
Ayrı bir kimlik gerek kimine
Sandığımızdan uzak bir ihtimalle tutunmuşuz insanlığa
Adına insanlık diyorlar birileri
İki üç ağacın gölgesi üzerine yazılan yazılarda
Umutsuz bir kaç satır gördüm oysa ki
Bir kaç emperyalist keder üzerine
Şimdi yalnızca kimlikler sorgulanıyor
Kimimiz kimlikten bulmuş
Kimimiz insanlıktan
Adına kimlik dediler sadece isim yazılı kafa kağıtlarına
İsimler insanlığın miladı mıdır sanki?
Ya da kaç tanesi Kudüs kadar annedir?
Ya da Halep kadar evlat?
Kaç tanesinin yüreğinde birer Filistin yer alır?
Hangi mavzer görmez insan-ı beşeri?
Kimlikten uzak olmak lazım bazen
En acınası haldeyken
Şimdi yargılanıyor kimileri
Sorgu odalarındaki bir kaç ışık altında
Kimimiz kimlikten sorulmuş
Kimimiz kim olduğumuzdan
Adına gönül diyorlar birileri
Suskunluk kisvesi altındakilere
Sanki bir şey olmamış gibi
Yada bir kaç tane postal görmemişiz
Mescid-i Aksa'da.
Mahirleri görmedik urgan engelinde
Ya da denizler şahit olmamış sanki
İnsanlığın ölümüne
Kimlik bu kadar önemli zaten
Devlet dediler demokrasi babası
Cumhuriyet böylesine insansı
Şöylemesine de kimlikli...
Kimimiz kimlik sevdalı
Kimimiz insan
Dava adamı olur birileri
Adına yalnız yargı denilen kimyasal odalarda
Bir kaç komünist laf ederler emperyalist söylemler üzerine
Sonrası rafa kalkar zaten
Ya da muhafazakardır birileri
İnsanlık dışındaki her şey muhafaza edilirken
Bir takım nidalar yükselir
Bir otel yangını resmi gölgesinde
Hangi kalpte acaba
İnsanlık davası
Ya da bir takım dramlar
Kaç tanesi üzüldü 301 sayısına
Ne de olsa burası benim ülkem
Hani şu yargısı insanlığından önce gelen...

Engin Yılmaz 2

Enkaz Altındaki Gülümseme Alışverişi

Bir gülümseme var şimdi
Her nefes alışverişinde
Bir bakıma ateşin sönmesi
Bir bakıma sevda yokuşlarının ceremesi
Hiç koşma arzusu içinde
Bir nefes daha alıyor

Bir gülümseme var şimdi
Her nefes alışverişinde
Enkaz altında çıktı
Ki elleri nasırlı
Gözleriyle ağlamaklı olduğunu anlatıyor
Ama yine gülmek için nefes alıyor

Bir gülümseme var şimdi
Her anı bir hüznün saklar
Belki de bir benciliğin eseri
Karmakarışık duygular içinde boğulurken
O, gülümsemesinin tadını çıkarıyor

NAZİLLİ/AYDIN
12 EKİM 2011 ÇARŞAMBA
SAAT:06.19

Engin Yılmaz 2

Epik Bir Yalnızlık Hikayesi

yalnızlık dedi epik tiyatro
aynı kahramanlıklar silşilesi
umutsuzların uydurduğu senaryo
kayıp bir zaman çizelgesi

görünürde gizlidir yalnızlık
ne elindekine güvenirsin ne de bir dürtüye
zamanın içinde sanırsın karanlık
oysa kapılmıştır en olmadık hayale

aşkla yoğrulmuştur aynı hayalet
belki kalıplarla örülmüştür bu cinayet
kim dedi kime kimin için dedi tahlil et
belki de sondur gördüğün aydınlık

zamansız değil hiç bir şey hayalsizdir çoğu zaman
ya kanatsızlık gizlidir ya da uçamadığın bir an
yağmursuzluktur belki adını duyduğum şeytan
ne zamanı gizler ne de duygu yüklü bir anı...

yalnızlık dedi birisi kendine yazdığın senaryo
belki bir ansızlık psikolojisi ya da küçük bir dokunuştur
kimine göre roman kimine göre tiyatro
dokunduğun tende ayrı bir varoluştur...

Engin Yılmaz 2

Ervah-ı Nevm Yahut Hüsni-ü Keyfin Şiiri

Zamanın birinde,
Keyiflerin en sonuna gelmiş bir adam
Yalnızlığın koynuna atar kendini
Sıra dışı vakitsizlikler yaşanır da o an
Muhtemelen keyfine düşkünlüğüyle bilinir adam
Ervah-ı ezelde görür kimliğini
Dokunur bambaşka gönüllere
Levh-i kalemde yazılır adamın sonu
Bahtını kaza yazarlar
Karalamaları gelir aklına adamın
Gelir de yeniden sorgulama başlar
Gün gelir yer uyanır
Sardunyalı açar balkonlarda
Menevşe derler gülün adına
Gülümseme yeniden gözlerde
Duvarlara yazılır gülünç yazılar
ve vakt-i seherde hoş bir saba
Es-salatü hayrun minen nevm
Nevm'e dalar adam
Salah bir başka bahara

29 nisan 2020
kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Esas Oğlanın Afilli Hikâyesi

Dediler ki güzellik görecelidir,
Mevsimlerden bahar mevsimi,
Trajikomik romantikten bozma hoppa filmleri
Beyime çok enflasyonist gelmişti.
"Netekim" diye girerdi hadiseye mevzu bahis nevi şahsına münhasır kişisi,
Ve dahil kime dair yazdıysam hepsi bir nevi şahsiyet gizledi kendi kapısının önüne...
Oyunlarımız olurdu ellerimizde,
Biz toprağı eşelemek için zaman kollardık mesela,
Dava tutanağı falan olmazdı benim bildiğim ve dahildir bilmediğim
Çünkü bahar hiç hüznün demek değildi.
Dediler ki güzellik görecelidir,
Ben, dedem bakkala gönderdiğinde uzun Samsun sigarasının para üstüyle aldığım
kolanın kişisel mutluluğunda,
Beş çayı, yalnız Amerikan sinemalarındaki İngiliz usulü senaristlerin at gözlüğünde
gizliydi
Ve ben çayı annemin günlerinde açık ve şekerli içerdim.
Oyunlarımız vardı mesela
"Dıkşın" kelimeydi ağzımıza pelesenk olan
İşte üç nokta ondan sonra konurdu.
Virgülden habersizdik biz,
Çünkü ne zaman cümleye başlasak kelimelerin arasında nefessizlik hissederdik
Ve nokta kendiliğinden giderdi cümlelerin son harfinin hemen sağına...
Güzellik görecelidir,
Çirkinlik başa bela zamanlarda
Veyahut yahu neredeydiniz sizler?
Bize afillisinden bir elli iki,
Yaşıtlarımız şanlı birer bataklık müdavimi olur karbonatlı çayımızla
Kahvehaneler mesken mukabilinden uğrak noktasıydı
İnceden hissedilirdi salına salına geçen esas kızın kokusu,
Esas oğlan birden kimliğime bürünür konuşma teklifi ederdi;
Ah!
O ne beyzade bir çizgidir arkadaş!
Tokadı yerdik esas kızdan
El çizgilerini göre göre,
Eh ne de olsa vakur bir delikanlı edası gizlidir gönlümüzde...
Güzellik görecelidir dediler ki bize,
Sonra babamız gelirdi sokağın başından bir dönemeç kala hissedilen dönüşüyle
İki avucum dolusu poşetleri gizlerdi kocaman ellerine
Güneş batır mıydı bilmem
Saat altıyı çocukluk geçse...
Güzellik görecelidir dediler büyüdük
Yaş yaş yaklaşır ölüme insan
Ve göreceli göreceli yükselir güzellik önümüzde
Ne de olsa biz büyüyünce adam olacaktık
Adamlık da babalıkla mümkündür.
Bütün babalar o sokağı döner,
Ama hiç bir sokak dönemecinde
Dönemecin verdiği heyecan
Yani dönemeci dönemeç yapan bir şey yoktur.
Çünkü göreceli olan güzelliştir
Sokak, yalnızca bir dönemeç gerisinde
Eskinin...

31 EKİM 2015 CUMARTESİ
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Evvelname

Dökülür cümle günahlar
Büsbütün kaskatı kesilir vücut
Belki de son kez nefes alır hayat olası lanet
Ya da çoktan gelmiştir son...

Yol kenarında kalır ince ayarlı kederler
Hüznüne ekmek banılır bazı hayatların
Nitekim sonun senfonisidir bu,

Dökülür cümle günahlar
Bana kalan yalnızca,
Tuhaf bir esinti...

14 TEMMUZ 2016
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Garipname

Acizlik kadar yoksun,
Bilinmeyen masumiyet çizelgesi
Sıradan cümleler kuruyorum;
Vesaire bekleyişler ile sınırlı yaz akşamları
Zerre zakkum kırıntısı olmaksızın,
Bana şarkılar söyleyen ya...

26.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Sevinmişim karşılaştığıma
Gözlerin aynı sözleri tekrar etmişti
Karamsardım
Duyuyordum söylediklerini
Söyleyemediklerini de...

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Ateşli bir halin vardı
Tenin sıcaktı
Saçlarında bir masumiyet vardı
Masumluk üzerine yapışmış gibiydi

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Bir bakıma hayal
Bir bakıma fahişeydin
Aynı satırları yazardım sana
Aynı şarkıları söyledim yüzüne
Ama o kadar aynıya rağmen
En farklı vücuttun

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Bir sevişme sahnesi kadar cüretkârdın
Tam on iki mevsim
Kaç yıldır bilemem
Takvimlerden haberim yoktu

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Kanlar içindeydin hatırladım
Beyaz bir elbiseyi taşıyordum bir arabaya
Ağlatmak o güne kısmetmiş
Sevda yalnız bırakmıştı beni
Kalıpları kırmıştım

Ölülerin en güzeliydin
Bir arzulu kadındın
Arabanın önündeki kanlı beyaz bir elbise içinde hala
Gülümsemek istemiştin
Anladım hayatımın en acayip anını
Ben hala o gülümsemeyle yaşıyorum

NAZİLLİ/AYDIN
19 ŞUBAT 2012 PAZAR
SAAT:06.47

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-2

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Oysaki kelimeler bile yetmez derdim
Ne tuhafmış yeni anladım
Adın kalmadı bile aklımda
Sadece gözlerini görüyordum
Son bir gülümsemek istemiyle açılmıştı
Sondan bir saniye önce

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Ağlamak anlamsız
Sen gülmeyi öğretmişken bana
Belki bu yüzdendir tekrar tekrar seni yazışım
İnsan özlüyormuş
Yeni anladım
O sondan bir başlangıç çıkarma ümidinde

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Sözlerimiz pek yoktu zaten seninle
Daha çok gözlerimiz konuşuyordu
Duygularımız bile neydi bilmezdik
Senden başka her şey görünmezdi
Geldim
Az kaldı
Beklediğim sonum
Beni karşıladı

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Sonu beklerken
Sonu görmez oldum belki de
Bahsi geçen her hatıra sonunda aynı hatıraya dönüşüyormuşum
Sonunda
Bırakmak mı?
Kalsın o da sonun sonunda
Hüzün değil bendeki
Gülümsemenin yan etkisi
Gülerken gördüm
Kalıplarım kırılmış
Her söz anlamlanmış
Her hatıra yaşanmışlar defterinde
Her gözyaşı kırılğan bir gönülde

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Gülerken gördüm son kez hatırımda kalan son anıyı
Gülerken bile ağlamam ondandır
Aydınlık görünmüş bana
Bir telve sıcaklığında gördüm
Bir başka anlam kazanmaz bilirim

Sen söyledin bana
Sen anlamlandırdın kafamda
Teşekkür ederim

Sıra sana geldi
Kelimelerim az ama sana karşı
Bir doğum günü bugün
Bembeyaz bir elbise içindeki bir kadınsı kızın öyküsü
Belki beklemek istemedin
Anlıyorum
Ama özlüyorum
Mevsimlerim karıştı
Karışanlar birbiriyle çatıştı
Gözlerin hatırımla barıştı
Ben seni özlerken buldum kendimi
Sonu düşünmek aslında çok kolaymış
Son ilk kez olanın
Bir daha tekrarıymış

Sıra sana geldi
Dedim ya
Kelimelerim yok ki sana karşı
Duyduklarım
Bir beyaz elbise sarhoşluğu bendeki
Ben her çarşambada
O günü hatırlıyorum
Ben her nisanı
Yeniden ölüyorum.

“GECE GÜZELİNE”

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-3

Ne güzel gülüyordun oysa
Gecenin siyahında
Sessizlik bir nefes gibi koynumda sabahlıyordu,
Ve sen kırmızı renge bürünmüş beyaz elbisenin içindeki hareketsizliktin...

1 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-4

Ölü bedenlerle nedenler sessizce uzaklaşır birbirinden
Ne de olsa son çığlıktır aldığım nefes
Yahut sıra dışı ölüm olur benimkisi
Sanki ardımdan gelen yalnızlık bana aidiyetimi sorguluyor
Naçizane düşlerim ölü kalır yanınızda...
Soğuk bir beden vardı,
Kollarımın arasında gözlerindeki ölü cesaretiyle
Beyaz bir elbisenin kırmızılığında...

16 KASIM 2015 PAZARTESİ
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:00.15

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-5

Ve vakur bir duruş sergilerdi adam,
Ne de olsa aynı zaafı vardı
Yalnızlık rotalı bir yolculukta ilerlerdi adam,
Anlamazlıktan gelen bir hali vardı curcuna içinde
Kafi gelen sadece sadelik,
Simsiyah gecenin kırmızı ölümlüsü
Beyaz elbiselisine...

DOĞUBAYAZIT
17 AGUSTOS 2016

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-6

Ben karadan da karanlık gördüm,
Belki son kez doğmuştu gün...
Ey siyah neredesin?
Gelsen ya,
Maviyi sarıp sarmaladın
Tüm renkler yitip gitti senin koynunda.
Ey siyah,
O günümü buldun kararacak
Sonranda nefessizlik var,
Daha ne kadar nefes aldı ki?
Kaç günün sabahına uyandı hey hat?
Bıraksaydın da gülümsemek için alsaydı nefesini...
O akşam mavi kalsaydı deniz,
Saatler o vakti göstermeseydi,
En azından batmasaydı gün,
Kırmızı sandığım kanlı beyaz elbiselinin üzerine...
5 NİSAN 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-7

Ve kalsan benimle bir akşamüstü,
Vedasız bir "veya" yaşasak,
Yağmur yağsa mesela
En azından gülümseyen,
Mevsimlerden bahar olsa ansızın
Yalnızca yalnızlığın tadını çıkaran bu biçarenin hüznü olsun
Yahut neşesi...
Ve kalsaydın benimle bir akşamüstü,
En çaresiz ölümlerin arkasına saklanmadan
Veda yaşamasaydık,
Bir bahar akşamı beyaz bir elbisenin üstündeki kırmızı lekeyle...

13 TEMMUZ 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Gece Güzeli-8

Antibiyotik bir intihar girişimi sadece,
Ya da bizzatıhi kendisi...
Anlamsız karmaşaların sonu ölüm,
Ve hüsrân kaldı ellerinin arasında.
Ölüm ne güzel ölüm!
En güzel ölüm,
Yine de ölüm...
Antibiyotik bir intihar girişimi sadece,
Ya da şairane nefessizlik kendisi.
Bir elimde aşk olsa mesela
Yahut hüzzam rakısı br keder
Tutsa elimden beni kürdilihicazkar matem,
Nefesim bitmese küçücük bir saba saniyesinde
Bırakmasa yalnızlığımın hicaz saati
Ama yok,
Olmaz,
Yine de ölüm,
Yine ölüm,
Yine ve ölüm
Tekerrürden ibaret keder,
Beyazın kırmızıya çalan rast renginde bir elbisede.
Yine de ölüm...
Yine de ölüm...
Hep ölüm,
Her saniye ölüm,
İntihar yahut ölüm
Elbet ölüm...
Şimdilik kalır ellerimin arasında ellerin,
Ellerin çağırır ölümü,
Yine de ölüm gelir sana,
Arnavut kaldırımlarda griye çalan bir ahenkte...

13 AĞUSTOS 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Gece, Zerrenin Yalnızlığı

Bir gece yarısı
Saat yalnızlığa çeyrek kala
Bir hüzün var gönlümde
Böyle kötü bir hissiyat
Sanki kaybolmak var sonunda
Aşkın...

Bir gece yarısı
Saat gece yarısını bir gece
Umudum azaldı
Bir ateş var içimde
Yangının diğer adı
Kaybolmuşum
Görüyorum
Sonunda limana sığınyor bencilliğim
Yine, en baştan, firari...

Bir gece yarısı
Saat aşka epey kala
Bir aşk arıyorum
Kaybetsem de gam yemem
Yeter ki yalnızlıkla sınamasın beni...

Bir gece yarısı
Saat günün ilk saniyesini iki salise geçiyor
Anlık mutluluklara kaldım
Teselli ikramiyesi haykırışlar süresiz
Ve tekerrür ediyor
Durmadan...

Unutmak da fayda etmez artık
Beyindeki çirgileri yok mu sayalım?
Unutkanlık yalnızlığa yaklaşıyor adamı
Yalnızlık adamı andı zaten
Artık dönüş yok...

Bir gece yarısı
Saat tam da sevişme vakti
Sevgili yavaşça uzanıyor ya yanıma
Gönül canlanır, vücut titreme nöbetinde...

Yalnızlık gelir bir gece yarısı
Kapını çalar
Koynuna alıverirsin
Sonrası hüsrân
Sonrası yine kaybetmek
Yalnızlık gelir yanına
Ölüm gibi soğuk
Sessiz ve derinden...

Bir gece yarısı
Saat ayrılık geçiyor ölümü

Yalnızlığın saati başlar
Yeniden
Yalnızlık ve aşk paradoksu
Kaybetmek istersin bazen
Aşka umutsuz bakış olur
Yalnızlığa bir eyvallah...

24 AĞUSTOS 2013
MENEMEN/İZMİR
SAAT:00.25

Engin Yılmaz 2

Gecenin Son Nefesi

Adımlar arttı
Geliyorum
Güneş doğumuna yakın zaman
Sesler duyuluyor
Belki de tahrik hissediliyor
Aynı adla yazılıyor tüm romanlar
Gel-gitler artıyor
Nefesler kesiliyor

Adımlar arttı
Geliyorum
Belki de günahdır
Güneş doğumuna yakın zamanda
Farklı zamanlar olması zor oluyor bazen
Nefesimde hissedilen duygu paha biçilmez
Gölge var üzerimde
Gölgenin ateşle dansı

Adımlar arttı
Geliyorum
Vücut arzularının peşinde
Konuşmak anlamsız
Ateşe ateşle karşılık veriyorum
Kan çekiliyor bir anda
Beynim mutluluk evresinde
Gözler kapalı

Adımlar arttı
Geliyorum
Sona yaklaştım
Artık nefesler sıklaştı
Hissediyorum bir beden var üzerimde
Gülümser vaziyette
Güzel bir cümle kurmak ister gibi dili
Hissediyor hissedilen hisleri

Adımlar arttı
Geliyorum
Sona yaklaştım
Güneş kapımı çalmak üzere
Ve sonunda...

Adımlar arttı
Artık bakmak var
Delilik olsa bile yapılanlar
İstek ve arzu var
Gözleri kapalı bir beden yanımda
Geceye son vedamda...
NAZİLLİ/AYDIN
23 KASIM 2011 ÇARŞAMBA SAAT:03.22

Engin Yılmaz 2

Gerçeklik Ve Vücut Kırıntıları

Gerçek bir gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Sevda'nın ortasında kalanlar için
Korku hâkimdir

Gerçek bir gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Aşk kaldırır korkusuzluğu ortadan
Bir öpüşme dürtüsü ile gülümsemek varmış
Karanlığın içinde
Nemsiz bir yatak odası komedisinde

Gerçek bir gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Sevişmeyi gerektiren bütün cüretkâr tavırlar
Siya'h saçlı bir kadın
İki çift göz
Ve birleşen dudaklar
Aynı cesur sevişme sahnesi

Gerçek bir gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Bütün beden'in titrediği anlarda
Aynı heceyi söyleyen bir kadın vücudu üstünde
Koku hissetmek var
Sevmek ayıp değil artık
Bütün gecenin yorgunluğu var üzerinde
Ve sonrasında uyuyan güzeli izlemek
Ve yalnızlık
Bir vücut
Bir gece
Hüzün saklı yüreğimin en unutulmazı

Gerçek bir gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Bir bakıma hayal yaşananlar
Sevinme göstergesi
Belki aynı gerçeklikten yola çıkarak söylenir tüm sözler
Özleniyorsa öyle geceler
Mubahsa özlemek
Özlüyorum

Gerçeklik var ortada
Aynı yalnızlıkla hem de
Yokluğundur yok olduğum anların reçetesi
Bilinmeze sürüklüyor artık
Olanaksız değildir yaşananlar
Nasıl korkuyorum artık
Unutmam o günü

Engin Yılmaz 2

Gereksiz Ömürler Üzerine-1938

Çocuklar vardır
Gözlerinde umut ışığı
Yağmurlar yağdırırlar bereket üzerine
Kahverengi bir toprak kokusudur onlar
Acziyet duygusu himayesinde.
Çocuklar vardır
Yüreklerinde ilk aşkın masumiyeti
En uzağı yakın ederler
Tek bir gülümsemede
Haysiyet sahibi tek insandır onlar
Her yerde masumiyet kokarlar
Korkaklık duygusu üzerine
Çocuklar vardır
Göğüslerinde bir kurşun yarası
Bazen mermiler yağar üzerlerine
Bazen bir şarapnel parçası
Son nefeslerinde bile gülümserler
Sanki alay eder gibi
Haysiyetsizlikle...
Çocuklar vardır
Ellerinde bir yağmur tanesi
Sevdalar yağar o küçük yüreklere
Aşk sanırlar o muhteşem ilkleri
Sanki hiç bir şey olmamış gibi
Yollarına devam ederler
Bazen bir devlet karşılar onları
23 Nisan'da makam koltukları vardır
Küçük yürekleri tadar daha reşit olmadan
İktidar hırsını
Oysa aynı devlet karşılamıştır onları
Seneler evvel şehrin birinde
Bir tepeden aşağı bırakılmışlardır
Asker yeşili elbiseleriyle ahkam kesen
Bir kaç insan müsvettesinin ellerinden
Sonrasında ölmemiştir diye mermi yağmıştır üzerlerine
Ölmeyi hak edecek bir ırktır onlarınki
Hain olacak kadar büyümüşlerdir
Muktedir güçlerin gözlerinde
Belki bir kaç kez ağlamışlardır
Ya da yaramazlıktır suçları kim bilir?
Ama ölmeyi hak eder mi onlar?
Dersim'de yaşarken hem de...
1938 sayısının garantisinde...
DERSİM'E

Engin Yılmaz 2

Geriye Kalana Hitaben

Artık geliyor malum son,
Yaklaşık diyemeyeceğimiz kadar yakın
Ve nefes almak gerek bazen..

17 EYLÜL 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Giderken

Çok güzeldi her şey,
Şoru işaretleriyle yaşamak dahi güzel
Sessiz bir gece sabahlamasıdır hayat,
Ve dâhildir ölüme koşmaya) ,
Gün doğumu...

8 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Giderken Geride Kalanlar

Gerekli ne varsa koydum bavuluma
Gidişimi bekliyorum
Biliyorum özleyeceğim geride kalanları
Belki bir acı dolacak içime
Anlama alışkanlıklarım geride kalacak
Ya da beni geride bırakıp ben gideceğim

Gerekli ne varsa koydum bavuluma
Gidişimi bekliyorum
Sevişlerim bekleyişlerim
Hepsi isyanla sonuçlandı
Bırakıyorum ne varsa kendi derdimle ilgili
Ağlamayı özlemle anacağım şimdi...

Gerekli ne varsa koydum bavuluma
Gidişimi bekliyorum
Biliyorum kararsızdım ilk başta
Kararsızlığım yüzümden okunuyor
Bırakmıyorum benliğimi ama
Bir karar anını bekliyorum

Gerekli ne varsa koydum bavuluma
Gidiyorum
Beklemek sabırsızlıkla sonlandı
Artık acele ediyorum
Çok mu cahilce bilemem
Ama her şeyi gözyaşlarıma bırakıyorum

Gerekli ne varsa koydum bavuluma
Gidiyorum
Şu an ve sabırsızca
Beklemek bana ne kazandırır?
Acı, hüznün, aşk, sabırsızlık
Zaten hepsi vardı
Geri dönme ihtimalime gülündüğü anlarda
ÇUBUK/ANKARA
28 AGUSTOS 2011 PAZAR
SAAT: 03.42(SAHUR ZAMANI)

Engin Yılmaz 2

Giderken-2

Susadım karanlıkta çöl kuraklığında,
Yalnızlık kadar elem olan her şeyden uzak kalmanın boşluğunda savrulan birkaç perili
köşk alıntısı halim vardı benim.
Yoksunluk hiç bu kadar zat-ı şahane değildi,
Ben bütün avuntularımı sonu belli olan bir filmin karesine emanet bırakıp,
Şehrin yoksul mahallelerinde kapı önlerindeki sohbetlerde yitirmiştim kalıntılarımı.
Bırak, kendini açlığa susamanın verdiği hezeyana,
Çünkü yeniden hikâyeler yazıyorum kendime bir türlü başlamayan,
Tedarik ettiğim tüm nasihatler, defterimin ucu yırtık son sayfasında...
Ve dahil kime dair kaybedildiysem, içlerinde epeyce silintiler vardı
Yaşamak da ölümün tarihçesini yansıtıyordu,
Yansıma, şehrimde ayrı bir dolunay sunuyordu gökyüzüne...
Susadım;
Aşka dair gitmekten daha çok duyduğum kelimelerimi sıraladım öteki kayıplarımda...
Ötekileşmek;
Ah!
Öteki kalabilmek meziyetimdi bir zamanlar,
Öteki aşkı beklemem ben,
Çünkü sevinç ve üzüntülerim burada,
Vitamini kabuğunda...

9 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Giderken-3

Son gülümseme anısına yaşıyor ruhum,
Veda yahut neşeli sondur kimliksiz sancılar.
Aynı şarkıyı söyler ki ne söyler;
Her başlangıç galip gelemmez ölüme,
Nihayetinde bir tabutun yalnızlığına gömülür bedenim...
Son konuşma anısına yaşarsa ruhum,
Sıradan bir ölüm gizleyemez yaşantıları.
Çaresizce yalnızlığı alır koynuna;
Akşam doğudan doğar,
Ve her sabah batıdan bir gülümseme içerir...

22 KASIM 2015 PAZAR
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:01.35

Engin Yılmaz 2

Giderken-4

O gün gelir,
Elveda bir karabasan gibi çöker bedenime.
Ruhumu esir alır,
Yalnızlık sarar dört bir yanıma
Ve sonunda umutsuzluk olur yolculuğum.

O gün gelir,
Sarf ettiğim bütün tümceler anlamını yitirir.
Basireti bağlanır mutlulukların
Ne çareler vardır tükenir birden,
Yalnızlığa iki gün vardır...

26 KASIM 2015/ankara

Engin Yılmaz 2

Gidişler İçin Satırlar

Bana gülsen biraz,
Ya da gülmek bana yakışsa
Matem yüzlü kaldırımların ardında,
Gülümseyen ifadelerin en güzeli,
Sana yakarışlarım kadar yakın
Sadelikler kadar hüsrân;
Sen özlemime keder...

27.07.2015-ANKARA

Engin Yılmaz 2

Gizli Kutsiyetlerin Nezaketen Söylemleri

Kederlerin en üstünde bir veda vardır
İnce bir çizgi nezaretinde
Yazılı kaç kelime varsa anlatamaz

Kederlerin en üstünde ince bir veda vardır
Kayıpların nezaketinde
Birden fazla mutluluk içerir
Mutluluk verici bir kaç kelime
Bir beyaz keşilmek vardır sonunda
Baştan ayağa
Sanki öfkeler yetmezmiş gibi
Birden harekete geçer zaman

Kederlerin en üstünde beyaz bir ışık vardır
Kendi kendine de yapılabilir
Aslında her şey aslı gibidir
Ki cümleler bile asıllarını yaşatır
Çoğu zaman nefessiz kalmak vardır
Bazıları uzun süreli beklemeye tabidir
Göklerden gelen bir seda ile

Kederlerin en üstünde kayıplar vardır
Kaybolmanın emanetinde
Bir nevi özlem içerir
Arayan bulur nidasıyla
Bir kaç tümleçli cümle içerir
Dolaylı söylemler üzerine...

Zaten anlamsız ama bir o kadar keyfi bir yaklaşımla
Sadelikten uzak bir yaşantı içerir kimi kederler
Şehirlerin kaldırımlarına bir ayak sığmaz bazen
O koskoca koridorlarda yorucu nefesler duyarsınız derinden
Beyaz önlüklü birileri yaklaşan haberleri kulaklara fısıldar
Bu fısıltı bir yakarıştır
Neticelerin külliyatında...

Hani koridorları konuşsak
Şu önlük rengi çizgilerini
Birkaç boya kırıntısı görsek etrafta
Ellerin çizgileri etrafında gizli
Yeniden duysak güzellikleri
Baksak
Tutsak bedenlerin özgürlük sevinçlerini
Yağmurların anlamını kavrasak
Esir bir ömrün esaretinde

Ya da kavrasak anlamlarını yaşamamanın
Ya da olmak ya da olmamak mesele olmasa
Oldurulan olmanın haysiyetiyle görsek
Merhamet kırıntıların hicviyetinde

Bırakmasak bir bahar sabahı kendimizi şehrin yağmurlu ama ürkek kaldırımlarına

Bize otobüs camlarının buğusundan selam vermese kayıp kent yolcuları
Anlamsız bakışlar selametinde

Gerekenleri görürüz
Kavrarız anlamlarını

Provoke edilmiş yargıların peşinden gitmesek bazen
Yada bir kaç enflasyonist çaresizlik olmasa şehirler arası keyfiyette
Bir önlük rengi binanın camında buğulanmış hüznü keşfetme girişimi olsa çaresizliği haz
sayıldığı bazı zamanlarda
Ya da elleri çizgili ama beyaz giysili kimselerden gelen yorgunluğu görsek ya
anlamlandırırken

Kimse oluruz kimyamızı gizleyen bir bahar sabahı
Kimseyi çeviririz anlamlı bir yargıya
Belirtisiz isim tamlaması kutsiyetinde...

ENGİN YILMAZ
ALTINDAĞ/ANKARA
29 MAYIS 2015 CUMARTESİ
SAAT:18.20

Engin Yılmaz 2

Gölgeler

Gölgeler bırakmadı beni
Hayalet düşlerin yankılarıyla bakar oldum
Birtakım kaybedişlerin neticesinde
Yeniden en kaygılı zamanlarımın nihayetinde gündüz düşleri görürdüm o zamanlar
Karartı ve hüsrân bulurdum kendimde.

Gölgeler bırakmadı beni
Hayaller de hayalet olsa aşk kıvılcımlarında
Sessizlik ve umutsuzluk budalası halimle
Derinden bir haykırış koparırdım
Makamların en yücesinden

Gölgeler bırakmadı beni
Yargılarımın kurtuluş gününü kutluyordum oysa
Bahar akşamlarının en ince kadife rüzgârlarıyla avunurken sokak arası pencere
sohbetlerinde
Ya da beklentilerim varken geleceğin en şahane ümidiyle
Yok, olmanın en hazin sonunu gördüm
Gecesi gündüz olan masmavi hayallerin kimsesizliğinde...

Engin Yılmaz 2

Gölgeler-2

Gizemli sayılabilir gidişleri
Gölgelerin...
Hüznün ilk hecesinde bekler bütün kaybediş senaryoları
Ya da bütün gelişigüzel sancılar...

Gölgeler gibi aciz kalan siyahlık
Ya da bir kaç geri kalmış söylem esintileri
Belki zaman aniden tekerrür eder
Ya da bırakmaz beni gölgeler...

Haykırışlarımın gizlendiği notaların ötesinde benlik
Ya da ışık yoksunu kalmış gölgeler

Sadelikten uzak ömürlerin neticesinde
Bırakmasınlar beni

Gölgeler,
Ah gölgeler!
Sanki ömrüm sizi bulmakla geçti

Gölgeler,
Tasvir-i efkâr
Ya da onların gidişlerindeki kadar yalnız
Geriye kalan tüm masumiyetler...

Efkârımı gizlediğim tüm duvar diplerine gülümsüyor gibi gölgeler,
Kayıp gidiyor ellerimin arasından ömrüm
Ya da hiç bu kadar yalnız kalmamıştım...

Engin Yılmaz 2

Göremediğim Bütün Yeşillerin Şiiri

Bir yeşil gizlenmiş seyirlik
Gözlerimi kapasam görüyorum
Belki arşa çıkar naçiz bedenim
Ya da yanabilir
Süregelen hatalar karşılığında
Ne zamanı belli sonun
Ne de mekânı
"Son" dedikleri zat-ı muhterem
Tek muktedir bu çizgide
Bir denklem bile kurulsa
"Son" devreye girer...

Bir seyirlik yeşil gizlenmiş seyirde
Gözlerimi açsam da görüyorum
Aleni bir şey,
Görünüyor
Bakmak yeterli
Sunum mükemmel...
Etrafı seyretmek, arşa çıkmaktır.

Bir yeşil gizli bir kadehte
Kadehe dokunuyorum.
Bir şişe içsem sarhoş olmam
Daha fazlası lazım
Ya da kadehi getiren saki...

İçsem şöyle kana kana
"Bana mısın?" demez bedenim
Görsem keşke kadehi
Bakamıyorum.

Bir yeşil gizli,
Gözünün alabildiği her yerde...
Göze alabilirsem kavrulmayı
Bakarım doyasıya,
Görürüm renkleri
Acizliğimden utanıyorum
Sandığımdan da fazlaymış
Bendeki...

Her yakarıшта farklı anlam var
Ben hala anlamlandıramadım oysa
Kepazelikten,
Çaresizlikten,
Çareyi bulana hadsizlikten...

Bir yeşil gizli.
Yalnızlıkta...
Yalnız hissetmek lazım o rengi,
Şöyle gönülden.
Adam akıllı yanmaksa niyetim
Hissiyatımı tatmam lazım

Gönül tahtımda...

Eğer göreceksen bir şeyleri
Bakmaya cesaretim varsa,
O zaman aşk kapımı çalar,
Kapıyı açtığımda,
Ateş-i aşk karşılar beni...

29 AĞUSTOS 2013 PERŞEMBE
SAAT:20.30
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Gözyaşları, Sözler Hariç...

Akşam vakitlerinde görünen kadar yoksul mahalleleri olan şehirlerin caddelerinde bahar gelmişti
Şehri acı bir yanık kokusu alırdı
Sokak aralarında dökülen gözyaşlarına gizlenmiş trajedi
Ve elem, bir Yeşilçam terimidir...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Gölümse...

Keşke sen bana gülseydin,
Ya da gülmek bu kadar gülünç olsaydı
Kahkahalar kadar gerçek olan ne var ki?

30 temmuz 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Gölümseme

Mevsimler geçmiş üstünden
Yorgunluğu çekmi gözlerime
Saatler öncesinde bıraktığın hüzn kırıntılarına inat
Yalnızlığımla alay eder gibi bakıyorum gönlüme
Keşmekeş zamanların gökyüzünden kurtulmuş
Başım dik bakıyorum direnişime
Dirilişim yeniden, direnişim hepten
Yangınlarım bitiyor,
Gölümsüyorum...

Ve mevsimler geçti üstünden
Dakikalar, saatlere
Günler, aylara kavuşuyor
Hala gölümsüyorum
Yalnızlığıma, zamana
Ve dahil hayata inat
Direniyorum
Ve diriliyorum yeniden
Gölümsüyorum...

Geride kaldı mevsimler
Kaç zaman geçti, bilmem
Yalnızken , yalnızca
Gölümsemek almak gerek nefesi
Alıp nefesimi,
Direnip
Dirilip
Gölümsüyorum...

2 temmuz 2020
kemalpaşa artvin
saat:03.19

Engin Yılmaz 2

Gülümseme-2

Benden kalan
Yalnızca kelimeler olsun
Pragmatik olmayın kardeşim
Yoksa çok dogmatik düşünürsünüz
Vedalar, kayıplarla eş değer
Yalnızlığın iz düşünümüne paralel
Kimyam uymadı aşka
Fakat!
"Aşksız" mı dedi birileri?
Yaşanmaz...

Ben kararsız ve bi'haberim
Yaşamlarda gayrısını bilmem
Gülesim gelir bazen hayata
Ve dahi yalnızlığıma
Habuki çok hoşsohbettik
Ötekilerle...

Bu ötekiler ço yaban çıktı beyim
Amma da riyakarlar
Çoktan bırakmışlar
İnanarak yaşamayı
Bendeniz hiç bırakmadım
Nedensiz de olsa gülümsemeyi...

Soluksuz bir gülümseme dilerim
Gök yüzü açıkken
Şen kahkahalar eşliğinde
Ama olmaz
Sanmıyorum,
O kadar gülemem ben
Mizacım kaldırmaz
Bu gülümsemeye ön yargı da yeni çıktı
Neyin nesidir bir anlasam
Neyse ki nihayet gülümsüyorum
Ne güzel!
Yaşamak güzel şey hey hat
Ünlemsiz bir sevinç yok mudur?
Vardır, elbet
Sevindim öyleyse
Aldığım nefesle...

15 temmuz 2020
kemalpaşa artvin
saat:07.15

Engin Yılmaz 2

Gülümserken

Hangi vedaya nazırdır bu aşk kırıntıları
Sevdadan doğrulmuş tüm çaresizlikler
Ve dâhildir hürriyet...

Hani bıraksam kendimi ülkemin toprağına
Baharlar türküdür nevrüz ateşinin Kürtçesinde
Yahut yaratılsam tüm bedenlerin yerine ve yeniden,
Kaybetsem kendimi tarlasında toprağın
Şarkılar söylesem türkülerimin notasıyla
Ölüm ezgi kalır bedenimde...

Aşk ya da keder,
Hürriyet gibi tertemiz
Ülkemin insanlarına ait
Ve dahildir aşk,
Kırıntı vesaire...

Hepimiz bir var olduk,
Estaizübillah karanlık ve aciz yokluk kimliği altında...

Keşfedilmiş zamansızlığımla yepyeni bir lisan
Yalnız bırakılmış kalp atışlarımız
Ve ben aynı şarkıyı söyler oldum
Ülkem gibi...

Mihr-i keyften ötedir mah-ı azam
Ve şimdilik süregelen bir zaman kırıntısı yaşıyoruz
Ve aşk,
Dâhildir ölüme;
Ve aşk,
Zamansızdır şarkılarda...

Kız çocuğu gülümsemektedir ötelerde,
Aynı baharlar kalır aklımda
Gökyüzü açıkken...

30 OCAK 2016 CUMARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Gölünç Dostluğun Şiiri

Bir el var uzandığım noktada
Ötemde karanlıklar
Bir çıkmaza sürüklüyor
Çekip çıkarma çabası var

Bir el var uzandığım noktada
Ötemde karanlıklar
Ateşsiz olmaz
Yalnızlık yıkımı saklı hatıra defterimde
Birdenbire çıkarımlarımı yapıyor aynı hecede
Kalıbı geniş
Sevdası genç bir güleç yüz

Bir el var uzandığım noktada
Ötemde karanlıklar
Çıkılması zor çıkmazlar
Aynı kapıdan içeri giriyorum
Aynı yolu kat ediyorum
Çıkmazda yalnızlıklar
Belki sonu gelmeyen haylazlıklar
Özü özlükte
Beni sonsuza sürüklemekte

Bir el var uzandığım noktada
Ötemde karanlıklar
Karmaşası büyük
Sancısı küçük gizli çıkarımlar yapılan salon tipli odada
Aynı heceyi yazıyorum
Bir kıştır soğuk olan
Yine içimi ısıtıyor
Nidası ile göz dolduruyor

Bir el var uzandığım noktada
Ötemde karanlıklar
Gayesi olmayan bir biçimde değil
Hanedanlık var dünyamda
Yani huzur
Yani bellilik içgüdüğü
Benliğim kabul görüyor
Yine "ben" olduğum rüyamda
Dizginleri elinde
Masumiyet karinesi
Dostluğu hayatımın hazinesi
Aynı gerçeği haykırıyor
Gülümsemekle bitmiyor
Güleni bekliyor.

"BİR KARDEŞİME"
SAAT:03.48 NAZİLLİ/AYDIN
1 OCAK 2012 PAZAR

Engin Yılmaz 2

Güneşlenme-2

Sessizce ölüyorum,
Emsali görülmemiş bir karanlıkta yok oluyorum yine.
Anlamsız kederler kumpanyası sadelikle;
Ya da çaresiz çürüyor bedenim,
Şimdi tüm yollar sana...
Sessizce ölüyorum,
Yok olmak paşa biçilmez.
Bana göre değil böyle keder,
Güneşimi arıyorum.
Belki de son nefesim
Lakin sabahları vahametli saatlerim;
Kargaşa yerine lüzum gereği bir kaç seyr-ü sefer
Sahi hangi baharlar sabahsız olur?
Ya da hangi soru işareti bu kadar gereksiz?
Cümle bitti;
Nokta koyalım istersen...

14 EKİM 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Güneşlenme-3

Kelimeler olsa ya özlemimden ileri,
Yahut şimdi gelse bahar...
Kimsenin umurunda olmasam bir müddet,
Sen hariç...
Kimileri yalnızlık sever kederli akşamüstüler toplamında,
Eh, sabahsızlık önemlidir bilirim.
Hatırlıyorum kış aylarından bir saat dilimi veya bir sabahtı..
Olmasan olmazdı,
Olsam zaten olurdu şimdiden bütün olmazlara saygımla...

Kelimeler olsa ya özlemimden ileri,
Yahut şimdi gelse bahar.
Farsça'dan devşirsem tümceleri zifiri karanlığın garantisinde,
Aynı kelimeleri bulmak zor,
Ah şu heceler de olmasa...

Kelimeler de olsa ya özlemim kadar ileri,
Ya şimdi gelsin bahar;
Ya da en azından elini çabuk tutsun

30 TEMMUZ 2018-PAZARTESİ
SAAT:00:01-
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Güneşlenme-4

İnsan gülmek için almak ister nefesini
Bazen şöyle ağız dolusu
Afili bir kahkahadır neticesi
Gözlerinin içi eşlik eder ya hani;
Beyhude yere de olabilir
Ama keyf-i kays mukabilinden çok fotojenik bir gülümsedir o vesselam
Huzurlu ve içtendir;
En özlenendir.

İnsan gülmek için almak ister nefesini
Yalnızken bile...
Öylesine gülse ne olur ki?
Manasızca bir kahkahadır o
Oysa vakur ve en afilisinden bir yalnızlıktır
Çüknü hiç bir yalnızlık belirtisi
Öyle kolay kolay gülmez...

16 aralık 2019
sarp sınır kapısı/kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Günü Bilinmeyen Eylül Gecesine

Camların Rumcasıydı onlar
Sadesi eylül rüzgarları
Mevsimlerin de geçiş güzergahıydı
Bir İstanbul kadar uzaktı insanlık
Vesaire söylemler vardı o zamanlar
Camların Rumcasıydı onlar
Sadesi eylül rüzgarları
Belki de bir yok edilişe şahit oluyordu Pera
Beyoğlu bile değildi adı.
Eylül'den önce...

06.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Güzel

ne güzeldi güzellik olabilmek
oysa tüm güzellikleri yeniden güzel olarak izlemek vardı
güzel bir aşkın kıyısında...

21 AĞUSTOS 2014 PERŞEMBE
ESENBOĞA/ANKARA
SAAT:19,05

Engin Yılmaz 2

Güzel Bir Gün

Gönlümdeki farklı bir duygu bugün
Kahkahalı yalnızlık koydum adını
Yalnız kalasım var aynı trajediler içinde
Zamanımı bekliyorum
Duygularım kendini ele veriyor

Gönlümdeki farklı bir duygu bugün
Kahkahalı yalnızlık koydum adını
Nedense gülüyorum
Duyu organlarım hareket halinde
Sanki son günüm
Sona yaklaşmış gibiyim
Adım farklı
Ağlamaklı
Gülerek yazdığım satırlarımı
Ağlayarak bitirmek güzelmiş
Tatlı bir mutluluk var içimde
Son kez yazıyormuşum gibi
Bir kalıntı bırakıyormuş gibi
Sadece yazıyorum

Gönlümdeki farklı bir duygu bugün
Kahkahalı yalnızlık koydum adını
İlahi komedya durumum
Kahkahasız bir günüm geçmezken
Yalnızlığımdan yakınıyorum
Güzel bir gün bugün
Ama ben ağlıyorum

Gönlümdeki farklı bir duyguydu dün
Yalnızlıktı sadece soyadım
Duygusuz kırıntılar var yazdıklarımda
Ağlıyorum
Ağlamak bile yetmiyor dinmesine
Acılarımın
Biraz sonra nefesim kesilirse
Son kelimem ne olursa olsun
Hayattaki son kırıntım yine aynı olur
Tanımlamalarım farklıydı oysaki
Susuyordum çoğu zaman
Şimdi bağırarak geliyorum

Gönlümdeki farklı bir duygu şimdi
Zamansızları özler oldum
Kavram karmaşası adı altında
Merhabanın anlamını kaybetmişken
Söylemek ya da kelimeleri dile getirmek önemli değilmiş anladım
Ne olursa olsun
Güzel bir gün ölmek için...
NAZİLLİ/AYDIN
24 NİSAN 2012 SALI
SAAT:04.48

Engin Yılmaz 2

Güzel-2

Güzel ayrı bir yalnızlık kelimesi
Güzelden ötesi bahar
Aynı kelimeler olsa kullanılan
Güzellik gibi güzel
Ya da yalnızlık kadar acımasız...

Engin Yılmaz 2

Güzelce...

Tenindeki kahve kokusu
Çaresizlik mi bu bendeki?
Aşk aitlik almayan nesne
Ve o hep aynılık kadar yakın
Ayrılık ondan da uzak değil,
Ayrı olsaydı aynı;
Ya da sen ayrı iklimde,
Güle naz yapan güzellik, güzel olmazdı.
O da diğerlerine güzel...

26.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

G zelname

Belki yeniden umut eder kederli yaşam kırıntılarım,
En tuhaf baharlara gebe bir çaresizlik hik yesinin neticesinde
Bıraktığım an kimliğimi,
Ya da ben artık aşkın kimliğine bürünmüş yalnızlar yalnızı olduysam,
An ve an gülümser bir çift göz,
Gözlerime...
Belki yeniden başlar karartıların tükenmesi
Bir yaz gecesi rüyasından bambaşka yerlere gider hik yem
Gerçekten aynı gerçeklikte gereğın de gereğiyse yaşananlar
Ya da sen hala Arnavut kaldırımlarında bekliyorsan beni;
G l msemenle aydınlanır gün,
Yaz gecesinin vesayetinde...

GÜNDÜZ D şLERİNİN NETİCESİ OLAN VARLIK KIRINTISINA...

Engin Yılmaz 2

Hamiline Yazılmış Serenat

Bana bir güldü,
Eşsiz türküler namına şarkılar yazdım sessiz sedasız
Bitmek bilmeyen arzuların hamiline yazılmış bir serenat
"Veya" sı gereksizdi.
Bana bir güldü,
Acınası acılarımın üzerinden bir çizik geçti;
Ve adi sonbaharlar hatırına yeniden ve dimdik duruşlarım olmadı mesela,
Ben sessizce ölmeyi bekledim...

7 KASIM 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Hanke'den Gönüller Başkentine

Karanlık
Ey güzel karanlık!
Sessizce çekil üzerimizden
Bırak bizleri aydınlık
Biz ki,
Oruçlu cennet kokan bedenimizle teslim ettik kendimizi sana,
Ölümler olarak görme bizi,
Şüphesiz biz diriyyiz
Ey güzel ölüm,
Mutlaksın
Her sorunun cevabı her ünlemin hezeyanıdır,

Karanlık,
Ey güzel karanlık!
Sessizce çekil üzerimizden,
Gönüller sultanı ziyaretimizde,
Ve vekilimiz oldu
Şeref buyurdular...

3HAZİRAN 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Hareketsizlikle Bağlantılı Trajik Hikâyenin Veryansın Notu

Anlatılması zor bir hikâye
Yaşarken farklıydı.
Bir kaybolma hatırası bu,
İçimde kalan...
Daha iyi anlıyorum şimdi
Unutkanlığımın olmadığı bir zamandayım
An ve an gözlerimin önünde
Yaşanmışlık...

Anlatılması zor bir hikâye
Yaşarken farklıydı.
Aşkın girdabındaymış bu
Ölümün paradoksu
Gönlümdekilerin logaritması
Belki de ritmik hatıralar saklıyorumdur kim bilir?
Acınası bir hayat var ortada
Ağlamayı istemek bile can yakıyor
Gözyaşı dökmek anlamsız
Kaybettiğime binaen
Gıyabi bir cenaze namazıyla
Gönlümün mezarına gömerim ben de
Tüm anıları...

Anlatılması zor bir hikâye
Yaşarken farklıydı.
Beyaz bir renkti gördüğüm
Bütün temizlik ve saflık vücutta
Gözlerini gördüm bir ara
Anlatılmaz derecede yeşil
Yalnız, yüzü gülüyordu
Yeniden geliyormuş gibi bana
Bir bakışı vardı
Galiba bu sonuncuydu
Gözlerimin önünde...

Anlatılması zor bir hikâye
Yaşarken zordu.
Ne kadar anlaşılmaz da olsa
Can alıcı yerde kalıyordu yaşanacaklar
Nedensizdi...
Yalnızlık doluydu sonunda
İllaki yalnız kalacaktım
Zaten bir sevgili gibi yanına çağırıyor beni
Yalnızlığım...

Anlatılması zor bir hikâye
Bütün zorluğu yaşarkendi.
Gülümsüyordu oysa
Gözleri bir an gözlerimdeydi
Anlatıyordum ben
Anlaşıyordu
Bir ara geldi gözlerimin önüne

Bir yalnızlık belirtisi...
Anlatılması zorlaştı
Ölü bir vücudun yanı başında...

Anlatılması zor bu hikâyenin
Yaşarken anlaşılmazdı.
Sorgusuz aşk vardı oysa
Gülümsemekle nefes alıyorduk
Kaybolmak vardı bir vücutta
Şimdi, yeniden çıkmaz, yanı başımda
Görüyorum
Vücut,
Hareketsizlik,
Ve gözyaşı...

GECE GÜZELİNE...

24 AĞUSTOS 2013 CUMARTESİ
SAAT:08.05
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Hatıra Kaybı

Ben artık sensiz hatıralarda
Yağmur yağıyor hafiften
Hüzünlü bir senfoni

Ben artık sensiz hatıralarda
Gözlerini düşünmeden geçirdiğim son vakit
Yazılanları süslüyor kulağımdaki senfoni
Sevilen seven ayrı terimler

Ben artık sensiz hatıralarda
Kayboldum ya da kaybolmak üzereyim
Hayatımın en acımasız anlarında
Ağlamak bile çare değil biliyorum
Özlediğimi söylemek kar etmez
Yazıyorum seni
Ya da sensizliğin hayalini

Ben artık sensiz hatıralarda
Sevişmek seninle hayal
Gözlerine bakarken vücudunu hissetmek
Ya da bambaşka bir ten kokusu
İmkânsız
Ya da imkânı başka baharda...
ÇUBUK/ANKARA
ŞAAT: 00.43
28 HAZİRAN 2011 SALI

Engin Yılmaz 2

Hatırı Sayılır Bir Yalnızlığın Sokak Arası Sohbeti

Sokaklar kalabalık
Bir kimlik uyuşmazlığı gizli
Hatırı sayılır birkaç müsvedde yüzde

Sokaklar kalabalık
Kahkahaların gölgesinde ilerliyor zaman
Zaten namussuz birkaç şarkı yazılmıştı
Kayıplarla uğraşırken
"Zaman"
Dediğimiz kimyasal atık
Hep aynı
Yeniden
Ve yepyeni bir halde
Aşk'a gelir
Zamansız eğilimler

Sokaklar karanlık
Adeta bir kez daha kaybolmak istiyor zaman
Cadde kenarların sevişen sevgililerin kimyası bozuk şarkıları
Ya da birinin bağırması var
Sokakta hayat var
Cümlelerin söylediğinin aksine
Bir ölümlerle
Tekerrür ediyor hayat
İmkân dâhilinde.

Engin Yılmaz 2

Hayal

Zamansız rüyaların en mükemmeline,
Çaresizlik bile olsa güzel.
İnatlaşmanın en masum haliyle bile bir öğle sonu griliği...
Hani bırakmasa beni hayaller,
Kendim bir sadelikte sürüklensem,
Anlamsız olmasa konuşmalar,
Bitmese aşkla dans,
Ya da manevraları görsem,
Karmakarışık bir gündüzün serinliğinde,
Kederlerimi yaşasam mesela kaygısız,
Baharda aldığım nefes olsa,
Bırakmazdım,
Yalansız sandığım tüm düş kırıntılarını...

Engin Yılmaz 2

Hayalet Temaşasında Gizli Suretler

Bıraksa artık hayalet gibi görünenler peşimi
Çaresizliğimi acizlik saymasam
Hani o bırakıp giderken seni
Kaybolmanın mutluluğuna anlam falan yüklemem
Ağzı bozuk umutların karargâhında
Ölümüne sessizlik içinde veryansın mektupları yazmasam karşılıksız
Ya da nefessizlik olmasa
Hissetsem
En soğuk nefesi
Gözlerimin son gördüğü manzarada...

Kayıplar görmüşüm ki yeniden doğuş
Asaletli bir terk olunuşla bırakıldığım yerden

Tekerrür ederken anlamsızlık
Bırakmasa beni asalet
Elzem olan bedenın karşısında...

Bekleyişlerimin bestesi gizli dudaklarımda
Mahur olan benim,
Beste sadece hikâye
Anlamlandıramadığım bütün kimyasal karakterlerin gölgesinde
Layık olduğum yerin tam karşısında
Hayaletlerin solunda
Kayıpların tam ortasında...
Bir yok olma dürtüsü.

Sanki şehrin yağmurlarını gizliyorum
Sonbaharı karaladığım siyah kaplı defterde
Sokak ortasında bedensizlik provasının
Emperyalist söylemleri gizli bir temaşanın anısına
Aniden bir kaç gölgelik yer bıraktım
İyi niyetlerimin nazargahında
Kayıplara benlik eklerken

Bekleyişlerim tekerrür etmese
Manaya yüklemem bütün kimlik bilgilerimi
Ya da bıraksa beni yalnızlığın
Karşı konulamaz cazibesi

Yeniden aynı zaman diliminde
Ele avuca sığmayan anlamsızlık
Ve ben aynı hayalet
Hani bırakıp giderken seni...

Engin Yılmaz 2

Hayali Bir Hayalet Yalnızlığı

Hayaller hayaletiniz olmuşsa
Kapkararlıksa ortalık
Kaçacak bir yeriniz yoksa
Aşka zaman ayırmışsanız
Beklemek size fazla gelmişse
Hiç vazgeçmeyecekseniz çocukluk rüyalarınızdan
Ölüm bile bu durumu değiştirmeyecekse
Asla asıl kimliğiniz beden bulamayacaksa
Yorulacaksınız çoğu zaman

Hayaller hayaletiniz olmuşsa
Kapkararlıksa ortalık
Bir daha sevişmeme sözü vermişseniz kendi kendinize
Birden hayallere dalmak gerekiyorsa yaşamak için
Dimdik karşınızda duran kişiler sizi arıyorsa
Aranıyorsanız bir kimlik arayışı altında
Bırakmıyorsa geçmişiniz sizi
Sırada ayrılık varsa
Bakamıyorsanız çevrenize
Ağlamak en güzel işse hayatınızda
Bir bakıma ölüyorsunuz

Hayaller hayaletiniz olmuşsa
Bembeyazsa ortalık
Bedeniniz sizi ayakta tutmayan tek şeyse
Uykulu bir hal içerisindeyseniz
Sevmek size pek de anlamlı gelmiyorsa
Artık kendinizde farklı bir kendi arıyorsanız
Sizi siz için seven yoksa etrafınızda
Sevilenler de uğramıyorsa
Sevgi karın doyurmuyorsa
Ne kadar doğru ne kadar yanlış var hayatınızda farkında değilseniz
Bambaşka hayaller beklerken
Umduğunuz bulduğunuz olduysa
Geriye yapacak bir şey kalmıyorsa
Siz gerçekten ölümcül bir yalnızlığa mahkûmsunuz demektir.

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma

Bahara bırakma beni,
Sen gel!

Artık noktalama işaretlerine nazır bir geliş olsun
Hani virgül gibi gülümse
Nokta gibi gel!

Ünlemin acımasızlığına saklanma
Bıraktığın yerden devam ediyormuş gibi gel!
Soru işaretleri olur bazen
Sen bırak onları kendi hallerine
Masum soruları sen soruyormuş gibi gel!

Bıraktığın zaman kimlikler terk eder beni
Sanki baharlardan öte ben varmışcasına gel!
Son baharlarım olmasın bunlar
Baksana açtı hanımeli
Aidiyet hissederek geldiğin gelişlerini sayarak gel!

Bundan önceki terklerin mühim değil
Ben bıraktım onları geçmişe
Hürriyeti tekrar elde ediyormuş havasıyla geldiğin gelişlerini
Terk edişlerine bırak
Aydınlandığın zamanki kadar karanlıksan bile gel!

Almasın beni kenar mahallelerindeki yoksul sevgiler
Belki yeniden yollara bir geliş kazıyormuş gibi gel!
Ya da yâda bırakma beni
Haysiyet kelimesiyle yapılanları görmezden gelerek gel!

Sen bakma onlara
Kırk ikindi yağmurları yağarken gitmiştin
Bahar yağmurları de onlara
Sen güneş yağmurları gibi aniden gel!

Kışları hiç sevmem soğukturlar
İlkbahara daha çok,
Sonbahar mevsimi değildir gelişlerin;
Sen bir yaz serinliğinde temmuzun gecesinde gel!

Onlar söylerler her zaman,
Yalnızlık güzel şey değildir
Şairlerin yazamadığı mısraların gözyaşlarını hissederek gel!

Hep aynı grilikle giderdin
Rüzgârlar da eserdi gidişlerinde
Yağmurların yağdığı gelişlerin olmazdı hiçbir zaman
Sen toprağa su, ateşe kor
Mevsime rüzgâr olarak gel!

Anlıyorum mevsimi değil serzenişlerin
Onları başka zamana devrettim

Hâlbuki güzeldi onların hepsi
Güzele "güzel" demek ne kadar güzelse,
Sen onların hepsinden daha güzel olarak gel!

Yalnızlık yalnız yalnızların işidir
Sen onları sahiplerine bırakarak gel!

Ay ışığının dar vakitlerinde,
Yakamoz gibi giderdin.
Meltemler eserdi
Sen aynı yol güzergâhında,
Ben aynı gidişlerinin bakışları arasında kaybolmuş gibi kaybolan
Kayıpların kadar severdin beni oysa
Onların ötesinde ismim yazıyormuş gibi gel!

Anlamsızlık tek çare mi?
Sen her manayı ayrıca anlamsızlaştır
Anlamı bile anlamak sarf ettiğin tüm nefesleri tekrar alarak gel!
Sen yine de bekleme gölgeleri,
Onlar bana küsmüştür çoktan
Gölgeler üzerime düşerken,
Ağlamaklı halimle gözyaşlarımı silerek gel!

Şehir karanlıklar içinde
Aydınlık için kendini yırtan Ay'ın yüzünde mütebessim ifade olarak gel!

Gülümsemek için aldığımız nefesler tükendi
Sen artık gülümsersin bizim yerimize
Zaten gülümsemek için çabalarken harcıyoruz zamanı
Sen zaman içinde kaybolarak gel!

Ya bırakma beni bahara
Ya da beni de bahara götürmek için geldiğin gelişleri
Sanki dilenmek gibi olur bu da
Beni dilenerek gördüğüm tüm rüyalarımda
Ayağa kaldırdığın beyaz elbiseli halinle gel!
Kalmasın başka bahara
Bana yeter buradaki hüznün
Sen hüsrana olan tüm vakitlerim için aldığım nefeslerin silüetinde,
Son nefesle birlikte bedenime hapsolarak gel!

"BAHARDAKİ GELİŞLERE..."

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma-2

Lazım olan deniz kokusu
Biraz da ayarsız keder...
Yıldızların altında kayıp giden ömür
Ve kanadı kırık bir serçe yavrusu ürkekliği, teninde
Sade bir yaşantının iklimlerinin etkisinde,
Son yakamoz göründü
Gözlerinin eşliğinde...

Lazım olan deniz kokusu
Biraz da ayarsız keder...
Ölü bedenlerin soğukluğu kadar gider kilometreler
Ya da mum ışığı kadar mağrurdur
Mağduriyeti aşk olan kimselerin söz yaşları...

Lazım olan deniz kokusu
Biraz da ayarsız keder...
Yoksa gidemiyor muyum senden uzak yerlere?

Sen,
Kadın,
Ne kadar da gülümsüyorsun öyle!
Tenin kadar bekletme beni,
Randevusu ölüm vaktidir hayatın
Gel de,
Sana şarkılar söyleyeyim
Simsiyah bir gündüzde...

Bu şehir sessizlikte midir?
Sessiz bir sensizlikte midir?
Baştan aşağı yasemen kokuyor mevsimin
Dalında çiçekler kadar şen kahkahalar atarsın artık...

Lazım olan deniz kokusu
Biraz da ayarsız keder...
Dağ ikliminde sınır ihlali yapılmaz
Ama sen hep aynı uzaklıktasın.
Bir dudak mesafesi şehveti berraklığında
Sana yıldızları getirdim
Yeniden başlarsa hikâye diye...

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma-3

Üçüncü şahsa ait yalnızlık kadar gülümse,
Olmak ya da ölmek gibi güzel temennilerimiz olsun
Beton duvarlara yaslanıp da çürütmeyelim sırtımızı
Bahçedeki güllerimiz mevsimi güzelleştirsın,
Gel de,
Çelik çomak karışsın birbirine
Şaklambaç oynayalım istersen...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma-4

Cepleri yırtık hayaller biriktirdim rüyalarımda
Yepyeni hüznler yazıyorum kendi kimliğime
Belki ötesinde yalnızlık vardır
Ya da zat-ı şahaneleri...
Cepleri yırtık hayaller vardı soframın bezinde
Yahut sıradan yalvarışlar
Yakarışlarımla geldim sana kadın,
Bırakmasan beni boşluğa
Sıcak iklimleri görsem bütün sonbahar başlangıçlarında
Eylül dışında her şey güzeldir
Eylül dışındaki tüm sonlar...
Çaresizlikle bekledim seni oysa
Yoksa gönlünde mi gizledin onca nefreti?
Ben görmezden gelmişimdir kim bilir?
Ölüm bile aynı virajda
Hep kimliksiz eylüllere gizlediler
Sonbahar dışındaki tüm baharları...

02.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma-6

Veda zamanı aynı şarkıyı söyledik,
Karanlığın derinliğinde üşengeç titremelerle yalnızlık vardı.
Ne zaman ben olsam kendi içimde,
Veya hayaller grimsiden hallice olsaydı,
Ağlamaklı bir elveda sonrası gülebilirdik,
Acınası vakit dilimleriyle ben yeniden özlüyorum seni,
Ağlamak,
Yalnızlık,
Gözyaşı yahut karanlık,
Vesaire...
Gel de,
Sana şarkılar söyleyeyim istersen...

29 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Haybeden Konuşma-7

Beklesem seni şehrin birinde,
Mesela bir duvar dibinde veyahut sırta kadem basmış Arnavut kaldırımlarında
sokakların
Gizlenmiş sevdalı mısraların arkasından sıyrılan neticeleriyle aşka ait kalıplarıyla
kelimeler biriktirsem
İncesinden bir gülümseme alsam senden
Beklesem seni şehrin birinde,
Mesela adını yazdığım bir ağaç kabuğundaki seyyar harflerde
Manzara resmi gibi gülümseyen deniz kenarında,
Çaresizce gülümsemekten imtina ettiğim zamanları unutsam
Veya silsem aklımdan çirkin kelimelerini
Aşkın enstantanelerinin...
Beklesem seni şehrin birinde,
Mesela doğuyu gösterse sürekli pusulam
Mezopotamya'da kasaba bulsak seninle
Ya da Ararat manzaralı dağ düşlerinde
Seyr-i endam eylesek
Herhangi bir doğunun Bayazıtında...
Ya da bırak kendi haline zamanı,
Gel de;
Şarkı söyleyelim istersen...

14 KASIM 2015 CUMARTESİ
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:02.15

Engin Yılmaz 2

Her Kişi Niyetine...

Her kişi ölürken insan mıdır?
Ölülerin soğukluğunda...
Onlar ki soğukken ölüdür
Ya da henüz soğumuş.
Kayıplara hazırlanmış masum diriler
Bırakmadılar bizi sonsuz boşluğa.
Her kişi insansa
Ölmek netice olarak gelir soğuk bedenlere
Ya da ölüler soluk benizlidir sadece
Yoksa ölmek onlar için yolun sonu mu?
Ölüm gibi yapayalnız bir solukluk
Sadece cenazelerde vardır insanlar
Onlar bile anlamaz soluk tabut yalnızlığını
Ölüler ki gömölür bir toprak parçasına,
Parmaklıklar arkasında kalmış aynı ölüler
Ve onlar insan değil kişidir.
Nokta gibi bir sonun üzerine
Virgül gibi mühim ölümler eklidir.
Ölüler hep insan,
Kişiler giyabi bir sonun neticesi
Şoru işareti gibi ölür her bir insan
Ölmek insanlık mı?
Yoksa ölüler mi tek tek insan,
Kader dedikleri zat-ı muhtemel sonu yazan kaleme döner yüzleri
Kişi kaybeder ölürken,
Yalnızca insan kazanır.
Ölmek senfonik bir kaybetme provası
Ölüler kişidir,
İnsansa sonradan gelir
Yalnız kalan kişiliğin yanına...

Engin Yılmaz 2

Her Kişi Niyetine-2

Son her yaşantıda vaktinde gelir,
Ölüm ayniyet gösterir her tekerrürde
Yahut diriler şairane yaşarlar hayatlarını
Ölüler soğuk benizli olurlar çoğuş zaman
Ölü bir ölüm kadar anidir yaşayanlar dirilikleri
Yani sıradandır her insan
Üç nokta konur ölü her cümleinin sonuna,
Onlar kendilerini bir romanın baş kahramanı zannederler;
Ancak her hikayede yalnızca figüran kalır yaşam kırıntıları...

11 KASIM 2015 ÇARŞAMBA
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:01.00

Engin Yılmaz 2

Her Kişi Niyetine-3

Ölüler sandığından daha fazla nefes alırlar ölürlen,
Ancak neticesi yine son nefestir.
Çünkü veda her zaman acıdır;
Elveda, başlı başına işkence...

Ölüler sandığından daha fazla nefes alırlar ölürlen,
Sonuçta bir hayat kayar ellerinin arasından
Aşk da geride kalır;
Gölüşmeleri de...

Ölüler aynı şarkının tanıklarıdır,
Zamane onları yok eder kendi içinde,
Oysa her insan ölmek için doğar
Ve yaşamak için ölüm gelir
Çabuk giderler yeni yerlerine,
Yürekli ölüm yoktur...

Ölüler gözyaşı dökmezler,
Çünkü kalanlar ölülerini çabuk gömerler
Soğuk benizli kim varsa ölür
Son diye bir şey yoktur,
Başlangıcı ölüm olan hayatta...

31 MART 2016 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Her Kişi Niyetine-4

Ölüler yer altında,
Diriler ölülerin ellerinde ölür çoğu zaman
Kaybedişlerin arasında kaybolmuş ölüm denilen netice,
Her soğuk beden ölüdür...
Ölüler yer altında,
Süregelen tüm nefes alış verişleri hatırına inadına yaşamak,
Ve sessiz sedasız ölür insan,
Soğur ve ölümlüdür.
Ölüm sessizlikten hemen sonra,
Canını yakar sıcak bedenlerin
Sonunda her nefes sonludur,
Çünkü her beden,
Yaı her bir sıcaklık belirtisi,
Soğur ve ölümlüdür.
Ölüler yer altında,
Diriler ölülerin ellerinde ölür çoğu zaman,
Ve yerin altındakiler,
Dirilin,
Zira yerin üstündekiler çoktan öldüler...

13 ARALIK 2016 ŞALI
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Heybeden Haybeye

Hayat işte,
Sadece keyfini çıkarmak düşer
Oysa yalnızlık tam da bu;
Ne fazla ne noksan..
Hayat işte,
Keder de bir keyif de
Feveran etsek ne fayda;
Yalnızlıktan kalan tam da bu,
Ne kırmızı ne gri...
Hayat işte,
Vedalar biriktirir bir nota defterinde.
Melodiler çaresiz;
Sırlar gelir peşinden,
Yalnızlıktan bahis tam da bu;
Ne sade ne paradoks...
Hayat işte,
Gayelerimizin toplamı;
Elimizde kalanın karekökü,
Aşkın logaritması,
Yalnızlığa giden çaresizlik tam da bu;
Ne yaşanır ne söylenir...
Ey yalnızlık,
Bıraksak da peşini,
Sen bırakmazsın bizi.
Çünkü hangi yöne dönsek
Yine sen;
Hep sen;
Yok yok senden de fazla...
Şimdiyle birleştirek rüyasal tüm düşleri,
Bize kalırsa biz olamayız belki ama
Gel sen de;
Hayaller kuralım istersen...

30 AĞUSTOS 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Hicranname

Bir ölümlünün aşkına yazılmıştır,
Sırrı ölümden gizli bir masal üzerine
Sonsuzu beklerken umudu yok olmuş, çaresizlik adına ümitsizlik ekleyen ölümlünün aşk
tarifi...
Zaten tarifi imkânsız bir olgu
Gizlice satırlara eklenmiştir
Sanki yeniden seviyecek gibi...

Bir ölümlünün aşkına yazılmıştır
Sırrı aşkta gizli bir mısra ile
Gözlerinin önünde tek bir an
Gönlündeki ayrılık kelimeleri
Zihninde hep o ses
Nefessiz yaşamak arzusu
Ya da arzusuzluk var
Yanı başındaki "yalnızlık" arkadaşının kimliğinde...
Görmek yada diğer eylemler anlamaya yeltenmiyor bile

Bir ölümlünün masalıdır,
"Ölüm" bile daha gerçektir
Gerçek,
Hayal,
Aşk ve ölüm,
Ölümlü,
Sonucu "yalnızlık"...

16 AĞUSTOS 2013 CUMA
SAAT:23.00
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Hiçten Bütüne

İhtimal dâhilindedir tüm çaresizlikler
Mesela sonbaharlar gelir aniden ve sarartır yaprakları
Gündüz griliği erken düşer yoksul şehirlere
İnatla ölümü bekler tüm insancıklar

İhtimal dâhilindedir tüm çaresizlikler
Mesela aşk yalnızlıkla bulur insanı,
Ayrı bir hüznü ele geçirir ruh bütünlüğünü
Veyahut kimyevi arzulara bırakır insanı
Çünkü tümünün sonunun bütünüdür yalnızlık kırıntıları...

Bilirim;
İhtimal dâhilindedir tüm çaresizlikler
Mesela siyahımsı gündüzümtrak bir sis çöker geceye
Ya da hiç olmadı, ayrılır bedenden can parçacıkları
Kâğıda dökülür tüm gözyaşları
Sonu hiç olmuş yoksul bir yalnızlıktır ölüm;
Gelir birden...

31. OCAK 2016 PAZAR
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Hiçten Öte

Keder denen zamansız illet,
Yahut yalnızlık paradoksu kalır geriye
Bir yaşantı yoksunluğundan...

Kimse olmak ne güzel
"Hiç" kelimedenden de öte
Cümle,
Hece hece işler benliğime,
Gökten bir nida ile gelen...

Yok et beni kendi varlığında,
Ey zamana hükmeden sevgili!
Cümlede tek bir harf olarak bırak beni
Çünkü zamanım kalmadı ömürde...

Keder denen zamansız illete mahkum kalmasam keşke,
Şehadet ederim varlığına
Şahit olmak ne güzel
Yok olduğuma....

16 ŞUBAT 2016 SALI
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Hitafen Bir Kaç Mısra

Bir şiir vardır
Özlenen kişiye hitaben
Cümleler hep onu anlatır
O cümlelerin sonuna nokta konur

Bir şiir vardır
Özlenen kişiye hitaben
Kimi zaman bir sevgili
Kimi zaman unutulmaz kadınlar

Bir şiir vardır
Özlenen kişiye hitaben
Belki de son kez görme umudu
Belki bir daha yazma isteğinin yerine gelmesi
Ne olursa olsun bir şeye yazılırsa şiir
Belki onun sonuna sevda konur

Bir şiir vardır
İçinde benzetmeler olan
Özlenen kişiye hitaben
Belki bir arkadaşır uzaktaki
Ya da çok yakın sandığımız uzağımızdaki
Bir mesafe vardır ama
Hissedilir kelimelerle
Ancak yine de farkındalık yaratır
Her yazılan hecesi

Bir şiir vardır
Özlenen kişiye hitaben
İçinde türlü benzetmeler vardır
Hayaldedir aslında gerçek sanılanlar
Kâğıda dökülür her seferinde
Hangi zaman diliminde olursa olsun
Mutlaka kişide bir hüznü bırakır
Her şiirin son kelimesi

Bir şiir vardır
Özlenen kişiye hitaben
Özlediği hayalidir
Özlediği küçücük bir an
Kaybetmesinin eşliğinde
Bir son daha yazılır baştaki kelimelerle
Her harfi özleyen kişiden hediye

Engin Yılmaz 2

Hoşakal şehri

şehr-i zaman gün doğumu
Mevsim için hoşakal demek lazım
Bimekan şahsiyetle

28.07.2015-ANKARA

Engin Yılmaz 2

Hoşluk

Bugün her şey bir başka güzel sanki
Aynı satırlarla doludur hayat
Ya da bir parça ölüm provası
Küçük hesaplarda gizli yaşam kırıntıları
Belki aynı çeşittendir insanlar
Bir ben farklıyım
Ama yine de bir şeyler karalıyorsam hayata dair
Yeniden bir "hoş geldin" demek için çok geç
Çünkü hoş geldiklerimin yerini
Hoşcakallar almış ölümün kıyısında...
16 TEMMUZ 2012 PAZARTESİ
SAAT: 09.02
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Hüsn-ü İthaf

Bir gülüyordun,
Zamansızlıklarım alınıyordu elimden,
Bir gülüyordun,
Aldığım nefesler sürünüyordu boğazımda
Ne zaman hangi kelimeyle hitap etsem sana karmam karışık oluveriyordu.
Demek ki yeniden nefesim kesilirse,
Senden...

Bir gülüyordun,
Gülümsemem için
Oysa gülmek için aldığım her nefesi ya boşa harcıyordum,
Ya da bana öyle geliyordu;
Önceleri...

Bir gülüyordun,
Anlamsızlıklar bile anlamını yitiriyordu.
Bir gülüyordun,
Gidişler için bestelenmiş arabesklikleri gülümsetiyordun.
Veda zamanlarının alaca karanlık vakitlerinde
Şöylemesine sarımtırak gelip mavimsi ötesinde böylemsi ya da öbürümsü bakıyordun
ya,
Masum bakışlarının hatırına o an gülesim geliyordu demek ki,
Harcıyordum,
Sana söylemek istediklerim için aldığım nefesleri...

Bir gülüyordun,
İnceden hoş bir topuk sesi geliyordu kulağıma.
Hani böyle veda edecekimsi de etmeyecekimsi gibi.
Alımlı bir terk ediş hissiyatıyla...

Bir gülüyordun,
Aldığım nefeslerim sürünüyordu boğazımda.
Bir gülüyordun,
Zamansızlıklarım alınıyordu elimden.
Bir gülüyordun,
Şimdiden bütün şimdilere atiler yazıyordum
Ve ben ne gülümsemek için aldım nefesimi,
Ne de şimdileri özlüyorum...

31 OCAK 2018
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Hüznün Adıyla Sokak Arası Matemlerinin Hikâyesi

Şehrin sokaklarında bırakmıştı matemlerini
Kadın,
En pervasız acıyı arıyordu
Adam da...
Gizlediği tüm yalnızlığı görüyordu
Kadın,
Yüzündeki endişe ile arşınıyordu
Adresleri aklında olmayan küçük tabelalı dar sokaklarını
Büyük kentin.
Adam da...
Bıraksa,
Bedenlerin esaretinin kimliklerini
Ya da görse sıcak kırıntılarını
Mevsimlerin,
O zaman gülümsemek olurdu
"Kırıntı"
Kadın,
Anlamalı bakıyordu ayrılık acısına
Adam da,
Ama ne adam ne kadın ne de şehir gülüyordu
Ölümün son provasına
Şehrin sokakları beklerdi kadını
Hani yağmurlu havalarda topuk sesleriyle
Şemsiyesiz ıslanmanın verdiği rehaveti hissediyordu kadın
Bekleyişlerini arzuladığı adam,
Ağlamanın eşsiz güzelliğiyle bakıyordu kadına
Artık bir "gel" kadar uzaktı
Arzulanan bedene...
Kadın beklemiyordu
Adam da...
Kadınlık arıyordu kendi bedeninde
Erkek arzusu için
Adam koşuyordu
Kadınının attığı birkaç adım hatırına
Hangi yargılar gülümsüyordu bedenlere,
Hangi masmavi deniz görürdü aşkın kimyasını?
Adam kadın bedeninin emanetinde
Şehrin sokakları selamlıyordu suretleri
Kadın sarılmıştı
Adam da...
Bir sihrin alameti mi bu?
Ya da hangi matem bu kadar güzel hüznün kokardı
Keyifli kederine çaresizlik katmayan adam
Hüznün seviyordu
Yalnızlık hiç bu kadar güzel son içermiyordu
Şehrin ışıkları çağırıyordu
Sokak arasındaki duvar dibi öpüşmelerini
Sarılmaların sonunda gelen
Kadın,
Kayıplarına gülüyordu bir solukta.
Adam, gizlemez kendini
Bütün sözler biter

Kadın aşkın ön sözü...

Engin Yılmaz 2

Hüzün Ve Şehirler

İki şehrin hikâyesi başlar hüznünlü bir şekilde
Bir tek söz kalır kalplerde
Ayrı bir bakışla canlanır hayatlar
Sevda aynı çirpinişlarda
Birden hüznün dolar gönüllere
İki taraf da aşk sözcüklerini farklı kâğıtlarla
Farklı duygularla paylaşır
Aynı kelimeler kullanırken yazarçizer durumunda
Bir ses duyulur uzaktan
Ağlamaklı

İki şehrin hikâyesi başlar hüznünlü bir şekilde
Bir tek söz kalır
Hayatın en yaşanılması güç anlarında
Kaybetmenin yalan olmadığı bir tek an
Sadece bir sadelik kaplar her yanı
Aynı ateşle yanmak
Aynı anları tekrar yaşamak
Ve yanmaktan dolayı küllenenler
Kağıda yazılır her bir yaşam karesi
Kâğıtta hatıralar
Kâğıtta kayboluşlar
Belki de en dokunaklı aşk hikâyesi
Fısıldanır kulaklara

İki şehrin hikâyesi hüznünlü bir şekilde
Bir tek söz kalır geride
Nefret
Aynı hissi hep duyarsın içinde
Aynı öyküsel yakarışlar
Ya da içindeki sevişme dürtüsü
Engellemez insan olmanı
Ama hep yakar
İnsansız kalan mahşer alanlarını

İki şehrin hikâyesi hüznünlü bir şekilde
Biri aşkın
Biri umutsuzluğun hikayesi
Kaybetmek bile sırayla
Ama iki şehir var ortada
Ortaklaşa karar alır iki şehir
Kararlar gönüllerde
Aşk umutsuzlukla sevişirken
Umutun sevilen olduğu anlaşılır
Ve sevmek sevişmekle orantılıdır.

İki şehrin hikâyesi hüznünlü bir şekilde
İki şehirde iki insan
Biri aşka yakın biri umutsuzluğa
İkisi de kaybeder sonunda
Biri bir gözyaşını bırakır son kez baktığı resme
Biri yaşama özgürlüğü

Engin Yılmaz 2

İşıksızlık

karanlıkken gördüğüm suret aldatmadı beni
bir ışıgım olmalıydı
hiç göremedim oysaki
yalnızlıkla doğru orantılıydı

karanlıkken gördüğüm suret aldatmadı beni
bir aşk olmalıydı
bir ışık görmek gerekirken
gördüğüm ölümün diğer adıydı...

26 HAZİRAN 2012 SALI
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

İçtenlikle Ölümlü Beklemek

Beklemek anlamsız
Ölüm içten
Ne özlediğim özlüyor beni
Ne sevmek mana kazanıyor
Ben yarım kalmış şiirlerimi özlüyorum

Beklemek anlamsız
Ölüm içten
Dipte kalıyorum her seferinde
Dibin de dibi
Onun da dibi
Yangın yeri gibi gönlüm
Hasret çaresiz
Sevdam sevilensiz
Bırakıyorum benliğimi başka benliklerin güzergâhına

Beklemek anlamsız
Ölüm içten
Ağlıyorum
Gölmek yetmiyor bana
Önümde hayalimin çizgisiz defteri
Karalıyorum sürekli
Önem almaksızın bir dahaki sevdanın hayalini kuruyorum
Aslında hayal etmek bile hayalken
Ben özlenmeyi özlüyorum

Engin Yılmaz 2

İlk Masumiyet Senfonisi

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
En olmadık zamanda gelmiştin
En küçük halimde
Korunmasızdın
Pek arkadaş canlısı sayılmazdın
Kararsızdım

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
Tenin cennet kokardı Allah vergisi
Gülümserdin
Güldürürdün
Farklıydın benden
Yalnız olmak istemeyen masum kız çocuğu
Kibardın
Bize kıyamazdın belliydi
Bir hayat
Bir gülümseme verdin

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
Karamsardık
Aydınlattın hayatımızı
Sevdirdin kendini
Şeni izlemek bile güzeldi uykunda
Öylece uzanırdım yanına
Gözlerinde bir korku
İstedğin çareydi
İstedğin masumiyet

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
Karamsardık
Birkaç kelimeyle güldürmeye başladın bizi
Deli divane olmuştuk peşinde
Hoşuna giderdi koşturmak
En güzeli "abi" demendi
Belki de adam yerine ilk konuşum
Doğru ya!
Büyümüş abi olmuşum
İlk göz ağrım sayılırdın ne de olsa
Hayatıma giren ikinci kadın

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
Okula gittiğin ilk günü hatırlarım
Yine korunma ihtiyacındaydın
Beni görmekti niyetin
Farkındaydım

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri

Masumdun
İnatçıydın
Her şeyi sen bilirdin
İlk tartışmamız bile güzeldi
Korkuyordun
Belli etmedin bile oysa
Görüyordun abiliğimi

Küçücük bir kız çocuğuydun önceleri
Masumdun
Masumsun
İnatçısın da
Belki de bu yüzden
Hayatımdaki en önemli insansın
Bu yüzden
Hayatımda sevdiğim ilk kız çocuğusun

“KIZ KARDEŞİME”

NAZİLLİ/AYDIN
16 ŞUBAT 2012
SAAT: 04.24

Engin Yılmaz 2

İmgesiz Bir Yalnızlık Keşfi

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Sadece kendi kendini tarif ederken
Karınca kararınca düşünür insan olma eğilimini
Ya da yalnızca yalnızlıkla

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
İstasyon meydanı duruşuyla
Ölümü anımsamak değildir niyeti
Üzülür yaptıklarına

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Ağlamak bile anlamsızlaşır çoğu zaman
Veda zamanı geldiğini düşünürken
Saniyesi şaşmıştır köstekli saatin

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
İmgelerin peşinden koşmak uğruyla yaptıklarına bakarken
Tarifsiz bir haz duyar
Çaresiz yalnızlığın mülk sahibi

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Aşkı büyük bir aşkla yaşar
Gözlerini kapattığında
Hayatı bulur sonunda
Meğer yalnızlık yalnızca yalnızlara verilmiş hediyeymiş

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Özlük haklarından mahrumken
En az zararla atlatırken hüznün depremini
Gülmenin de bir yalnızlık alameti olduğuna inanır
Ve bu inanç yeni bir yalnız kalmanın göstergesidir.

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Feryat etmenin keyfini çıkarır
İnsan insanlığından utanır.

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Bu keşif sayılır mı?
Keşifler keşfedenindir
Yalnızca keşfetme istemidir.

Yalnızlığı ister insan bazen
Keşif isteğinin göstergesidir.
İstekleri aşkla doğru orantılı
İnsan keşkelerle vedalaşır.

Yalnızlığı keşfeder insan bazen
Sonrasında ağlamaklı
Kendini kaybeder

Yalnızlığı hisseder insan bazen
Belki de ondandır satır sonlarını getirme merakı

Her keşfediş bir satır
Her satır bir bitirme gereğidir.
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

İmkân Dahilindeki Zerre Kadar Aşk

İmkânsız aşk yoktur
Aşk imkân dâhilindedir
Her karar bir başka alternatiften vazgeçmeyi gerektirir
Tercih edilmeyen sevilmez değildir
Ancak kaybetmesi olasıdır

İmkânsız aşk yoktur
Aşk imkân dâhilindedir
Aynı hataya düşen iki farklı insan sever birbirini mesela
Ya da bir katil tam da birini öldüreceği sırada aşk bulur onu
Kimi sevişmek istediği fahişeye tutulur
Kimi tam o sırada oradan geçen cesaretli bir kurtarıcıya
Hepsi de olanaklıdır

İmkânsız aşk yoktur
Aşk imkân dâhilindedir
Kimse farkında değildir ama
Hiç bilinmez bu gerçek
Artık bir bakıma alışagelmiş bir süreçtir
Her zaman rutin işlere devam edilir

İmkânsız aşk yoktur
Aşk imkân dâhilindedir
Ölüme meydan okunsa bile
Bir taraf sevilme bile
Seven de bilir sevilen de
Herkes eninde sonunda bulaşmıştır veya bulaşacaktır
Bu tür kepezeliğe

NAZİLLİ/AYDIN
12 EKİM 2011 ÇARŞAMBA
SAAT: 06.45

Engin Yılmaz 2

İnce Çizgi

Artık kaybolmakla aramda ince çizgi var
Olduğumdan daha farklı gösteriyor beni zaman
Anladım duygusallık hastalığı bulaşmış
Aynı çizelgeleri tekrar doldurur oldum
Bir başka yarında buluştum sanki
Onların da dünlerinde görüşmek dileğimdir...

21 HAZİRAN 2012 PERŞEMBE
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

İsimler-4

Ve çok güzelsin
Ve çok güzel,
En güzel gülümsemenden de güzel
Öylece güzelliğınle güzel,
İsmine yazılmıştır.

Engin Yılmaz 2

İsmin Abartma Hali

Aslında yalnız kalmak bir abartıdır
Yanındakiler nerede bilmezsin
Önündeki karanlığı solursun her zaman
Ölüme inat sevmek istersin yaşamayı
Ama yalnız kalmak yok mu?
O abartılı dürtü
Bırakmaz peşini insanın
Nefes aldırılmaz bazen

Aslında yalnız kalmak bir abartıdır
Hayata karşı oyunda toleranstır
Ne ömür biçilebilir dayanabilme süresine
Ne de dayanılacak güç vardır
Sadece insanın yarasını kanatır

Aslında yalnız kalmak bir abartıdır
Bazen en imkânsız aşk
Bazen itaatsizlik
Belki de zamanla yarış
Ya da kaybetmek arzusu
Bırakılma korkusudur
Yalnız kalmak ölüme rağmen
Gerçeğin saklanmasıdır.

Engin Yılmaz 2

İşaret

Nokta,
Kederin üstünde gizlenen çaresizlik belirtisi
Zira keyfi böyle çıkar aşkın
Ölümlü olmak güzel mi bilmem
Lakin ömürlü diye anılmak
Gündoğumunda nefes almak gibi...

Nokta,
Kederin üstünde gizlenen çaresizlik belirtisi
Anlamsızlığın kırıntısı kadar sahi
Ve bedelidir bir hayat yaşamının...

Nokta,
Zamansız konur cümlelerin sonuna
Virgül kadar yalnız,
Ünlemden nasibini almış bir belirtidir bazen
Çünkü hiç biri soru işaretlerinden biri değildir.

11 ŞUBAT 2016 PERŞEMBE
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Kâbus Kadar Doğubayazıt, Azıcık Hüzün Beklentisi

İnadına yaşamak böyle bir şey,
Nefesle inatlaşmak...
Yahut Roma'da bir öğle vakti kadar savunmasız,
İncesinden tenler savaşı olur gündüzleri;
Geceleri anlamsız kaybedişler
Yoksun bırakılan kaç mevsim yaşanır bilinmez.

İnadına yaşamak böyle bir şey,
Nefesle inatlaşarak almak nefesi...
Süregelen zamanların hepsinden Ağrı Dağı efsanesi görünür belki
Doğubayazıt'ın sırrı gizlenir seyir defterinde,
Bir bakarsın dağ iner şehre,
Ya da seyr-i hüsn eyler şehir dağda,
Dağlar kadar hüzün dolsa içime
Bırakılan rüyaların hepsi de gerçektir;
Gerçekçi tüm kâbusların aksine...

6 AĞUSTOS 2015 PERŞEMBE
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Kahveci Güzeline...

Hayal misin bana yoksa
Bu kadar yakınlık uzaklığın işareti mi?
En yakınımıydıydın oysa
Kahkahalarını duyuyordum
Büyük bir keyifle

Hayal misin bana yoksa?
Gülümsemelerin
Görüyorum
Kelimelerim sana
Duyuyorum kurduğun cümleleri
Aynı gün
Aynı sesle bir kez daha
Belki de son karanlık
Sonun bile sonuna geldim anladım
Ben sana uzağım

Hayal misin yoksa?
Bu kadar yakınlık pişmanlığımın alameti
Görüyorum sende eskiyi
Eskimemiş eskileri
Bir yağmur şırıltısı duyuyorum
Aynı tonla
Gülümsemen bile
Aynı kalıpta...

“KAHVECİ GÜZELİNE”

NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:03.54
25 NİSAN 2012 ÇARŞAMBA

Engin Yılmaz 2

Kahvenin Telvesindeki Hoşluğun Şiiri

Bir şevdalı kadın gizli bedeninde
Çağrışimleri eskiden
Aynı kaderi yaşamakla yükümlü bir genç var karşısında
Özlenen ya da beklenendir konuştukları
Düşünceler kumpanyası gizli seyir defterinde
Karanlığın esiri bir gece var

Bir şevdalı kadın gizli bedeninde
Çağrışimleri eskiden
Arzuları dizginlenmiş
Bir kalıpta olmayan tümceleri var
Sahtelik yok yüzünde
Bilinmezlik saklıyor gönlünde
Siyah gözleriyle bakınıyor etrafına
Bir kahvenin esiri bin kahve sohbeti var

Bir şevdalı kadın gizli bedeninde
Çağrışimleri eskiden
Boş sokakları dolduruyor kahkahaları
Belki bir sonbahar gecesi
Ya da kalıpsız kış gecesi
Nefes alışverişleriyle
Bir konuşma endişesi var

Bir şevdalı kadın gizli bedeninde
Çağrışimleri eskiden
Gönlündeki ayrı bir acı
Bitmemiş sancısı
Rüzgârlarıyla boğuşuyor
Anlatma kararlığı
Anlamsızlık kaygısı
Gecenin esintisi neşesini artırıyor
Şevdası gözlerinde
Özlüyor özlemesi gerekeni
Yine bir korku duyarlılığı var
Kahkahası ağlamaklı
Görünen ortada
Belki yılın son anında
"BİR SEVDALI KADINA"

NAZİLLİ/AYDIN
1 OCAK 2012 PAZAR
SAAT:03.32

Engin Yılmaz 2

Kalıntı

Ve her geçen gün bir saygı duruşudur ölüme
Dahildir tüm heceler harfler temelinde
"De" ayrı yazılır demişler;
Cümleler devrik kelimeler içten,
Yoktan da öte bir yorgunluk,
Hüzünlü hecelerin gecemsi siyahlığı,
Bir yalnızlık bırakır kalanlara;
Çünkü her geçen gün yeni bir nefes
Ve saygı duruşudur ölüme...

25 KASIM 2016 CUMA
I LYKIA WORLD GOLF HOTEL/DENİZKAYA/SERİK

Engin Yılmaz 2

Kalıntı-2

Cümlesi makyajlı, sessiz sedasız kayboluşlar biriktiririm bazen
Ben deniz mevzuları karartı olmuş her bir şey kadar mağrur
Ve acınası halden biraz hallice
Çünkü şimdiden üç nokta konur cümlenin bitimine...
Cümleden çıkan her bir yanıt sorunun asil evladı
Türetir yeni gayrimeşru çocukluklar
Sadeliikle kalır sadeden türemiş kelimeler
Sıfatlıklarını yitirir;
Çünkü üç nokta konur cümlenin bitimine...
Tüm özlemlerim,
Bana dair ben dahil tüm kişilikler,
Kaçınılmaz sondan sonra
Sona çeyrek var,
Belki de nokta konur
O çeyrek kala geçtikten sonra....

27 KASIM 2016 PAZAR
İĞDIR-DOĞUBAYAZIT KARAYOLU/İĞDIR

Engin Yılmaz 2

Kalkışma

Siyah;
Ne güzeldir
Gizler,
Tüm gizemsiz gizemleri
Ne kir kalır ne pas
Ama bir gün fışkırır içindikilerin hepsi
Dökülür ortalık yere
Meydana gelen bir nefretin neticesinde...

Siyah!
Ne asil bir renktir;
Durur öylece dimdik ayakta.
Mağrur ama hüzünlü
Kirlı bir beyazdan daha vakur bir duruşla
Ne kadar özlemiştir oysa;
Temiz bir beyazlık seremonisini...

1 mart 2020/arhavi

Engin Yılmaz 2

Kalkışma-2

Baharları bekliyorduk bir zamanlar
Baharları...
Mevsim hep kış sanıyorduk
Ama daimi hüsrân
"Bütün keyifli zamanlar geride kaldı"
Dendi ağlamaklı bir sesle
Oysa dağlarında, kırlarında, ovalarında
Güzü de kışı da geride bıraktı, yurdum
Çaresizce gelmemeli bahar
Şöyle "ilk" sıfatına yakışır gelmeli mesela
Gülümseyerek...

Baharları bekliyoruz hala
Oysa mevsimsel geçişleri öylesine sert
Öylesine acımasızdır memleketimin
Gizler kendini bahar
Ağaçlarda, ovalarda, kırlarda
Bir süre saklanır da
Bir kere göstermez yüzünü
Zamansız semtlerinde şehirlerin
Öyle semtler ki
Her daim yoksuldurlar
İssiz
Ve bir kentin kimliğinden oldukça uzak
Pısırik ve nihayet korkak
Oysa baharları bekler olduk bizler
Umudun mevsimini
Gülümsemenin tarifini
Sükunetin vesselamını
Ama pek korkusuz pek bir heyecansız oldu
Bu seferki hezeyan
Yaş aldıkça yitiriyorum
İçten gülümseyişlerimi
Kimliksiz umutlar dolduruyor
Gönlümün veryansın boşluklarını
Vedalar bitsin artık yeter!
Baharlar gelsin yeniden;
Gönlümün aşk arazilerine

17 nisan 2020
kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Karalamalar

Çay bardağının içinde hapsettim hüznü,
Bana her seferinde şarkılar söylediler
Zannedildiği gibi feryat figan
Ya da bir nevi ucu yırtık mektuplara vekâleten bir kadeh keyif içmedim
Bana bırakma sensiz rüyaları
Yalnızca mektuplara kalsın dipnotlar,
Ve geriye ne kaldıysa...

Engin Yılmaz 2

Karalamalar-2

Gül kurusu hayaller,
Sevmek ulvi bir olgu...
Tuhaf Eylül ler ile perçinlenen zaruriyete bırakmasın kendini;
A k iklimi...

Engin Yılmaz 2

Karalamalar-3

Cümle ya da kelime hem de yığınla,
Yalnızca bir paragraf oluşturabilir bazen
Yoksul sözcükler bulurum hüznü harflerin oluşturduğu
Kızıl saçlarıyla bir genç kız gülümsemesi
Bir bakışma olur, sinir uçlarına dokunur...

Cümle ya da kelime hem de yığınla,
Beklentiler denklemin bir tarafında kalakalmış
Onlar güzel günler garantisinde
Misillemeyi müteakiben kırmızıya bulanır beyaz elbise
Ufak bir yaşam kırıntısı kollarımın arasında,
Gülümseyerek ölür beden
"Elveda" diyemeden...

Cümle ya da harf hem de kelimeler var yığınla
Çok değil birkaç saniyelik ömür,
Sonrası vuslat...

19 ŞUBAT 2016 CUMA
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Karalamalar-4

Çayırların ötesinde mavimsi bulutların ardında gösteriyordu kendini gün doğumu,
Şöylemesine yek pareydi beyazlar silsilesi
Belki de son kez ısıtıyordu üşümüş yüzümü güneş
Ve hüzün aynı anda çalıyordu kapımı
Turuncu rengindeydi hayallerim
İnadına yaşamak bu olsa gerek

Ben dirilerin ülkesinde ölümlü hissederken kendimi
Alabildiğine karanlığım bugün,
Alabildiğine yalnızlık...

7 MAYIS 2016 CUMARTESİ
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Karalamalar-5

Yağmur yağıyordu,
Eşsiz bir toprak kokusu sirayet ediyordu bedenime
Deli cesareti halimle yeniden kayboluyorum kendi benliğimde
Esaret, gün be gün artarak hapsediyordu
Ey güzel şehrim,
Yeniliyorum,
Yeniliyordum,
Hala,
Eskiden olduğu gibi,
Yağmur yağıyordu...
Ağlamak;
Haklı gerekçeler altında eziliyor çoğu zaman...
Gülmek için alınan nefes, boşuna alınmış gibi alıngan tavır içinde,
Yağmur kendi ezgisiyle yağıyor;
Yağardı,
Yağmalıydı,
Yağmazsa,
Yağdıklarına sayılır şehrimin hapis günleri...

25 EKİM 2015 PAZAR
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Karalamalar-6

Kibirli dururlar geride kalanlar,
Hâlbuki her giden kendi kimliğinden esinlenir gittiği yerde
Veyahut zamansız hüzzam senfonisidir çaresizlik içindeki yirmi dört saat
Ve vakur duruş her zamankinden daha hüzünlüdür...

Kibirli dururlar geride kalanlar,
Üç beş çapulcunun izinden gider geridekiler
Ve " nasılsın" bile bir kaybedilme korkusu
Ve "iyiyim" gereksiz cevap...

Gündüzleri geceye dönmez
Şimdiki zamanda "es" takısı gibidir ayarsız keder
İngiliz bile anlamaz mahalle aralarındaki dilini
Çünkü hiç bir İngiliz mahalle penceresinin gölgesinde sabahlamaz...

Hangi anlamda kullanılır kelimeler?
Nesre bağlar sonunu şiirin,
Hikâye anlatılmaz,
Gelen ya da geride kalana,
Giden soru sormaz...

8 NİSAN 2016 ÇARŞAMBA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Karbonmonoksitli Çaresizliğin Seremonisi

Kederli bir akşamüstü
Ellerimde biriktirdiğim hüznler
Kimliğimde yazılı bir kaç kelimeden oluşan bir müsvedde
Aynı acıların yaşandığı geçmiş akşam üstüleri
Ve aynı akşamın sabahına uyanma dürtüleri gizli
Fikirleri boş olan bir akşam seremonisinde...
Kederli bir akşamüstü
Ellerimde biriktirdim ben eski âşık olma isteklerini
Yalnızlık yazıldı bahtıma
Kaskatı kesildi vücut
Sanki ölümden bir sonraki randevuya hazırlanmış gibi çaresiz bir kaç kelim ederken
"Bahtsızlık" başlıklı veryansın üzerine
Birdenbire hüzn travması yaşar
Erkenden geldi mutluluk gözyaşları.
Kederli bir akşamüstü
Ellerimde biriktirdim bugün lüzumsuz bakışları
Kendi yağında kavrulan birkaç aşk kırıntısının üzerine
Göz kararı eklediğim bütün hüznleri
Hatırat niteliğinde tek tek zihnime dokuduğum o bedbaht günlerin aksine
Belki de yeniden bir benlik yazıyorum
Hüznün kalıtım şemasına.
Kederli bir akşamüstü
Ellerimde biriktirdim bir kaç keyifli anıyı
Aynı kayboluşlarla ben aynı saydığım tüm vücut kırıntılarını
Güneş batımına müteakiben
Yeniden yazıyorum
Bir ömrün kederli defterine...
Kederli bir akşamüstü dedikleri bu olsa gerek
Ölümlerle aynı çizgide
Kayıplarımı ekledim ömür çizelgeme
Sanki söylemesine düz çizgi
Öylemesine karartılı bir yazılan yazmışım beynimdeki geri dönüşlere
Sadeliyetten uzak
Kendime inandırdığım yalanların neticesinde
Beyazları ayırıp dünyayı tozpembe görürken
Fikirleri karışık zaman diliminde
Yeniden gelir akla
Rezaletine ekmek bandığım ayıp düş kırıntıları.
Kederli dediler bir akşamüstüne
Kelimelerle geldim hüzn saatine
Avuçlarımda hikâyeler biriktirdiğim karbonmonoksitli şehir gecelerinde
Kaybolma aşkıyla yanmakta olan benmişim
Avuntularıyla dolu fikirler seyrinde
Savurduğum kelimelerle ağlamaklı ama çaresizlik içinde
Yeniden kayıplar verirken nefes alışverişlerimde
Ben yine aynı zamanda
Ben yine aynı yerde
Kalıbıma sığmayan kişiliksizlikle
Bana kalan hayalleri
Avuntu olarak sayıyorum
Üzüntü tekrerr etmesin diye...

Engin Yılmaz 2

Kargaşada Bır Umuda...

Ey benim kardeşim,
Uyan!
Ahmed-i sultan makamında...
Sana avuçlarında doksan dokuz yazılı kardeşin sesleniyor,
Yahut ellerin arasından kayıp gider sancağın...

Ey benim kardeşim,
Müslüman bilincinde şuur var senin,
Yüce sultan mübarek kaşlarını çattı.
Yoksa hala bırakmaz mısın öfkeni?
Bombalar patlıyor etrafında,
Her yanında Haçlı ateşi....
Ey benim kardeşim,
Uyan!
Yahut olmayan bir vatanda açacaksın gözlerini...

12 QCAK 2016 SALI
DOGUABAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Karmaşık Bir Özlemek Tarifi

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Bir tek söz kalır tek nefeste söylenmesi gereken
Seviyorum

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Sevdayla pekişir bazen
Aynı ağlamaklı gözlerle çoğalır
Aynı adı sayıklar
Aynıyı aynı yapandır
Aynı gördüğü şeyi farklı algılar
Bir tek nefes alır sözü söylerken alması gereken
O, son nefesidir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Her gülme eğiliminde
Hatırlanır
Bir tek gözyaşı kalır aldığı nefesle dökülmesi gereken
O da hıçkırıklarıdır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Sevişmekle tatmin edilir
Kokuyla giderilir.
Bir tek an vardır âşık olunması gereken
Sadece özlemek anına yakındır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Aynı gözleri görür
Aynı şekilde yazar
Farklı benzetir
Bakışmayla giderilir
Bir tek bakış vardır bakılması gereken
O an seven yıkılır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Ölümle perçinlenir
Ayrılıkla başlar
Ölümü ayrılığa sayar
Ramak kalmıştır görülmesine
O an bakılan görülmez.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Rüyayla acayipleşir
Dokunmayla karamsarlaşır
Sevmekle dürtülenir
Zaten o dürtüyle özlenir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkaha katsayıyla çarpılır
Onsuz geçen gün sayısına bölünür
O sayı beynini kemirir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Bir tek gerçek bulunur
Aynı kelimeler tekrarlanır
Aynı acılar yaşanır
Ve o acı kâğıda dökülür.

ENGİN YILMAZ

Engin Yılmaz 2

Katran Karası Şiir

Bu kadar siyah yeterdi
Fazlasıyla karanlık
Bize bira mavi lazımdı oysa
Kendimiz seçtik renkleri
Ne zaman aydınlık görünse siyahı sevdik,
Siyahla hasbihal ettik

Bu kadar siyah yeterdi
Herkes "siyah" tan konuştu
Kimse "yok" demedi
Moloz yığınları altında...

Çığlıkların arasında bir şehir yok oluyordu
Bir aydınlık...
Oysa mavimiz vardı bizim
Çakıl taşlarımız vardı,
Oynardık
Gülümsemek anlamlıydı;
İzmir kadar...

Bu kadar siyah artık yeter
Her renk seçimi siyah de olamaz ya
Biz;
Günümüzde "matem" kadar saf ve beyazdı
Nice gönüller gördük oysa
Katran karası
Bir "oy" diyemedik gitti vesselam
İnsanlıktan çıkarken

"İZMİR'E"

1 kasım 2020
kemalpaşa/artvin
saat:01.40

Engin Yılmaz 2

Kavramsal Takıntı

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Aynı notayla dinlerler hep aynı müzikleri
Kalıplaşmış birkaç kelime söylerler
Duydukları tek sese yönelirler
Bu, kuram hatasıdır

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Belli bir kalıba sığmaz
Farklılık ya da aynılık mevzu değildir
Dara doğru ilerler
Geniş görmek olanaksızdır
Ya da o olanak daha yaratılmamıştır

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Aynı sayarlar farz edilen şeyleri
Bilmezler gerçek sandıklarını
Duydukları seslerle yönelirler
Bir tutulma olur belli ki
Ya da kalıp çatışması
Bir fikri savunmak suç
Aynı fikri savunmak olanaksız
Bir sona sürükler
Ya gördüğünüz bir organ
Ya da organın yanında bir tahta parçası
Kimileri kolluk kuvveti olarak yanınızda
Bu bir insanlık ayıbıdır

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Adalet tecelli etmez bir türlü
Karanlık bir odada tek bir ışık görünür
Adımlar atılır her taraf duvar
Adımlar sıklaşır
Üzerlerinde bir ağırlık hissederler
Belli bir kalıpta ve düzende duyulan ayak sesleri
Arkalarında içkilerini yudumlayanlar
Satrancın galibi ortada

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Görmek mi?
Ne çare?
Üstüne bir defa daha bakılır
Aynı fikrin aynı kalıbın üstüne
Seksen kez şarkılar yazılır

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Bir düzene dokunmak acıtır

Çıgllklar içerisinde bırakır
Bir gardiyanın nezaretinde
Bir Şeyler okutulur
Gereksiz Şeyler öğrenirken diğlerleri
Sona doğru yaklaşılır
Farkı gözetmeyen insanlar
Birileri tarafından yakılır
Altına imzası atılır

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Korku
Hissetmek
Vesaire
Anlaşılan olur
Anlaşılan oldurulur
Nefessiz kalır okları
Anlamsız bu bağırılşlar
Birisi sngsn gösterir
Yanındakinin nefesini keser
Őonra yan ev ateşe verilir
İerdekilerin orada olduğu bilinir

Kişilerin aksine kavramlara takılır her zaman birileri
Açılan tüm kapılar kapanır
Hissediliyor mu çoğu zaman
Kim bilirdi dile getirilmese?
Ya da kaç kapıya bir isim sorulacaktı?
zlenirse geçmiş
Meğer biz kendi kendimizi yemişiz.

Engin Yılmaz 2

Kaygısızlık Başına Düşen Milli İşkence

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Sayısız acılar gizli içerisinde
Kaderi bir olan iki topluluk gizli
Aynı dilde farklı anlatımların şivesi değişik
Karmakarışık bir anlamamazlık
Orada kimse var mı? Çıgıllıkları
Yedi farklı şiddet
Acınası bir feryat senfonisi
Masumiyetin en aciz göstergesi
Zamansız ayrılıklar başlarken ötede
İyi ki olmuş diyenler var sanki
Belki de bu yüzdendir çırpınışlar
Doksan dokuz yara varken
Kırılan kalpleri onarma şefkati
Umursamazlığı kınıyor

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Yılbaşındaki bir televizyon programı kadar uzakta
Dönüp de oraya bakmak gerek
Bakılmasını umuyorlar
Onarma çabası var ileride
En adi gizlilik öyküsü
Belki de son çabalar
Sevimsiz bir boş vermeyi kınıyor

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Van'daki talihsiz acı
Yeni yaptırımlar toplumu var batısında
Neredeyse "iyi ki olmuş" gizli tümcelerde
Müstahak mı diyorlar yoksa
Kalıplaşmış düşünceler dörtgeninde
Kalıbı kınıyorlar

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Erciş adı yazılı haber bültenlerindeki satır aralarında
Üzülmek yetmiyor acıya
Van adını alıyor kötü düşünceler tarihi
Şeksen dört yazısı silinmiyor şehrin tabelasından
Ölüm bulmuşken koca kenti
Muhallif sesler yükseliyor birden
Bir suiistimal çabası

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
İnsan sıfatını kendisine hak ilan ediyor
Kalıplaşmış düşünceler ışığında
"İyi ki olmuş" diyor
Yardım çıgıllıkları ve istekleri yazılmıyor yedi farklı şiddet seçeneklerinde

Anlamsız bir anlam karmaşası
Suiistimal yapılırken daha ötesinde
Şarkılar yükseliyor birdenbire
Sevinç çığlıkları gibi yükseliyor bir meydandan
Bu merhametsiz bir yaklaşım
Bu ne büyük işkence
Zararsız mı şimdi yapılanlar
Unutmak oldu bir toplumda
Sanki hiç olmamış gibi

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Ağlayan bir çocuk
Annesi ve babası toprak altındaki dar hücrelerde
Ağlaması bile anlamlı
Büyük gözlüklerle değil zaten
Gerçek bir ağlama sesi
Ortalık toz dumanken konuşturulan masumiyet çocukları
Üzerlerine yedikleri yedi nokta iki damgaları
Cezası yalnızca kınama
Medeniyet yoksunluğu

Bir özlenen var ötede
Kaygısızlık başına düşen milli işkence
Bin yıllık muhabbeti yok sayma çabası
Sabahlara kadar süren feryatları anlamsızlaştırma
Bir cenaze var suiistimal edilen
Yine bir cenazesi olmalıydı suiistimal edenin
Acı değil farklı bakış açısı
Kimine göre yardım
Kimine göre oy sayımı
Ne bir gizlilik var ortada
Ne de sevme çabası
"Milletinin başı sağ olsun" bile dememek hadsizliği
Ancak yıkılan umut
Yıkılan yine de şehir
Yıkılan anlamlı muhabbet
Yıkılmayan karaktersizlik
Vatan sevme çabası
İnsan sevmeden yoksun olsa bile
Bir özlenen var ötede
Belki bir anne
Ya da bir çocuk ağlaması
Sadece bir aile yemeği belki
Bir eş sevişmesi ya da
Bir yoksulluk özlemi belli ki
Bir baba şefkati gizli toprağın altında
Aynı rakamın kaç sayısı altında
"YEDİ NOKTA İKİLİK ACIYA"

Engin Yılmaz 2

Kayıp Baharın Şiiri

Yalnızlık için yalnız bir kez ölür insan
Cebindeki bütün kayıplarıyla
Masum sandığı tüm nezaket söylemleriyle
Ya da birbirinden gereksiz ne kadar anlam varsa

Yalnızlık için yalnız bir kez ölür insan
Birtakım nefret söylemlerinden sonra
Ya da ani bir kararla...

Ölmek için yalvarma bile olur bazen,
Ölümler bu yüzden yalnızdır.

Baharları gülmek yetmez
Dünden kalan hayal kırıklarından sonra

Yalnızlık ile yeniden ve sonsuzlukla,
Bir kez ölür insan.
Umut ettiklerinin neticesi olarak
Çirkinliğin verdiği elzem gerekçe
Ve ayıplama trajedisi ile
Yalnızlık ile bulmak bir sonbahar sabahını
Yalnızca yalnızların yalnızlığıdır...

Engin Yılmaz 2

Kelebek

Bir kız
Özlenen ya da beklenen kadar samimi
Gözleriyle bir şeyler anlatıyor gibi
Gülümsemesi daha bir hayat katıyor hayata
Yaşanılasi kılıyor
Bir aşk peşinde adeta
Hak edeni bekliyor

Bir kız
Özlenen ya da beklenen kadar samimi
Aynı aşk nidasıyla yalvarıyor gibi
Konuşması anlam taşıyor her kelimesinde
Farklı bir söylem peşinde
Yaşıtları kadar ağlamıyor ama
Kalıpsız bir yaşantısı var belli
O yine arzularını yok ediyor.

Bir kız
Özlenen ya da beklenen kadar samimi
Neyi özlüyor diye düşündürüyor
En az korkuyla yüzleşiyor
En anlamlı şarkılarla büyümüş
İçinde en ufak bir tedirginlik yok
Kozasından çıkmış durumda
Anlamlandırmaya çalışıyor çevresinde olup biteni
Bir kelebek kadar ürkek
Ya da bir meltem esintisi
Korkusuzluk provası adı altında yazıyor ismi

Bir kız
Özlenen ya da beklenen kadar samimi
Küçüklük yaşını yeni terk etmiş
Gözyaşları gülümsemesine benziyor
Bir anlam bekliyor aşk hayatında
Sorgularken bile beklenenden uzak
Bir çocuk gülümsemesi
Belki bir bilinmezlik ateşi
Aynı korkusuzluğun timsali
Kendi arzularıyla yaşıyor
Aynı olmayanı özlüyor.

NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:06.29
30 ARALIK 2011 CUMA

Engin Yılmaz 2

Kelime Ve Netice...

Güzel bir coğrafya eşliğinde keyifli bir kaybedişe nazır sıralıyorum kendi savrulmalarımı,
Yoksa yeniden bir sıradanlık mı var?

17 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Kenti Kırmızılar İle Yok Etmek

Siyah görünce bulutların mavisini,
Kırmızı, bir yok edilmişlerin rengi olduysa
Bize anlatır toprak grisi çaresizlikler
Belki yaklaşık yüzlerce kilometre oynamalı yerinden
Kahverengi kırmızı olunca...

SURUÇ'A...

Engin Yılmaz 2

Kentlerin Kırmızı Ölümlülerine...

Büyük kentlerin arasında koridor gibi uzanan dar sokakların
Kayıp kent köylüleri
Anlamlandırılmayan bestelerin iyi niyetli notalarında gizli
Birkaç müzik kırıntısı
Yalnızlığın en elzem olduğu vakitlerin koynunda
Feryatların, figanların içinden gelen nefesler
Ve bir nevi hasret kokan şehrin maganda zamanlarında görünen çaresizlik belirtisi

"Hiç" olmanın dürtüsü ile ağlamak
Ya da bırakmak ölümlü çatışmalarda
Kendini bir boşluğun da boşluğuna

Terkler başlar
Kırmızının nefesinde...

Büyük kentlerin koynundaki caddelerin artıklarıyla beslenen yolların
Kayıp kent şehirlileri
Durgun ve korkulu
Lamekân ve serseri
Mağlubiyetlerle büyüyen birtakım etnik kimlik kalıntıları
Ne mutlu bırakmaz yakamızı
Gırtlaklar tükenmeden
Nefes alırken...

Kırmızı,
Renklerin ateşi
Ölümlülerin en kimsesizi
Baharın bilinmezliği
Büyük kentlerde gecekondur asili

Ve kırmızı görmek
Yeşilsiz ve anlamlı
Aynalarla bakmak kendine
Bir zamansız kurşunun yere yığıldığı bedenlerin haysiyetinde...

Engin Yılmaz 2

Keşke Ve Diğer Kayıpların Şiiri

Kelimeler yazıp sonunda cülme kuruyorum
Ve sonunda oluşana gıptayla bakıyorum
Oysa gülmek
Bu kadar aciz değil
Lakin bana böyle gülümsemez sözcükler
Ah bir gülümsese
Yalnızca bi kez
Şöyle hakikatli
O zaman anlarım
Sözcükler de seviyor beni

Ama nerede?
Hiç bir belirti yok
Sevildiğime dair

-ki ben seviyorum onları
arada bir de olsa gülüyorum

ya da gülebilseydim
En azından şahsım vakur
Kelamım manidar olurdu

22.12.2022/karasu

Engin Yılmaz 2

Keyf-i Feveran

Yoksul mahallelerdeki nefessiz kalmış çocukların hikâyesi
Ya da feveran eden annelerin kayıp kederleri
Sanki mevsimi
Bu hüznün kalıntılarıyla hasbıhal etmenin...

Anlamını yitirmiş duygulu şarkılar,
Hezeyanı bitmiş umutsuzluğun
Çaresizce sessizliği seyreder
Şehrin coşkulu sanılan kalabalıkları...

Hangi mevsim hazan,
Ya da kimsesizlik altında ezilen serzenişler?

Yoksul hüznlerimiz vardı bizim
Yağmur altındaki aşklara binaen
Her biri hanımeli ve leylak kokardı dar sokaklarımızın
Bir şehrin henüz keşfi mümkün olmayan mahallelerinde...

Gayet mahur sabah saatlerinde
Yalnızlıkların soyadı mukabilinden aşklar vardı
Her biri bir hikâyenin müsebbibi
Mağduriyet söylemlerinin nihayeti...

Aynı çığlıkların sessizliği kadar mağrur bir hüzzam
Çaresiz şarkıların makamı
Sonbahar kadar gerçekçi mevsimler yaşanırdı o zamanlar
Ağzı bozuk mahalle abilerinden öğrenilmiş deyimlerin
Kalıntıları sokaklarda gizli
Her apartman grimsi
Her cadde gecekondur koridorları kadar ümitsizlik kokardı.

Şehrin aciz kalmış memleket söylentilerini barındıran mahallerinin hikâyesi
Ya da artık mahalle olamamış semtlerin serüveni
Keyiflerden keder
Mevsimlerden yalnızlık...

Engin Yılmaz 2

Keyf-i Kays

Kaybetmek kendini vazgeçilmez duygu
Gözlerin söylediği yalanlarla
Hiç belirti yok mu arzulara dair
Ya da zaman bu kadar geç olmak zorunda mı?
Hangi kuralsızlık koydu bunu kural olarak?
Konuşmak zaten anlamsız
Nefes hissetmek var sadece

Kaybetmek kendini vazgeçilmez duygu
Gözlerin söylediği yalanlarla
Saçları siyah bir vücut bakınıyor etrafına
Sadece sıcaklık istiyor
Kalıplarla daraltılmış aynı dürtüler
Elvedası imkânsız bir gece
Sadece günah işleniyor

Kaybetmek kendini vazgeçilmez duygu
Gözlerin söylediği yalanlarla
Bedenlerde nefes alış verişleri
Sadece üzerinde olmak istiyor biri diğerinin
Veya farklı bir tarz
Şayet arzu varsa
Sıcaklık hissedilir sadece

Kaybetmek kendini vazgeçilmez duygu
Gözlerin söylediği yalanlarla
Terk edilemez bir zevk bu
Bakışlar sürüyor
Görmek mümkün değil
Her ne kadar sevmek terimi geçse de
Kurulan cümleler başka birini anlatıyor.

Kaybetmek kendini vazgeçilmez duygu
Dudakların söylediği yalanlarla
Hiç oluyor biri diğer bedende
Sahte bir gülümseme var yüzünde
Odada akşamdan kalma bir güneşsizlik
Eşsiz bir geceden kalma dağınıklık
Esmer bir beden var
İzlenmesi gereken bir manzara
Kaçınıcı kez aldatış
Yüksek seslerin yerini alan dudaklardaki gülümseme
Gözlerdeki mutluluk
Duyguların dile getirilmesi
Ve son...

NAZİLLİ/AYDIN
24 KASIM 2011 PERŞEMBE
SAAT:02.50

Engin Yılmaz 2

Kırıntı

Bir fotoğraf karesi görürdüm kendi kimliğimi
Acizlik yabancı değilmiş meğer bana...

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-10

Aslında eylül gibi narin bir esintiydin
Yoksa Arnavut kaldırımları kadar sahici mi?
Sokaklar alabildiğince vakur bekler sonbaharı
Gülümsemen ile başlar yeni gün
Ve vakit yine gece yarısını bir geçiyor.
Aslında eylül gibi narin bir esintiyle gülümserdin bana
Bakışların kadar aydınlıktı dünya
Ve hüznün gülümsemen kadar sahici birkaç ömür üzerine geliyordu
Aynı bakışlarınla baktığın kuş bakışı seyir defterimde.

FARKLI İKLİMLERE...

03.09.2015

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-11

Kıyıya vuruyordu insanlık yine
Hepsinde küçük çocuğun alnındaki çamur kadar kirli alınlar vardı,
Sessizce susuyordu insanlık
Ya da konuşması sus pus...

03.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-12

Baharlarım vardı benim,
Bir de bitmesi gereken malum kışlar...
Zerresinde ekmek banılan ayıplı kederler
Ya da çaresizlik içinde yoksun bırakılan zürriyeti askıya alınan gündüz düşleri
Yoksa hiç bir kış bu kadar yalnız olur muydu?
Yahut senfonik silsile...

06.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-2

Sanki zerre kadar bir aşk vardı kimliğime istinaden
Ya da bana aidiyet duygusu yaşatmaz oldu damlalar
Belki zerrenin de zerresinde gördüm kendimi ondandır
Ya da noktanın tam karşılığı benim...

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-3

Sanki mevsimler sonra gelir gelen
Başka baharlara kalır yağmur zamanı
Yalnızlık kadar uzak mı
Son diye başlayan cümleler?

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-4

Sen ne güzeldin o zamanlar,
Sahte mutluluklar yaşanırdı.
Çocukluk bir hüzün bırakırdı,
Avuğlarımızın arasına..

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-5

"Bırakma beni"
Demek için neler vermezdim,
Oysa hiç almadın ki...

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-6

Yağmurlar yağırdı o sonbaharda
Yeryüzü gri gibi
Yalnızlıkla ne kadar yoğrulduysam
Ya da ben ne kadar bensem
Hakkımda yazılanlar da o kadar,
Nokta...

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-7

Bırakmadı bir an bile,
Gözlerinin kahverengisi beni..

Engin Yılmaz 2

Kırıntı-8

Sıradan bir sahilik içeriyordu her şey,
Sahiden sahi gibiydi.
Ellerimde kalan sahi bir "hiç" olsaydı
Adına "aşk" demezlerdi.

03.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Kırmızı

Ellerinde kırmızılar biriktiriyor asil beyazlar
Gizledikleri bütün nefretlerle

Ellerinde kırmızılar biriktirir olmuş
Asil beyaz valileri
Azınlık bir kaç kayıp ülke şarkıları
Yoksul mahallelerin sokaklarında
Ellerindeki yeşillerin masumane öyküleri

Hakkıdır kırmızıların sınırlarda mavzerler
Ya da tel örgülerdeki ölüm terk edişleri

Ellerinde kırmızılar bulur bazen asil beyazlar
Hani yeşilleri vardır renk cümbüşünde
Kayıp memleketler gizli bir başkent kapısında
Heykeller barındırırlar...

Ellerinde kırmızılar var beyaz zamanların
Yahut yeşiller...

Ellerindeki kırmızılar
Gülümsemek kabahat,
Ya da sevmek hiç bu kadar suç olmamıştı...

BEYAZ NEFRET SÖYLEMLERİNE...

Engin Yılmaz 2

Kırmızı Şiir

Rahmettir ölüm;
Bazılarına...
Yahut kayıp zamanları işaret eder son kez gün doğumu
Rahmettir ölüm
Ve zahmetidir aşkın...
Rahmettir ölüm;
Bazılarına...
Ne güzeldir aşkın zahmeti
Neredesin ey müslüman bilincim?
Nerededir gönlümün malum savunması?
Rahmettir ölüm;
Bazılarına...
Ahmed-i Hani görsem herkesi
Keşke...
Neredesin ey secdeden ayrılmayan müslüman alnım?
Yoksa yeniden bahara mı kaldın?
Hep aynı çaresizlikte dilekçem
Yine zahmetsiz ölümlere gebe
Rahmetin zahmetidir ölüm
Ve aşk kutsiyet makamında...

31 ARALIK 2015 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Kırmızı Ya Da Diğerleri

1

Kelimeler,
Aklımdaki kelimeler...

Ey sisli puslu yalnızlık,
Ölü bir bedene mi gizlendin?
Hangi şehrin kum birikintisine çimento olup grilik yarattın,
Yoksul mahallerindeki bir apartmanda?
Ya da bir haftadır açtır ölüm yağan gökyüzünde süzülen gözyaşlarıyla ıslanan minik
yanak kemiğinde bir çocuk...

Kelimeler,
Adının baş harfinde gizlenmiş kelimeler...

Yalnız bıraktım geçmişimde sosyalfobik sızıntılarımı
Acizim,
Geri dönüş yolunda cümleler kurarken...

Kelimeler,
Aklımdaki kelimeler;
Keşke sizi hatırlayabilsem...

2

Güzeldir şimdi bir Mona kalıntısı,
Pera'daki Rosa'da...

Çocuk gülüyordu ötemdeki su birikintisinde
Ölü bedenlere hapsedtiler benliklerini
Bir sahil kenarında...

Güzeldir şimdi bir Kudüs,
Filistin neticesinde...

Ey güzel yürekli masumane serzeniş belirtisi
Ardında kalan olmayan vatanın var senin...

Ölüler kimliğe bürünür,
Sessizce ölüm zamanı
Varillerin saçtığı kimyevi ecellerde...

Çocuklar nefessiz kalırlarsa,
Ölürler...

8 OCAK 2016 CUMA
/DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Kimliğime Bürünen Tüm Yalnızlık Kırıntılarına

Ey güzel aşk!
Ölümüm öldün.
Bu defa vefasız bir veda yahut silme dolu yalnızlık,
Kim bilir bir kimsesiz kimlik bulur beni bu defa
Layığını bulmuş gibi bir deniz kenarı çaresizliği var yüzümde,
Ya da zamansız bir antidepresan gülümsemesi...

16 HAZİRAN 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Kimlik Karmaşası

Sen, masumiyet kadar yakın bir ömür üzerine,
Sen, sana benzeyen her senden daha güzel...
Kimlikler görmekteyim sen'den daha öte,
Sana sensiz bir sen getirsem;
Ya da benden daha ötesinde sen olsan sen de,
Hiç kimse senden sen bulamazdı zaten.
Bencillik içerisinde ben'den ben senin sen olmadığından yakınan karmaşada,
Görülmez ki senin sen oluşun,
Ben beni gizlemiştim senden.
Ne de olsa yeni bir sen bulmuşum ki sana göredir,
Ben benlikten çıkarken bile senli bir sensizlik kadar yakınım ölüme...

10 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Kimliksiz Bir Aşk Öyküsüne...

Ne güzeldin önceleri
Gülümsemen bile ayrı bir renkti
Saçların masumiyet karinesi
Ne güzeldin önceleri
Seni sevmek bile ayrı bir güzeldi
Gülümsemek vardı seni düşünerek
Gözlerin imkansızlığını haykırırdı yüzüme
Oysa ne mavilikler hayal etmiştim
Hani denizlerin bile alamadığı bir aşk kırıntısı
Fazlasıyla gözler kamaşırdı
Ayrı bir arzuydun
Ayrı bir sevmek
Önlenemez çaresizlik
Oysa ne güzeldin önceleri
Hani göresim gelirdi bazen gözlerini
Şiirlerde bulurdum kendi benliğimi
Kadersizliğime inat
Aynı kapıda bulurdum kendimi
Oysa ne güzeldi her şey
Senin masumiyetinin alametiyle
Bir ben bulurum kendi içimde
Belki de benliğimin garantisinde
Kimliksiz bir aşk öyküsünde...

Engin Yılmaz 2

Konuşabildiklerimden-acz Hariç

İşte bu kadar
Söylenecek sözlerden...
Kaybettiğim ne varsa tümcelerde
Affımı dilerim;
Ve pek tabi gülüyorsun.

Hiç bir acziyet bu kadar yüce
Sessizliği bu kadar sıfatsız
Veya süresiz olmamıştır
Lakin affımı dilerim
Pek tabi gülüyorsun

Ne kadar lutfetsen faydasız
Anlamsız kalıyor satırlar
Sadece bir hokka meşk
Ya da azıcık hüznü nağmesi
Lakin affımı dilerim
Pek tabi gülümsüyorsun

Kalıplarından sıyrılmış
Eritiyor dağları denizlerin karşısında
Hüzünleri uçurum bırakmıyor kıyılarında memleketimin
Lakin affımı dilerim
Pek tabi gülümsüyorsun

Benim elimden bu kadar gelir diyemem
Bu kadarı bile fazla
Sardunyalar açmadı bile mevsimlerinde
Her yer gri gibi
Beyaz olan hiç bir yer kalmadı
Siyahların içinden ne kadar gülümseyebilirse artık
Lakin affımı dilerim
Pek tabi gülümsüyorsun

Anla beni, manası derinlere nüfuz ediyor
Kalemler yazmaz oluyor satır başlarına
Ya da her satır, başıma geliyor yeniden
Ağlarken gözyaşı dokmem ben
Lakin affımı dilerim
Pek tabi gülümsüyorsun

Arındım renksiz kimyevi duygularımdan
Bana cümlelerimi, sözcüklerimi saydırma
Hesabını tutamam veryansınlarımın
Günün sonunda konuşurum
İşte bu kadar, söylenecek o kadar sözden
Ağladığım ne varsa tümcelerde
Ben gülümserken,
Affımı dilerim
Pek tabi konuşuyorsun...

21 kasım 2021/arhavi

Engin Yılmaz 2

Konuşma

Bu yüzden veda edilemez
Karanlığın içindeki endam griliğinde
Belki de son gidişidir bu sevgilinin

Kahramanlık yapmazdı çoğu zaman insan
Ancak kavgada birinci
Aşk veda ederdi bilirdik ona
Gel de,
Yağmurlar yağsın bazen...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-10

Gel de sonbahar için açılsın bahemdeki ller
Eylül kadar bakışların olsun,
Yeniden l, o eylül akşamı gibi...

03.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Konuşma-11

Yalnızlık kadar gülümseme olsun yüzünde,
Ya keyifli çaresizlik gizlensin,
Ya da şarkı söyleyelim istersen.

02.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Konuşma-13

Sessizce gizlediğim tüm yalnızlıklarım hatırına gel de,
şarkılar söylemek lazım,
Keyfiyet ekleyelim istersen, anıların eklentisine...

03.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Konuşma-15

Sen, hatırına sayılan tüm makbul sonları bir kenara bırak;
Ellerinde kayıp sonbaharlar kalsın.
Gündüz düşleri ile örölsün duvar dipleri,
Çocuksu hayaller kuralım yeniden,
Gel de,
Saklambaç oynayalım istersen...

14.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Konuşma-16

Trajik bir son,
Yalnızlık kadar gülümseme parodisi,
Ne de olsa aykırı kederimle yaşıyorum
Malum sona çeyrek kala
Vakitsiz hatırlıyorum seni
Yoksa sessiz bir terk mi var atide
Karanlık her yanımla,
Gel de
Saklambaç oynayalım istersen...

5 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Konuşma-17

Zorba bir yaşantıydı bizimkisi,
Haybeden bir sadelikteydik.
Yoksa hiç gülümsemek için bu kadar nefes alınır mı?
Aşktan daha zarif mi kalır yalnızlık;
Gel de,
Acı çekelim istersen...

23 KASIM PAZARTESİ
ÇUBUK/ANKARA
şAAT:01.35

Engin Yılmaz 2

Konuşma-2

Baharlar gelir çoğu zaman,
Ağlamaklı ama yenisini gören hüsrân kıvılcımı...
Yoksa görüldü gecelerin gerçek olan kâbusları,
Bize soru işareti lazım
Gel!
Biz çocukken oyun kokardık,
Misket oynayalım istersen...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-3

Çocuktuk,
Ağlamak bile yakışırdı bize
Yani bir başka ağlardık o zamanlar
Madam Teresa'ya sorsaydım
Ya da o bana annelik taslasaydı
Kıvılcımlara ayrı baksaydım
Kahverengi kokan bozkırlarda...

Çocukken,
Çocuk olsaydım,
Çocukluk uzaktı
Bendeki bencillikten...
Geçmişte çocuk olduğum yıllarda
Bakarsın gülümseme var sayarız
Hatıraları,
Madem özlem var;
Baharlarda çiçek toplarız o zaman...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-4

Gelmek, neticenin tezahürü,
Güzel gelişler yazsak mesela seninle
Ya da çocukluğumuz yeniden masum trajik sondan kurtulsa
Laleler koksa bahçelerimiz,
Güzellik yapardı bize güzel
Gel de davet edelim kimliğimizi geçmişe...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-5

Belki mevsimi değil yakarışların,
Hüzün bile dile gelir
Sen bahar olsan,
Ben senin olsam,
Mevsimler benim
O zaman keder bırakır kendini
Sanılandan uzağa,
Bir yalnızın yanı başına
Ölüm aniden gelir herkese
Yalnızlar istisna...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-6

Çeşitli hüzün kalıplarına muhtelif akşam vakitlerinde
Leylak kokulu topraklara uzanırdık.
Gayet Mecnun gibi kişiliklere bürünürdük,
Günebakanlar güneş yağmurlarını beklerken
Çocukluk hayallerine kimlik uydururduk
Rüya bana bakardı,
Ben aynı rüyada,
Bakışlarına özlemek nidalı şarkılar yazardım
Gölge körlüğüne inanırdık o zamanlar
Hayaletsiz masalları dinlemezdik
Keyifli bir sanat müziği kondururduk dilimize,
Çocukluk gülümserdi yalancı hayallere
Çünkü yalan söylemek çok kolaydı
Çocukken...
Çocuk olmak bize göre değildi,
Baharlarda çiçek toplamak vardı hayalimizde,
Gel!
Sapanlarımızla oynayalım istersen...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-7

Sen bana gülümseseydin,
Ya da mevsimlerden bahar olsaydı...

Bir gülümseme için nefessiz bir çağrıya kaptırmısaydım kendimi
Ya da vakitlerden akşamüstü olsaydı...

Gündüz düşlerinin yerine sen olsaydın,
Ya da saat dilimleri saniyelerle ölçölmeseydi...

Dar vakitlerde aldığımız derin nefeslerin verdiği heyecan vardı bir zamanlar,
Hak ediyordum belki de,
Yeniden bir gülümsemeyi...

Bana bozkır mevsimlerini anlattılar,
Akdeniz'i bilmedim ben
Belki bana sen öğretirsin
Akdeniz ikliminin deniz kokusunu
Çocukluğundaki baharlara hazırlanırken,
Güllerin içinde dolaşalım istersen...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-8

Bana maviler mi getirdin ikliminden,
Bir daha göremezmişim gibi.
Yoksa ellerinde olan yalnızca taze sabahlar mı?
Baharlar olmazsa,
Ya da bana şarkılar söylese bir kadın sesi,
Gölümsemek için alınan nefesler bile yıldırılmaz beni
Kara Kış iklimi adımı haykırırken...

Engin Yılmaz 2

Konuşma-9

Bir yudum ben,
Bir yudum sen,
Bir yudum da akşam sefası
Karartıların arasından uzat elini

Bir yudum zamandan ilave edelim üzerine
Lüzumsuz ne varsa yanı başımda
Bırakma beni kendi halime
Gel de,
Sefil karanfiller gördüm yol kenarında
şarkılar söyleyelim istersen...

9 AğUSTOS 2015,
DOğUBAYAZIT/AğRI

Engin Yılmaz 2

Konuşmalara

Bana nefesten soluk aldıran kayıplarım
Yek sükün serseriliğe bürünüyorum
Ben olsam utanırım nazarıyla
Bu nasıl öğrenci?
Karartı ile bakıyor hayata
Belki karartı kendisi
Çok canım sıkılıyor
Şavrulalım istersen...

6.11.2024/karasu

Engin Yılmaz 2

Konuşurken

Bir vedanın kaybındayım hey hat!
Ya da simsiyahtan hallice bir grimsi kederin,
Her yalnızlık kırıntısına selam duruşumun,
Bazen esintili, bazen keyifsiz ya da yarı keyifli gülümsemelerle;
Yalnızlığım...
Sürekli güneşsiz bir sabah yağmuru na her daim uyandığım bir Karadeniz yeşilinden
Aldığım dirayet ve saçmalıkta zirveyi zorlayan yazılarım,
Anlamsızlığa anlamsızlık katıyor
Artık anarşist bir yalnızlık benimkisi!
Ne de olsa gönül cumhuriyetime sosyalist bir nabız getirildi
Kimliğimde mavizm ibir renkle ben ne poz kesiyorum yahu(!)
Ve kalemim birtakım sözcükleri nihayet yan yana getirebildi

Bir vedanın kaybındayım hey hat!
Ya da bir sorgulama garantisindeki duruşumun
Ne de olsa yalnızım;
Artık gülümseme zamanıdır...

4 şubat 2020
kemalpaşa/artvin
saat: 21.45

Engin Yılmaz 2

Koridorlarda Dolaşan Belirtisiz İsim Tamlaması

Ellerinde çizgileriyle dolaşır beyaz önlüklüler
İhtimalleriyle görürler
Umutla bekler birileri hastane koridorlarında
Güzel bir haberin verdiği o şahane senfoniyi...

ALTINDAĞ/ANKARA
29 MAYIS 2015 CUMA
SAAT:08.50

Engin Yılmaz 2

Kudüs Kadar Anne Vesaire

Bir Kudüs olsun her şehir,
Çünkü her evlat bir Kudüs kadar sevilir mesela,
Cennet serilir ayaklar altına,
Ne yüce lütuftur bu hey hat,
Gölgesinde serinlemek ne güzel
Her anneye bir Kudüs sevdası verilir
Çünkü her evlat biraz Kudüs kokar...
Bir Kudüs olsun her yürek,
Sonunda tek nefes olsa fark etmez
Çünkü her yürek anne değildir
Anne Kudüs sever mesela
Adına evlat derler kudüsün
Anne de,
Evlat da,
Kudüs de,
Yüreklidir...

9 MAYIS 2016 PAZARTESİ
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Kuralsız Bir Yanılma Trajedisi

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Kaybedenlere inat

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Yalnızlığımı inat

Ölüme beş kala
Huzur isteme mesaisi
Ezgiyi içimde hissetmek
Sabaha karşı yazma provası

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Kaybedişlerime inat

Yalnızlığımın saatinde
Sevgi isteme belirtisi
Saati fark etmeme provası

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Zamansızlığımı inat
Görüntünün aksine
Keyifli görünme provası

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
"Zaman her şeyin ilacıdır."
İlaç da var
Şehirdeki eczacılara inat

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Zaman her şeyin ilacı
Dinmese de içimdeki sancı
Feryadıma inat
Bir kez daha başlangıç yapacağım hayatıma
"MERHABA"
Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Zamansızlık her şeyin ilacı
Haykırmak gerek bazen
Sancılı bir süreçten geçiyoruz
Umarım suçluluk psikolojisine göre davranıyoruz
Yüreğimizdeki yangınlara inat

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Zaman her şeyin ilacı olmaktan çıkarsa
Sevmekteki becerime inat

Yeniden sevmeyi dillendirmek gerek
Ve yeniden inkâr

Bir kez daha yanıldım
Üzüntü ve hüzün var
Belki haz duyuyoruz
"Zaman her şeyin ilacı" tesellisiyle
Kaybetme dürtüsü içerisinde

İçimizdeki kalıntılar
Dışımıza yansıyanlar
Görünen insan
Görünmeyen insansılık

Zaman her şeyin ilacıdır
Daha çok genciz sonuçta
"Daha iyisini buluruz"lar
Ya da bir boş verdirmelik
Hâkimin takipsizlik kararı
Kararsızlığıma inat...

Bir kez daha yanıldım
Zaman var
Bir kez daha yanılma payım var
Cümlelerin sonuna nokta konur
Kuralsızlığıma inat
İçimde yepyeni bir kuralsızlık var.

Engin Yılmaz 2

Kuşkusuz Yalnızlık

Hiçbir zaman vazgeçmedim
İçimde hiç kuşku yoktu
Gecenin sessizliğindeyim
Kurguluyorum kafamdakileri
Yalnızlığın diğer adı olmak güzelmiş
Ya da yalnızlık oluyor diğer adım

Hiçbir zaman vazgeçmedim
İçimde hiç özlem yoktu
Özlediğim şeyler
Kurguydu
En anlamsız şiirin en alakasız satır aralığında
Buluyorsam kendimi
Özlemek bile tek başına
Teselli olmuştu

Hiçbir zaman vazgeçmedim
Bir insan olmaktan
Hayallerim, söylediklerim olmuştu
Söylemediklerimse gerçekler
Arzuladığım her şey korkusuzluktan
Hepsi aynı hezeyanın gerekçesi

Hiçbir zaman vazgeçmedim
İçimde hiç soru yoktu
Ama ben soru sormaktan bıkmıştım
Zamanı geriye alma isteğim hiç bitmedi
Ya da ben öyle sandım
Bekliyorum

NAZİLLİ/AYDIN
16 EKİM 2011 PAZAR
SAAT: 04.01

Engin Yılmaz 2

Kül

Yalnızlık,
Ellerimin arasında kayıp gidiyor
Ve sessizce geliyordu karartılı saatler
Artık veda zamanı gelmiştir,
Nefeslerim kesildi.
Geliyor malum son,
Saniyeler var..

14 ARALIK 2016 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT AGRI

Engin Yılmaz 2

Lal

Hanımeli kokusu gizli dar sokakta
Keyfiyata teselli
Yahut zamansız siyahlara kalırdı
Yeniden gülümseme mesaisi...

10 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Lal-10

Titrek bakışların hakim olduğu coğrafyada gülsen ya bana
Sırdaş olsak mavilerle
Beyazlar gülümsese
Ya da haybeden bir hikâye yazsak sonunda
Doğuda kadar masumane kederler,
Batıda kırmızı söylemlerini biriktirsem...
Gülmek bana yanık acıları hatırlatır
Ayrı iklimde...

14 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Lal-11

Kederlere durmaksızın yenisi eklenedursun,
Baharların arasından gelir umut;
Belki bu yüzden halen yalnızlık...

Engin Yılmaz 2

Lal-13

Akşam kaldı geriye
Benimle...
Yoksa keşfeder miyim yeniden sabahları,
Anlamsız senfoniler biriktirsem sözlü keşmekeş zamanlarımda,
Benim hayallerim biraz mavimsi kalır.

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lal-14

Hiç bir yalnızlık, anlamsızlık paradoksu ile sınırlı değil
Ve son gün doğumundan önce gelir bazen;
Saba makamında...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lal-15

Büyük bir cenaze evindeyiz,
Ülkeler dolusu toprak serper üzerimize gökyüzü,
Belki elem bize hep netice,
Ölüm yapayalnız son...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lal-16

Ağlamak gerekir bazen,
Yağmurlu gecelerin koynunda,
Zamane belli eder kendini;
Zaruret halidir vesselam,
Ağlamalı,
Ya da g÷lmek zor zanaat...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lal-2

Hâlbuki çocuk olmak güzeldir
Yoksa vaz mı geçmeliyim ondan?
Doğuda...

10 AĞUSTOS 2015
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Lal-21

Yakutlarla bezenmiş geçmişteki tüm teselliler,
Muntazam bir yarının tam ortasında kimsesizlik belirtisi kat sayısı altında,
Gülümsemek var şimdi...
Ne güzel!
Ölüm dediğin aniden gelir
Ve şimdiden ve-aleykümselam.

13 NİSAN 2016 ÇARŞAMBA
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Lal-22

Acıların çocuğu olarak büyütölmüş vaziyet-i ahvale sürölmüş birkaç çocuk kırıntısından
ibaret kalmış şehir mahalleleri,
Ben acınası mahallenin kederli Arnavut kaldırımli sokaklarına sürölen kenarı ince çöp
kovasının yanı başında
Ve ben aynı kahvaltı sofrasına uyandırılmış karamsar genç...

Üç beş sokak çocuğu birleşiminden oluşmuş mahalle takımlarından japon kale
oyuncuları çıkardı zamanında,
Kaybolmuş hüzünlü bir gün batımına nazır eve dönölürdü
Birtakım nezaketten yoksun sıradışı küfürler edilirdi,
Lakin her akşamı hüsrana gebe ağlamaklı hal olurdu yeniden evine erken gelen babanın
çocuğunun yüzünde...
Gözleri yaşlı olsa dahi gülümseme kat sayısı fazla ergenlerdik biz,
Uzunca cümlelerin müsebbibi kederler yaşanırdı her zaman,
Ama biz zafer kazanmış gibi tertemiz gülümserdik...

Ah!
Günah yoktu sevaptan öte,
Belki vakur uyanırdı bütün çocuklar geceden gündüze
Halbuki nedensiz sade kalabilirdi tüm yaşantılar,
Ve herhangi sokak arasında sevişmesiz buluşmalar vardı
Çünkü tertemiz...
Ümit dolu uyanışlar yaşanırdı mesela,
Her veda ile yeniden alevlenirdi aşk-ı meşk
Veyahut ölüm bize uğramazdı...

15 NİSAN 2016 CUMA
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Lal-3

Beyazlar kırmızılarının peşinden giderdi
Baharlar yaşanırken
Ama hiç bir beyaz
Bir ölümlünün kırmızısı olmadı...

10 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Lal-4

Beyaz ölümlüler görünüyor kırmızılar altında,
Mavi gökyüzüne inanmaz olduk.
Ya yalnız kalır çoğu kez;
Ya da yalnızlığın kendisi bir ölme biçimidir.

10 AĞUSTOS 2015/DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Lal-5

Yaşamak kadar ölmektedir insan
Çünkü tüm ölümler bir gün gömülür.
Yahut yaşamak gizli bir istektir ölüme,
Ölmek anlamlı olmalı,
Boşa mı ölüyoruz burada?

12 AĞUSTOS 2015
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Lal-6

İnsan alışkın olur bazen yalnızlığa,
Yalnızca, yalnızken yalnızlığı ile yaşar.
Nefes almak da yalnızca yalnızlık ile mümkündür...

12 AĞUSTOS 2015
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Lal-7

Şehirlerarası bir yalnızlık molası
Yalnızlık kadar keder eklenir yemeklerine
Siz, yağmurlu zaman dilimlerine gülümseyerek bakıyorken
Gündüzleri ölüm anını anlatır gün doğumu
Ve yine nefessizlik...

Engin Yılmaz 2

Lal-8

Kardeş olmuş hüznler bile,
Düşmanlık kan kokusuna dönüştü
Sonra aynı safta olurlar
Bir cuma günü...

13 AĞUSTOS 2015 DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Lal-9

Yeşil rüyalar görüyorum geceleri
Yoksa şahit mi olacağım şehadete?

13 AĞUSTOS 2015 /DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Layık Olunamayan Şiir

Veda sıradan bir kelime değilmiş vesselam
Anlamazmış gönül denen ıssız derinlik gerçeği
Sıradan bir kimliğine dönmek bu kadar kolay
Ve bu kadar sıradan maalesef
Acabası kalmamış bir yaşantıdan geriye kalanlar
Basite indirgemiş kendini...

Halbuki ne hayaller biriktirdim hatırlı hayaller defterine
Ama masal anlatmak bile imkansız olmuş
Demekki liyakat yokmuş
Anlatıcısı olmak masallar diyarında
Nasipten ötesi bu
Layık değilmişiz mihr-i aşka, mah-ı meşke...

09.09.2025/karasu

Engin Yılmaz 2

Letafet-i Mahlukat

Bana yaşamak denilen masum kavga dediler,
Ağladım.
Gizlerimden doğmak gerekseydi ya da ben olsaydım acınası insan
Veda tereddütten çıkıp sahici olurdu,
Aşk notanın ağlamaklı tarifi,
Ve ezgisiz şiirlerin tümünden bir Özdemir Asaf çıkardı.
Ben ne yorgun ne savunmasız bir haldeydim o zaman,
Sadece çocuktum.
Bahsettiler bana yaşamaktan
Üç beş kelam ettiler sezgileriyle insanlar,
Ağladım,
Ne de olsa anlamsız trajediler yazdım kara kaplı defterimin odak noktasına,
İnsanlar yaşamak dediler,
Ben Nazım Hikmet duydum,
Onlar dediler yaşamak sahicidir,
Ben duydum,
Aşk;
Nota,
Ağlamak...

27 OCAK 2017 CUMA
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Leyla Ve Diğerleri-2

Bir romanın kahramanı sayılamaz harfler
Kibirli duruş değildir onlarınki
Ziyadesiyle mütevazî zamanların tanıklarındır
Yoksa kimliklerden bunalmış isimleri oluşturmazlardı
Neticede yalnızlık adlı temanın kurbanlarıdır

Bir romanın kahramanı sayılamaz harfler
Yaşantının kesiti falan da değildir
İnce bir dokunuşla korkusuzca adlar takarlar birbirlerine
Bir cümleyi oluştururken...

Kadın,
Zamansız öfkenin kurbanı olmuş nefes alışverişlerinde yeni bir isim arıyordu
Adam da
Sonuçta yatak sahnelerinin bir numaralı tanığı harflerdir
Onların imzasında...

Ancak sonu yazılmış romanların kahramanları değildir harfler,
Herhangi sayılabilecek şiirlerin hayra yorulmuş tüm tabirlerini yeniden yorumlamak
onların işi
Notalara saygıyla...

Üç beş zannetmenin ortasında kalan kadın erkeğine çaresizce bağlanma dürtüsüyle
yaklaşıyordu,
Adam sanırım yoksul mahallerinin caddelerinde arıyordu kimliğini,
Ve yeniden yazıyordu hikâyesini...

2 MART 2016 ÇARŞAMBA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Leyla Ya Da Diğerleri

Ve yalnızlık,
Elzem bir son gözlerimin önünde...
Şadece yalnız bir ruh-i kederiyle meczup,
Ölüm,
Hep aynı sonun neticesinde gizli bir hayal...

16 QCAK 2016 CUMARTESİ
DOGUABAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Lüzum Dâhil...

Sen sadece baharlara inan
Şimdi hoşçakal deme zamanı...

29.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lüzum Dâhilinde Birkaç Mısra...

Ardındaki yalnızlığa terk etme beni
Belki bütün terklerim gün doğumunu müteakiben son diye nitelenir
Yahut bırakma beni kendi sayfamdaki beyazlara
Yeni bir sayfa açmak zormuş
Cümlelerdeki noktalarda bırakma beni
Sıradanlığı ayırma kendi virgülünden
Aniden bakışlar gizlidir her bir satırda...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Lüzum Hariç...

Sen görmezden gel yağmurları,
Bahar gündüzleri görünür...

30 TEMMUZ 2015-ANKARA

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz

Ama sevişmek öldürür masumiyeti,
Aynı aşk tanımlamalarıyla geçiyor zaman.
Sevmek birini tarif edilemez duygu;
Yağmur damlaları arasında sevilme hayal,
Ama yine de sevişmek öldürür masumiyeti.
Ölüm bile masumca ve insansı bir hareketti...

Saat:03.07
Nazilli/AYDIN
29 MART 2011 SALI

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz-2

Gördüğü suretten utanma provası
Kahkahaları yükseliyor uzaktan
Ateşten kurtulmak için son çabası
Sabaha karşı haykırıyor yasaktan

Saat:05.44
29 MART 2011
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz-3

Şimdi korkusuyla başladı bu yazılanlar
Şaba makamından bir tek seda yükseliyor
Akşamını bilmeyen bu gölgelik insanlar
Aynı kapıyı her daim vakitsiz çalıyor

Saat: 05.53
29 MART 2011
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz-4

Geldim,
Mükerrer hayallerin de ötesinde gizlediğim tüm alıntı cevaben yazılarımla...
Zannettiğim Hüsn-ü zanların ayıplarına binaen
Baktığım kadar mümbit
Müsellem kahroluşlar
Bana güya zaman dediler bir süre
Veyahut zararsız kırıklıklar...

8 AĞUSTOS 2015
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz-5

Umut etmek boşa değil,
Hüzün barındırır içinde
Yalnızlık kadar masumiyet içerir belki;
Veya keyif azıcık...

Umut etmek boşa değil,
Çok yalnızlıklı götürgeçtir bazen,
Kimlikli yalnızlık parodisidir;
Ağlamaklı olanından...

Umut etmek dediler,
Doğu'dan seslenir kimilerine,
Ölümlü olanlara keder verir
Ölümsüzlere gerekmez zaten.

6 AĞUSTOS 2018 PAZARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Lüzumsuz-6

Kimsin dediler söyledim,
Çok vakit figan eyledim.
Erişti canıma sabır;
Gülümü seyran eyledim

17 mart 2020/ kemalpaşa-artvin

Engin Yılmaz 2

Macera

Batı gibi konuşur,
Doğu gibi gülümseriz biz de...

Engin Yılmaz 2

Macera-10

Çile zannedildiği kadar elzem değildir,
Kışları gelir bir kaç hüzün serinliği
Ya da çileye uygun yazgılar,
Her zaman acı vermez...

Engin Yılmaz 2

Macera-11

Efkâr-ı Nevbahar gizlenmiş hikâyeler,
Kederli yolları yürümek kadar elzem
Girdaba sürüklenen bedevi
Yeniden Pazartesilere bıraktı kendini...

Engin Yılmaz 2

Macera-12

Keyf-i saadetlerine bıraktım hayatı,
Artık uzun süreli gidişlere hazır
Belki de "son" kelimesi nezaretinde...

Engin Yılmaz 2

Macera-13

Günbegün solan bir umutlarımız,
Kaybettiklerimizle doğru orantılıdır.
Yolculuk hepsinden evla
Ve keder anlamsızdır.
Doğu batıdan da doğudadır,
İklimler aynı kalsa da,
Belki ağustos öğleden sonrası belirler gidişleri
Ve gidişler neticesidir gelişlerin.
Yolculuk hepsinden maharetli
Ve mutluluk sanat müziği ezgisidir.

Engin Yılmaz 2

Macera-2

Dağlarına bahar gelecekmiş memleketimin,
Yalnız, orada biraz zaman sonra...

Engin Yılmaz 2

Macera-3

Tan yeri ağarsa da güneş doğsa,
Yollar gülümsemek ister gibi bana baksa,
Mevsim bahardan kışa geçse de
Kışlar uzundur orada yazlar ateş almaya gelmiş gibi serüvenli,
Belki de sürekli mevsimsizlik yaşarım,
Kim bilir?

Engin Yılmaz 2

Macera-4

Sessiz ve derinden bir gidiş hazırlıyorum kendime
Soğuk kışlara doğru...

Engin Yılmaz 2

Macera-5

Ellerimin arasından kayıp giden baharlar
Yerini soğuk kışlara bıraktı...

Engin Yılmaz 2

Macera-6

İç yolculuk vardır belki yakında,
Ya da mevsimler arası geçiş ile sınırlı...

Engin Yılmaz 2

Macera-7

Bazen nice bayramlar kalır ardımızda,
Yoksa kayıp mı oluyor,
Mevsimlik mutluluklar
Giderken...

Engin Yılmaz 2

Macera-8

Aynı kalır tüm farklılıklar,
Ya da bana aynı trajediyi sundu keder ve bir gidiş başlangıcı.
Sonbahar gelir gönlüme
Başka bir iklimde...

Engin Yılmaz 2

Macera-9

En kutlu bayramımı yaşıyorum,
İklim değışikliğı öncesi...

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Eyyubi

Sana Selahaddin Eyyubi getirsem,
Ya da Kanuni kadar sultan,,,
Biz müslüman yürekler bilirdik kendimizi,
Utanamadık bile utancımızdan
Sana her yer sancaktır, her yer Makam-ı Peygamber,
Bize her yer utanmak için bir mekan,
Ya da vatan hariç toprak parçası...
Affet bizi,
Hakkın olan toprak parçası olamadık...

09.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Feveran

Bozmayın rahatınızı
Ben Şu kıyıda  l r m.
Kaybetmeyin aman Şu vehameti,
Ben sadece biraz yaŐayıp gittim.
Bozmayın rahatınızı aman diyeyim
Ben kaybederim hayatımı sizin için.
Yoksa ne kadar daha bekler kaybettiklerimizden örülü ülkemin duvarları
Haysiyete keyif ekleyin siz,
Ben Şehadet rüyaları kurarken,
Siz de Şahitlik edin bana
Şahit ol ey  lkem
 ld m...

07.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Feveran-2

Bir dağın eteğinde gelir nefessizlik,
Sayımı bilinmez çaresiz bir son.
Herkes keyifli söylemlerde bulunur;
Kimsenin umurunda olmayan hayatlar hakkında...

Yeniden komutanlık eder Peygamber,
İslam'ın kutlu ordusuna...

07.09.2015

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Feveran-3

Birlik gider sonunda,
Dirlikten haberi olmaz kimsenin
Yalnız ölür birileri,
Bir dağ başında...

07.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Hüzün

Kayıplarım geliyor aklıma
Ya da bir kaç küçük hayal kırıklığı
Cebimde biriktirdiğim ümitlerim
Kalıplara sığmayan benliğimde dar sokakların ışıksız kaybolmaya nazır köşelerini
arşınıyorum gece serinliğinde
Gönlümün en derinlerinde gizledim baharları
Ve hiç olmadığı kadar segâh
Olduğu kadar sultaniyegâh...

Kayıplarım geliyor aklıma
Ya da dünden kalan ufak hayatların karartısı
Sonbahar kadar ağlamaklı
Mevsimsel çaresizliklerin
Ve gördüklerim karanlıkların hezeyanı
Hüzzam kadar sabırsız
Zaferler kadar hicaz...

Kayıplarım geliyor aklıma
Ya da savrulan kimsesizlikler
Anlamsız o şarkı
Yoksa bırakmazdı beni
Makam-ı mana acemaşiran
En aciz halimle ben hüseyini...

Sayesinde gördüm benliğimi
Makam-ı mahur bir zulmün
Akşam vakitlerin dar nefeslerinde
Muhayyerkürdî görürüm serinlikleri
Şöyle bir Nihavend...

Kayıplarım geliyor aklıma
Ya da müzikal söylemler
Avucumda gündüz düşlerim
Savrulduğum kalabalıkların insansı müsveddelerine veryansın
Aslında elzem olan feveran
Ve sabah serinliğinde bir nida
Makam-ı salah
Makam-ı saba...

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Makber

Azabı aşktan,
Ellerim titrek bir hüznün kimsesizliğiyle...
Belki baştan sona yalnızlık kalıbında
Bırakıyorum kendimi bir başka rüzgara
Ya da anlamsız trajedilere...
Azabı aşktan,
Kerelerini bıraktım son kezlerin.
Boşluk bana bile fazla,
Hangi kırıntıyı aşk zannediyorum?
Kimsesiz kaldırımları arşınlamakla geçirdiğim zamanların anlık duraksamalarında
Gölgeler,
Beklenene nazır
Otobüs penceresinde buğusu kadar kederlenen bir adamın hikâyesi...
Temmuz bize uzak yazları tarif eder
Yaklaşan ve beklenen gelecekteki geçmiş sızıntıları
Uçurumun kıyısında...

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Matem

Kayıplara...
Zamanın saba makamı
Bir hüzzam yalnızlığı ile bakar
Gizlerin sevda makamı

Kayıplara...
Bir acemaşiran görünür bekleyişler
Hicaz duyar,
Korkular sultaniyegâh,
Ölümlünün serzenişi
Ya da ufak tefek bir segâh
Ne yüklemelere ölüm
Ne kelimelerin esareti...

Ayıplara...
Anlamak zamansız
Beklemek hicazkâr
Yalnızlık dolu bir kaç satır
Ya da küçük bir gülümsemek olmalı en azından
Sokak aralarındaki kahkahaların hatırına...

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Sırr-ı Azam

Bir nida yükseliyor arz-ı endam ile
Kaybedilir artık kimlikler
Salah-ı selam bırakmaz Müslüman yürekleri
Tekbirlerle ardımızda kalır bütün efkar
Ey zat-ı şahaneleri,
Lütfedin,
Soframıza buyurun...

Bir nida yükseliyor arz-ı endam ile
Kayboluş bir başka güzlere
Kimliğim ellerinde ey sultanım,
Sen ki güller ile bezenmiş
Kaşlarınızda Bism-i Şah
Gözlerinizde umudumuz
Bırakma bizi ayların en güzelinde...

Mihr-i beşer,
Mah-ı ati,
Ey kelamı emir olan,
Ecelim sizin mübarek ellerinizde
Ezelim de...
Şimdi kelamın en güzeli,
Allahu Ekber...

3 HAZİRAN 2016 CUMA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Şehadet

Mevsimlerden yaz sana hazan,
Nefessizlik sana yakışmaz.
Hiç bir hüznün avutmaz anacığının yüreğini,
Suçlamak anlamsız, susmak suçluluk,
Kayıp mı ettik insan olmanın zamanını,
Hangi tarif ile mümkündür acı için?
Affet bizi,
Biz sana layık bir ülke olamadık...

9 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Tekerrür

Gidişler bekler,
Santim santim işler tenime yağmurlar
Siz betonarme feryat figanlarınıza yenilerini ekleyin
Ben tekerrür zamanı gelmiş olan gidişler biriktirdim kumbaramda,
Özlediğim her ne varsa veda kelimelerinden,
Gayet mümkün veryansınlar getirdim heybemde
Gülsek ya şimdilik...

29.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Makam-ı Veda

Orantılı nefes alışlarıyla tanınırdık bir zamanlar
Kaybedişlere oranla yürürdü gönül işleri
Hani arabesk müziğimiz nerede,
Yoksa anlamsız mı bu kaygı?
Giderler önlerinde bir çizgi
Kayıp etmez süregelen gelişleri
Sanki bıraksa olmaz
Peşi sıra gelen siyahi beklentileri
Ötesinde yağmur yağarken...
Kaç büklüm demokrasi olmuşuz aynı haklarla
Ya da kaç bizden yekpare ömürlerdir?
Soru işaretlerine oranla sevişirdik
Mahalle aralarındaki dar sokakların ömürlük senfonilerinin yanı başında âcizane sevgi seliyle
Tek sıkımlık canı kalanların ardından tutulan yas misali
Anlamaz, ömürlerin önünden giden malum dilekçe
Yoksa zamansız gölgelerin soğukluğuna mı eriştik?
Orantılı nefes alışlarının verilen nefeslere oranında üşürdük gölgelerde,
Gayelere nazır trajedinin devam niteliğindeki yeni süslü püslü kargaşası
Namlunun ucundaki uçurum gülümsüyor
Malum beden silüetlerinin sahipliğinde...
Biliyorum farkındalık bekler çoğu farklar
Ya da biz ayrı baharlarda doğmuşuz
Zifiri bir çaresizlik içindeyken
Bir yaz gecesinde haziranların "elveda" demesinde kasıt aramam
Temmuz bize gülümsüyorken,
Haziran gözyaşlarıyla...
Oran ayrı bir yalnızlık getirir sonunda
Şehrin uzak mecralarına gidilmiş mesafeli zamansızlıklarla yağmurların gelişlerini bekler.
Zat-ı muhterem hüznü geldi son demde
Orantılıdır
Masumiyet ile
Temmuzu geçerken bir sakinlikte
Mümkün olmayan kederlerin hüznüne bulanır gönül
Ve aşk peşinden gelir.
Orantı,
Kaybetmek,
Beklentilerin bekleyişiyle,
Elveda...

Engin Yılmaz 2

Maltepe

Kaldırımlar seni çağırıyor eşsiz bir Maltepe akşamında
Ben seninle Celal Bayar Bulvarında yürüyüşlerimi özledim
Hani şu kahkahalarımızdan rahatsız olurdu komşular
Ben sadece gülümserken aldığın nefesi özledim

Maltepe konuşurken aldığım nefesti
Sessizliğimin en esaslı çığlığı
Karanlık caddeleriyle bir kafesti
Yağmurlarımın bulutla arkadaşlığı

Ankara yine çaresiz kaldı sen konusunda
Maltepe duyduklarını anlattı yine
Yine bekledim gün akşam oldu camın buğusunda
Nasılse sevgim sana kalan son hatıramdı belki de

Maltepe çaresizliğimin ölümsüzlük iksiri
Sıcak bir yazın rutubetinde sevmek var
Ankara sana olan aşkımın şahidi
Yağmurlar yazdan haber getiriyorlar

Sana sarıldığımın resmi Maltepe
Ankara karanlıkta kalmaz şimdi
Aydınlıklar kararttı içimi
Öldüm ama bu bedenimin cismi Maltepe

Engin Yılmaz 2

Malum Gün Doğumuna İki Kala...

Bir gün yirmi dört saat
Bir sevgili terk edilir, yenisi bulunur
Bir ölüm gerçekleşir belki
Akrep yelkovanı yirmi dört kez alt eder
Özgürlük marşı çalınır, söylenir
Tekrar bestelenir
Unutulur sonra
Tekrar hatırlanır,
Belki bir ülke yıkılır
Yenisine taraflar anlaşılamaz
Aşkın yücelmesi sağlanır
Ya da içine ederler kavramının
Sonrada ölüm olur tek nefeste
Veya dirilebilir bir insan tek hareketle

Bir gün yirmi dört saat
Bir günde ölürsün
Namazını kılarlar
Gömülürsün
Kaybedersin her şeyi
Sonrası bir yıl
Kırmızı bir ateş pençesinde

SAAT:22.00
16 EYLÜL 2013 PAZARTESİ
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Masum Bir Özlemin Ayıplı Hüzünlerine....

Özlemek bile
Anlamli anlamsız tüm bakışların rehaveti
Kederlerin en olmazı,
Gizlerin seyir defterinde...
Bırakmak hayalini gördüğün düşler ülkesini
Hüsran bir hüzün hecesinde
Kayıpların zoru içinde

Özlemek bile
Kayıp ettiklerinin garantisindeki bir kaç hür irade dayanışması
Belki özlenen kadar uzakta
Yakınlık derecesi bir keder seremonisi
Ayıplar arafta
Bitaraf olmanın verdiği umutsuzlukla
Aşk kadehlerinden bir damla mey
Ya daha yeri belirsiz bir hane
Çehrelerin en gamsızı
Yahut nihayet-i keyf...

Özlemek bile sanırım
Tekerrür eder bir kaç kez
Rüyaların bahçesinde bir kaç damla keder
Ya da bir zümrüt ağacı

Bakışlar görmüşüm kederli
Bir zat-ı şahanelerine
Ellerinde hükümrân olan hüküm gereksinimleri
Tahrik kapılarının emaneti...

Geceler kadar karanlık mı oysa aşk ışıklarının kaybı,
Yoksa belirtisiz bir isim tamlaması mıydı aciz kader?
Feryatların kırıntı haliyle gözler görmez
Ses ve ışık...

Çocuklar mı masum mu yoksa masumiyetler mi çocuk?
Bir hayali ömür saklanan küçük ömür müsveddeleri
Umuduna yoksulların yeniden kaybettiği kederli tabelaların gösterdiği sokak araları
Veya ayıplı hüzünlerine ekmek banılan gündüz kaçamak kalıntıları ile
Tekrarı mümkün olmayan sanat müziği mutluluklar...

Özlenen,
Özlenmesi gereken,
Mümkün olmayan,
Pragmatik bir sonun hikâyesi...

Engin Yılmaz 2

Masum Bir Temenni Şiiri

Süresiz ya da süregelen şifası savrulmamda gizli sessiz sedasız bir cefaydı aşk
Azıcık savurgan
Bir o kadar savurgan
Dokunuşlarla ürperdiğim vakitsiz gece yarılarının aksine
Nefesimi kesen yahut gülümseten bir çift göz
Asya'dan selamliyordu beni
Ve ben aynı çaresi bakışlarımla süzüyordum kendilerini
Kaybetmek resmi resmiydi aşkın
Aşk sanki kayıpların nedeni
Ve emperyalist davranıyordu gönlüme

Aşka hep sosyalist geldim ben
Yalnızlığım hep bundan

...

Vedalar olmasa ne güzel olurdu, diyemiyorum
Yeni merhalar güzel
Artık "hoş geldin" desem ya,
Aşkın yeni gülümseyen yüzüne...

19 ekim 2020
kemalpaşa/artvin
saat: 06.55

Engin Yılmaz 2

Masumiyet Gülümsemesi

Geriye ne kaldı?
Masumiyetten başka
Birkaç iyilik kırıntısı mı?
Ölümün sessizliği yok etti insanlığı
Bir ölüm duyuldu uzaktan
Bir genç kız çığlığı
Derin bir çaresizlikti
Derin bir acı
Bir gülümseme
Ne kadar masum olabilir ki?
Veya ne kadar ağlamaklı
Geriye ne kaldı?
Masumiyetten başka
Biraz insanlık kırıntısı mı?
Ölüm geldi hey hat
Ölü bir yalnızlık var ucunda
Ucu yırtık bir veryansın mektubu
Karartılar içinde bir masumiyet
Karanlığın içinde kaybolan insanlık
Ölüm insanlıktan bile daha yakın genç kıza
Geriye ne kaldı?
Haysiyet yoksunluğundan başka
Biraz ölü gülümsemesi mi?
Kaybedildi onur
Kaybedildi insanlık anatomisi
Gülümşüyordu genç kız
İnsanlığın ardındaki haysiyet yoksunluğunu bilmeden
Umudu vardı
Umudu yok edenlere inat.
Ağlamaklı ama asaletli
Ağlamasına izin vermeyenlere inat
Kaybetti pembe kimliğini
Mavi kimliğini var zannedenlerin inadına
İnatla
Ben bir insanım diyordu
Ben bir can
Diğerlerinden özge bir yaşam üzerine...

ALTINDAĞ-ANKARA
16 ŞUBAT 2015 PAZARTESİ
ŞAAT:12.24
ÖZGECAN'A

Engin Yılmaz 2

Masumiyet Gülümsemesi 2

Masumiyet,
Genç bir kızın gülümsemesiydi sadece.
Ondan sonrası yalan
Ne kadar nefesi kalmıştı oysa ki?
Direnmek için.
Ne kadar yalnız kalabilirdi ki?
Masumiyet,
Bir genç kızın bedeniydi sadece
Kader miydi yoksa ona reva görülen
Kader diye silip atılamaz bir gerçek vardı oysaki
Kime ağlamak gerek bilemedik?
Başka bir ağlamaktı genç kızın ki
Başka bir çığlık.
Ne kadar çok sözü vardı
Ülke adına...
Masumiyet,
Bir genç kızın haysiyeti sadece
Gerisi teferruat
Kimliğin rengi mi önemli sadece?
Yoksa insanlık mı?
"Bana ağlayın" dedi sadece genç kız
Ağlayın ki
Görmek istemediğiniz bir insanlık anlatayım size
Tek bir nefesim kalmıştı
Ağlayın
Bir gerçeği haykırır gibi
Ne de olsa
Bir yas tutmayı bile beceremediniz.
Oysa sadece buradayım dedi genç kız
Bilinmez bir ölüm üzerine
Anlamıştı elbette
Ondan özge bir can olmadığını...

ÖZGECAŖ'A....
ALTINDAG-ANKARA
SAAT:11.30
16 ŞUBAT 2015 PAZARTESİ

Engin Yılmaz 2

Mavi Operanın Önündeki Hisar Sancısı

Gün doğumu ile gün batımı arasında ince bir çizgi vardır
Kaybettiklerimizin garantisinde bir öğle sonu griliğinde
İncesinden bir müzik sedası ile hissi kalpler vuku bulurken
Birkaç akşamın üstüne birkaç gece yaşamışız ki
Adeta karartı komasına girmişiz.

Zaten bellidir
Gün doğumu ile gün batımı arasında ince bir çizgi vardır
Kimlik bunalımları yada birkaç hayal kırıklığı hissi uyanırken sabah yatakta
Uykuyu bitirmek istemeyen bir uyanıklıkla
Pencereden aşağı bakarken
Samimi ama seviyesiz
Karasız bir eda ile
Arnavut kaldırımlarını görürsün
Şehrin ilçe sanılan küçük bir mahallesinde
Zaten bırakılmıştır mutluluk söylentileri
Yada umutlu ev halleri
Kaç mevsim geçmiştir üzerinden
En son umut ettiğimiz anın
Kaybolup gitmişizdir bir süre peşinden
Kimsesiz, yalnız, acılı sandığımız hatıraların...

Ama görürüz birkaç renk cümbüşünde
Gün doğumu ile gün batımı arasında bir sadelik farkı vardır
İnce çizginin verdiği hüznle
Avrupalı gördüğümüz birkaç insanın
Gözlerindeki imaj kalıntılarının üzerine
Birkaç söylem eklenmiştir mesela
Hani "be or not to be" görürüz ya biz bir sahneyi
Işık gördüğümüzde aydınlanırsınız
Işığımız yok eder geçmiş
Mescitleri yıktığımız zaman dilimlerinde
Ya da bir hisarın üzerine çullanırsınız aydınlanmak adına
Kandil ışıkları yanarken gece karanlığında
Sanki bir nidaya düşman birkaç çerçeve ile gördüğümüz karartılarda.

Oysa kaç görüntü karmaşası vardır uzağımızda
Biz yine aynı yeri görürüz
Aynı ışığın verdiği çeviklikle
Lamekân bir sokak serserisi kıvamında yaşarken ömrü
Gün doğumu ile gün batımı arasında ince bir nefes hissederiz
Sanki bir çılgılık atmak için alınmış
Şöylemesine karartılı
Öylemesine yeşilin düşmanı
Ama yine yeşil sevdalısı...

Akşamları da kırmızı renkli operalar dinleriz
İtalyancanın o şahane sesiyle
Nasılsın der birisi
"Come stai" anlar
"Sto bene" li cevaplarız
Nazımın yankısına "da" diye cevap vermemiz de bundan ya

Gün doğumu çok uzakta değildir oysa
Gün batımı ile arasında ince bir kilometre farkı vardır.
Medeniyet denilen dişsiz canavarın haysiyetini bırakmadılar
Gün batımını izliyorken...
Shakespeare söyleriz
Kemal Tahir görünür uzaktan
Düşman birkaç rengin sapkınlığında...

Kırmızı kardeşidir yeşilin,
Bilemeyiz.
Gökyüzü bile uzakta görünür bize
Umut etmekten yorulmuş beyinlerin üzerinden geçer kelimeler
Biz cümleleri "hisar" söyleriz
Kastımız "mescit"
Biz kendimizi Rumeli görürüz
Avrupalı anlarız.

Ay ve yıldızsız birkaç bayrağın ötesinde
Kırmızı rengin altında buluşulan bir günün akşamında
Geçmişe vurduğumuz prangaların kalıplarında
Hisar görünür uzaktan
Avrupalı bir denetimde

Bize gün batımı vardır
Gün doğumu ile arasında ince bir inançsızlık vardır
Hani gizli saklı defterlerimizde yazılı olan
Ne büyük bir haksızlık yaptık salyangoza
Müslüman mahallesinde gezerken

Gün batımı görünür uzaktan
Size iyi "come stai"ler diler.
Or not to be...

BİR MESCİT KAVGASINA...

ALTINDAĞ/ANKARA
9 MAYIS 2015 CUMARTESİ
SAAT:15.30

Engin Yılmaz 2

Mavimsi

Ah bu şarkılar kadar hüznün olsun,
Sana masmavi maviliklerin içinden deniz mavisi getirdim.
Sen senden daha mavi görmüşsün denizi,
Erken sabahların tazesini gizli bedeninde,
Ardındaki keder anlamsız,
Ve sahici yaşantıları görmezden gelerek ölümlü gibi yaşar olduk,
Yoksa maviler bana düşman mı?

28.7.2015-ANKARA

Engin Yılmaz 2

Mavinin Türküsü

Mavi bir alışkanlıktır bende,
Algılanamaz bir olgudur
Kaybımın malum müsebbibi,
Gökyüzüne serenatım sadece
Güneş gülümsemesi,
Maviyi mavi yapan tek şey kalır yanımda,
Yalnızken...

Mavi bir alışkanlık bende,
Bir çift göz nezaretinde,
Yalnızlık rengi kahve tonunda ve simgesiz
Ve ben aynı şarkının esaretinde...
Maviyse atının rengi,
Ya da grimsi kalırsam ben maviye göre,
O zaman şarkılar söylemek lazım,
Ruhumu lime lime eden...

Mavi,
Aşk kadar gerçek;
Yalnızlık kadar...

21 OCAK 2016 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Mavzer Karanlığında Kurşun Sesleri

Ortalık kapkaranlık
Az ötemde sesler geliyor
Feryat figan...
Az daha ileride gelen ayak sesleri
Ellerinde mavzerler
Ağırmış öyle diyordu babam
Hangi söz anlatabilir ki halimi
Ya da hangi bahar bu kadar ses gelir ki ötemden
Bilemem
Ortalık kapkaranlık
Az ötemde bir bebek ağlıyor
Arkamda yeni hedefler var
Bir ağaç duyarlılığı vardı bir ara
Sesimizi duyar mı ki?
Göremedim kendimi
Bir ateş hattının aydınlattığı şehirde
Göremem ben dökme kurşunu
Yaşamak başka baharda...
Ortalık kapkaranlık
Az ötemde insanlık yok
Arkamda ayak sesleri
Ateş hattında gördüm kendi yüzümü
Artık aynam bir mavzer kurşunu
Gözyaşlarım...
Ortalık kapkaranlık
Az ötemde bir anne ağlıyor
Hangi insanlık bir anneyi ağlatır ki?
Hangi bahar bu kadar sıcaktır?
Hangi insanın duracak yeri yok?
İftarda mermi var mı sofranızda?
Sahura sizi ne uyandırdı?
Bir sessizlik mi?
Ortalık kapkaranlık
Az ötemde sözde duyarlılık
Bir içecek için canımızı alıyorlar
Bir yudum da benim için için
Nasıl olsa siz bir yudum alırsınız
Biz kanımızda boğuluruz...

FİLİSTİN'E
18 TEMMUZ 2014 CUMA
ALTINDAG/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Mayısın On Üçüncü Hüzünü

Karanlığa gömülmüş bir bahar gecesi
İçinde bir tuhafiyet gizli
Kayıplar ülkesinin en hazin sonu
Belki bir yok edilişti

Karanlığa gömülmüş bir bahar gecesi
Karbon monoksit garantisinde
Grimsi bir ölüm var
Yüzler siyah
Hatırlarım ellerimde hissettiğim kayıpları
belki bir yeraltı macerasıydı
Ya da nasıl olsa birileri hak ediyordu
Bir çizme titizliğinde

Karanlığa gömülmüş bir bahar gecesi
Mayısı 13 geçeydi
Çığlıklar duyuldu bize yakın sandıklarımızdan
Kayıptı kaybettiğimiz ne varsa
Bir bencillik vardı ötesinde
Şanki başka bir ayıp arar gibi
Önceden bilinmezdi kimlikler
Hani yolda görse birisi tanımazdı onları
Bir kere laf arası bile konuşulmadı
Bir kere ansızın kayboldu gözlerden
Umut,
İnsanlık,
Veya ne deniyorsa adına.
Yorgun bedenler vardı oysa,
Elleri nasırlı bir siyahlıkta.
İçeri girmişlerdi yakın zamanda
Ellerinde yorgunluk için gereken ne varsa
Biliyorlardı
Bir siyah yalnızlık çökecekti üzerlerine
Şöylemesine gir bir zehir
Göz gözü görmediğinde
Ferler söndü sonra
Sayıları bile belli değildi
Atide hiç geçmeyecek adları
Hiç bir tutanak onlar kadar gerçek olmayacak
Belki günler sonra unutulacaklar bile
Zaten biliyorlardı
Unutmuştu insanlık mazide
Hani polise taş atan kalabalığı
Seyit Rıza'yı
Unutmuşlardı oysa ve biliyorlardı
Hissettiler bir 03.02 faciasını
Biliyorlardı unutulacaklardı
Yine bir elmas saydılar siyahı
Umut adına ne varsa tükettiller
Bir el bile uzanmadı oysa
Kaybedilen insanlıktan...
SOMA'YA

Engin Yılmaz 2

Mayısın On Üçüncü Hüzünü-2

Kaybettik
Karanlıkta
Kaybettiğimiz anları bulmayı kaybettik
Ateşe atılmayı kaybettik
Kıymet bilemedik çoğu zaman
Öğretileni kaybettik
Unuttuk benliğimizi
Karanlığın içindeki ufak bir ışıktı ümitlerimizi
Binlerce kat altında nazargahımızı kaybettik
Kaybettik
Karanlıkta
Bir ateş var
Yakmadı bile bizi
En ufak bir sızıntı hissetmedik
Kaybettik biz bizi
Biz olmaktan yoksunuz
Bilemedik bu sonu
Bu son bize öğretti
Onu da kaybettik
Ağlamak için gözyaşlarımızı
Haykırmak için çığlığımızı
Kaybettik
Kaybettik
Karanlıkta
Bulduğumuz ne varsa
Ne varsa onlardan kalan
Rakamların anlattığı gerçeği
Van'da insanlığımızı
Dersim'de kendimizi
Bulamadık da bir türlü
İnsan olmanın yollarını
Kayıplarımız varken konuştuk
Konuşulmayacak insanlık dışı ne varsa
Konuşuyoruz da
Kaybettik kendimizi
Bulamayız da
Oysa bir umuttu
Bulmalıydık kendimizi
Yerin binlerce kat altında
Kaybettik biz kaybettik
301 sayısının anlamını...

SOMA'YA

Engin Yılmaz 2

Menemen'de Bir Bayram

Bayramım mübarek olsun,
En temiz ve kalbi duygularla
Anılarımla yaşadığım zamanın anısına
Bıraktığım ne varsa geride,
Yıkıyorum devletimi
Yeni bir cumhuriyet kuruyorum
Kaybettiklerimle...
Artık bilinenler bir tarafa,
Bilinmeyen kalsın yüreğimde.

Bayramım mübarek olsun
En temiz ve kalbi duygularla
Sözlerimin aksine yeni bir ben oluyorum içimde
Deli dolu bu kez,
Öyle bir ben ki,
Benliğimden utanırım.

Hatıralar canlanır bazen
Kaybettiğim neşeme dönemiyorum
Bırakamıyorum,
Yalnızlığımı...

Acılarımla yaşadığım günden
Yalnızca ismi ve manası kaldı.
Bugün Perşembe ve bayram,
Mübarek olsun bana...

MENEMEN/İZMİR
SAAT:12.00
8 AGUSTOS 2013 PERŞEMBE

Engin Yılmaz 2

Mesele

Olmadı baharların umut ışıklarının verdiği hezeyan
Ya yalnızlık kadar hüsrân
Ya da bana bırakılan birkaç kelime zerreciği
Belki umutsuz olmak lazım gelir kederlerin üzerine
İncecikten bir kar yağar dağlara
Onlar haykırır gibi gerçeği gelirler uzaktan
Sonbahar adını fısıldıyor rüzgârlarıyla
Çaresizliğe gebe bir zamanda...

7 AĞUSTOS 2015 CUMA
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Mola

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
Aynı sözler söylenir aniden
Birine aidiyet duygusu öğretilirken
Düzgün düşünmeyi bile düşünmek gerekirmiş

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
Aynı sözler söylenir aniden
Aşkla hatırlamak bile anlamlı
Gözlerin perspektifinde dönüyor dünya

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
Aynı sözler söylenir aniden
Nefes almak bile aşkla
Ne metinler yazılır şiirsel kalıntılarla
Anlamlı ya da anlamsız
Belki de bu yüzden karamsardır yazan
Bir mola vermek varken
Acısal düşünceler tarihi hocaşı kesilir birden
Ne de olsa yangınlarda yüreği
Kalıpları kırmak manidardı
Bir yangın ki feryat figan
Yanıyor kendi içinde

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
Aynı sözler söylenir birden
O sözler bile aşkı söyler
Aşk yine yalanlara döner
Bir her şeyi gerçek zannederken

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
Aynı sözler söylenir aniden
Her söz çıkmaz sokak
Öğreniliyor çoğu zaman anlamsız refleksler
Karmaşık ancak masumdur
Bir mola yerindeki gülümsemeler

Anlatılmaz yaşanır tüm gerçekler
O gerçeklerle yaşanır sevilmeler
Sevmek bile sevilmenin kehaneti
Varlığımın asaleti
Korkusuzluktan yola çıkarken aşkla
Seni bulmak bir yol üstü lokantasında
Bambaşka...

KAPTAN DİNLENME TESİSLERİ
DAZKIRI/AFYON
9 ŞUBAT 2012 PERŞEMBE
SAAT:16.31

Engin Yılmaz 2

Mümkünse...

Gündüzleridir bugünün,
Terk edilmiş köhne baharlara nazır olan
Gel de, incesi görülmüş sürgünlerde yaşayalım o zaman...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Mümkünse-2

Nostaljik benzerlerine benzer söylentiler,
Yoksa hala baharlara mı inanıyorsun?
Ağlasak bir çizgi halinde
Terkler sonunda aynen kaldığı yerden devam eder
Ama biz başlangıçları göremeyiz
Sislerin ötesinde bulsan beni,
Yalancı baharlara ulaşalım...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Müsvedde

Gülümsemek ayrı bir düş
Caddelerin sesleri arasında
Kimyası bozuk bir kaç satır aşk neticesinde
Gökyüzünde maviler yer alırdı o zaman
Baharın pençesinde
Nefessiz kalırdık.

Gülümsemek ayrı bir düş
Sokak aralarında
Ne aşka hizmet edebiliriz
Ne de buna izin verilir
Baharları severdik oysaki
Ağlamaklı olduğumuz anlar dâhil,
Yazısız anılar müsveddemiz olurdu...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-2

Şehrin yoksul mahalleleri kadar çaresiz bir kaç pırıltı
Ya da ölümle ilişkilendirilmiş hüzün akşamları
Senkronize olmuş masum söylemler gizli hatıralarda
Yalnızca içinden çıkan umutsuzluk kıvılcımının çağrısı duyuluyor uzaktan
Haykırış,
Feryatlar yükselirken
Matem havası müzik ezgileri ile
Sadelikten uzak
Denklemler vardır az bilinenli
Aşkın girdabında...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-3

Bıraktılar beni
Hayaletler ülkesinin başkentine
Mevsim güzlerden en güzü
Çikolata renkli kayıp rüyalar
En olmazı her dem karartı
Asıldan uzak bir ömür üzerine
Keşfeder yalnızlığı
Geceler...

Bıraktılar beni
Hayaletler ülkesinin başkentine
Hayalden ötesi varmış
Ellerinden kayıp giden yaşam müsveddelerinde
Ellerimde kalan ömür çizelgem,
Ya da birtakım gölge birikintileri...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-4

Sessizlikle,
Paçavra misali gezinen bir kaç tıkırtı...
Kayıpların yaşandığı saat dilimleri
Ötesinde kapkaranlık bir pusu
Ahengin lehçe değıştirdiğı anların paradigması
Ve özlenen...
Sessizlikle
Yağmurlar yağıyordu pencerelere...
Özlenen,
Ey özlenen!
Sanki mevsimler geliyor arkandan
Ya da düş kırıntıları...
Ölümü sayılı vakitlerle sınırlı işaretlerin
Belki de son çırpınışıları,
Yalnızlıkla yoğrulan ömrün...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-5

Özlemek için gidişler yazıyordum kimlikli halimle
Ederi kadar cebimdeki keder
Ve kalemimde biriken kelimeler

Hüzünler gelişi olmayan gidişlere gebe
Sanki anlam taşıyor aşk-ı virane
Ya da ilk hecesi hüznün...

Özlemek için haykırışlar biriktirdim kimlikli haliyle
Son diye yazılırdı tüm cümleler
Tarif edilmesi güç güzelliğin asaleti
Anlatılan sadece müsvedde sadeliğinde
Acizliğin resmiyeti...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-6

Kaç mevsim daha yaşanır bu trajedi?
Muhakkak ki bahar gelir bir zaman sonra
Hani ellerim bile böyle üşümezdi,
Yoksa sesler mi beni yanıltan...

Hâlbuki bize baharlar gelirdi,
Belki anlamlı bakışlar...
Sonrasında feryat figan yakarışlarımız olurdu
En azından özeti niteliğinde,
Kaybettiklerimizin...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-7

Mana-ı kays söylenir oldu kitaplarda
Her anlam ayrı bir hecenin gölgesinde asrın ayıpları karargâhında...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-8

Cebimde biriktirdiğim mısra yığınları vardı oysa,
Kelimelerimle sana gelirken,
Herkes onları şiir sanıyordu...

Engin Yılmaz 2

Müsvedde-9

Bana kalan ile dönmek yeniden,
Mevsimler çok geç bir vakitte terk ediyor beni
Yalnız kalıyorum
Sevmek bambaşka algının kopyası
Ve dahildir cebimde biriktirdiğim tüm yanılgılar,
Belki de bu yüzden bir elveda cümlesi bile kuramıyorum...

24 NİSAN 2016 PAZAR
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Namümkün Tanımlamalar

Bir susuzluk belirtisi
Saniyeli aşk çeşmelerinde
"Figan" kelimesi rast geldi
Gözlerimin önüne

"Aşk" dediler
Candan veya kandan öte
"Aşk" dediler şahanem
Yazının icadından da öte
Sürrealist ve pek tabi bestekar
Yahut yalnızlıktan az önceki gülümsemek
Eh ne de olsa karmaşık tanımlamalar yapılır kendilerine
Oysa o tanımsızdır
Sıfır rakamıyla girilen mukayeselerde

Bir susuzluk belirtisi aşk
Kimyası kaybolmuş
Fiziki olan eyvallah da
Savrulanlar ne olacak?
Yoksa yeniden aşıklık mı helak olacak?
Pek tabi gülünüz
Gülizarlarda meşk eder sümbülünüz
Ancak ya savrulursa kendi kimliğinizden kendisi?
Bir susuzluk belirtisi aşk,
Ufak bir dil sürçmesi
Şimdi anlaşılmaz hale gelir tanımsız "aşk" kelimesi;
Vesselam...

1 AĞUSTOS 2022-PAZARTESİ
arhavi/artvin
saat:03.00

Engin Yılmaz 2

Nazım'a Misilleme

Haykırmak anlamsızdı,
Hâlbuki Mona Rosalar bekliyor diğer ülkelerde
Ben başkentin en alasından seslenirken...
Kimse ötesini düşünemez,
Çünkü haykırmak anlamsızdı.
Belki yeniden bir sonbahar geliyordu,
-zamansız bir iklimdi kendisi-
Heybesinde getirmişti hüznünü...
Keder ne kadar afilli bir hadise,
Mevzu bile edilmiyor bazen arkadaş sohbetlerine
Zat-ı mükemmel sonlarına müsvedde sayılan kaç anlık trajedi sayılırdı hâlbuki
Serzenişler sürerken...
Haykırmak anlamsızdı,
Bana kalan yalnızca muhtemel bir yalnızlık kırıntısı yaşadığım bütün depresif anlara
binaen
Seslerle ortada kalan ben,
Yalnızlık sonuma sonradan eklenmiştir..
Haykırmak anlamsızdı,
Baş harfi münferit kitaplarda elem diye geçerdi evveliyatta
Yaşamak,
İkamesi olmaz mutluluğun,
Sadece zerre...

3 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Nazım'a Misilleme-2

Ağlamak kadar gerçek bir olgudur yaşamak
Sessizce uzaklaşır bedenimde
Yoksul mahallelerinde şehrimin
Aydınlık, bir hürriyetin egemenliğinde türkülerimi söyler.
Ağlamak kadar gerçek bir olgudur yaşamak
Kayıtsız ve kararında nefes almak ölümsüz
Yahut, ölümler nefessiz durabilirler.
Ne zaman gün doğsa bedenime
Ölüm bir kaç zaman dilimi yaklaşır
Ve özgür ruh gibi koynumda sabahlar,
Tüm gündüz düşlerim...

13 KASIM 2015 CUMA
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:23.10

Engin Yılmaz 2

Nazım'a Misilleme-3

Baharlar bahardır kimi zaman
Aciz kalır güllerin baharı güzler
Sessizce gelir umut denilen gaflet
Ve işte son uçurumun kenarında kaldım
Yalnızlık adımı haykırıyor...

18 KASIM 2015 ÇARŞAMBA
ÇUBUK/ANKARA
SAAT:00.45

Engin Yılmaz 2

Nazım'a Misilleme-4

Ölüm,
Bir sana yakışmadı be adam
Grimsiliklere terk ettin bizi.

Ölüm,
Bir sana yakışmadı be adam
Siyahi atilere terk ettin bizi.

Anlamazdı seni malum hezeyan
Ya da şimdilik aydınlıktı her bir zerre
Halbuki kırlangıçlar ülkesinden bihaber dolaşırdık
Zira kaybettiklerimiz yepyeni umutsuzluklara gebe...

Ölüm,
Bir sana yakışmadı be adam,
Mavi gözlü devlere nazır bir zaman diliminde...

3 HAZİRAN 2016 CUMA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Nazım'a Misilleme-5

Ve Asya nihayet;
Çiçekler açar, yer uyanır,
Göklerden gelir bahar şarkıları
Gülümseme sonrasında, lakin ürkek...

Ve Asya nihayet;
Şavkı vurur bir gece yarısı odama
Nihayet bahar gelir memleketime
Sessizce uzaklaşır, sıyrılır gündüz geceden
Ve nihayet Asya,
Dillenir destansı öykülerde keyfince
Dillenir de, söylenegelen tüm türküleri söyler yeniden,
Artık şarkı söylemek elbet,
Bahar şarkıları vesselam;
Bir devrim selamıyla

27.12.2018- arhavi

Engin Yılmaz 2

Nazire Ya Da Kabare

Anlatacak çok kimse var mı, bilmem
Ama anlatılacak bitmez hiçbir zaman
Lütuftan gerisi yalan
Ve zamansızdı
Ani bir yakarış olmadan geçen zaman

Oysa satır arası ne sözler kayboldu dilimizde
Hanidir cümle kurmaz oldum
Tümünden gelimli
Bize çok çabuk keyfiyet çöktü
İşimize gelmedi belki de anlamlı tümceler
Artık noktalı ve imalı konuşuruz
Gülümsemek başka bahara...

15 HAZİRAN 2021-SALI
arhavi artvin
saat: 01.50

Engin Yılmaz 2

Nefes

Bir tek nefes kaldı almadığım
Gülümsemek için kullanacağım onu
Soğukluk hissediyorum ayaklarımda
Birden bütün vücudum üşüyor
Ağlamıyorum ama
Sadece özlüyorum geçmişimi
Geride kalanları

Bir tek nefes kaldı almadığım
Gülümsemek için kullanacağım onu
Görüyorum
Duyuyorum ağlamaklı sesleri
Gitmek gelmiyor içimden
Ama elimde değil
Bana bu kadar süre tanındı
Belki de nefes almak bu nedenle değerli

Bir tek nefes kaldı almadığım
Gülümsemediklerime saydılar
Ama yine de gülümsemek için kullanacağım onu
Yitip giden anılarıma saygıyla
Bırakmak istemiyor beni gitme dürtüsü
Yine de üzülüyorum bıraktıklarına
Beni bırakanlara

Bir tek nefes kaldı almadığım
Onu da ağlamaklı son sözüme harcıyorum
Belki de sonunda "son" diye yazılan
Bir öykü kitabıydı özlemim
Bırakmıyor hayalin peşimi
Üzgünüm ama gitmem gerek
Çünkü bir tek nefes kaldı almadığım
Bir saniye varken bitmesine...

Engin Yılmaz 2

Netice

İnsan noktayı öğrendi,
Ve bütün noktalama işaretleri ona düşman...
Süregelen paradoksun içinde kaybolan yalvarışlar,
Elveda derken virgül koyduğu tüm satır sonları,
İnsanı vazgeçişlere hapsediyor,
Yalnızlık ardından gelen son...

Engin Yılmaz 2

Nihayet Güzellemesi

Ellerimde bir dedektiflik serüveni gizlemişim
Serinkanlı ve siyasi bir suçlunun objektifinden
Aslında ince ince esiyordu rüzgar
Yoksa psikolojik tükenmişlik mi benimki?
Neyse, bilemedim

Ah
Nerede o eski sızlanmalar
"Olanak" kelimesinin türediği o yıllar
Yoksa bu gömlek bana yakışmadı mı?
Halbuki serzenişlerim gibi giymiştim üstüme
Zarafet görünümü altında zührevi bir gülümsemeden bahsetmek gerek
Ne de olsa son gülücüklerim onlar
Eh, çıkarken onları da yanıma alayım bari...

Şu anlamsız söz öbeklerini çıkarsak ya lügatten
Başka kullanacak kelime mi kalmadı?
Sıradanlığa vurgumuz, saygımızdan...

Güzelleme yapalım nihayet
Kayıplara şimdiden "elveda"
El mahkum, kılarız o secdeyi
Eyvallah,
Mecbur bırakıldım demek...

Ey kalpleri irinlerinden temizleyen sen,
Gülümsemek için aceleci oluyorum
Çok mu duygusalım bugün?
Sen söyle...

Hiç bir söylev , şizofrenik değil
Ben dedektiflik taslayamam
Ama bilirim,
"Her vakit alacakaranlıktan güzel" derler
Oysa alacakaranlık kafası,
Hepsinden güzel...

16 AĞUSTOS 2020-PAZAR
arhavi/artvin
saat:03.40

Engin Yılmaz 2

Nokta

Sen güzel bir gülümseme ile hayat verirsin,
Nefesi ben alamam...
Masum bir nefes ya da yakarış
Kederlerin tezahürü,
Ben yine aynı budala yalnızlık ile trajediye son veriyorum
Vakit gece yarısı
Gündüze çeyrek var...

Engin Yılmaz 2

Noktalama

Zamanı gelmiş keyf-i seyrin
Yağmurlu nisanlar var hüznü
Her daim mevsimleri sayar olduk
Keşke bu kadar zor olmasaydı
Yalnızlığın gözü yaşlı mısralarına yenilerini eklemek
Şahsiyetleri kalmamış hiç bir hecenin
Kimlikleri ellerinden alınmış gibi bakıyorlar yüzüme
Halbuki her bir noktasında kalemim vardı
Kimyevi bir aşkın üstüne
Emperyalist sloganlar uyduruyordum
Noktalama işaretlerinin yalnız bıraktığı satırlarda...

Zamanı gelmiş keyf-i seyrin
Hüzzamlı akşamları vardı baharların
Makamsal keyfiyetler yaşanırken sofralarında şehrin
Yoksul gözyaşları damlatırlardı
Yeniden,
Sonra yeniden
Yine ve ya çaresizliğe istinaden
Beyhude karalamaların altında imzası oluverirdi
Yalnız bir bünyenin
"Acaba" dan uzak
Nedensiz ve sorgusuz
Beyninde yepyeni bir kimilikle...

Ve zamanı gelmiş yalnız bir ömür sürmenin
Vedalarda kayıplar yaşamadan
Tek düze ve gülümseyerek
Gülmek için "niye" diye sormadan
Öylesine
Birileri gülünç şeyler yapmış olsun mesela
Böyle bir temenniye bile gülümsersin
Mana aramaktan yorulmaz mı insan?
Gereksiz ağlamalara yanmaz mı?
İki mısra karalar yahut
Bir noktasına dokunur hayatın...

22 NİSAN 2020
KEMALPAŞA/ARTVİN

Engin Yılmaz 2

Oda

Nefes almayı öğrendim yine
Güzel vücutlar öğretti bana
Hani cesur oldukları her halinden belli olanlar var ya
Güzellik abidesi gibi her biri
Nefes almak için ne kadar söz varsa,
Güzellikleriyle söylediler
Sanki güzel bir masal anlatıyorlardı
Yalanın ateşinde

Nefes almayı öğrendim yine
Deniz mavisi ve martı beyazı vardı orada
Her biri ayrı bir öğretim sundu
Bir renk cümbüşünün egemenliği altında

Nefes almayı öğrendim bu kez
Bir ses ve bir nefes öğretti
Ölümün sessizliği öğretildi
Buz gibi vücutların kasveti altında
Ne yaşadıysam öğretildi
Ne gördüysem her şey gerçek
Ya da bir gerçek haykırıyor

Nefes almayı öğrenmek zor
Aşk ve ayrılığın yakınında
İnsan yeniden denese aşkı
Ya nefesi biter
Ya da yerine sevemez...

18 AĞUSTOS 2013 PAZAR
SAAT:20.10
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Ok

Filistin kavgadır,
Ötesinde insanlık
Yalnızlık bir trajik son gibi kalır yanında
Vedası tam da nefessizlik tadında
Çocuklar nefessiz kalırlarsa
Ölürler...
Biz Filistin'iz,
Filistin biz...
Yürekli çocukların,
Ya da ölü bir genç kızın gözyaşlarıdır Filistin
Serzenişti nihayetinde,
Bir başkentten, mescidin başkentine...

31 EKİM 2015 CUMARTESİ
ALTINDAG/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Ok-2

Yine sıradan bir cuma,
Kan rengi mavi değil ki
Kızıla boyamış her yeri mevziler
Ve yine her zamanki cuma
Şehre gelir kızıl mavzerler
Ve kızıl sıradan renktir
Namaz vaktinde;
Filistin tabelasının altında...

3 HAZİRAN 2016 CUMA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Ok-3

Az kaldı çocuk,
Bitiyor yangının
Ayağa kalk
Matem vakti değil şimdi
Bitiyor...
Muzaffer eyle,
Daimi ordusudur İslam'ın...
Az kaldı çocuk,
Gülümsemek için al nefesini
Türkmen Dağında buruk sevinç,
Ve fethi vaciptir vesselam.
Muzaffer eyle,
Daimi ordusudur İslam'ın...
Az kaldı çocuk,
Zalimler için kızarıyor cehennem
Ve artık vuslat vaktidir hey hat!
Türküler söylemek lazım...
Muzaffer eyle,
Daimi ordusudur İslam'ın...

24 AĞUSTOS 2016
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Ok-4

Uçaklar kaybolduğunda, güvercinler uçuşacak yavaş yavaş,
Arz-ı endam edecek ölürken gülümseyen bedenler,
Hesap günü gelince
Lanet okunacak yeniden...
Uçaklar kaybolduğunda,
Güvercinler uçuşacak yeniden
Halep semalarında,
Diriliş yenidir kardeşlerim!
Dirilişimiz mübarek...
Sen ki şüheda hürmetine yeniden dirilt bizleri,
Çünkü olağan oldu artık can pazarı
Ey yerin altındakiler,
Dirilin,
Artık diri kalmadı yerin üstünde...
Bir gün uçaklar kaybolacak yeniden,
Silahlar gömülecek kazıldığı yerlere
Ve dirilecek yeniden ölümler
Her mübarek ölüm diriltir bizleri,
Ey yerin altındakiler,
Dirilin,
Çünkü çoktan öldü yerin üstündekiler...

11 ARALIK 2016 PAZAR
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Olmak Ya Da Olmamak

Her şey olduğu gibi olmalıydı
Bir hüznün ya da mutluluk kırıntısı olmadan
Başka zamanlar arzu ediliyordu çoğu zaman
Ya da bir başka gönöl sevdası

Her şey olduğu gibi olmalıydı
Bırakılan hayaller değildi bir adamın
Acılar elbette olurdu ama
Bu başkaydı
Zamansız sevmelere harcanmıştı hayatlar
Birilerine sürgün edilmişti
Kaybedenlere inat bir ilkbahar sabahı
Son kozunu oynuyordu kalem sahibi
Hiç ağlamaklı olmadan
Sadece yazıyordu

Her şey olduğu gibi olmalıydı
Ağlamak bu kadar yakmazdı gönöl iklimlerimi
Neyse ki gülmek var
Yok etmese de sarıyordu yaraları
Her şeyi bırakmaktı niyet
Ama süreklilik arz etmiyordu
Aynı tevazuda ilerliyordu ömür dedikleri
Ama yakıyordu işte
Hem de en olmadık anda
Her şey olduğu gibi olmalıydı
Sıraya göre
Her şey olduğu gibi olmalıydı
Belki de yavaş yavaş
Her ölümün bir sonu vardı
Her hayatında bir ölümü

İSABEYLİ/NAZİLLİ/AYDIN
10 NİSAN 2012 SALI
SAAT:08.40

Engin Yılmaz 2

Olmayanların Yalanı

Hiç olmayan hayat anlatıldı oysa
Öyküler oldukça basitti
Yaşanılmayanlar çalıntı
Belki ağlamaklı bir yaşam bulma çabası

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi
Olmayan bir hayata çevrildi gözler
Ölüme meydan okuyan bir kuruntu
Her şey hayaldi
Gözleri umutla dolmadı besbelli
Haykırıyor yalnızlığı ona
Bırakmıyor peşini
Yalnız öleceğini biliyor artık

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi
Yalanlar günah olsa da
Ne kadar kaybettiğini itiraf etmektir aslında
Çaba sarf etmek yaşamak için
Kaybolmak var
Bırakılıyor normal günahsız ve yalansız bir hayat
Bir kıvılcım gerekti gerçeği anlamak için
Anlamsız ve içten
Bir hak isteniyor helal edilmesi adına
Ama vicdan onu yalnız bırakmıyor

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi
Bile bile yalan söylendi
Özlemekten asıl niyeti
O kaybetmeyi özlemek zannetti
Birer birer
Devamlı
Aynı anda
Bazen birdenbire
Bazen anlamsızdı
Ama kaybetmek ona pahalıya patladı

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi
Hayale yalan eklendi
Bir bakıma kaybedildi
Hayatta her ne varsa
Sevgili, arkadaş ya da aile
Hepsi bir arada
Yitikti dostluklar
Onu da hayal kandırdı
O sadece hayale aldandı

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi

Oysaki en önemli kavramlar anlatıldı ona
O hayaline yenildi
Hayali yalanlar sardı
Doğrusu artık yalan oldu
Artık hayal etmek bile yalan
Yalan doğruları yuttu

Hiç olmayanlar anlatıldı oysa
Hayaldi hepsi
Hayale yalan eklendi
Karmakarışık duygular
Ölümün bir anda geldiği gerçeği
Kapkaranlık korkularla
Yalan söylemeye devam etti
NAZİLLİ/AYDIN
5 EKİM 2011 SAAT: 03.39

Engin Yılmaz 2

On Altı

Hiç bir sayı yakmaz içimi,
On altıdan başka...
Vesaire bir akşam üstü iner gökten bir nur;
Ve vakti gelene bir selam verir.
Dağın başındaki feryat kalmaz ülkemde,
Çünkü herkes insanlık denkleminin dışında kalır çoğu zaman...

DAĞLICA'YA...

07.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

On Altı-2

Ölüler kadar insan değildir, kalanlar
Vaktinde uzaklaşır, kalanlar insanlıktan.
Yoksa aidiyet yoksunu mudur insan?
Ölüler ölürken nefessiz anlarında...

07.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

On Altı-3

Anne,
Ölü değilim ben.
Sadece göğsümde var bir kahpe kurşun,
O bile acıtmaz canımı.
Ölü deme, şahit ol şehadetime,
Şahit ol ki, görsün kalanlar;
Ölüler de insandır.

07.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

On Beş

Kendiliğinden oluyor her şey,
Mesela yalnızlık geliyor bazen
Aniden...

Buğday tenli kadınların gördüğü rüyalar gerçek oluyor,
Mesela erkeklerin omuzlarındaki kiri pası görmeden yaşıyor çoğu
Tankların önünde dizilmiş diriliş efsaneleri ülkemin,
Ülkem,
Bizzat kendisi,
Hikâyenin...

Yeşil renkli kıyafetlerin gölgesinde buğday tarlaları,
Uç nokta kendiliğinden gelir cümlelerin sonuna...

Kendiliğinden oluyor her şey,
Ölü bedenlerin nefesleri duruyor mesela aniden

Gölgeler,
Ölü bedenler üstünde
Ve Ankara hiç yaşayamazdı o cumayı...

15 TEMMUZ'A

28 TEMMUZ 2016
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Onuncu Mevsime...

Layık olmadığım söylenemez
Yoksa aşk bana bu kadar uzak olmazdı
Bilmem ne kadar vakit kalır kayıplara
Şarkılar yalnızca tekerrürden ibaret...

30 KASIM 2015/doğubayazıt

Engin Yılmaz 2

Onurlu Bir Hakikat Hikayesi

Herkesin içinde derin bir yara vardı.
Herkes herkesi daha mutlu sanıyordu.
Herkes farklı bir herkes görünüyordu
Umutlu olan herkes değildi.
O herkes ne yazık ki acıların beşiği idi.
Karanlıktı tüm yollar.
Açılan yeni kapılarla tekrar yazılıyordu destanlar.

Herkesin içinde derin bir yara vardı
Herkes herkesin mutsuz olduğunu biliyordu.
Kapanıyordu tüm kapılar
Acıların kalbi bir bedende atarken
Herkes o bedeni hain sanıyordu
Açılan yeni kapılarla tekrar yazılıyordu destanlar

Herkesin içinde derin bir yara vardı
Aslında biliniyordu tüm gerçekler
Dile getirmek haysiyetsizlikti
Hainlikti, acıma duygusunu yitirmişlikti
Yine de bir umut vardı
Bir ışık vardı geride
Anlamalı ve sahilik makamı yüksek
Herkes farklı sahilikte
Bilinmiyordu yüksekte o ışık
Tüm kalpleri sarsa da bin türlü güzellik
Yine de bilinen ışıksızlıktı.
Açılan yeni kapılarla tekrar yazılıyordu tüm kitaplar

Herkesin içinde derin bir yara vardı
Dile getirmek olanaksızdı
Acı vardı
Ya da acının getirdiği bin kavga
Ölmek yetmiyordu
Asıl kalkan yaşamak
O kalkanla açılırken kapılar
Tekrar yazılıyordu tekrar edilmesi gerek kavramlar

Herkesin içinde derin bir yara vardı
O aldı tüm ışığı üzerine
Dile getirenlerini de aldı yanına
Her umutsuzluğu umuda çevirirken
Ölüm ve eziyeti tattı gözleri önünde.
Yine tüm hakikatler ışığın sönmesini engelliyordu
Tekrar çiziliyordu kaybolan seyir defteri

Herkesin içinde derin bir yara vardı
O aldı tüm ışığı üzerine
Belki de göl kenarı bir köyde
Ya da soğuk bir zindanda
Bazen bir toplantı salonunda söyledi gerçekleri
Bırakmadı o ışığı
Onu izledi

Tüm hakikatler onu işaret ediyordu
Tekrar çiziliyordu kaybolan seyir defteri
Belki de göl kenarı bir köyde başlayacaktı.

HÜR ADAM'A

Engin Yılmaz 2

Otuz Beş Ve Cansızlık

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İlerisinde asker süngüsü
Tepesinde şahinler gizli
Kahramanlık adı altında
Bir işkence gizli
Aynı adı farklı telaffuzun cezası
"Allah rahmet eylesin" kadar iç kanatan
"Başınız sağ olsun" kadar faydasız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İlerisinde feryat var
Ve acı
Korkusuzca ilerlerken yalnızca
Yanlış anlaşılmış kaçaklıkları
Bir adım ötesinde cesetleri gizli
İsimleri belirsiz
Sayıları noksan belki de
Sözde kahramanlığın öyküsü bu
Bir "yaşasın" kadar vefasız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İlerisinde otuz beş ceset
Ve boynu bükük birkaç aile mensubu
Aynı acıyı hissetmeyen geri kalanlar
Haberdar bile değiller besbelli
Arzuları yok ama duymaya
Onların kaybolan hayallerini
Duygusuzluk öyküsü zaten
Bir ceset kadar mecrasız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İlerisinde başında şapka olan asker konuşlanmış
Aynı anda bir telefon sesi
Ve hareketlenmeler sürerken
Nefes aralıklarında bir feryat gizli
"Biz size ne yaptık" kadar zararsız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İlerisinde kaybolan hayaller
Kaybolan otuz beş masum kaçak
Haberlerde adı verilmeyen masumiyet karineleri
Uygunsuz birkaç kelime ile yapılan türlü yorumlar
Bir acınası ceset karmaşası
Duygusuzluk kadar alçak
Habersizlik kadar kararsız

Bir sınır var ötede

Dikenli telli
İleride yeşil bir gövde
Altında ateşler çıkıyor
Birileri koşuşuyor acı içinde
Yalnızlık onların yerin dibinde buluyor
Yanlış anlaşılmanın kaderi
Aynı gövdeden çıkan bomba sesleri
Ve acınası bir masumluk hikâyesi
"Biz masumuz" kadar anlamlı
Açıklamamak gibi anlamsız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İleride kapkaranlık bir mezar
Daha ilerideki kaybolan seslerden
Anlaşılmayan bir dilde yükselen ağıt sesleri
Seslerdeki feryat provaları bilindik zamandan
Bir muhaliflik gizli yapılanlarda
Aynı kapıyı açar sonunda
"Kınıyoruz" kadar yasal
"Anlıyoruz" kadar yararsız

Bir sınır var ötede
Dikenli telli
İleride kaybolan bir aile
Kaçak bir yaşam öyküsü gizli
Aynı adı farklı telaffuzdan kaynaklanan yanlış anlaşılmalar
Aynı arzuyu farklı anlatmalar
Ya da aynıyı farklı dilde anlamalar
Gizlilik var kaybolanda
Sahilik kadar gerçekçi
"Umuyorum" kadar namertçe
Sessizlik kadar dermansız
DAGA ÇIKMAYAN
35 MASUM CANA

Engin Yılmaz 2

Otuz İki Saçmalaması

Bu kadar gülümsemek fazla mı?
Halbuki daha yeni başlamıştım
Olmadı,
Baştan...

Kızılay'dan eve minibüs kalmadı
Yine belediye tikişması, aman yeni, otobüsle gitmek lazım
Ve nihayet "serseri" kimliğime bürünüyorum
Bu saatte eve mi gelinir?
O zamanlar gelinmezdi
Karanlık, bir sis bulutu gibi çökerdi Ankara'nın üzerine
Çakır keyif gelirdik eve içmeden
Gülümsememiz içtendi
Yalnızlığın yol yordamı bulunurdu da
"Merhaba" bile derdik

Yaş almışsınız
"Yaşlanma" demiyorum artık
Ne de olsa daha otuz iki
Ankara'nın griliğinden uzak,
Yeşilin tonu bir uğrak noktasında
Azıcık siyah tonu olan maviliğe "deniz" diyoruz
Görünce manzarasını, gülümsüyoruz
Fakat güzel bir yalnızlık
Derinliği var
Ya da bize öyle geliyor

Bu kadar gülümseme fazla değil mi?
Çok hüzünleniyoruz
Gülümsemek yapmacık kalıyor hüzünlü suratlarda
Güzel bir son beklesin artık bizi
Yalnız ölmeyelim

3 EYLÜL 2020-PERŞEMBE
arhavi/artvin
saat: 01.40

Engin Yılmaz 2

Otuz İki Saçmalaması-2

Sonraki adımlarımı düşündüm hep
Hiç "yaşamak" aklıma gelmedi
Sıradanlığın tadı güzel
Ama kaybolmak gerek
"Şimdi" nin eşsiz derinliklerinde

Yaşamak kadar, nefesim
Yaşaya yaşaya nefes alır insan
Vedalara aldirmeden hani,
Tereddütsüz,
Ama kırılğan,
Yahut en azından masum...

En çaresiz hallerinde yeniden alacakaranlık
Eh! Onunla aram hep iyi olmuştur zaten
Azıcık aydınlık bile güzel
Nefes aldığımı hissedirim

Ya, sanırım ben bilemedim ben varoluşsal seremoniyi
Adını anımsayamadım şimdi,
Böyle şey gibi bir şeydi
Hah;
Aşk,
Bir de yanına yalnızlık ekleyelim
Bu ikisi bütün hesaplarını yok eder insanın
Yalnız kalırsan,
Mola verdiğin zaman,
Aşka;
Belki sen öyle sanıyorsun...

26 ekim 2020
kemalpaşa/artvin
saat:02.45

Engin Yılmaz 2

Otuz Yıllık Acıya

Renk mi farklı dünyada
Aynı mı bütün şeyler
Her şey yolunda mı?
Karanlığın dibinden çıktı mı hemen
Görünmedi mi?
Göze batmadı mı farklar?
Kararmışken gözler.

Renk mi farklı dünyada?
Aynı mı bütün şeyler
Beyazlar ve siyahlar var
Belki güneşler battı
Sürüler geçti bu devrandan
Ciğerler yandı bin bir ateşte
Seksen dörttü kod adı
Bırakıldı yangınlar
Yine bin bir feryat var

Renk mi farklı dünyada?
Her şey normal mi şimdi?
Gündüzler geceye karıştı
Göründü mavilikler
Ateşlerde söylendi bin türkü
Özlendi bazıları
Özledi
Özlem duygusunu yitirdi birileri ağlamaktan
Kor düştü yüreklere
Belalar bini buldu
Sarardı yapraklar
Bahar yerini kışa bıraktı
Soğuk kavurdu içimizi
Eğer gerçekten özlüyorsa insan
Bırakır kavgayı
Eğer gerçekten insansa insan
Baharı yeniden bekler

NAZİLLİ/AYDIN
12 ŞUBAT 2011 PAZAR SAAT:00.22

Engin Yılmaz 2

Ölmeden Önceki Son Sokak Şarkısı

Makul bir baş kaldırı provasının sabahıydı vesselam
Ölüm kuvvetli ihtimal dâhilinde
Sonbaharın en şiddetli sonlarıydı kayıplar yaşanırken
Dâhil edilen harici bedbaht günlerin gecesinde
Katmerli bir bekleyiş vardı
Layık olanın emanetinde...

Makul bir baş kaldırı provasının sabahıydı vesselam
Ölüm sonların en gerçeği
Harici birkaç kayıp verilirdi
Hicran sarısı renklere nazır
Ya da kaybedilenle gelen...

Makul bir başkaldırı provasının sabahıydı vesselam
Karbonmonoksitsiz bir akşam yaşanıyordu
Ölüm siyah,
Yerin en beyazı önümüzde...

Çocuklar,
En aciz, ağlamaklı halleriyle dokunulası yüzlerini görmüştüm
Güzel günlerin hakkı var üzerimde...

Ve çocuklar,
Kalp atışları emanet sayılırdı
Makbul bir kış gecesi idi o zamanlar
Ya da yaza çeyrek vardı.

Nihayet ölmekten bahsediliyordu,
Yeryüzünden bir iç yüzüne...

Makul bir baş kaldırıydı o zamanlar mutsuzluğun sabahında,
Kayıplara bir üç nokta niteliğinde
Görünenler arafın tarafında...

Gülümsemek ile aynı şeydi hüznün
Aynı hüsnü zan mukabilinden bir haykırış hissediliyordu hazan mevsimlerinde
Mevsim ağlamaklı,
Yazların kuraklığında
Haziran nokta koymuyordu yaşantıya...

Makul bir baş kaldırı provası nice sabah vakitlerinde
Sesler duyuluyordu.
Bekleniyordu
Beklentilerin güzel olduğu günler
Ya da güzel olan kendisiydi
Kelimenin...

Engin Yılmaz 2

Ölü Toprağında Otuz Beş Can

Son diye bitirilemez hadise
İcabında sonun da sonuna gelmişiz
Ne kadar vazgeçsek de kendimizden
Geçmişimizle sevişmemiz kaçınılmaz
Aynı kapılar kapanırken
Birtakım yollara girmiş insanlar
Biz aynı yollarda seyahat ederken
Farklı yollara savrulmuşuz

Son diye bitirilemez hadise
İcabında sonun da sonuna gelmişiz
Acıların en büyükleri dayatılmış bizlere
Biz kapımızı kırıp geçmişiz
Sevdanın doruğundayken
Birden kapılarımızı kitlemişiz

Son diye bitirilemez hadise
İcabında sonun da sonuna gelmişiz
Can almayı kendimize borç mu saydık?
Otuz beş kere bu devama devam ekledik
Kaç kere sarıldık silaha?
Aynı yolla pencereden girdik
Bizler biz değiliz artık efendiler!
Biz kendi cesedimizi çiğnemişiz

Son diye bitirilemez hadise
İcabında sonun da sonuna gelmişiz
Şevilmek bize namussuzluk diye atfedilmiş
Önümüz duvar
Arkamız yangın
O yangınla kaç masum cana kastetmişiz
Katli vacip denildi diye
Biz kendimizden bir kendi katletmişiz.

Son diye bitirilemez hadise
İcabında sonun da sonuna gelmişiz
Yağmursuzluktan yakınırken bir yaz sabahı
Bir ateşe alev yağmurları eklemişiz
Bir ah eden bile olamamış zaten
Ona da izin vermedik
Kapılar kitlendi
Duvarlar örüldü
Aynı acıdan bir yoksunluk ürettik
Kapıları kapatıyor geçmişimizin tanığı zaman
Bildik bilmedik anlamadık
Biz kendi ölü toprağımızı üzerimize serpmişiz

SİVAS'A

ÇUBUK/ANKARA
9 ŞUBAT 2012
SAAT: 01.07

Engin Yılmaz 2

Ölüm Randevusunda Yarınları Düşünmek

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde bütün hayallerim
Karmakarışık duygulardan uzak
Sade ve sadece ben
Alınganlığım
Kararsızlığım
Düşüncesizliğimle ben
Bir hüznü yaşamak
Ben o duyguyu özlüyorum

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde ümitlerim
Belki nefes alışverişlerimle hissediyorum yaşadığımı
Belki sevişiyorum bir güzel bayanla
Belki günümü gün etmeyi bilmiyorum
Belki düşünmüyorum düşüncesizliğimi
En azından yaşıyorum geçmişimi

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde kalemim
Yazmayı öğrenen çocuklar gibi
Bir şehvet kaplamış içimi
Yazıyorum kendi kendimi
Bir yarın ki sormayın
Yaşanmışlıklardan kalan yamalarla
Ölüm randevusuna geç kalmayı isteyen bir bedenle ben
Bir resim karesi görüyorum
Yanımda yaşanmışlıklar
Arkamda istemediklerim

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde düşündüklerim
Düşünebildiklerime oranla daha azlar
Yaşamayı öğreniyorum
Yaşıyorsam eğer.
Alın yazısı diyorlarmış yaşanacakların anlık fotoğrafına
Beynimi kazımışım onu
Sarıyorum tekrar başa
Gördüklerim yaşadıklarımın meğer
Gördüklerim yarınlarım
Hani arzu ettiğim...

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde sevişme saatlerim
Nefeslerle tahrik oluşum
Gece bittiğinde bir beden olduğu sabahlar hani
Kararsızlığım tatminsizliğim arasındaki ince çizgide
Görünenler tahrik ediyor beni
Elbette isyan sonrasında
Elbette vazgeçmişlik
Elbette hayaller silsilesi
En azından darmadağın değil

En azından ümit dolu
En azından aşk var içinde

Bir yarın düşünüyorum sabaha karşı
Elimde acılarım
Acıyı yaşamak tek gerçek
Hayattaki tek arzummuş
Yalnızlığımı acım diye kakalamak
Bazen düşünmek bile yeterli gelmez insana
Sorular sorarım
Cevap vermek mümkün değil
Ama soru sormayı bile özler oldum şimdi
Çünkü öyle bir bugün ki
Düşünürken yarınları
Önden bir bugün hayal etmek gerekir

Engin Yılmaz 2

Önsöz Enkazında Bir Kelimesizlik

Yazdıklarım sana yazamadıklarımın önsözü
Hangi kelimeyi kullansam boş
Yalvarmanın bile asaleti olsun isterim
Ama sana yalvarmak başka duygu
Kaybolmak isterim gözlerinde
Önsözündeki kelimelerle

Yazdıklarımıdır sana yazacaklarımın önsözü
Yağmurun asaleti bile kaybolmuş güzelliğinde
Ayrı bir gülümsemeyle aydınlanmış gün
Ve ben yine aydınlık nöbetinde

Yazdıklarımıdır sana yazacaklarımın özeti
Farklı bir gülümseme var yüzünde
Hayalinin ardından koşmaktan yorulmuşum
Gönlümün en dağlık bölgesinde bir ağaç gölgesinde durmuşum

Yazdıklarımıdır sana yazacaklarımın sonsözü
İlgili bütün kavramlar değersiz kalıyor
Ne yazsam çaresizlik yazısı
Ne yazsam hasretimin paradigması
Ben gözlerinde kaybolmaya razıyken
Saçmalama vaktimin geldiğini anlıyorum
Her yazdığımın ana fikrini biliyorum
Ben bendeki seni yazıyorum
Aynı kelimeler kalemimin ucunda
Son kelimeler artık sana
Seni sevmek sensizliğin enkazı altında

Engin Yılmaz 2

Ötedeki Vücut Kırıntısı

ne ölü bir vücut var ötede
ne de ayrı bir yol üstü lokantası
farklı bir çağrışım yapmıyor artık şarkılar
ya da ben beklerken korkumu yitirmişim

ne ölü bir vücut var ötede
ne de yatak odasında bir baş yastık üstünde
ölüm çaresiz dediler anladım
kahkaha bile atamaz oldum
umut diye bir şey var mıydı bilmiyorum
korkusuzluğumda kayboluyorum

ne ölü bir vücut var ötede
ne de nefes alıp veren insan
hayaldi beklenen yada beklenmesi gereken
önce insan dediler
önce hakikat
bir korkusuzluk yarattılar ötemde
ağlamak istesem bile gülüyorum
ya da tam tersi işte

ne ölü bir vücut var ötede
ne de bir sevişme arzusu
kayboluyorum medeniyet dediklerinde
kayboluyorum
kaç mevsim varsa hepsini yitirmişim
kayboldukça kendi halime gülüyorum
üzülüyorum
kaybolmuşum benliğimde

ne ölü bir vücut var ötede
ne de bir kadının tahrik dolu bakışları
bir yatak sahnesi arzulamadım hala
ya da farklı şeyler
biliyorum
tüm gerçekler yalan
yada yalanlara yeni bir yaklaşım getirdi zaman
neymiş kimmiş beş soru
hiç birine cevap yok
kendim miyim aynadaki
yok kendime benzetmişim

ne ölü bir vücut yok ötede
ne de yokluğunun çizelgesi
zamanı göstermiyor takvimler
belki ben hala o zaman diliminde
aynı adla şarkılar yazıyorum bir bedene
duydum mu korkuyorum
çalıştığım yerden sormamışlar
ben korkusuz bir rüya görüyorum
aynı alemde farklı dilimde...
25 HAZİRAN 2012 PAZARTESİ ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Öteden Selam

Herhangi bir kayıp değildir pek tabi
Yalnızca üç beş satırın gazabıdır
Yoksa hüzzam kadar mümkün olurdu
Kelimeler aşkı şartlı sevabıdır

Ne elem ne hüsrân yoramaz kalbi
İnsan kendi kendine yaşıyor harbi
Ağlamak dediler olamaz kaybı
Gülmek hüznün sunulan cevabıdır

İnsan yaşar yaşanmaz deseler de
Çefasın anlar sefa deseler de
İdrak namümkün anla deseler de
Cümleler noktân sonsuz gıyabıdır.

22.12.2022/karasu

Engin Yılmaz 2

Özet

Sanılanların aksine bir zaman dilimi
Meçhulde görünür uzaktan haykırışlarım
Yaşadıklarımın kopyası son sindirimi
Aşkı ayrılık namesi yapar bakışlarım
Saat:04.30
14 MAYIS 2011 CUMARTESİ
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Özlemek Bile

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Bir tek söz kalır tek nefeste söylenmesi gereken
Seviyorum

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Sevdayla pekişir bazen
Aynı ağlamaklı gözlerle çoğalır
Aynı adı sayıklar
Aynıyı aynı yapandır
Aynı gördüğü şeyi farklı algılar
Bir tek nefes alır sözü söylerken alması gereken
O, son nefesidir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalara oranlanır
Her gülme eğiliminde
Hatırlanır
Bir tek gözyaşı kalır aldığı nefesle dökülmesi gereken
O da hıçkırıklarıdır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Sevişmekle tatmin edilir
Kokuyla giderilir.
Bir tek an vardır âşık olunması gereken
Sadece özlemek anına yakındır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Aynı gözleri görür
Aynı şekilde yazar
Farklı benzetir
Bakışmayla giderilir
Bir tek bakış vardır bakılması gereken
O an seven yıkılır.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Ölümlerle perçinlenir
Ayrılıkla başlar
Ölümü ayrılığa sayar
Ramak kalmıştır görülmesine
O an bakılan görülmez.

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Rüyayla acayipleşir
Dokunmayla karamsarlaşır
Sevmekle dürtülenir
Zaten o dürtüyle özlenir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkaha katsayıyla çarpılır
Onsuz geçen gün sayısına bölünür
O sayı beynini kemirir

Özlemek bile
Gözyaşlarıyla ölçülür
Kahkahalarla oranlanır
Bir tek gerçek bulunur
Aynı kelimeler tekrarlanır
Aynı acılar yaşanır
Ve o acı kâğıda dökülür.

Engin Yılmaz 2

Papatya Sokak Altı Numara

Bırakmaz kalbi dokunuşlara
Serzenişler...
Aynı aşk kırıntıları gizli, not defterinde
Henüz hüzünlenmiş saadet-i feveran
Ya da aynı şarkılar söyleniyordu.
Yoksa kadın ağlamaklı bir sesle bakıyordu aynada kendisine,
Hiç yaşanmamış bir hikayeye üzüldü gibi sessizlikte
Belki aynı adlı yakarışları var
Ya da adama bakışları sertti...
Adam üzülmüyordu,
Kadın da...
Adam yalnızlık hükmü karşısında boynu bükük güzler yaşıyordu dar sokağında
Kadın bir gülümsese sokak şenlenirdi
Adam bakıyordu sokağın başına
Kadın o sokağın başını bir türlü dönmedi.
Umarsızca beklediği gelişlerine ağlıyordu adam
Her bakış hüsrana,
Ve hüsrana hep ağlamaklı sonla bitiyordu...
Adam, anlamaz gerekçesini
Lüzumsuzca kendi kimliğini ifşa ediyordu.
Oysa kaç mevsim yaşanmıştı dar sokaklardan birinin içindeki altı numaralı dairesinin
salonunda
Bir çiçek adıydı sokağı,
Böyle güzel kokardı çiçek.
Kadının manaya değer bakışlarının altında hüsrana vardı
Adam kadına sokak gibi bakıyordu
Kadının topuk sesleri duyulurdu sokağın bakkalının önünden,
Senfonik seslerdi onlar...
Masumiyetten haberi olmayan,
Serin bir yaz gecesine nazır, hanımeli kokulu Papatya Sokağı
Yine altı numaralı dairesinde tek göz hatıralar yazardı, adam
Kadın papatya sevmezdi,
Bu yüzden hiç gelmedi,
Gelemedi...

Engin Yılmaz 2

Paranoya

Veda zamanı değildir bu,
Yok olmanın seremonisi
Belki de bu yüzden ölüm gerçek
Ve nihayet son bulur macerası
Bu rapsodinin...

26 NİSAN 2016 SALI
OSMANLI CAFE/BALGAT/ÇANKAYA/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Paranoya-2

Ve gece sabaha doğru ilerler,
Şehrin karanlığa gömülü mezar mahallelerinin gerisinde aydınlanır gün
Veda makamında hissedilir özlemi
Son kez alınan nefesin.
Yalnızlık bir ömrün neticesi gibi durur atide
Zaman elveda zamanıdır.
Ölüm bir ebediyet yakınlığında...

3 MAYIS 2016 SALI
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Paranoya-3

Bana bak güzel kadın,
Sen ki zat-ı şahaneleri
Sen ki çıkılan bütün kerevetler,
Sen ki adına yazılan şiirler hece kalır yanında
Baktığım yerlere dönük ay yüzlüsü
Sevgilim,
Yasaksınız...

Arnavut kaldırımli sokakların içinde bir fakirhanenin kapısında bekleyen sen,
Yasemen çiçeklerine inat bir gülümsemele hani
Bir geçsen ki mağrur ve mağduriyet sahibi
Bir demet papatya anısına,
Sevmeler biriktirsem sana ceplerimde...
Sevgilim,
Şimdilik hayalsiniz...

Bana bak güzel kadın,
Bırakma kendini siyahi matemlere
Sen ki maşuk-i devran
Sen ki varlığın adına verdiğim tüm misaller
Sevgilim,
Malum sonla tutsaksınız...

5 MAYIS 2016 PERŞEMBE
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Paranoya-4

Veda,
Bütün sadeliklerden uzak kırılma noktası
Belki de bu yüzden sadece sade yaşantılar kalıyor ondan geriye
Yoksa onsuz geçmiyor günlerimiz...

Veda,
Zamansızlıkta sınır tanımayan kırılma noktası
Sevgili ellerinin arasından kayıp gider insanın
Sorunsuz bir cümle bile kuramaz
Her başlangıcın sonunda öylece durur
"Son" kelimesinin nezaretinde bir sonraki kayıplara nazır
Gönlümün bekleme salonunda sessizce bekler haykırışlarımı
Ve ben aynı ağlama nöbetlerinin senfonik duraklarında zamansızlığıma inat
Bir "elveda" diyememekten öteye gidemem

Veda,
Bir nefes zamansızlık provası
Çünkü hiçbir nefes sonsuz değildir...

29 MAYIS 2016 PAZAR
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Paranoya-5

Yeşil de yeşil
Sonbahara inat
Karamsar olan kimliğime inat yeşeriyordu
Zira hiç, beş para etmezdi.
Bahara aydınlık dediler
Kahverengi yaşandı güzler
Bakma harfler paragraflar oluşturmaz hiç bir zaman,
Hece yahut kelime olmadan...

20 HAZİRAN 2016
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Paranoya-6

Ey güzelim yalnızlık neredesin?
Hürriyeti baki ve kederi ani olan son demde o akşam
Her vakit yalnızlık tadılmıştır.
Ama neredesin?
Nerede o vakur duruşun?
Hangi mevsimler için gözyaşı döktürdün bana?
Kaç bahar daha bırakmayacaksın beni
Eyvallah!
O zaman yalnız öleceğim...

27 EKİM 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Pera'daki Gülümseme

Keyfiyatına uygundur zat-ı muhtemel sonlar
Belki de yepyeni bir ölüm senaryosudur kim bilir?
Ya da bir bahar seremonisi
Yoksa Pera'daki bunun gülümsemesi mi?
Ünlemlı cümlelerin sonuna noktalama işareti koyardı zamanenin kibirli söylemleri
Yahut Pera'da gece yarısı...
Gündüz kadar ölümlü müdür?

29.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Raslantılı Bir Kaybediş Senfonisi

Her nereye bakarsam
Aynı rastlantı
Zannettiğim ne varsa zan altında bıraktı beni
Gördüğüm bütün suretler yalan
Ya da ufak bir film hilesi
Ne özgür olabilir insan
Ne de bağımlı bir başka algıya
Gölgeler yalan söylemez sonunda
Hep aynı hayal
Ama hayalet silüetinde.
Her nereye bakarsam
Aynı rastlantı
Kaybettiğim ne varsa kayıp haneme yazılmış
Özlediklerim var ötemde
Berimdekileri unutmuşum
Hep aynı resim var kafamda
Aynı foto trajik olgu
Kayıpsa zaman yeniden
Özgür olabilir insan
Bir başka aşk cumhuriyetinde.
Her nereye bakarsam
Aynı özgürlük belirtisi.
Bütün rastlantılar yalanmış
Rastlanmazmış
Kalıbı yok edilmiş bir beyin fırtınasında
Kayıp denilen olguya
Aynı iklimleri görürüm çoğu kez
Aynı Mezopotamya çeker beni
Ya Fırat'tır gönlümün denizine dökülen
Ya da Şattûlaraba nazırım
Kaybedilenlere inat bir öğlen griliğinde
Görülenlerin aksine
Bir aşkın hasretine binaen
Siyahlık diye algılanabilir
Teşbih mahiyetinde...
Maziye sevgilerle...
Aşk...
Nefret...
Anlamsızlık...

ALTINDAĞ/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Rastlaşma

Benden veda ile bahseden dirim,
Ölümler mezarlığına hoş geldin
Kendiliğinden olup gelen kimliğim
Ölümler mezarlığına hoş geldin...

Ben ki;
Biatın son çukurunda yoksul mahallelerdeki çocukların oyunlarından beslenen,
Ötemde gizledim berimdeki devrim şuurunu
Yoksa veda mıydı bu?
Hayır!
Aksine zamansız bir yarıştı ölümle,
Dirime selam söyleyerek ölürüm;
Yahut kimliğim kaybolur kimliğimde.

Benden veda ile bahseden dirim,
Ölümler mezarlığına hoş geldin!
Kendiliğinden yitip giden kimliğim,
Ölümler mezarlığına hoş geldin...

Her cümlenin sonunda gizlediğim üç noktanın anısına
-ki diriler pek yaman çıkmışlardır-
Bir kaybolsam dirimle

...

Benden veda ile bahseden dirim,
Yoksul bir diri ile tanışmaya hoş geldin!
-kendin olmak ne güzel-
Kendiliğinden çare yitiren dilim,
Şimdi "ölüdür" yazılır kütüğüme;
Düşerler ismimi bir mezar taşına...

Noktadan öncedir veda,
Zira ağlamak, bir noktadır cümlenin sonunda,
Virgül gülümsetir insanı bazen,
Ünlemlerle bezenir heyecan;
-ki diriler hep ünlem kullanırlar-
Ölümlerin yıkanacağı gün nokta konur tarih belirten rakamların arasına...

Benden veda ile bahseden dirim,
Diriler mezarlığına hoş geldin!
Ölü bir kimlikten uzaklaşmışsın belli,
Hangi ölümle uyanırsın,
Yemyeşil bir sabaha?

Elhamdülillah ölürüz
-ki ölümsüz değildir hiç bir diri-

Dirilere nazır ölüm gelir uzaktan,
Hangi diri hazırdır ölüme?
Benden veda ile bahseden dirim,
Geliyorum çoğunluğun içinden;

Geliyorum her bir veda kırıntısından sıyrılarak.
Kayboluşların koynunda bırakma beni;
Ölüm ne güzel ölüm,
Diriler yaşarken...

14 HAZİRAN 2016 SALI
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Rastlaşma-2

Ey yorgun vedalar biriktiren kalp,
Keyfi kederler artık yeter
Zira bir nefeslik aştır geride bıraktığın
Şimdilik yarınlara bırak,
Kimlik söylentilerini....
Ey yorgun vedalar biriktiren kalp,
Caddeler içinde kaybol gitsin
Hangi kavga bitirebilir yoksul serzenişleri?
Soru işaretleri hariç...

16 HAZİRAN 2016
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Rüya

Bir güzellik değil rüyamdaki
Ben o şarkıyı özlüyorum
Hecelemek bile güzel ismini
İlk defa kanatlandım yanında

Bir güzellik değil sadece rüyamdaki
Farklı bir esinti
Dalgalar bile dile geldi aynı şarkıyla
Sekizinci mısra sana geldi...

21 KASIM 2011 PAZAR
SAAT:02.10
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Rüya Ve Diğerleri

Herhangi bir vakitsizlikte buluşsak;
Ya da vakti olsa tam da bu zaman, tenlerin
Serserilik olsa aksam serinliğinde,
Gün batımında bulsak aşkın kimyasını,
Bıraksak kendiliğinden çözülse makam-ı keder,
Kırmızılar biriktirsem sana güllerin içinden
Yahut yakutların gülümsemesi olsa dudaklarında,
Gölmek teselli olmasa sadece.
Ölmek hiç bu kadar anlamlı olmadı;
Sabah serinliğinde,
Toprak başka iklimler yaşarken...

12 AĞUSTOS 2015
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Rüya-3

Bahar sabahına uyanmak seninle
Senfonik olsa her şey
Ya da süresiz keşif
Bambaşka kayıpları gizledim ben
Aşkın hatıra defterinde
Bahar sabahına uyanmak seninle bir akşam üstü
Keyifli zamanların tadında
Gülümseyen bir gökyüzü altında rüyalara dalmak
Vesaire söylentilerine kulak asmadan
Belki bir ülkenin başkentinden seslenirim sana
Yahut Silistre...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Saba

Şayet hakikatte gizleseydim hayallerimi,
Gölmek için bütün nefes sayımlarım, harici keyiflere gebe
Hazan kadar alışılmış şarkılar söylesem gün batımı;
Aynılık, farklılık kadar keder kokardı,
Gündüz düşlerinde...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Sade

Çok da fazla bir şey bırakmadım ardımda,
Avluların en yoksulunda,
Böyle mahalle arası bir köyümsü yalnızlıktı çocukluğum...
Bir kaldırım vardı sokağın sağından yükseliyordu basamağı,
Peşi sıra dizilmiş bahçelerden uzaklaşmak istercesine salkımlaşmış dallarıyla iğde ağaçları,
Ve biz aynı göz hakkı için kıyasıya mücadele ederdik her bir dalı basamak olmuş ağaçların arasında...

Çok da fazla bir şey bırakmadım ardımda,
Kimyevi hiç bir duygunun peşinden gitmedi yüreğim,
Ardı saklambaçlara meze olmuş duvar diplerinde kendimi gizledim ben,
Çünkü her duvar dibinde başka bir umutsuzluğu yakalıyordum...
Çok da fazla bir şey bırakmadım ki ardımda,
Yalnızca kelimeler neticesinde kendimi gizlediğim üç beş yalnızlık belirtisiyle bezenmiş bir odanın kapısının önünde sessizlik,
Ve تنها diye tabir edilen,
Şiirimsi birkaç dokunuş....

18 OCAK 2016 PAZARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-2

Sessizce ellerimin arasında titriyordu
Ve nihayetinde düşlüyordu son kez
Zamansız ve içten...

Yalnızlığımdan başka bir yalnızlığa terfi ediyordum
Küçük bir umut kırıntısıyla...

Yalnızlık,
Yalnız...
Yalnızlık kadar noktalama işareti
Ve devam mahiyetinde bir virgül daha...

19 QCAK 2016 SALI
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-3

Güzel bir gülümsemeyle başlar hayat,
Sadece nefes nefese kalır hayaller
Uzak ama yakın bir alışkanlık yalnızlık
Ve sessizlik...

21 OCAK 2016 PERŞEMBE
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-4

Anladım,
Deniz aşırı bir iklim var ötemde,
Yalnızca yalnızlığım kalır yoksul mahallelerinde şehrin...

Anladım,
Elveda yetersiz son veda için kurulacak cümlelere...

Anladım,
Ben vakitsiz bir ölümün koynundayım
Simsiyah gece garantisinde...

25 OCAK 2016 PAZARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-5

Sersefil ve yalnızlık dolu bir hikâye,
Veşaire söylemler yazılırdı her akşam
Çoğunlukla yargılamadan uzak bir iklimde sürü psikolojisinden çıkamaz sadelik
Ve trajedi gibi kalır keder;
Karalamaların aksine...

27 OCAK 2016 ÇARŞAMBA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-6

Kadarıyla masalsız yoksul ve bitkin bir sokak arasında tesadüfi bir rastlaşma
Ve topyekûn yalnızlığımın son çırpınışları
Serenat-ı şahanelerine gündüz serinlikleri gizlenmiş
Kedere çeyrek var,
Ve dâhili eklendi son zamanın...

Sıradanlıktan uzak kalamayan bir mahallenin ince kaldırımlarından
Veyahut gecenin siyahına bürünmüş yalnızlıktan çıkardığım üç beş satır kâğıt lekesi
Kelimelerine nüfuz etmiş hüznün kırıntıları,
Kimyası bozulmuş bu aşkın...

10 ŞUBAT 2016 ÇARŞAMBA
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sade-7

İnsan vedasını gizler önce,
Yahut soru sorması gecikir.
Bırakır kendini darmadağın bir dağınıklığa
Çaresizce terkleri izler bir süre...

İnsan bu;
Vedasını gizler önce
Ya da cevaplaması gerekir soruları.
Fakat gecikir soruları
Aşk, dediler görecelidir
Kimine göre vardır,
Kimine göre yok...
İnsan nasıl sorgular kendi varlığını?
Soru işaretini kendi varlığının geçtiği bir soru cümlesinin sonuna nasıl getirir?
Kimlik biter,
Yas biter,
Peşi sıra gelir terkler.
İnsan;
Hiç;
Hiçten bütünü,
Bütünden hiçi,
Velhasıl bunların hepsini görmezden gelir.
Çünkü aşk;
Hep suçlanandır.

1 mart 2020/arhavi

Engin Yılmaz 2

Sadelik Ve Kelimeler

Ben sadece sade bir aşk yaşama peşindeydim
Bana kesinlik arz eden cümleler ağır gelirdi
Ne kadar anlamsız ve bitap düşmüşüz
Ya da düşkünlüğümüze denk gelmişiz

Ben sadece sade bir aşk yaşama peşindeydim
Kelimelerle oyun oynamak bana ağır gelirdi
İntihar etme eğilimi mi bu yaptığım?
Belki de...
Sonuçta aşağı yukarıdan görüyorum
Sonuçsuz cümleler kuruyorum
Ya da hayal etmek bana pek cazip gelmiyor

Ben sadece sade bir aşk yaşama peşindeydim
Sevişmek bana ağır gelirdi.
Bir sevdaya düşmüşlüğümüz var
Biz manaların peşindeyiz
Anlamsız şiirlerle vakit kaybedip
Bu kaybedişleri tekrarlıyoruz
Ama kan kaybediyoruz

Ben sadece sade bir aşk yaşama peşindeydim
İnsan isteklerinden uzak duramıyor işte
Kavuşmak bana ağır geldi
Kaldıramadım
Bünye meselesi
Belki de uzaktan seyrederken bile ölmek daha cazip geldi
Şimdi de şehir manzaralı bir yerde ölüyorum...

NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:04.07
14 MART 2011 CUMARTESİ

Engin Yılmaz 2

Sancının Kendisi

Bir adam
Sancısı büyük
Karanlıklarla boğuşuyor
Bir adam
Hatası büyük
Kaygılarla dolu
Aklında bir an
Yaşadıkları ona her şeyden şüphe etmesini öğretti

Bir adam
Sancısı büyük
Kaygılarla yaşıyor
Benliği içinde yok
Bir başka ben peşinde
Çünkü yalnızlık ona ölmesini öğretti
NAZİLLİ/AYDIN
17 MAYIS 2011 ÇARŞAMBA
SAAT:04.21

Engin Yılmaz 2

Sanık Yalnızlığı Ve Hükümsüzlük

Sanıksınızdır yaşamın her dönemeç sayılan anlarında.
Kelimeler sizi tutsak etmiştir
Siz sadece sanıklık iskemlesine oturacağınızı sanırsınız
Ancak sandığınız şey sanık iskemlesinden daha önde bir şeydir
Her hüküm giydiğiniz sizin zararınıza da olsa hayattan birkaç defa daha ders almayı öğrenirsiniz
Duygularınız sizi ele verir
Bir daha duymak istersiniz sanıklık sebebiniz olan sevda hissinin yarattığı hezeyanı

Sanıksınızdır aşka olan aşksız özleminizde.
Kader size hep gülümsemiştir
Şiz her gülümsemesinden bir kez daha bir damla gözyaşı dökme eğilimine girmişsinizdir
Ölüm size yakın gelmiştir
Ya da siz ölümü arkadaş sanmışsınızdır
Arkadaşlığınız dostluğa dönüşmeden ebediyete kadar görmeniz gereken gerçeği o an görürsünüz

Sanıksınızdır aşkın ızdırabında
Izdırap size farklı bir bakış açısıyla yaklaşmıştır
Siz sadece özlemek konulu bir panele katılmışsınızdır
Hayatın her anında gördüğünüz anları
Bir deftere yazmaya devam ederken hayat sizin bu sürecinize saygı duymamıştır

Sanıksınızdır son cümlelerin oluşturduğu bir yazısal karartılarda
Bir karartı görünür size hep uzaktan
Hayatınız anlamsızlaşır.
Sevmek bile size acı vermeye devam niteliğinde davranışlarda bulunur
Sevmek, aşk, sadakat veya bambaşka duygular
Şizin için önem arz etmez
Ölüm sadakatinizi ölçerken sitemli bir davranışınızı görmezden gelir
Bu görmezlik eylemi size yabancı değildir
Zaten hayatta sizi sadece ölüm görmezden gelmez
Siz hayatınız boyunca hiç görünür olmamışsınızdır

Belki de görünmez adam olup hayattan elinizi çekmişsinizdir belli mi olur?
Veya son cümlelerinizi yazarken son cümlenize önsöz niteliğinde
Bir cümle de daha kurarsınız insansı varlıklara.
Sandığınız gibi değil açıklayabilirim.

Sanıksınızdır duymazsınız hıçkırıklarınızı
Hıçkırırken sabaha karşı klavyenin tuşlarına basmayı ihmal etmezsiniz
Belki de hayattaki tek güzel davranışınızdır veya size öyle gelir.

Sanıksınızdır yazısal yazılara büsbütün.
Feryatsız bir gününüz bile geçmezken
Siz yine de olanı biteni kaydetme işiyle uğraşırsınız gecenin size göre erken saatinde.

Sanıksınızdır sanık iskemlesinde oturmasanız da
Tutuklusunuzdur bir başka varlığa
Ya da bambaşka hayaller peşinde koşmaktan

Gönlünüzün en f tipi hapishanesinde görürsünüz kendinizi

Engin Yılmaz 2

Satır Ve Kırıntı

Birkaç satır karalamak gerekirse
Hüzündür yazılanlar.
Düşünme erdemine ulaşmakla
Son sözlerdir belki de yazılanlar.
Aynıdır aşk denilen kavram
Belki yazdırıldı çoğu zaman.
Dinlemekle bitirilmez
Okumakla çözülmez
Tariflerle anlatılmaz
Aşka ait
Her yaşam kırıntısına
"Eyvallah"

MERSİN-ANAMUR
16 TEMMUZ 2010 CUMARTESİ-BERAT KANDİLİ
SAAT: 00.51

Engin Yılmaz 2

Sayıklama

Çünkü gün doğumundadır yalnızca, masumiyet
Yeniden kaybedişlere gebedir, günün geri kalanı
Sessizce yahut ağlamaklı bir zaman dilimine nazır ölümlüdür kimileri;
Hüzün, cadde kenarlarında kalmış apartman yalnızlıklarında saklı...

Çünkü gün doğumundadır yalnızca, masumiyet,
Ve sevmek kimliğine bürünür ölümlünün.
"Özlemek ne güzelmiş" dediler görüldü;
Yine gözlerde anlamlandı aşk,
Gülümseyelim istersen

23 ARALIK 2018 PAZAR
HOPA/ARTVİN

Engin Yılmaz 2

Sayıklama-2

Ardım sıra tüm öğleden sonra sevinçlerine merhaba!
En afillisinden bir aşk hikayesi yazayım,
Yazayım ki adına şehir sevinsin
Bıraksın kendini hoyrat bir rüzgara.
Asya'dan sonra gelen tüm toprak parçaları ardımda,
Çaresizlikten uzak gayet vakur bir duruşun neticesinde,
Kimine deniz mavisi,
Kimine apartman grisi...
Ancak deniz de mavi de gri de apartman da,
Aynı karbonmonoksitten sıyrılıp gelir
Yalnızca aşk kalır ellerinin arasında şahsın,
Gel de;
Gülümsemek olsun gönlümün istek defterinde...

23 ARALIK 2018
HOPA/ARTVİN
SAAT:15:30

Engin Yılmaz 2

Sayıklama-3

Gülümsemek ne güzel,
Yağmurlu bir günde...
Ve tekrara gebe bir gülümseme
Yeniden...

hopa/02.01.2019

Engin Yılmaz 2

Sen

Sen
Yağmur damlaları gibi masum
Arzuların depreştiği an
Seilmem imkânsızlığı kadar uzak
Sevmenin en güzel yanı
Çiçekler kadar neşe
Ya da artık yaşamak istemiyorum cümlesi
Ne olursa olsun beklemektir sonunda özlemin

Sen
Birdenbire başımın en güzel ağrısı
Şimdi diyorum belki başka bir zamandır
Ama sen
Dilimin konuştuğu kelimelerin baş harfleri
Saçlarıyla gönlümün saraylarında konaklayan prenses
Seni söylüyorum yıldızlara
Yıldızlar cevap veriyor
O sadece bir rüya
Sen hayallerimin ötesi
Seni rüyamda görmek kadar heyecanlı
Bir daha sevmek kadar olmaması gereken
Gözlerinde buldum yağmur damlalarını
Damlalar gönlüme aktı.
Belki beklememeliyim seni ama
Aşk bana uzaksa
Özlemin yaksın içimi
Yeter!
Gözlerin bıraksın hayallerimi

Engin Yılmaz 2

Sen, Sessizlikte...

Sanadır,
Sessiz kayıplarım var ceplerimde
Ellerimde nasırlaşmış yalnızlık tortuları
Ve zamansız gidişlerin...
Sanadır,
Gün doğumlarına çeyrek kala değişir her şey
Vedalar aşkla başlar, elveda ile biter
Sen,
Trajediler ile geliyorum kendime,
Kendimle savaşlarım sevişmeler kadar özgür,
Veda zamanı haykırışlarım sanadır
Çünkü hiç bir "ben" veda kadar nihayetli;
Hiç bir "sen" senden daha güzel değildir.
"SON YANGINA"

31 EKİM 2015 CUMARTESİ
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Seni Beklerken

Seni beklerken
Karanlıkta boğuldu zaman
Yine geçmedi hüznüm
Hasretin biraz daha depreşti
Yalnızlık hiç bu kadar kırıcı olmamıştı
Özlemek yine seni
Bambaşkaydı

Seni beklerken
Bin parçayım hasretinle
Hayatım kayboldu sanki
Yokmuş gibi benliğim
Ben sen olmuşum ki
Seni yaşamak istiyorum

Seni beklerken
Arzularım sen oldun
Hayret ettim ben kendime
Nasıl dedim
Nasıl seviyorum ben bendeki seni
Tutkuyla kenetlenmişim sanki sana
Unutmak istemiyorum

Seni beklerken
Ya umut iklimim ilkbahar
Ya da arzu iklimim kış oluveriyor
Ne nasıl kim ne zaman
Karışıyor sevdamda
Sorusuz cevaplar vermeye çalışıyorum
Sen olmak bile anlam kazanıyor
Yağmur damlalarından biri oluyorum

Seni beklerken
Ne istediğimi bilmeden yaşıyorum
Yalnızca seni yaşamak güzel
Burada senin karşımdaki hayalinle sevişmek güzel
Neden hayalini unutayım ki
Mutluyum böyle
Seninle sensiz bir şekilde

Seni beklerken
Ne diyeceğim aklımda değil
Bambaşka şeyler konuşuluyor sohbet meclislerimde
Yerim yurdum belli mi ki
Nerede doğmuşum neyim kimim karışıyor
Ben sadece sen olmak istiyorum
Özleminin kâbuslu bir yaz sıcağına verdiği cevaplarda
Yine ben ben olmaktan çıkıyorum.
Seni beklerken
Diyorum ya özlüyorum
Şimdi diyorum ha şimdi girecek bu kapıdan
Kapı kapanıyor ben kapının kolu oluyorum

Şimdi diyorum dokunacak bana
Birden kayboluyor ellerin
Ben yine bencil rüyalarda

Seni beklerken
Ve nihayet son geliyor
Şimdi diyorum ha şimdi bitti oyun
Meğer oyun yeniden başlıyormuş
Kabullenemiyorum
Tekrar tekrar yineleniyor sevda ateşi
Nihayetin son olduğunu unutuyorum her bir sevda külünde
Diyorum şimdi bitecek azabım
Meğer sadece güneş yanığı imiş yandığım
Şimdi daha büyük bir ateş başlıyor

Seni beklerken
Gayet bir hoş geldin partisi yapıyorum gönlümün köşkünde
Umutlarımı parçalıyorum
Ve atıyorum özleminin barbeküsüne
Ateş birden daha da parlıyor
Ateş bütün köşkü sarıyor
İtfaiyesi de gönlümün yağmur damlaları olsun diyorum
Ancak yine ateşi ateşle ateşsiz söndürmeliymiş
Ateşe ateşle karşılık vermek ateşsiz bir şekilde rüyadan uyanmak imiş.

Engin Yılmaz 2

Sersemlik Kalıntıları

Her satırda bir sersemlik gizli
Satır aralarında farklı anlamlar
Belki de son kelimeler
Her gün yeniden yaşam mücadelesi var
Ne gönlüme söz geçirebiliyorum
Ne yazmaktan alıkoyabiliyorum kendimi
Sonu arayışım bundandır
Kim bilir?

Her satırda bir sersemlik gizli
Satır aralarında gönül yorgunluklarım
Ağlamaklı bir müzik eşliğinde
Yazıyorum
Kelimelerden en güzellerini seçtim
Betimliyorum
Bir çaresizlik var içimde
Algılıyorum

Her satırda bir sersemlik gizli
Satır aralarında duygusuzluklarım
Hiçbir şey hissetmiyorum
Olayların aksine
Ben olgularımın peşinde sürükleniyorum
Korkusuz değilim
Feryadım yok kimseye
Ama yine de bekliyorum
Beklenme gereği duyduğum ne varsa
Özlüyorum
Özlenmeye değer bir şey varsa hayatımda

NAZİLLİ/AYDIN
30 MART 2012 CUMA
SAAT: 11.25

Engin Yılmaz 2

Ses

Yalnızlıkla yoğrulan ömrüm
Kayıp gidiyor ellerimin arasından...
Yalnızca ses kaldı,
Vakitsiz gelen...

Engin Yılmaz 2

Ses, Yer Ve Diğerleri...

Bir ses var yerde
Yer yerinde oynuyor
Bir kor düştü içime
Bir nevi yürek yangını
Defalarca çılgınlık atıldı oysa
Defalarca yalnız bırakıldılar hep çılgınlıklarında
Ve göremedi kimse yerin üstünü
Bir beton yığınının altından...

Bir ses var yerde
Bir ses ki,
Yer yerinden oynuyor.
Şaka gibi dökülüyor gözyaşları
Ve rengi kırmızı
En büyük acı sonunda
Çaresizlik en büyük hastalık
Bir kaybediş var şimdi,
Kaybolmanın garantisinde...

Bir ses var yerin dibinde
Acıması yok...
Sonu "son" dediklerinin gerçeği,
Bir don hazırlıyor, son
Kendilerini sonsuz sananlara...
Bir son ki,
Yine dost olarak sayıyoruz
Kâinatı, Veysel gibi...
Bırakmıyor elem, yakamızı
Yürek yangını diyorlar adına
Zaten yazıldığı gibi okunuyor,
Bir 03.02 saati
03'ü geçmeseydi 02
Bir 02'e bu kadar öfkelenmezdik
Bir üç saat saydık
İki dakika yanında
Üzüntüye hediye...

17 AĞUSTOS 2013 CUMARTESİ
SAAT:13.40
MENEMEN/İZMİR
GÖLCÜK VE DİĞERLERİNE...

Engin Yılmaz 2

Ses-2

Nefesim azalırken
Bahar gelir dağlarına gönlümün
Hani kaybetmekse bu bahar
Bıraksa kalıntıları mı mevsim düşleri
Yalnızca sesi duyulur
Göklerdeki nidanın...

Engin Yılmaz 2

Sesleniş

Beni kendi sessizliğinde boğmasaydın keşke,
Baksana, ezan okunuyor.
Vakitlerin de ötesinde gizlenen tüm sırlara vekâleten,
Sessiz kaybedişlerimin rızası okunuyor

Acıma, masmavi hayallerimin gidişatına,
Mavzerlerin gerisinde bir gözyaşı mevzu bahis...
Belki sessizlik son bir kefalet,
Anlamli anlamsız trajediler okunuyor.

Ağlamak, sessiz yakarış değil,
Sesini duyarsın uzaktan.
Çaresizlik sıradan değil,
Şana, yalvarışlarının temaşası okunuyor.

Ateşine gündüz karışsa ne çıkar
Lütfullah-ı Baki okunuyor
Diller yahut kelimeler söylenir oldu şimdi
Kimliklerin de ötesinde kıyafetler okunuyor.

Bakma, aidiyetten uzaksızlık var adına dipnot niteliğinde,
İnanmak, mecburi istikamet...
Hak iddia edilse de fark etmez,
Farkın fark edildiği yerde farklılık okunuyor.

Sessizlik en güzel şey
Ötesindeki benlik kavgası
Zat-ı mükemmeliyet sırdaşın,
Güllerin sırrına mazhar okunuyor.

8 AĞUSTOS 2015
ÖĞRETMEN EVİ/DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Sesler

Duyulur aynı ses aynı gönül nidası
Her yer karanlık aksine
Ne zaman gölge düşer gölgesizlik özlemine
Aynı kapılar açılır her zaman
Bambaşka duygu bambaşka anlam şimdi
Aksine dönüyor dünya
Belki anlamsızlık katar sanırsız ama
O mana ayrı bir anlam katar her söylenen heceye

Duyulur aynı ses aynı gönül nidası
Duygusuzluk kervanı yoldayken hem de
Bilirim aynı sesi bekler gönlüm
Belki özler birini
Ama aynı özlem içerisinde
Bir şeyler bekler özlenen
Son yazısı görünmeden hayatta

NAZİLLİ/AYDIN
30 ARALIK 2011 CUMA
SAAT: 06.19

Engin Yılmaz 2

Sessiz Sedasız Birkaç Mısra

Bazen unutulmuş oluyor tüm hikayeler
Yani mevsimlerden yazsa ve biz hala yağmurdan bahsediyorsak,
Kederler mevzuyu derinleştiriyorsa
Kalıplarına göre geliyorsa cümleler
Belki yolumuz var demektir yeni rüzgârlara;
Bu derde düşmeden önce....
Ya da kişilere kalır tutarsızlık
Ahmak bir film senaryosunda görürler kendilerini
Makamlardan eylül,
Güzlerden saba;
Mevsimlerden feryat figan zaruriet...
Kim kimliğinde adı altında görür ki geçmiş,
Veyahut hangi aşk yabancı bedenlere değildir?
O yüzden görür kişi kendisinde
Elveda demese de
Makam-ı vedayı...

YALNIZCA BİR NEFES UZAKLIĞINDAKİ KADINA...

Engin Yılmaz 2

Sessizce

Ya ben ya karartı duvardaki gölge
Aynı saatlerde içerdeki gülüşmeler
Bir devrin kapanışı
Gece yazma arzusu
Ya da belli bir strateji oyunu
Nedensiz anlamsız konuşmalar saklı bir hatıra defteri
Belki de yazılarının kalıbı sabit
Ama yine de ben anlamsızlığı özlüyorum
11 ARALIK 2011 PAZAR
SAAT: 02.15
NAZİLLİ/AYDIN

Engin Yılmaz 2

Sessizlikte

İnsan kendini gizlemiş ölüm zırhına
Sadece görünenle yetiniyor.
Belki ölüm bile isyan ediyordur,
Oysa ölü bedenler en aşîkar olanlardır.

Engin Yılmaz 2

Sessizlikte-2

Sen bahar olsan,
Ben sana uygun trajedi
Gölsek,
Ağlasak,
Konuşmamız yarım kalsa
Ya da yeniden baştan alsak,
Gündüz griliği olmazdı o zaman
Ya da şu anki beklentiler...

25.07.2015/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Sevmeme Üzerine...

Hiç sevemedim seni
Kavuşmak arzusu doldu içimde sadece
Belki de bu yüzden daha çok özlüyorum seni
Hiç düşünmedim seninle kavuştuktan sonrasını

Hiç sevemedim seni
Ateş var içimde
En lüzumsuz şeye ağlıyorum
Ama yine de sevemiyorum seni
Rüyalarım girmiyorsun
Bir ateşten gömlek giymişim sonunda
Her yanımduman
Her yanımdan kor
Yine de hiç sevemedim seni
Özlemekle yetindim ne zamandır
Belki de bu yüzden ağlıyorum
Ya da ağlamak için çaba sarf ediyorum

Hiç sevemedim seni
Gözlerine bakmak şöyle dursun
Daha bir söz söyleyemedim
Ayrı bir dokunma dürtüsü eşliğinde
Seni sevmek istedim
Sevemedim işte
Özlemekle yetindim
Sevişmeler yaşadım farklı vücutlarla
Ama yine de unutamadım seni
Daha kaç vücut
Daha kaç çift göz
Kaç farklı saç rengi unutturmayacak seni
Sevme katsayısı altında
Sana karşı zaafım varken
Ben seni sensiz özlüyorum
Bir gece vakti karartısında...
ÇUBUK/ANKARA
SAAT: 01.20
25 AGUSTOS 2011 PERŞEMBE

Engin Yılmaz 2

Sır

Yazdıran bana,
Yalnızca yangınlardı...

Baharları serindi mesela
Yangından da yangın bir yazın serin akşamında
Tek tek basaraktan bade süzemededen bitiyordu türküler
Ve dâhildir cümle günahlar
Ellerimin arasından kayıp giden yıldızlar
Yeryüzünde yüzsüzlük derecesinde yalnızım.

Yazdıran bana,
Yalnızca yangınlardı...

Üstü açık noktalama işaretlerinden oluşur ömür
Ve masum dilekçeler sunarım kendisine intihar mahiyetinde
Bana yazdıran ve yazan yalnızca yangınlardan ibaret aşk hikâyeleri
Anlamsız kelimeler bütününü oluşturmak ayrı bir meziyet
Ve doğası gereği serindir bahsettiğiniz "merhamet"
Ama yine de bana yazdıran yalnızca yangınlardı...
Çocukken "keder" derlerdi,
Masumiyet karinesi,
Ve her bir "ebed" çaresizlik belirtisi
Şimdiden nokta konur bazı cümlelerin sonuna
Çünkü "veda" kelimenin son harfi, kederin narincesidir...

Yazdıran bana,
Yalnızca yangınlardı.

30 AĞUSTOS 2016
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Sıradan Bir Yalnızlığın Şiiri

Yalnızlığa çeyrek kala,
Vakitsizlik geldi aniden.
Gülümsemek güzel bir duyguymuş,
Halbuki ben bilmem...

Ne vakit ağlasam
Ya da sürülsem yalnızlık başkentime
Karanlık içinde arz-ı endam ederim
Oysa hiç noktalama işareti kullanmam
Şöyle en afilisinden bir virgül
Nokta mıydı kağıdın üzerindeki küçük iz?
Bilmem;
Hiç merak etmedim.
Çok soru sormadım
Soru işaretini mi kullanıyorduk soru sorarken?
Nidalarım ve heyecanlarımı da kaybetmişim
O yüzden ünlem yoktur kalemimden dökülen harflerin oluşturduğu cümlelerimin
sonunda
Hele o noktalı virgül yok mu!
Niye var ki o?
Benim gülümsememin bir virgül koyacak kadar ömrü yok ki...

17 mart 2020/kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Simgeler

Müjde oylarımız verildi
Herkes bir başkasını seçti
Dağdaki çoban da şehirdeki dağlı da
Herkes birini seçti
Seçim özgürlüğü var ne yazık ki
Dağdaki çobana da şehirdeki arsıza da
Bu ülkede özgürlük var
Yirmi sekiz tane şubata da on iki sonbahara da
Bu ülkede özgürlük var dediler geldik
Kaybolma hiyerarşisiyle önce asıldık
Sonra ordulardan atıldık
Yeri geldi hakkımız yedirdik
Yeri geldi korktuk bir yeşili görünce
Kırmızı sevdik vatan hainliği geldi önümüze
Yeşili seçtik yeşilci olduk
Şehirdeki arsız bizim oyumuzu beğenmedi
Yine de dağdaki çoban olduk
Kalıpcı olduk
Oysa biz kalıplara sığmazdık
Simgeci olduk
Aslında asıl bir aslımız vardı
Biz aslımızla yaşadık
Unutulduk
Ama umudumuz var
Memlekette demokrasi var

ÇUBUK/ANKARA
5 EKİM 2012 CUMA

Engin Yılmaz 2

Sistematik Bir Davranış Alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Kaybetmenin aksine soylu
Gülmeye rağmen gerekli
Çoğunluğun sessizliğinin sesi
Konuşmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Kelimelerin kifayetsiz kaldığı an
Kaybolmanın nezaketi
Ağlamadan önceki son aşama
Sadece nefes alıp vermek
Bir soluk sesini duyabilmek
Birden yere yığılış
Arzuların son bulduğu anı hissetmek
Savunmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Sıklıkla yapılamayan
Düşünmenin kefaleti
Hayal etmenin geçmişteki izi
Ayrılığın savunma mekanizması
Duygunun ifade edilmeyişi
Duyduktan sonra
Harekete geçmenin alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Hisler dünyasındaki günlük spor
Yazmanın kimliği
Sevişmenin gereği
Sistematik söylemlerden yalnız biri
Son kelimesinin anlamı
Kaybolmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Bir bakıma gürültü
Belki bir heves
Nezaketen de olsa
Bırakmanın gerekliliği
Hayretin alameti

Engin Yılmaz 2

Sitem

Keşke gerçekten gerçek olsa gerçeklikler
Belki o zaman yalanın adı olmazdı
Sokakların arasında...

Engin Yılmaz 2

Sitem-2

Bekleyişlerim bile anlam kazanıyor,
Malum sondan önce...

Engin Yılmaz 2

Sitem-3

Akşam üstü yalnızlık çöker şehre,
Gölgeler üzerime düşerken...

Engin Yılmaz 2

Sitem-4

Sen baharlara aldırma,
Onlar umutlanalım diye uydurulmuş sahte söylentilerdir...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Sitem-5

Ağlamak,
Yakarışların Türkçesi
Avuntularla yaşamak hoş olsa gerek
Gel de,
Sahte baharlara inanıp mevsimleri sayalım o zaman...

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Sitem-III

Bana bir gülümseme emanet et sevgili,
Gözlerindeki son aydınlanma ile hatırlatyayım seni
Çünkü her veda şairane bir kırıntıya vekil tayin eder beni
Cümleleri boşver anlamsızdır onlar,
Birinci tekil şahıs zamir kullanmazsın sen;
Gözlerinle...

3 TEMMUZ 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Sitemkâr Konuşmalar

Çocukken derin hüznlerimiz vardı bizim
Belki sonsuzluk özleminin verdiği keyifle...
Aynı mahalle aralarındaki boş arsaları arşınlardık
Ve kimse beklemezdi ağlamamızı,
Periyodik hayaller kurardık.

Çocukken gülüşmeler derindi, manası içimizde;
Gayet mel'un teyzelerden öğrenmiştik eski jargon ifadelerini
Bahar serinliğinde zerdali ağaçlarının arasında gezinirken öğrendik,
Yaşamak için anlamsız gayretlerimizi...
Sadeliikle oyun isterdik sadece
Riyakâr, keşmekeş senfonili şarkılarımız vardı
Mutlu olmak için fidanları kullanırdık
Fidanlar, ormana dönmeliydi yurdumuzda
Ve biz hala aynı rüyanın uykusunda gezinirken bulurduk kendimizi.

Kahverengi toprak kalıntıları arasında mavilik arardık
Yeşilleri başka iklimlere bırakılmış şehirlerdi onlar
Mahalle aralarında ihtiyar delikanlıların cami yolundaki serzenişleri duyardık seninle
Yıkıntılar arasında saklambaçlarımız,
Derinlerinde kayıplarımız vardı.
Adımızı birkaç defa sokağa nakşederdi anneler
Ve biz aynı duyarsızlıkla gelirdik.
Sokağın başını elindeki birkaç poşetle dönen babamıza koşardık sonunda
Her defasında baba konuşurduk;
Anne duyardık.

Kahve, bir renkti
Çimen lekesine bürünmüş kederli ama bir o kadar muktedir çocukluğumuzun üzerine
Taze karlar yağardı.
Grilikler içerisinde çimen bulurduk şehir fakirliğinde...

Hayat hiç olmadığı kadar basit ve eş zamanlı karışıktı
Çocukken,
Yani işte geçen yaz...

Engin Yılmaz 2

Siyah

Aslında vakti gelmişti gülümsemenin
Sadece siyah bir gece bekleniyordu...

4 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Siyah Bir Hayalsizlik

Şimdi bile nefesim azaldı
Belki de biraz daha yaklaştı
Ellerim hissediyor şimdi
Bir mucize yaklaşıyor
Gözümün önünde bir siyahlık
Bana bir şeyler anlatıyor
Biraz daha nefes alırken sıklıkla
Artık kayboluyor bin bir mücadele

Şimdi bile nefesim azaldı
Belki de biraz daha yaklaştı
Yaklaştıkça kulağıma bir şeyler fısıldadı
Zaman daralırken
Ayrı bir kavga benliğimde
Gözlerimin ferisi söndü
Güneşim söndü
Hayal etmek güçleşti
Ansızın gelen bir sesle irkildim
Kendime geldiğimde rüyam bitmişti
Ve ben...
Ve sen...
Ve onlar.
Ve biz...

Engin Yılmaz 2

Siyah Ve Ankara

Günden en ağır doğumu
Kırmızı kalıyor geriye
Veda bir bekleyiştir eyvallah
Sonunda kan ve gözyaşı...

Ankara'da duman rengi caddeler
Sokaklar isimsiz cesetleri soğutuyor
Ağlamaktan başka çare yok
Ve şimdi yeniden sonbahar
Nevruza çeyrek kala...

21. MART 2016 PAZARTESİ
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Siyah-2

Aslında vakti gelmişti gülümsemenin
Sadece siyah bir gece bekleniyordu...

4 KASIM 2015
ANKARA

Engin Yılmaz 2

Sokak Aralarındaki Resimsizlik

Aslında minik hayallerimiz vardı bizim
Sokak aralarında
"Büyük" olurduk oyunlarımızda
Sade ve niyetsiz birkaç eylemin arkasında
Tatlı kaçamaklarımız olurdu.
G lerdik.
Ağlamaklı olduğumuzda bile g l mseme k vardı
Kaçışlarımız sadece oklavalardandı
Kendi benliğimizdeydi dünyamız

Aslında minik hayallerimiz vardı bizim
Anlık buluşmalar arasında
Kimya nedir bilmezdik
Kimliğimizde yazılıydı k  k rakamlar
Resimsizlik vardı
Yani  ocukken
İşte bir kaç ay önce...

Engin Yılmaz 2

Sokak Arasındaki Gülümsemeye Neden Olan Varlık Kırıntısına

Boğulmaktan kurtulurken
Sırası geldi
Bir anda güldü
Bıraktı kendini bir hayat karmaşasına
Gerçekten çıkan bir mistik hava eşliğinde
Eşi bulunmaz bir ağız oynatma mahareti
Duygular bile dile geldi

Engin Yılmaz 2

Sokak Şarkısı

Çaresizce akıntıya sürüklenen kaybolmuş
Ve depresifti zaman...
Belki de en umarsız savaşlardaydı kimyevi düşleri adamın
Ve daha da beter bir kumpasa düşüyordu
Serseri rüzgarlar isabet buluyordu teninde kadının
Şimdiden beyaz elbisesiyle yolculuğunu henüz tamamlamış bir arabanın buğulu
camındaydı yaşlı gözleri,
Mecburi istikamette gidiyordu.
Şimdi acınası bir ahvale bürünmüştü adam
Ne de olsa az önce yaş dökmüştü gözleri
Doyasıya ağlamak isterdi
Ama artık heybesinde o kadar göz yaşı yoktu...
Sessizlik içinde doğuyordu gün,
Kadın düşlerine müdahil olmak istedi adamın
Şimdi topuk seremonisini dinliyordu
Sokak,
Kadının...

18 EYLÜL 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Son Coğrafyanın Şiiri

Sessizce ve aniden iner gece bu şehre
Yahut kayıp sonbaharlar bulur beni
Yalnızlık artık ben kimliğinde...

29 KASIM 2015/doğubayazıt

Engin Yılmaz 2

Son Gülümsemeye Hitaben...

Hoş gelir bazen ideolojik yanılgılar dünyama,
Ya da aynı teraneler ordusuyla gün ağarır.
Mevsim sayımlarım kadar gündüz olur
Gecesi aydınlıktan alaca karanlığa dönen günlerde.
Hoş gelir bazen olası kimyasal yanılgılar dünyama
Bütün kimyevi arzulardan uzaktır gün
Ve deniz aynı yönde dalga getirir gönül kıyılarıma her seferinde
Hep aynı ben, hep aynı gündüzün eşiğinde yeniden gizlenmiş trajediler taşıırken
bedenimde
Yok olan her şey için "yokluk" kelimesi vardı
Ve o zamanlar geçiş mevsimlerimin tümü sonbahardı...

05.09.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Son Gün Sayımı

-CUMARTESİ-

Peyda olmuş bütün acıların keyfiyatı
Sonların son yedisine geldiğimiz ilk günü
Bana kalsa aynıdır
Son baharın son zamanları ile grilik birikintisi
Belki de bir başka gri kahverengiliklere doğru yol alırsız
Yarası kalmamış gibi eskinin
Yeniden umut bekler oldum
Bir zaman sonra cumartesi deseler ya
Gideceğim vakte

...

25 TEMMUZ 2015 CUMARTESİ

SAAT:15.07

ALTINDAG/ANKARA

-PAZAR-

Cuma bize ertesi olsaydı;
Ya da gülümsemek ayrı bir teselli
Gündüzlere koşturan simgesel kahvaltıların kare masadaki söylentileriyle nefes almak
mümkün
Siz gündüzü karıştırırsanız geceye
Ya da bize bir yaz akşamı gerekseydi
Şimdilik savrulurdum,
Gideceğim vakte...

...

26 TEMMUZ 2015 PAZAR

SAAT:20.35

ÇUBUK/ANKARA

-PAZARTESİ-

Temenni bana ayrı grimsi
Siyahlıklar kadar mavimsi gelirdi
Uyku sersemi gündüzlerin koynunda köy kokulu baharlara seyahat öncesi kadar
Bana söylenen söylemlerin yeniden yeni bir yeniliğe atacağı karamsar akşamların
neticesinde
Çaresiz birkaç zaman dilimi beklemek kâfi
Hazırlanmak lazım ne de olsa
Gideceğim vakte...

...

27 TEMMUZ 2015 PAZARTESİ

SAAT:18.14

ALTINDAG/ANKARA

-SALI-

Kalan zaman dilimlerinin hesabına yatkın bir kahverengi gün yaşanır oldu
Kim bilir hangi kader birliği eklenir bunun üzerine
Ya da oldukça karamsar oluveririz ne çıkar?
Önlenemeyen bir son gibi yaklaşırken

Gideceğim vakte...

...

28 TEMMUZ 2015 SALI
SAAT:17.45
ALTINDAG/ANKARA

-ÇARŞAMBA-
Sanki bekleyişlerim tükendi
Vakitlerin de ötesinde kaldım kim bilir?
Namümkün mevzuların en kalbi hissiyatları yaşanıyordu
"Elveda" demek için hazırdım
Gideceğim vakte...

...

-29 TEMMUZ 2015 ÇARŞAMBA
SAAT:17.30
ALTINDAG/ANKARA

PERŞEMBE-
Elvedaya iki gün kala
Zamansızlık özleminin ateşiyle kavrulmak vardı işin sonunda
Keşkeler tekerrür ediyordu
İmrenir gibi bakıyordum yine
Gideceğim vakte...

...

30 TEMMUZ 2015 PERŞEMBE
SAAT:17.15
ALTINDAG/ANKARA

-CUMA-
Her saat yeniden kayboluyordu gülümseme kırıntısı
Veda hiç bu kadar yaklaşmamıştı
Şimdi yeni bir son geliyordu
Sadece bir çeyrek vardı
"Gitmek"
Veda veya son denemezdi
Gideceğim vakte...

31 TEMMUZ 2015 CUMA
SAAT:11.10
ALTINDAG/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Son Hikaye

Ne kadar yalan sanılır gerçekten gercek olanlar
Oysa birkaç satır yazı yazmak gelir bazen ta derinden
Umutlar kaybolurken geliyor hatıralar
Anlamsız bir hikaye seziyorum sonunda
Ve bana yeni bir son yazmak kalıyor
Sonsuzluğu son olarak yazarım ben de
Kaybettiklerime inat...
24 AGUSTOS 2014 PAZAR
ESENBOGA/ANKARA
SAAT:18,40

Engin Yılmaz 2

Son Konuşmaya Dair

Suret-i ahval bellidir,
Ancak kimyadan bahsedilir oldu
Lakin sabahları ilginç düşler görüyorum
Ya da çaresizlik belirtisi
Sandım ki kaybetme dürtüsü kaldı elimde...
Suret-i ahval bellidir,
Çocukken oyunları ölümlüler ile oynardık
Şimdi uzaklardan gelenler yalnızlık şarkıları söylüyor
Yoksa kimyevi zaruretler mi kaldı benimle
Bencillikten ötürü kararsız olan ben,
"Sen" kimliğine bürünmüş şahsiyetler biriktirdim heybemde...
Suret kalansız bölünür ahvale,
Anladım ki bir nargile nefesinde çürütüyorum bedenimi,
Gel,
Şarkılar söyleyelim seninle,
"Sen" suretinde...

21 EYLÜL 2016
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Son Tenha

Son kez
Bir son olsun
Yürüyoruz

Son kez
Bir son olsun
Her bir bakış bunu istiyor

Son kez
Bir son olsun
Hissetmek suç oluyor mu?

Son kez
Bir son olsun
Yürüyoruz
Gülünç durumdayız
Aşk bizi güldürüyor

Son kez
Bir son olsun
Yürüyoruz
Bakışlarınla tahrik olmamak mı?
Hiç düşünmedim

Son kez
Bir son olsun
Tenin ateş içinde
Belki de yalvarıyor sana
Bedenin aynı karmaşada
Günahlar işlenmek üzere
Ama görüyorum işin sonunu

Son kez
Bir son olsun diyor bedenin sana
Duyuyorsun sesini
Merdivenleri tırmanıyoruz
Nefes alış verişleri artıyor
Bitkinliğe gidiyoruz

Son kez
Bir son oldu
Şon olan sona yaklaştı
Önceleri sildi süpürdü
Hasret düştü şimdi
Gözler kapalı
Biliyorum
Seni özlüyorum
NAZİLLİ/AYDIN
23 KASIM 2011 ÇARŞAMBA
SAAT:03.35

Engin Yılmaz 2

Sona Hitaben

Maalesef adı duyulur oldu
"Ölüm" denilen yok edici sonun...
Şimdi bahara kim inanır?

27.07.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Sondaki Tuhaflık

gerçek bir hayatı yaşamak için ne lazım
gerçek ölümlü olmak mı?
yoksa yeniden mi dirilecek tüm geçmişler
aynı hafıza kaybı mı olur sonunda
zaten sona kim inanır
bu kadar sonsuzluk olduktan sonra...

23 AĞUSTOS 2014 CUMARTESİ
ALTINDAG/ANKARA
SAAT:15,40

Engin Yılmaz 2

Sonrası...

Ellerimde ürkekliğin,
Ya da bana öyle gelmişti.
Adını keyifli zamanlara bıraktım
Oysa ne güzel gülüyordun sen,
Yaklaşık bir saat önce...

24.07.2015/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Sonun Da Sonu

Ellerinde silahlarla bekliyor mavzerler,
Ölüm bizi bekler;
Sessizlik...

4 AĞUSTOS 2015
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Söyleşme

Bendeniz çaresiz,kalıpları dar, yalnızlığın koynundaki malum kişi,
Hani şu hiç bir romanda figuran karakter bile olamayan
Merhabalar
Hiç bu kadar kalabalık olmamıştım
İyi ki geldiniz
Hoş mu buldunuz bilmem, şahsımı
Halbuki çok "şahsi" hoş gelmiştim ben
Mevsimleri sırasıyla yaşadığım senelerden bi'haber
Pek de vakur bir yalnızlık benimkisi
Böyle beyazımsı gibimsi de grimtrak
Her yokuşta yorulup nefesi kesilen
Her nefessiz sevişmede bırakırım kendimi de
Ne zaman yok olurum,
Bilmem.
Matemimi biraz da hicaz yaşarım
Makam-ı saba yoksunu sayılırken
Rast-ı hüznün görürüm benliğimi
Her kürdilihicazkar nağmesinde
Her şükrüm biraz daha "hüseyini" kokardı
Yalnızlığıma diyecek sözüm kalmadı da
Yorgun düştü naciz beden
Artık atmaya korkar oldu nabzım
Çünkü her hüsrana denemesi dahi hüsrana
Ve bazen ürkekliğim dahi acemaşırana

Ne vakit vakti gelse hüznün denemesinin
"Bu kadarı kafi" diyorum da
Kafi gelmiyor yalnızlığımın derecesine
Ağlamaklı olmak bir yanlış
Her bir yanılma payı biraz daha yakarış
Hiç olmazsa azıcık gün doğsa
Hani böyle tadımlık
Siyahıdan dönse, rengarenk olsam
Arada bir gülümseme provası
Yalnızlığıma...

Bir başka deyişle gülmek güzel
İnanmazsın, yaşamak dahi güzel
Her bir kağıt parçasına mısralar karalamak
Küçücük bir ışık garantisinde
Ne güzel gülmeli bir yalnızlık kumpanyası
Afilisinden bir gülümseme
Ve sonrası yeniden güzel;
Merhaba,
Yine ben
Bir de gülerken görün beni
Çok güzel gülerdim ben çocukken;
İşte birkaç saat önce...

1 kasım 2020
kemalpaşa/artvin
saat:03.25

Engin Yılmaz 2

Su

Elimde olsa bir avuç denizle yaşırdım belki umutsuzluklarımı,
Çaresizce yeniden yeni bir yepyeni bulur kendi kendimin kendisi olurum
"Hani o bırakıp giderken seni,
Bu öksüz gönlümü yakmayacaktın." siteminden ileri gidemedim zaten;
Bana anlamsız gelen yahut hafızama kaydedilmeyen tüm eskilerin aksine eskileri
eskiten ne varsa yükledim bavulumu
Ve söylemesine mavimsi kahverenginden hallice yaşantıların üstüne,
Bir de yeni bir ben koyalım
-ki zabıtlara not düşölsün-
Kısa çizgilerin bile adı kalsın dilimizde.
Sen iyisi gel de,
Denizden kabuk toplayalım istersen...

29 MART 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Suretler

Görmen gerek
Suret yalan söylemez
Aniden aydınlandı ufkun
Süresi hızlıdır

Görmen gerek
Suret yalan söylemez
Hareketten çıkar bereketin neticesi
Görünmez bir el uzanır çoğu zaman
Görünür bir suretle
Görünmezi görünür kılar
Her gördüğün görünür de
Görünmezler gizlidir

Görmen gerek
Suret yalan söylemez
Farklı bir tarzda düşün ama
Aynı görme farkları
Bir bereketle uyanırsın çoğu zaman
Aynı sureti görmesen bile
O görünmeye devam eder

Görmen gerek
Suret yalan söylemez
Gerekli ne varsa onu gör
Kurduğun cümleler bu hayat hatırası
Her hayalın sana hizmet noktası
Her sandığın senin çaban
Arzularını duyarsın
Feryat figan

Görmek gerek
Suret yalan söylemez
Gördüğün kadar yaşarsın
Görmedinse
Sona geldin demektir

NAZİLLİ/AYDIN
17 ŞUBAT 2012 CUMA
SAAT:06.32

Engin Yılmaz 2

Sükunet-i Hayal

Gözlerim kayıp bir yorgun gibi
Dinmiyor mevsim kalıntılarının hezeyanı
Sanki kapansa göz kapaklarım
Yeniden bir esinti başlıyor rüzgârlarınla
Belki akıl sükûnet içinde

Güç bela görüyorum aydınlığı
Sonbahar ya da bir başkası
Hangisi hüznün mevsimi bilmem
Ya da hangisi bana bahar
Hani bıraksa beni gündüz düşleri
Ancak kalıbında dururdu kendi benliğim
Yorgunluk belirtisi ile...

Oysa düşler biriktirdim ben
Gönlümün seyir defterindeki dipnotlarda
Bu yüzden kör maviler yaşıyordu o yaz
Bu yüzden deniz hep sen kokardı
Eylül ayı dışında...

Engin Yılmaz 2

Süreklilik Ve Senfonik Kaybediş

Bir kez daha kaybediş
Sürekli ve ansızın
Kaybolmakla geçer bütün sızlamalar
Ayrılmaz bedenden ruh
Ve aynı ölümsüz yakarışlar

Bir kez daha kaybediş
Sürekli ve gerekli
Gördüğün suretten utanırcasına
Son kez veya ilk kez dediğimiz zaman dilimlerinde

Bir kez daha kaybediş
Sürekli ve acısız
Neden kaybetmek?
Ya da neden bu vazgeçme
Birbirlerinden kopuk cümleler kurmak mı?
Aynı yazıları tekrarlamak mı?
Görülenin aksine içten ne geldiyse dökmek mi?
Bilinmez kelimelerle tümceler kurmak mı?
Şimdi yeniden yeni bir ruh hali

Bir kez daha kaybediş
Sürekli ve arzulu
İsteniyor her seferinde bu ruh hali
Bir isim koymak lazım bazen
Sadece senfonik seslerle olmaz
Belki de haklısınız
Her senfoninin ardından hüznün başlar
Duygu kaybolur
Yepyeni bir duyguya bürünülür
Ve son kez kaybediş
Sürekli ve ağlamaklı
Kendine itiraf edemediğin şeyleri
Başkası üzerinden kâğıda dökme provası.

Engin Yılmaz 2

Sürgün Baharların Gölgesinde Bir Sabah

Ey bahar
Ne kadar uzaklaştın benden
Çaresizlik içinde kaldım
Gelmez oldun.

Ey bahar
Ne kadar uzaklaştın benden
Sürgünden kurtulamaz oldum
Oysa şehirler görmüştüm ben
Dar sokaklarında lale kokusu olan mahalle havasında kimyası düzgün olan elleri nasırlı babaların olduğu
Çiçekler görmüştüm
Ki ülkemin insanıdır
Kayıpların nezaretinde gizli hatıralarım vardı benim
Gülümserken görürdüm bulutların arasında sıyrılan o güzel güneşi
Bıraktın şimdi beni
En uzak ihtimalli mutluluklarla

Ey bahar
Ne kadar daha yoksun bu şehirde
Dağlarında çiçekler vardı oysa
Şehirlerindeki gecekondularıyla ağlamaklı ama umutlu annelerin gözyaşlarıyla sulanan
Elzemdir savurduğun haykırışlar
Senin unuttuğun gülümsemesi olan göz bebeklerinden gelen

Ey bahar
Hani sevmekti son umut?
Hani gün doğumu kadar yakındın bize?
Ürkek yürekleri karanlıkta mı bırakacaksın
İdeolojik kimyanın verdiği küçük avuntuların yanı başında
Oysa özlenmiştin
Bırakmadık seni
Sürgünlükten kurtulmadan çaresizliğe adım atarken
Karartı bir karanlık görmüşüz ufukta
Hani bırakmayan peşimizi
Şimdi bir turuncu kadar uzaksın bana...

HATIRI SAYILIR BİR KAYBEDİŞİN AYAK SESLERİNE...

Engin Yılmaz 2

Sürü

Yalnızlık bırakır kendini dünyanın en güzel sonuna,
Ölüm bir anda gelir...

26 AĞUSTOS 2015 -ankara

Engin Yılmaz 2

Sürü-2

Vahim bir sonsuzluk kaldı benimle,
Yoksa bu, ölüme yakarış mı?

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Sürünceme

Azıcık rutubetli
Ve zamansız aralıklı
Kaybolmuş bir kelimeler bütünüdür mısralar
Gülümsemek hep sonradan gelir

Yalnızlıkla eş değerdir
Sürrealist sevdalar
Hep hüsrana denemesi sonunda yeniden
"Ha gayret" dediklerimden kaçınıcı savrulmalar,
Kim bilir?

Benden başını alıp gitmesin yalnızlık
Bana bir "o" kalmıştı, böylece güzel yerlerinden
Yoksa ondan da mı mahrum kaldı,
"Vakur" sanılan acziyet sahibi benliğim?

Azıcık rutubetli
Ve zamansız aralıklı acemaşiran
Gülümsemek bile "hüzün" den sonra gelen kısa bir konçerto
Notalar içinde acıklı türküler tutturmuşum
Şimdilik "merhaba"
Ya da "eyvallah"

28 MAYIS 2021 CUMA
arhavi/artvin
saat:01.35

Engin Yılmaz 2

Sürünceme-2

Aslında bu kadar dillendirmezdim
Üç beş süt beyazı kıvamındaki seremoniyi
Ama yalnızlık ikna etti sıradan kimliğimi
Belki dedi,
Belki bu sefer talihi değişir suçlu ve/veya azıcık olsa suçsuz gönlünün
Yoksa fahişevari bir kalıntı kalacak bir kenarında yaşanmışlıkların
Dillendir dedi
Benim suçum yok
Kabuğunu kaldırmışım, kanatmışım ne bileyim?
Süregelen tüm aşk yaralarının...

Ben anlamatmayacaktım aslında
Rızam olan tüm saçmalıkların hikayesini
Lakin dillendir dedi yalnızlık
Dök içini
Karalama için namüsaıt olsa bile
Kareli defterin
Türküsünü tuttur dilinde
Ezgisi temizlesin
Kalan tüm yalnızlık kırıntılarını...

Dediler ben ne bileyim?
Yapmasam
Onlar yapacaktı
Çok da lazım olan veryansınları

-ki yalnızlık dedi bana
bir ben kalmayayım yanında
artık biraz yaşa ki
ayrı yazılsın noktalamasız
kimliğim
kimliğinden...

Aslında bu kadar dillendirmezdim
Üç beş acı hatırayı
Kendileri beni fazla yaraladı
Ben de tutamadım kendimi
Hayatıma olan ziyandan sonra...

14.04.2022/arhavi

Engin Yılmaz 2

Şahsına...

Sana sen diye seni getirmek
Belki de yeniden sensizliği beklemek çabasıdır.
Haysiyet namına ne varsa belki senden ziyade bir masumiyet,
Ya da gayet namümkün son...

Engin Yılmaz 2

Şairin Aynı Adlı Hikayesi

Seninle bazı mısralarda aynıydık
Bazılarında farklı..
Fakat aynıyken de farklıyken de
Aynı zaman diliminde beklerdik gün doğumunu,
Belki ufak bir hikayede...

Engin Yılmaz 2

Şarkılara...

Ah!
Kimyası bozulmuş bu aşk şarkılarının
Aşkın ıstırabını çekemez olmuşlar
Nerede o eski...
Diye başlar artık cümleler

Ah!
Kimyası bozulmuş bu aşk şarkılarının
Sanki
Ağlamaklı değiller artık
Hani bir kelime seçsen içinden
Gülümsemek bile hata olur

Ah!
Derde derman olmaz artık bu şarkılar
Hüzün de yalan olur
"Sevmek"
Demiıyorlar artık

Ah!
Kimyası mı kalmış bu aşk şarkılarının
Neredeyse yaşamaya "güzel" diyecekler
Ölmek için hazırlanan bir bedene...

ALTINDAĞ/ANKARA
13 MAYIS 2015 ÇARŞAMBA

Engin Yılmaz 2

Şart Kipinde Bir Şiir

Kelimelerden konuşabilsem ya;
Tarif edebilsem bai şeyleri
Gönlümün derinliklerinden çıkabilsem
Dilimin döndüğü heceler
Şart kipinden kurtulsam
ve tecahül-ü ariflerden

Kelimelerle cümle kursam ya,
Yüklemlerden oluşmasa cümlelerim sadece
Azıcık edebi konuşsam
Şöyle bir iki satır...

Ürkek davranıyorum nedense
Geçmişimden konuşurken
Bu kadar ürkek değildim oysa
Bazen gülüyordum mesela
Sahi benim kahkahalarım vardı
Şakır şakır konuşurdum ben
Arada bir türkü tuttururdum
Memleket kokardı...

Kelimeler, ah o kelimeler
Ne yangınımı anlatıyorlar
Ne de yalnızlığımı
Kilim gibi dokurken kelimelerle cümleleri,
Kelimeler yalnız bıraktı beni
Ah o kelimeler!
Heceleri saymıyorum bile
Terk ettiler beni
Yazarken, konuşurken
Sevişirken dahi cümlelerim vardı
Nefes alır gibi seviştiğim zamanlarda
Hatıra misali hatrımızda saklı
Siz kelimeler yok musunuz?
Yine aşksız bıraktınız beni...

1 kasım 2020
kemalpaşa/artvin
saat:01.55

Engin Yılmaz 2

Şehir, Beyazlar Hariç

Kırmızıların üzerindeki kan kokusuna inat birkaç çirkinlik gizlemiş toprağında,
Ötesinde beyaz ölümlüler geliyor.
Belki yanıtsız soruları cevaplama mukabilinden sessizlik soluyor her tarafta,
Manasına yandığım söylemler söylenir oldu kan kokusu neticesinde.
Ne de olsa batıdan doğuya doğru akamazdı nehir;
Baksana severlik nidası yükseliyor toprak için.
Bir avuç masumiyet bile kalmamış.
Kırmızılar yeşillerin himayesinde,
Aidiyetten uzak ömürler çizmişler tuvale
Madam, yeniden hayatta gemisinde
En az yüz yıl öncesinden gelen seslerden daha fazlası...

Yoksa hangi toprakta kalır tadı,
Madam suare ve diğerlerinde...
Belki aciz beklentileri karşılamalı sonunda,
Yok ediliş senfonisi bu olsa gerek
Kırmızısı daha güzel olur bu rengin,
Ya da masumiyetin siyahı...

9 AĞUSTOS 2015,
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Şehrimden Kaybedişler Ülkesine...

Kaybedişler yaşanırdı o şehirde,
Şehre yalnızlık iner.
Mevsim her zaman hazan,
Ve umut çok trajikomik bir kelimedir.
Filistin,
Titrek mısralarım elimde sadece
Habersizdir, sana üzölmüşler
Çocuk gülümsemesi yok şimdi
Sessiz sedasız ölüyorsun.
Filistin biziz,
Biz Filistin.
Ben bir Kudüs getirsem;
Sen bana Kudüs olsan,
Onlar Mescid-i Aksa,
Yalnızlığın bir ölümün koynundaki veda makamı.
Anneler vardır,
Onlar bilir en çok ağlamayı,
Ağlamak, yalnız onlara has,
Sadece onlarda hüznölü.
Sen bırakma, kendini ağlama duvarında zırlayan yüzlere,
Annelerin de ağlamasın.
Çünkü her annenin elinde gizli bir Kudüs vardır
Sen bana bir Kudüs kadar yakın,
Ben, affedilemeyecek kadar uzak bir iklimde...
Filistin biziz,
Biz Filistin,
Diyememek var.
Sessizlik gizli,
Sessiz sedasız ölüyorsun;
Vaat edilmiş kadar uzakta...

3 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Şehrin Sokak Aralarına Gizlenmiş Gölgelelerin Son Tangosu

Bırakmaz gidişatıma beni
Gölgeler,
Ya anlamlı bir kaç satır
Mısralardaki bencillik...

Bırakmaz gidişatıma beni
Gölgeler,
Ne gördüm hayatın gerçeğini
Ne de gerçek kadar yalan bir şey...

Sanki şehrin kalıntıları arasındaki son tango,
Aşk kalıplarıyla süslenmiş şehir magandaları,
Ben yine aynı terane müsveddesiyle yokuş yukarı bir caddenin ilk kilometre taşında
mavimsi bir hayalin hayaletiyle dans ediyorum...

Bırakmaz gidişatıma beni
Gölgeler,
Aynı tangonun aynı adlı tekrarı
Sevgiliye tek bir nidayla gönderilmiş imzasız mektuplar
Ellerimden masumiyeti gitmez
Bu aşk şarkılarının...

Tekerrür vaziyetteki gidişatıma gidişat eklemiş benim hayaletimin gölgesi,
Her hangi bir fotoğraf karesiyle gizlediğim an ve an hayat çizelgemi
Yolumun güzergâhına bırakıyorum.

Kendi kimyam el vermez sessiz gidişime
Feryat figan eden kimse yok ki arkamdan başka
Yoksa baktığımda arkamda kuru kalabalık olan şehrin caddelerinde sadelikte yaşayan
insanların gölgelerini mi görürüm?
Yani terk mi eder aşkın tanımını beni?

Sorular sorar şehrin kenar mahallelerine gizlenmiş gölgeler
Sessizlik mi hâkim oldun onlara?
"Geçmiş"
Diyorlardı oysa
Ne varsa onda var.

Terk edilene bakmadan terk edenin arkasındaki gölge mi tin tin ediyor?
Gidişlere bir yorum mu getirmek elzem?
Baharlar kadar uzak olan geçmiş kalıntıları
Özlemekle eş değer zamanlar bırakır mı bize,
Her soru cümlesinin sonu işaretiyle biterse
Virgül gölgelerin arasında kalır.

Bırakmaz,
Bırakmazlar gidişatıma beni gölgem ve diğerleri
Gidişlerimi tamamlar arkamdan gelenler
Gelişlerim yeni senaryolara gebe geceler getirir yanı sıra
Kimlik bunalımlarının göstergesi demek ki bekleyişler

Sıradan gidişleri ezberleyen gelişler biriktirdim anlam kazanan kimliklerimin raf

aralarında
Soğuk nefeslerimi alırım son bir kez daha
Sonların sonu bekler beni
Belki bir sokak arasında...

Bırakmaz gölgeler peşimi
Hâkim olunan gönül külliyyatımda
Cüz'i bir beklenti içerisinde bile olmak imkân dâhilinde değil
Zaten mavilik görmek peşinde olmayacak kadar da siyahımdır
Son bakış görür beni
Hoyrat söylentilerin tam ortasındaki bir çift gözden gelen...

Yani sonunda terk edilenlerin şehre sövmelerine gizlenmiş kelimeler ile
Orantılı gidişatlarım var benim
Beni bırakmaz onlara gölgeler
Cebimdeki hayalet vasıfları kadar elzem yakarışlarım çağırıyor beni
Boşlukların gizlediği satır arası mısramsı bedenlerin yanı başına,
Ne de olsa yalnız öleceğim...

Engin Yılmaz 2

şimdiden Sonraki Tüm Zaman Kayıplarının şiiri

Yalnızlığın aksine ben yalnız doğanlardanmışım,
Zat-ı muhteremle geğmişimiz epey eskidir,
Çocukluğumuz beraber geçti,
Toprak sahalarda beşte devre onda biter maçlarının sahipleriyiz biz
Aynılığın adına nazır bir vaziyette duruyoruz beyzadem
Yangın yerlerinden doğar kllerimiz
Ne de olsa vakit kayıpları yaşarız beraber,
Bak şimdi yine geçti,
Saniye,
Dakika,
Saat,
Gün,
Ve mr...

27 OCAK 2017 CMA
DOGUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Şimdiye Kadarki Bütün Mevsim Sayımları

Tam dokuz mevsim geçti sensiz
Belki tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
Sayıya dökmek ürperticiydi
Yine de seni hatırlamak
En güzeli

Tam dokuz mevsim geçti sensiz
Belki tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
Gözlerini sadece hayal edebildim
En baştan saydım sayılarımı
En güzel kelimeleri seçtim senin için
Yine anlamsızlık
Yine çaresizlik içindeyim
Biliyorum ama kendimi
Aynı kelimelerle döküyorum sana içimi
Ben seni yaşıyor gibiyim

Tam dokuz mevsim geçti sensiz
Belki tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
Sayarken fark ettim
En acımasız baharlardı
Yakıyordu bedenimi
Alevler içinde kalmış gibiydim
Duyuyordum sensizlik iniltilerini
Anladım kaçış yok

Tam dokuz mevsim geçti sensiz
Belki tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
En güzeli yazlardı
Seni hatırlamak mevsimiydi bendeki Türkçesi
Anlamlıydı
Karamsar değildim
Düşünmek bile yetiyordu
Rüyama giriyordun mesela
Duyuyordum sesini
Dokunabiliyordum saçlarına
Ağlamaklı uyanmıyordum her sabah
Şıcak yakarken bedenimi
İçimi hayalin serinletiyordu

Tam dokuz mevsim geçti sensiz
Belki tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
En karamsar kışlardı
Dokuyordum yüreğime seni
Ancak yazmak güzeldi
Üşüyordum en sıcak yerde bile
İçimi hayalin kaplıyordu
En soğuk gecelerde bile
Seni hayalinle aldatıyordum

Tam dokuz mevsim geçti sensiz böyle
Belki de tam da şubatın ortasında saydım sensizliğimi
En ilhamlısıydı güzler
Yazıyordum hayalini
Yazılan öğleden sonraki esintiler
Yazılan bir güz yağmuru
Son baharımdı sensiz geçen
Ya da sonuncusuna giriyorum kim bilir?
Hatırlıyorum bir yaz sabahı gördüm yüzünü
Bir kış sabahından farksızdı yüzüm
Bir ürkeklik abidesiydin
Ya da masumiyet karinesi
Anlamsızdı bakışlar
Görüyordum
Anlıyordum
Sen sadece bana görünendin
Sen sadece hayal ışıltısı...

NAZİLLİ/AYDIN
16 ŞUBAT 2012 PERŞEMBE
SAAT: 03.42

Engin Yılmaz 2

Şizofreni

Gizlediğim tüm sözcüklerde,
Ya da herhangi bir yeryüzü kırıntısındaydı, kimyevi belirtilerim
Sessiz sedasız çığlıkları dinliyordum,
Ya da benden habersiz süregelen tüm yaşam kıvılcımları,
Ardımda tek bir nida gibi duyuluyordu.
Gizlediğim tüm sözcüklerde,
Ya da karanlığın tam ortasındaydı kimyevi belirtilerim...
Aşksızlık ve vedanın soy ismi keder,
Anlamsızca sıralanmış hüznün mecaz-ı mürseli
Şimdilik yeniden gülümsüyordu mutlu son;
Hoş geldin, sahibi...

6 OÇAK 2017 CUMA
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Şizofreni-2

Mahalle aralarında cadde kenarları arsalarda oyun oynayan çocuklardık,
Ya da sessizce yitip giden gençlikler kadar masum...
Anlamsız kavgalarla saklambaçlarda duvar diplerinde gülümserdik
Çünkü sevmek nedir bilirdik vesselam
Ah,
Zamansız kaybettik kendimizi telaşlarla
Halbuki bize kavgalar öğretiler hak davasında
Dost meclisleride aleykümlerin en güzel selamıyla saygı duruşunda beklerdik el pence
bel divan
Yoksul mahallerinin yiğit evlatları vardı
Gözyaşlarımız vedalarda gizli,
Heyhat,
Taşıt altına giden toprakla oynanan mahalle maçları çocuklarıydık oysa
Aşklarımız sahi,
Türküler Neşet usta sesiyle;
Dizelerimiz Nazım ağzıyla....

9 OÇAK 2017 SALI
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Şizofreni-3

Ah bıraksa beni gölgeler,
Üzerlerine yağmur damlaları değmiş kaldırım taşları,
Sessiz sedasız soba dumanını içine çeken sonbahar kimliğinden sıyrılıp kışta kimlik
bulan güz rüzgârları,
Belki de sırf bu yüzden dokunuşlarım manasını yitiriyor.
Veya gözyaşlarım sahipsiz bir çaresizlikten çıkıyor öyle kederli
Yazılan tüm kitapların satır aralarında gizlenen tüm gizlerin ötesinde
Gülümseyen çocukların masumiyet karinesine bağlılığını ölçen kayıp bir makine kafası
kadar yalnızlık solusam
Sokak aralarında duyulan topuk seslerinin sahipleri hanımefendiler
O seslerin soluksuz takipçisi beyefendi geçinen ağır adımlı abileri sokakların,
Gözlerinde umutsuzluktan ziyade bu hayatı yaşayası kalmamışlık belirtisi gizli çocuksu
insanlar
Ya da diğerleri...

Ah bıraksa beni gölgeler,
Üzerine ölü toprağı serilmiş aciz ve naçiz bedenim,
Şimdilik beni nefessizlikten kurtaran şuursuzluğum
Bana kalan cümleler neticesinde şuuru şiar edinmiş kayıp kentlerin
amiyane söylemleri
Söylemlerin bile bitiremediği keskin cümleler
Ve topuk seslerinin ardından bıraktığı yasemin ve gül kokuları,
Ya da diğerleri...

Ben olmaktan korktum,
Çünkü bütün insansı belirtilerim ılık ılık sonun yaklaştığına delil
Kimliğim mağrur bir ifade kazandı
Yalnızca yalnızlığım, yalnızlıktan yalnızlaşan yalnız yaşantımdan gizlediği tüm rüyalarını
yeniden görüyor
Her bir nefes bana ayrı bir son hazırlıyor...

Ah bıraksa beni gölgeler,
Peşimden gelmese rüyalarım
Ya da sahibinin hayaleti...

10 OCAK 2017 SALI
DOĞUBAYAZIT/AGRI

Engin Yılmaz 2

Şizofreni-4

Gitmekten de fazlası,
Ya da kalmak belki de acizliktir kim bilir?
Yalnızlık kırıntısıdır aslında tüm gözyaşları
Gözlerde birikir kederli kelimeler...
Gitmekten de fazlası,
Ya da aşkın logaritması...
Şehrimdeki tüm grilikler cadde aralarındaki insancıkları gizliyor,
Evet, şimdilik yalnızca yalnızım, yalnızlıktan da öte...
Gitmekten de fazlası,
Bana hiç bırakmadın
"Gitme" deme ihtimalini,
Sayende tüm "gitme"ler birikti gönlümün seyir defterinde.
Gözlerindeki son veda,
Gitmekten de fazlası,
Çünkü her bir harabe onun eseri...

14 ŞUBAT 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Şizofreni-5

Eh sen de karartılı hayatına bahar getir,
Unut noktalı virgüllü serüvenleri
Ne de olsa kayıpların kaldı ellerinin arasında,
Ve vedalar bırakmaz peşini

Asya'da bir öğleden önce parodisi yaz
Şimdilik gülünç olsun sonu
Ya da sondan kalan öncelerle
Kimliğin deşifre olsun.

Toprak parçası bul mesela,
Yakutlarla bezensin tüm hisar önü
Sıradanlığı alışkanlık edinmiş hayatların oluşturduğu kalabalıklara bir eyvallah,
Sonrası hüsrân yahut keder,
Keder yine hicaz makamında.
Çelimsiz kalır bu ezgiler,
Bu şarkıların gözü kör olmasın;
Ne de olsa şarkılar seni söyler,
Dillerde nağme kalmadı.

Şimdiden atıye bir hatırlatma;
Sanırım üç nokta konacak yine cümlelerimin bitmeyen sonlarına.
Halbuki kırıntılar kaldı boğazımda
Hıçkırık denildi bir süre
Yahut ağlamaklı bir senfoni
Şimdilerimi çaldın yine benden;
Hiç gerek yoktu,
Hoşgeldin, sahibi.

11.03.2018/doğubayazıt

Engin Yılmaz 2

Şizofreni-6

Kayıplar,
Vedasına yandığım kayıplar
Gülmek için ağlamanın gereği kadar hayıflanma
Ya da birtakım saçmalıkların sonrasında biriken umut kırıntıları
Heceler biriktiren anlamsız parodiler,
Ve uzakta kalan düş kırıklıkları...

Ölümün en pragmatik seviyesine hoş geldiniz,
Veyahut derinden gelen sızıntılı keder karmaşalarına...
Karanlığın ötesinde ne varsa,
Beyazlar içindeki ölümlülere ait
Şimdiden nokta konur cümlelerin sonuna
-ki mağrurdur onlar-
Bırak vedası eksik kalsın kayıpların,
Olmasın cümlelerde belirtisiz sıfatların oluşturduğu belirsiz yalan tamlamaları
Şimdinin ötesinde bir şimdi
Ölmadı, ayarsız keder
Hüzzam-ı beşer bir gün şaşar diye beklentiler içerisinde dahi olsa şuursuz kimliğim,
En azından üç nokta mukabilinden algılanabilir tecahül-ü arifler
Zaten sonrası mübalağa...

Ölümlüler gelir gözlerimin önüne
Şimdi de malum elbisenin dikişsiz parçaları,
Neredesin?
Merhaba
Vedaların gizleyemediği kimliksiz tanrıça
Ve hoş geldin,
Sahibi...

16 MART 2018 /DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Şüphesiz

Ölüm,
Şimdiden ölüm
Tam da yirmi sekizinde
Yahut kimliği belirsiz bir zaman diliminde,
Yalnızca,
Yalnızlıkla...

6 EĞİM 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Tanışma

Sessizce,
Eridim,
Ses tonum,
O zaten hiç iyi olmadı.
Karanlıktı...
Kışkırtıcı bir güzelliğin ortasında,
Hatırlayamadım.
Karanlıktı, eminim.
Ya da azıcık fazla mavi...
Güzden hallice bir mevsimdi
Yalnızlığımınla tanıştım o gün...

4 mayıs 2020
kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Tatvan'da Bir Gece Mavisine

Grilik yok artık şehrimde;
Ki ne zaman şehir görsem,
Hep gri hep flu...
Grilik yok artık şehrimde,
Maviye çalar rengim;
Yeşilin garantisinde...
Ne mavi olabilirdi kendisi ne de yeşil;
Flulamasına kahverengi,
Şöylemesine gri
Şimdilik hayalime yakın yeşile yakın mavimsi bir hayal ürünü belki,
Bitlise çeyrek var;
Tatvan'ın herhangi bir sokak arası...

29 AĞUSTOS 2017
KOTUM KÖYÜ/TATVAN/BİTLİS

Engin Yılmaz 2

Tekil Kalamayan Şahsın Şiiri

Mevsime küskün kalan şahsa
Hattı zatında keyfi uygulamalar görünmüş
Belki neticesi olmayan bir sonsuzluk alametidir bu
Gürültüsü cızırtılı sabahsızlık içinde kaybolan zafer nidalarıyla
Ya da yalnızlık denen mel'un zat- ı şahaneleriyle...
Aşk yine kaybetmektir deseler, inanmam
Kaybetmek bir nevi küskünlüktür.
Yoksa lüzumsuz savaş çıkarırım aramızda
Sen yine gel, çocukluğum...
Ankara için yolun sonu
Ya da yolun başıdır mevsimi kış olan iç şehrin
İyice sınırlara attı kendisini
Yorgunluk belirtisiyle kimliğini mahalle aralarına bırakan şahıs...
Tutsaklık içinde görür,
Ulvi bir bakış açısı derler buna,
Kayıp kentlerin arasında yok olup gitse
Ki mümkündür;
Ankara kadar bir başkent kalır kendisine...
Bilir kendini saflık derecesindeki şahıs;
Meşhur söylemlerin odağında provasız çıkar sahnesine...
Kelimelere küskünlük,
Şahsen nida atardı şahıs...
İstirap şahsiyeti kondururdu yaşadıklarına
Ne de olsa tekilin önünde birden çok şahsı barındırır kendi kimliğinde
Oysa bir şahıs etmezdi toplamı,
Yaşadıklarının...

Engin Yılmaz 2

Telvenin Kesinliğinde

Bir kahve telvesi sadeliğinde
Kaybetmektir
Kelimelerim dar boğazda
Özlüyorum geçmişimi
Bir kıvılcım bile yok belki
Yaşamak adına

Bir kahve telvesi sadeliğinde
Kaybetmektir.
Gülmektir güzel yüzlere
Ama ağlamaktır ta derinden
Kanı göre göre

Bir kahve telvesi sadeliğinde
Kaybetmektir
Bıraktığım berraklığı
Hatırlamaktır
Belki kaybediyorum
Belki kelimelerim bile anlamını yitiriyor
Ama ağlamak bile güzel
Kaybetmeye oranla

Bir kahve telvesi sadeliğinde
Kaybetmektir
Ömür dedikleri hadise
Düşlerimde veya rüyalarımda
Başkası var aklımda
Bir başkası için çok erken vakit sanki
Bir başkası için çok geç
Kalıbımı biliyorum
Kesin kesinlik kat sayım artacak
Sesleniyorum geçmişime
Bir gece yarısı üstelik
Anlamak için içmişim zaten
Her anlam o son yazımda

NAZİLİ/AYDIN
SAAT:03.48
25 NİSAN 2012 ÇARŞAMBA

Engin Yılmaz 2

Temenni

Gülümseyerek baksan ya bana
Belki Güneş doğar o gün...

12 AĞUSTOS 2015 ÇARŞAMBA
DOĞUBAYAZIT GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ/DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Temenni-2

Dolsun duvarlar şiirler ile
Mesela yazalım bir Nazım şiiri
Ekinoksu ikinci geçe
Kerem gibi yanalım
Ya da Tahir olsun birimiz
Birimiz de Zühre,
Sonrasında gülümsemek var nasıl olsa...

Dolduralım duvarları,
Yankılarımızı, yanılgılarımızı gizlediğimiz satırlarla...
Gözlerimiz yaşarsın sonrasında;
Duygulanalım,
Bir kere de şuurlu olsun ağlamamız, ne çıkar?
Kelimeler gülsün hiç değilse...

Birtakım anlamsız kelimeler olsun mesela
Saçmalamak hakkımız değil mi?
Ne güzel...
Sivadan,
Alçıdan, boyadan başka bir şey görürüz
Şu sıradan ömrümüzde
Güzelleştirelim semtlerini gri şehirlerin
Sokak arası hüznlerimiz olsun
Duvardaki kelimelerle avunalım
Ve yeniden gülümseyelim istersen...

21 mart 2020
kemalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Temmuz, Mevsim Hariç

Sürgün ömürler gördüm oysa
Sen şahsiyetisin aşkın.
Bana kalan yalnızca
Birkaç sefil çaresizlik...
Ona bırakma beni,
Sen gel...

25.07.2015/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Terk Edilen Gün Doğumuna Hitaben

Sanki mavilikler içinden çıkagelen kahverengilikleri bekliyor,
Deniz kokusu garantisinde,
Sadelikten uzak bir keyif vaktidir şimdi,
Adına aşk diyorlarmış...

Engin Yılmaz 2

Terk Hüzünü İle Yazılanlar

Terkler gün doğumunda başlar her zaman
Kayıpların garantisinde
Hatıraların verdiği umutsuzluğa inat...

Zaten terkler hep gün doğumunda başlar
Feryat figan durumları yaşanırken sonbaharda
Rüzgârlar bile gidişine zemin hazırlar
Terk edenin.
Yangın yerine dönse de aşk
Ölümün korkusuzluğu yansır yüzüne
Terk edilenin
Gaflete kapılanın sükûtuna inat...

Ne kadar sevmek vardı ötede şimdi
Yoksa bir vücut kırıntısı mı kaldı geride
Gecenin yakan ateşinden.
Vücutlar birleşirken...

Terklerin hüznü hepsinden uzakta
Gün batımında biter.
Çünkü her son,
Ö an başlar...

Engin Yılmaz 2

Terk İçin Noktalama

Gölgeler erir gider ufacık hayal kırıntılarında,
Yalnızlık bir zerre gibi yok eder benliğimi...
Teferruat kalır aklımda,
Bakmak yeterli...

23 QCAK 2016 CUMARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Terk-i Alem Ve Diğerleri

Sessiz sedasız,
Ilık ılık esen bir rüzgar
Veyahut keder
Nedensiz bir saçmalama
Ben yine aynı gün doğumunda bıraktım kimliğimi
Sonrası nefessiz...

24 NİSAN 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Terklere Yazılı Beyanname

Keder,
Ne afilli kelimedir
Yahut her yalnızca öyle gelmiştir
İnsan kederli olsa yahut yenilse yalnızlığına
Şimdiyi unuttur şimdilik şimdi yaşar
Anlamsız trajik sonlara yazılı bir kılıf bulur.

Keder,
Ne afilli kelime
Kelimesiz kalanlara...

Keder,
Şimdiye en uygun anlamsızlıktır
Çünkü her yalnız kedere mahkum olur;
Mahkumiyet bir çift göze
Ya da hayale..

19 HAZİRAN 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Topyekûn Trajedinin Şiiri...

Türküler de olmasa
Kaç mevsim karartı olurdu?
Yalnızlık yakardı benzi soluk kırlangıç ürkekliği,
Anlamazlardı...

Türküler de olmasa,
Yahut içimiz dolmasa onlarla;
Ve topyekun bulamazdık aşkın aşka ait zamanlarını...

Türküler de olmasa,
Ah türküler olsanız bir dert,
Olmasanız olmaz...

Türküler de olmasa,
Ben arılardan bal sorsam;
Ya da arılar bulsa beni,
Sesler karışsa arşa,
Arş ben olsam...

Ah türküler...
Hangi karartının içinden gülümsüyorsunuz bana?
Gelseniz de bulsanız beni
Ben kaybettim kimliğimin eşini...

5 AĞUSTOS 2015
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Turkuaz

Sen,
Her daim maviden mavi,
Gözlerinde hilal beyazının ışığı
Yakamoz, denizinde...
Sen,
İslam'ın daim muzafferı
Yağmurlar yağıyor toprağına
Bir temmuz gecesi
Bahardan önce;
Cemreden sonra.
Gel ey seher!
Bekliyoruz...

16 NİSAN 2017
DOĞUBAYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Tükenmiş Şiir

Ey yalnızlık!
Bahanen bile ayrı güzel...
Bu aralar ayrı bir güzel görünüyorsun bana
Ölümsüz bir güzellik seninkisi...

Ey yalnızlık!
Bedenimde taşıdığım ruhumun soy ismi
Gölgesinde dinlendiğim çınar ağacı
İnsan ne kadar da dostça sarılıyor sana
Ne de olsa bir dost sen kalıyorsun
Bu fanilik mertebesinde...

Ey yalnızlık!
Elimde masumiyetim
Gönlümdeki bütün hayal kırıklıklarına binaen
Yeniden bir "merhaba" sana
Mevsimleri gizlediğim hayal sandığımda
Yahut hayalimdeki bir yaşam kırıntısında gizlediğim tüm gizlerimde,
Yeniden gülümseme parodisi gelir yüzüme
Hoş geldin;
Renksiz sayılamayacak hayal kırıklıklarına
Seni gördüm ya;
Artık inandım,
Yalnız öleceğim sonunda...

sarp sınır kapısı/kemalpaşa/artvin
10 aralık 2019

Engin Yılmaz 2

Tüm Hiçlerin Hatırına Bir Kaç Mısra

Her insan sessiz ölür,
Ve neticesi hüsrân...
Yalnızlık kadardır alınan nefesler toplamı,
Başka bir yalnızlığın sonunda yalnız bir yalnızlık bulmak, bütün yalnızlıklardan beter
kedere delalet;
Her keder zerresi yeniden akşam olma ihtimali,
Çünkü her insan sessiz ölür,
Kimlikler hariç...

12 MAYIS 2017
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Umut

İçimde hislerin en güzeli
Baharlar mı gelecek?

Engin Yılmaz 2

Umutsuzluk Ve Bekleyişler

Umutsuzca bekleyişlerim sona erdi
Artık sadece gözlerim konuşuyor
Arzulamak seni ne güzel
Yalnızca bende kaldı gözlerinin güzelliği
Ne kadar vazgeçmek istesem de senden
Hatırladıklarımın bana dönüyorsun
Ah ne hoş

Umutsuzca bekleyişlerim sona erdi
Seni artık gönlümde hayal edebilirim
Sana sarıldığım anlar var aklımda
Hatıra defterimde senin ismin yazılı ne güzel
Belki belkilerimle yaşıyorum hayatımı bilemem
Ama bildiklerimle seni biliyorum işte.

Umutsuzca bekleyişlerim sona erdi
Seni bir hayal kahramanı yaptım içimde
Gönlümün tiyatrosunda sana hikâyeler yazıyorum Umudumu kaybetmeden
Hayırlarla çıktığım yola artık seninle devam diyorum
Bildiğim tek bir şeye cevabım oldu
Bilip bilmediğimi bilmediğim bir karanlıktan
Belki de okyanus sandığım bir bilgi karmaşasından
Kurtuluyorum
Artık anlıyorum yaşadıklarımı ve anladıklarımı
Anlıyorum ansız bir anlamak kelimesinin olmadığını
Aslında biliyorum da parmaklarımla yazdıklarımı
Düşüncemle yazabilmem gerektiğini

Umutsuzca bekleyişlerim sona erdi
Artık huzur dolu bir hayata başlıyorum
Karanlıklardan aydınlıklara ulaşırken yanında olmak
Aslında başlı başına seni tanımak bu
Tanım yapabilmek zor senin muhteşemliğine
Aslında bambaşka olan başkalarımızı özledim
Şimdilerimle yaşarken yine
Beklentilerime cevap veriyorsun aşk konulu temalarda
Biliyorum
Ben sen olmakla beraber korkmuyorum

Umutsuzca haykırma prensibim gitti
Prensiplerle yaşanmıyormuş bu hayatta
Hayatıma bakmazsınız seni tanımışım anladım
Yanında anladığım için varım
Ne diyordum diye sorduğum için varım
Yanında ben ben olmaktan çıktığım için varım
Aslında bu içinlerin neden olmadığını bildiğim için buradayım

Umutsuzca bekleyişlerim sona ermeliydi
Ya da görmeliydim seni umutsuzca
Ama dedi birileri sevmek öldürür masumiyeti
Duyduğum kadarıyla yaşadığım umutsuzluklardı
Beklentileri

Şimdi dedi bırakmaz dedi birileri
Karanlık bile bırakır aslında
Baş harfi aydınlık olan sevgilisini
Sevgi bile bıraktırıyor sevgiliyi
Haksız da değillerdi ama biliyorum
Çünkü ben her zaman seni yazıyorum

Engin Yılmaz 2

Uykusuzluk Karmaşası

Uykusuzum
Sanadır bütün uykularım
Sabah serinliğini ararken gözlerinde
Rüyaya uyumalıyım

Uykusuzum
Sanadır bütün uykularım
Yağmurlar damlalar halinde gönlümde
Ayrı bir ayrılık hâkim gözlerinde
Ben hep hataydım

Uykusuzum
Duygusuz bir sarhoş oldum
Hiçbir şeydir
Senden hariç bütün dünya
Ya da ben duyuyorum yanlış sesler
Konuştuklarımı duymaz oldum

Uykusuzum
Sana yazdıklarımla doluyum
Yaşadıklarımla huzursuzum
Hüznün hecesiyle ağlamaklı bir ses
Dudaklarında bir buse
Sönmüş bir ateş
Aynı bir anlamsızlık
Katıksız bir madde
Sevda adına ne varsa
Gözlerinden ibaret
Ben sadece sana dönük
Ben sana yönelik bir yüreksiz

Uykusuzum
Ölüm bile aynı duygu gibi
Belki de insanlar o yüzden kahkaha atıyor
Aynı şeyleri hissederken sabahın dar vakitlerinde
Aynı hece yankılanıyor beynimde
Suretin
NAZİLLİ/AYDIN
21 MAYIS 2011 CUMARTESİ
SAAT:03.10

Engin Yılmaz 2

Uzak Bır Anlama...

Yalnızlık dolu bir keder,
Rezalet refakat eder arzularıma
Keyf-i saadetlerime yazık,
Ya da bana uzak kaldı tüm kelimeler,
Artık yazamıyorum...

28 ARALIK 2015 PAZARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Uzak İklimlerde Beklemek

Beklemek bazen acıtıyor canımı
Sanırım bir aşkın koynundayım
Epeyce yol almışım
Bir bahar akşamı kadar uzak iklimde
Yepyeni ve tazeliğini koruyan
Yalnızlık ve hasret çizelgesiyle
Aynı acıları yaşamakla sınanıyorum
Tekerrür ediyor zaman.
Beklemek bazen acıtıyor canımı
Sanırım bir özlem var içimde
Geçmişe...
Epeyce bir özlemişim
Aşka çeyrek kala
Satır arası başlıklarda
Buluyorum kendimi
Yine, yeni, yeniden...
Beklemek bazen acıtıyor adamı
Sanırım simsiyah bir gündüzün koynundayım
Özlerken güneşsizim
Anlatması zor iklimlerde
Kaybolan vakitlerime istinaden
Ben, geçmiş arıyorum
Yeşil renkten sıyrılmış
Bir gelecek perdesine...

3 EYLÜL 2013 ŞALI
MENEMEN-İZMİR

Engin Yılmaz 2

Üç Nokta Ya Da Binlercesine

Yaşamak,
Ayrıca üç nokta koymak her bir anına
Her defasında devam edeceğini düşünmek
Noktayı düşünmeden
Kayıp, esrarengiz bakışmalar arasında kayıp gidiyor ellerimin arasından ömrüm
Ama veda zamanı gelmesin aman!
Üç beş gün daha görelim
Bu şımarık dünyada...

Kaldırımlarını adımlayalım mesela
Dar sokakların
Unutmak,
Bir devrim gibi çalması kapımızı
Daha düne kadar kapitalistti beyim
Sosyalist olmak ağır gelir bünyesine
Komplo teorileri üretirken...

Sonra baharlar gelsin güzel ülkeme
Büyüsün taze fidanlar
Tohumlar eksin toprağına yeniden

Yaşamak;
"Ne güzel şey" diyenleri duyarım da
Hiç göremedim güzelliğı
Zaten ölmek de zor da...

4 Mayıs 2020
kernalpaşa/artvin

Engin Yılmaz 2

Üç Noktadan Hemen Sonraki Şiir

Aslında çok çabuk ölümlü hale geldi mevsimler
Daha zamansız olabilirdi
Karanlık kalan tüm gizemsi serzenişler
Aydınlıkla kalmanın tadını çıkarabilirdi
Yalnızlık göreceli keder birikintisi
Ve bir o kadar gri bir ahenk katıyor şarkılara
Gülümsemek;
Bir sonraki nefes alışında

Aslında nefes alış verişleri şahaneydi
Gece yarısı sevişmelerinde
Ateşi de yerindeydi aşkın
Ama yeniden yalnızlık şarkıları çalıyor kulaklarda
Ee, ne de olsa her sevişme
Ve çıplaklık nişanesi
Kurban ediliyordu,
Yalnızlığa...

11 KASIM 2020-ÇARŞAMBA
arhavi/artvin
saat: 01.35

Engin Yılmaz 2

Ülkemin İçinden Ülkemin Gizlerine...

Beyoğlu'ndan Diyarbekir'e
Kalıplaşmış cümleleri yok sayarak
Ellerinde tarhana kokusuyla
Bozkırların yabani çiçek kokan ovalarından bölünmüş tarlalarını arşınlayan annelerin
Ya da bir ağaç gölgesinde serinlemek için bekleyen yaz kuraklığı teneffüs eden yaşlı bir
adamin sıradanlığıyla
Bir beyaz görmüşüz ki kırmızı sayılır

Beyoğlu'ndan Diyarbekir'e
Kalıplaşmış cümlelerin ideolojik bütünlemesini yok sayarak
Ellerinde yalnızlıkla
Çaresizliğin verdiği kutsiyetle
Kimsesizlik olmadan yeniden
Dirayetli iklimlerin kırkikindi vakitlerinde yağan rahmet bereketini görmüşüz ki
Erenlerin sırrıdır.

Beyoğlu'ndan Diyarbekir'e
Duraksamadan anlamsızlıkla kamplaşmanın apolitik kimyasını yok sayarak
Bilinmez diyarların sıcak iklimlerinden gelen güzel yürekli bir kaç gönül insanının
nasihatleri gizli bir yer sofrasında
Acınası hatıraların dinlendiği zaman dilimlerinde
Öze dönmenin verdiği kehanet
Bir destanın Türkçesidir.

Beyoğlu'ndan Diyarbekir'e
Kavgaların dava sanıldığı bir ülkenin dağında
Ya da çiçek açılması beklenen güzelim bahçelerinde
Bulunmaz bir erdemin ürünü Anadolu'mun
Ayasofya kırıntısına binaen
Getirilen her bir tekbirin
Hatırına sayılır dualar aminler
Namazgahlar bekler sancakların altında
Gizlendiği yerden çıkar tarihsel bekleyişler
Yargıların biriktirdiği kalıntıları temizlerken manevi yönelişler
Umut etmek gerek güzel ülkem
Sakarya Ruhu da dirilir
Ayasofya minaresinden.

Beyoğlu batıdan bir esintiyle selam verir Diyarbekir'e
Terklerimiz biter çamur deryasından
Feryat figan göz yaşları gizli yüzlerin
Bembeyaz simaların güneşliğinde
Karargahların gölgesinin bıraktığı yeşil izlerin silindiği bir hüküm
Ya da elleri nasırlı bir amcanın gülümsemesi
Mana kazanır
Aidiyet yoksunu birkaç karartının üzerine
Gizliden bir aydınlık çökerken

Bahar akşamı gelir bir başka bahar
Yargıların üzerinde...

Engin Yılmaz 2

Vakit Ve Seni Yazmak

Yine seni yazma vakti
Aşık olmayı gerektirmiyor zaman
Özlemek istiyorum özlenmek isteyenleri
Ama bir şey seni özlemek istiyor
Bırakmıyor benliğime beni
Ben beni taşıyamıyorum güzelliğin karşısında
Aslında kaybolmak gerekmiş asıl olan sevdalarda

Yine seni yazma vakti
Bak hüznü olmak bile yetmiyor ağlamaya
Demek ki sadece hüznün hecesine ağlamıyor insan
Gözlerle ayrı paradigmada gözyaşları
Nedendir bilinmez git gide daha fazla yanıyor gönlüm
Sönmesi mümkün olmayan bir güleç yangınla
Yanarken güler mi insan
Gülüyorum yansam da gözlerin karşısında

Yine seni yazma vakti
Az bir şey kalmış şurada yaşamama
Belki de belki dediğim şeyler yok ortada
Seni artık eskisi kadar sevmemek istiyorum
Seviyorsam şimdi
O zaman eskisinin on katı olsun sevdam
Artık rasyonel düşünmüyor zekâm

Yine seni yazma vakti
Umutsuzlukla yazıyorum benliğimi
Bir keman senfonisinde duyuyorum adının şarkısını
Bestesine gerek olmuyor müziğin, sözler zaten hazır
Vazgeçmek olsa da düşüncemin iğne deliğinde
Fark etmez bırakırım farklı farklılıkları
Ya da düşünürüm belki de sevdâ, gaye edinmektir
Ayrı notada bir iki ses bestelemektir

Yine seni yazma vakti
Zamanı kullanmak gerek diyenlere inat
Aynı zamanı zaman diye yutturanlara
Zamansız zaman olur mu diyenlere cevaben
Aynı kelimelerin ön yargısız sıfatlarıyla
Birden en ahlaksız neşelerimde buluyorum seni
Ama yine de yazmak cazip geliyor
Özlediğim yazılardaki prenses yargılarını

Yine seni yazma vakti
Aynı cümleler kullanılıyor belki bu vakitte
Vakti bile nakde çevirmek benim elimde
Ant vermek ötesinde kahkahalarım
Yandığım zamanların en ateşli anlarıyla
Ağrımını hissetmediğim parmaklarım
En hafifinden bir hayale tekabül etse de
Gözlerden uzak bir aralık gecesi sabahlamasında
Harf harfi takip ederken

Aynı adlı romanımızı yazan yazara inat
Zamanı öldürüyor zaman olacak katil
Katili katletmek bile yaramıyor aşkımıza

Yine seni yazma vakti
Biliyorum söndürmem gerek bu ateşi
Karanlık gecenin sabahı bile karanlıktır yazılış zamanın
Nedendir bilmiyorum
Ben her zaman seni yazıyorum

Yine seni yazma vakti
Amansız hastalığa yakalanmış gibi
Sanki ilacım sen gibi
Arzu ettiğim şu an ayrı bir zaman dilimi
Şimdi en tiz keman sesi
Önüme çıkan ilk engelden kaçarcasına
Yağmur damlasını elime konmaya ikna edercesine
Şimdi deyip şimdiden vazgeçercesine
Seni yazmak doğru bir şey olmamasına aldırmadan
Bak deyip görmeni sağlarcasına
Bırakıyorum benliğimde benim yazdığım seni aynı adla
Adın yine aklımda olmasa da
Ben biliyorum seni
En acayip zamanlarımda
Çünkü her anım seni yazmakla
Ya da en fazla düşünme mesaisini planlarcasına
Mesaim yazmakla doğru orantılı olsa da
Aynı cümle var aklımda
Şimdi seni yazma vakti
Sadece sen kelimesinin imzası altında...

Engin Yılmaz 2

Varlık Olma Dürtüsü

Keşke biraz insan olsaydım çevremdeki varlıklara istinaden....
Belki olurdum atide
Ya varlığına armağan edilen
Ya da her fırsatta kaybeden...
19 AGUSTOS 2014 SALI
ALTINDAG/ANKARA
SAAT:14,05

Engin Yılmaz 2

Ve Bela

Tek beddualık nefes kalır ardımda
Ve ölüm bir tehdit değildir,
Çünkü her gün belanın kitabı okunur
Kahvaltıdan önce uykudan sonra...

7 HAZİRAN 2016 SALI
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Veda İle Beyaz

Görüyorum,
Kırmızı renk sayıldı beyazların yanında
Oysa kırmızı nefessizliktir...

Engin Yılmaz 2

Veda Ve Soru İşaretlerinin Şiiri

Sessizce kaybetmek vardı sonunda,
Anlamsız kaldı tüm seremoniler,
Haberlerden duymak haberlerin en kötülerini...

Haber bültenlerinden duyulur haberler
Ve illaki korkusuz sunulur...

Soru işareti konur cümlelerin sonuna,
Çünkü hiç bir işaret onun kadar anlamlı değildir
Ve hor görülürler,
Şon, dediğin cümlede nefesin bittiği yerdedir
Ölüm sonun tarihçesi...

Hüzünlü kaybetmek var sonunda,
Anlamsız kaldı tüm seremoniler,
Yoksa bedeni kalır mıydı rayların yanı başında
Yüzükoyun ve nefessiz...

EMRE ÇELİK'E...

13 NİSAN 2016 ÇARŞAMBA
ÇUBUK/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Veyahut Bakışlar...

Gözlerinde aynı zaman dilimlerinin suretini gizle,
Yahut yeni bir coğrafyada sana bakmam için izin ver.
Kalmasın gönlümde en ufak bir endişe,
Belki ati, bizden bekler asaleti;
Önümüzde duran yalnızca bir sitem...
Gözlerinde aynı zaman dilimlerinin sureti gizli,
Yahut sana bakma ihtimali...

26.08.2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Veyahut Keder

Dağların arasındaki ova kadar yalnız kederli bir kaç gün
Ya da ötesinde bırakılmış kimsesizlik belirtisi
İnsan belki bambaşka bakardı hayata
Batıda...

6 AĞUSTOS 2015
GÜRBULAK SINIR KAPISI/DOĞUBEYAZIT/AĞRI

Engin Yılmaz 2

Virgöl

Alaturka hüznlere şarkılar söylemek istiyorum,
Simsiyah keyiflerin emanetinde...

Engin Yılmaz 2

Yağmur Altındaki Gülümsemenin Şiiri

Sen,
Umut ederken bile kayıp ettiğim düşlerim
Ellerimin arasında kalmış gibi ellerin bir sokak kaldırımında
Yoksa titrek mısralar mı haykırıyor ismini?
Mevsimlerin suçu yok
Onlar sadece sıradandı...

Sen,
Belki de umutsuzluk kat sayısı altında mahmur bir sabah mutluluğum...
Veda kelimesinin tam karşılığı
Evet, yeniden gülümsüyor bana
Gözlerimdeki hayaletin
Şimdi yağmur zamanı
Ve sen hala gülümsüyorsun...

Engin Yılmaz 2

Yağmur Damlaları Ve Geriye Kalanlar

Güzel bir hece ile başlasam cümleye
Ya da karanlığın adıyla
Hani bıraksam kendimi boşluğun da boşluğuna
Elveda demekle yetinmesem
Hangi harf olduğunu bilmediğim bir paragraf bölmesinde aynı hatıranın eşiğinde
savrulsam
Kelimeleri seçsem
Ya da bir demlik aşk içsem yolun kenarında bir molada
Kudretli bir kayıpla kendimi avutsam
Güzel güzellikler görürdüm
Güzelin de ötesinde
Ya da hasretin koynundaki haziran gündüzünün siyahında...

Engin Yılmaz 2

Yakamoz

Gözlerim bir hayal ürünü aşkın karmaşasında
Deniz kenarında mavimsi yaz akşamlarında ayrı bir kimliğe bürünür
Gündüze ulaşma ümitleri...
Mevsimidir bu şehrin
Kayıp adresli mahallelerindeki akşam sohbetlerinin
Yalnızlık konulu bir senaryo sunar bana
Deniz kenarındaki yola nazır isimsiz banklar
Yani güzele güzel demekle güzel olmasa da güzel
En azından yeniden gülümseme gelir gözlerine
Elleri "elveda" demek istediğinin göstergesi gibi soğuk
Gözler zaten son kelimesini söyledi.
Sadece üç nokta konulabilecek bir cümle ile...

Engin Yılmaz 2

Yalnız Şiir

Denizin kenarında
Ufacık bir mısra kadar ürkek kuşlar
İkinci vaktinin serinliği çökmüş dağlarına
Ve ovalar alabildiğine kumral
Memleket kadar sessizce gülümsüyor
Bana aciz kalmış bir yol üstü mola yeri
Yatı katı olmayanların uğrak noktası
Ve yalnızlık alameti gizlenmiş
Tenine denizin...

Biraz içrelemiş deniz sanki bana
Gülümsüyor ama mesafeli gibi
Ya da azıcık mavimsi
Birkaç kilometre ilerisinde ülke değiştiren yollar heyecan içinde
Ardında sarılar
Kahverengiler, yeşiller, allılar, morlular
Dereler, türküler, nağmeler bırakmış gibi sessiz ve kıvrımlı ilerliyordu
Bir Asya vardı ardında ve yeni bir Asya geliyordu
Ancak hiç bir Asya yolun ardında bıraktığı Asya'ya benzemeyecekti
Hüzünlüydü yıllar,
Epey mağrur
Denizin kenarında
Yalnızca ben
Ve bana ait olmayan bir gökyüzü
Selamlıyordu yalnızlığımı,
Nezaketen...

30 haziran 2020
kemalpaş/artvin

Engin Yılmaz 2

Yalnız, Yalnızca, Yalnızlıkla...

Yalnızlık...
İçi boş bir kavram
Sadece gereksizse güzeldir
Kimse olmaz yanında
Şöyle bir kafa dinlersin
En samimi dostun çağırır seni
Kaybolursun okyanusunda
Bencilliğin...

Yalnızlık...
İçi ayrılık dolu kavram
Ayırmak istersin kendini
Soyut olursun
Somut olan ne varsa sana cephe alır
Savaşmak ister
Savaşırsın
Suçlusu olursun
Gönlündeki sömürge devletinin
Belki bir ülke kurarsın içinde
Dış işlerinde beynine bağlı
İçinde "sevmek" olur
Hayali bir hayat yaşarsın
Sonunda...
Kendini kaptırırsın gidişata
Şarkılar bir anda anlam kazanır
Sezen sana gülümser
Her neticede masum bulamazsın kendini
Günahkârlığından utanırsın
Aldığın nefeslerde...
Sorgulamaya çekilirsin
En sonunda yine yeşili görürsün kafanda
Siyah bir ayakkabı eşliğinde
Bağırış sesleri duyarsın
San ki gerçekten insanmış gibi
Bağırır biri avazı çıktığı kadar
Yine sonundaki kelimeler incitir
Sonunda yalnızsın ne de olsa
Bilinmez çaresizlik yaşarsın
Ve tarih tekerrür eder
Yalnızsın
Yalnızım
Yalnızlıkla yoğrulmuş yalnızız
Yalnızsınız
Yalnızlık var yine
Yalnızlık...
Yalnız,
Yalnız bilenler,
Bilinmezlik,
Ve firar...

23 AĞUSTOS 2013 CUMA

SAAT:20.26 MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Yalnızca

Kibriyle kaybolan belaya nazır hüznler bilirim,
Mahallelerde sokak aralarında gizlenmiş yüzü başka semte dönmüş çocuklardır onlar...
Anlamsızca yeni trajediye göz yuman diş çürüğü rengindeki paradokslar vardır hem de
Yahut çaresizliği kendine dert edinmiş birkaç nefesi kalmış insancıklardır onlar...
Yenilgiden uzak duramayan henüz yalvaranlar mı yoksa?
Şimdiki zamanda geçmiş zamanın eklesine maruz kalan can kırıntılarıdır onlar...
Bırakmazlardı kendilerini malum sona,
Ahkâmı ahlak edinmiş yaşantılarıyla yoksul mahallelerin efendileridir onlar...
Kim bilir beklenti içindedirler belki,
Bir kitabın kahramanı olduğunu zanneden noktayla virgüldür onlar...
Kibriyle kaybolan beladan daha da yakın hüznler bilirim
Ve sıradan harflerin arasına gizlenmiş bir kaç karalamadır onlar...

8 ŞUBAT 2016 PAZARTESİ
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Yalnızca Bir Sıfatın Şiiri

Soyut ve vedasız bir ömür
Ya da veryansın
Hepsi ben
Hepsi benden bahseden

Yalnız,
Dokunuşlardan biriktirdiğim özel giderme bakiyesi kalır ellerimde
Ve ben aynı hüznün kalıbında sıkış kalmış bir sürgünden hallice
Yeniden gözlerimdeki umut kırıntılarına inat
Göz yaşlarıma yeniliyorum

-ki veda zamanı gelir mi bilinmez
Ama ben gülümsemek istiyorum yeniden
Bunun ihtimaline sığınıyorum.

Yalnız,
Bir gün bu sıfattan yoksun yirmi dört saat bıraksam ömür hazineme
Şarkı bile söylerim
Hatta gülümsemek için alırım nefesimi
Hatta...

Neyse
Zamansız bir umut doldu içime
Cümlelerle dertleşmek güzel
Hep güzel
Noktalama güzel
İhtimal?
O en güzel...

3 KASIM 2021-ÇARŞAMBA
arhavi/artvin
saat: 03.20

Engin Yılmaz 2

Yalnızca, Yalnızken...

Ben sadece keyfî bir söylemle son elvedada buluyorum kendimi
Yudumlarken kahve telvesinin eşsiz sıradanlığını,
Aldığım nefesler duman esaretinde...

25 EKİM 2015 PAZAR
OSMANLI CAFE/BALGAT/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Yalnızlık Rıhtımında Vakitsizlik

Vakit yarın değil
Dün ve bugünü göstermiyor takvimler
Belki yarından sonrası yok
Gökler bir daha görünmeyecek gözüne
Şimdi yalnızca bunu görme vakti

Vakit yarın değil
Yalnızca zamanı göstermiyor takvimler
İyi bak
Hiç mi görmüyorsun aydınlığı
İşte orada gördüğün parlaklık
Her zaman içinde olan huzur
Şimdi huzura koşma vakti

Vakit yarın değil
Yalnızca kötü zamanı göstermiyor takvimler
İllaki kötü şeyler yapmazsın hayatta
Bazen görürsün iyi şeyleri
Sadece sana onu yapmak mantıklı gelir
Belki de bir seher vakti bir ses duyarsın
Bu sese yönelir bütün beden
Ortalıkta kimse yok sanırsın ama
Aslında gördüğün her yer mahşer
Gördüğün her kısımda binlerce yağmur damlası var
Gökten yağmur yağmasa da
Bir şeyler yapmak gerekir bazen
Belki de onu yaptığında alırsın ödülünü
Şimdi ödül alma vakti

Vakit yarın değil
Yalnızca gündüzü göstermiyor takvimler
Yani gündüzün yok sadece hayatında
Bir de gecesi var dersin birdenbire
Gündüzü görüyorsun da geceyi göremez misin?
Neden göremeyesin ki
Ya da neden sen kötü olasın illaki o vakitte
Biri sana kötü şeyler fısıldadı diye
Neden vazgeçesin iyi şeylerden
Şimdi duyduklarını görme vakti

Vakit yarın değil
Yarın diyip durmak neden
Sadece yarın mı var sanırsın
Yarın yaşayacaksın
Yaşadıkların nereye gitti
Tan ağarmak üzereyken mi görürsün hep gerçeği
Yalnızca bir şeyler sana hatırlatmalı mı?
Ya da yalnızlığın rıhtımında bir umut gemisi gelip demirleyecek mi?
Duyduklarının hepsi doğru
Duyduklarının hepsi gerçek
Duyamadığın da gerçek ve doğru bu vakitte
Çünkü hayatın tanımı sadece bu vakitle sınırlı kalır

Çünkü yalnızca şimdi yaşıyorsun
Şimdi ayağa kalkma vakti
Vakit yarın değil
Yarın diyip durmak neden
Ben diye tutturmak neden
Şimdi bunları görme vakti
Şimdi ha şimdi şimdi diyeceğim demelerini sonlandırma vakti...

Engin Yılmaz 2

Yalnızlıktan Sonraki Hüzün Denemesi

Hüzün,
Beklenmedik son gibi duruyor gözlerimin önünde,,,

Hüzün,
Gülümsemek için sebep bulamayanlar için ayrılıktan bir sonraki evre;
Veda için söylenen tüm kelimelerin sonuna nokta konur,
Çünkü hiç biri elvedanın Türkçesi değildir...

26 OCAK 2016 SALI
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Yanılığı

Oysa ben gayet aslını yaşıatıyordum
Aşkın kimyasındaki benliğimin...

Engin Yılmaz 2

Yaşanmışlık Ve Sen

Ben seni yaşamışım her seferinde
Duyduklarım konuştuklarım veya birtakım hayaller
Ya da kitap aralarına aldığım küçük notlar
Düşünce anlayışım tarzım
Arzuladığım hisler veya sevişme stilim
Umut etmekten yoruluşum
Bilmezliklerle dolu kurduğum cümleler
Her şeyin en hakikisi

Ben seni yaşamışım her seferinde
Her anımı sana yakın geçirmişim
Her arzuladığımda seni
Feryat edişim bile sen olmuşsun
Kaybettiklerime üzüldüğüm zamanlar
Ya da kelimeleri telaffuz edişim
Saçmaladığım yazısal grafikler
Her şeyin en tarzancası.

Ben seni yaşamışım her seferinde
Plansız yazdığım yazılar parmaklarımla
Aynı kokusal rengi barındırıyor
Ben seni arzu etmekten yorulmuşum anladım
Ama yine de seni yaşıyorum
Her umut kırıntısında
Ben seni yaşamışım her seferinde
Kahkaha attığım zamanlarda içimden ağlayışım
İçimdeki korkuyu dindirmeyişim
Yaşamak veya ölmek hakkındaki dermansız düşüncelerim
İsyan etmedeki üstüm becerim
Bazen gülüşlerimdeki inanılmaz sesler
Son bakışını unutmayışım
Baksana ne kadar çok sen var hayatımın imla hatalarında

Ben seni yaşamışım her seferinde
Ağlamak isteğim
Gözyaşımı her seferinde içime akıtışım
Hep gece yazma kabiliyetim
Gündüzlerin bile acı vermesi
Gayet hoş bir elbise altında
İnsansı yaratık gibi görünüşüm
Bilmem belki o son öpüşme sahnesidir aklımdaki
Ölümün kıyısında kalmışsa sevdam
Ben seni yaşamışım her seferinde
Farklı olmam aynılıklar dünyasında
Anormallik kat sayım
Amaçsız sorular sormaktaki üstün başarı belgem
Ya da belki diye başlayan cümlelerdeki devamsızlığım

Ben seni yaşamışım belli
Sondan başa geldik yine
Sonsuzluk kat sayısı altında
Nefes almam bile ilginçtir

Yaşadıklarımın limiti alındığında
Belki intiharsız düşünme gücümdür sen olan hayatımda
Hâlbuki farklı düşünmeliyim
Beni düşünmeyenlere inat

Ben seni yaşamışım sensiz, anlamsız bir şekilde
Anlamını sonradan kavradım
Dil bilgisi kurallarını ihlal eden yazımın devamında
"Her devam dedim" aslında bir sondur
Çünkü her devam bir önceki cümlemin noktasıdır.
Ama yine de biliyorum senle yaşamak yerine
Sensiz yaşamaya devam yine de
Senle yaşadıklarımı koyduğum noktaya devam niteliğinde

Ben seni yaşamışım ölüm yakınken hem de
Ne aynıyım eskinin inadına
Ne de farklıyım yeninin imzası altında
Aynı farklılıkları görür oldum tümcelerim sonunda
Yazıyorum ama kim yazılıyor bilen yok
Ben de her zamanki görevimi üstleniyorum
Bilinenler bir tarafta bilinmeyenler diğer bir tarafta
Diyorum ya ben seni yaşıyorum
Farklı başlamadım anlatımına
Seni yazmak seni anlatmak seni yaşamak güzel
Biliyorum seni yaşamak bir kaybediştir
Çünkü seni yaşamak yaşamaktan vazgeçmiştir
Ben seni yaşıyorum farkındayım
Dönülmez akşamdan bir önceki akşamdayım
Farklılıkların arasında aynı adamım
Biliyorum.
Seni yaşamak seni kaybetmekten daha beter
Beteri de yaşamak kötülükle eş değer
Zaten beter olmakla ölüm arasındaki farkı, fark edememek var
Farkında olmak ölümle tanışmakmış
Biliyorum
Ölmenin aksine
Yanmakla seni yaşamak kardeşten öte
Seni yaşadığım zamanları, yaşıyorum hayatımın gölgesinde
Ben seni yaşıyorum, farkındayım
Hayatımın içine etmekle, meşgul durumdayım
Aynı tarzı tekrarlamaktayım
Gölgesiz farklı bir insansıyım
İnsansı yaşıyorum ama seni
Noktayı koyuyorum yine
Senle yaşadıklarımı koyduğum noktaya devam niteliğinde.
NAZİLLİ/AYDIN
SAAT:04.38
20 MART 2011 PAZAR

Engin Yılmaz 2

Yazılanlar İçin Noktalama İşareti

Ve tamamen bitti yazacaklarım
Kimliğimde isme benzer birkaç kelime kırıntısından başka
Adına ne deniyorsa yazdıklarımın
Kimliğimde yazılıdır nasıl olsa
Zira yorgunluk başa bela
Azıcık nefes aldırıyor insana

Ve tamamen bitti yazacaklarım
Kimliğimde gizlediğim birkaç harf
Gereksiz nefesler için biriktirdiğim manasız hecelerden başka
Oysa ne umutluydum önceleri
Hayallerden falan bahsederdim
Fiziken mümkün olmayan bir kaç kimyasal ömür üzerine
Çirkinlik bile biyolojik değildi
Ruhshal depremlerin aksine
Dİmdik yaşıyordum
Ya da öyle bir prova geçiyordu başımdan

Ve tamamen bitti yazacaklarım
Yazdıklarım "son" ibaresini koyamam ben
Ya da noktayla işim olmaz benim
Hani virgülsüz konuşuyorsun deseler ayıplamam
Hecelerinde anlamsızlık taşıyan bir kaç manasız cümlemin aksine
Yeniden diye bir kelime öğrendim şimdilerde
Hayattan bezmiş insan profiline inat
Yeniden demek var ya
Hani şu aksilik gibi bitmeyen umut etme isteği
Yoksunluktan veya hayal kırıklığı senfonisinden alınma
İğrenç kelime kırıntılarından ibaret.

Ve tamamen bitiremem yazdıklarımı
Zaten ne kadar yazdığım belli değil
Bazen düşünüyorum da kayıp senfonilerinin bestesiyim ben galiba
Hani o mahur beste çalışıyor da
Müjganla ağlaşıyor ya birileri
Nazım'ı arar oldum ben
Hoşgeldin'leri
Karlı kayın ormanındaki masumiyet karinesini görmüşüm zaten
Zaman kaybetmeden zamana uymak lazım
Aciz kalmaktansa...

Ve tamamen bir "son" demek lazım yazdıklarım
Sonsuzluk aleminde
Kimi kimlikler görürüm rengarenk
İsimlerden başkası olmaz halbuki
Şerseri bir mayın gibi dolaşırken dillerde
Öyle bir dudakta kalır ki tadı
Kimliğini unutturur adamın
Öyle bir geçer ki zaman
Yeniden başa dönersin
Karlı bir kış akşamı
Şubat kadar sahi ve içten

Yazmak kadar anlaşılmaz
Kimlik kadar gereksiz
BİR eylem üzerine...

ALTINDAĞ-ANKARA
17 ŞUBAT 2015 SALI
SAAT:17,42

Engin Yılmaz 2

Yek Sükun

Birkaç satır uzağımda
Ya da iki harf sonrası
Gülümsemek isterdim
Basit ve anlamlı
Söylemek isterdim;
Halbuki namekandı
Sıradanlığımın saçmalığı
Yani her mekan bana biraz hüsrân
Biraz da da gülümseme kokardı
Nefes gibi...

14.09.2023/karasu

Engin Yılmaz 2

Yek Sükun-2

Anılar siliniyor zamanla
Yenisi birikmeyince
Kayboluyor bir umut
Şen kahkaha atıyorum
Bir inat uğruna ama içten

Anılar siliniyor zamanla
Yenisi eklenince
Her yeni hep "yeni" oluyor
Arada da olsa gülüyorum
Umutlanmak güzel mi?

Neden sorular bitmez?
Soru işaretimin anlamsız olduğu anlar yok mu?
Galiba;
Pek tabi süresiz
Soru işareti bünyede güzel durmuyor
Hele ki gerçekten soru sorunca
Bazen canını acıtıyor insanın
Ağlamak istiyorsun
Ama terazimin bir kefesinde şen kahkahalar
Bir kefesinde de hüzün kırıntıları
Birinci ağır gelse ya
Umutlansak;
Gri bir yaşanmışlık neticesinde...

15.09.2023/karasu

Engin Yılmaz 2

Yer Sükun

Birkaç satır uzağımda
Ya da iki harf sonrası
Gülümseme isterdim
Basit ve anlamlı
Söylemek isterdim;
Dilimde hanidir tutturduğum nefis ezgili o türküyü
Halbuki namekandı
Sıradanlığımın saçmalığı
Yani her mekan bana biraz hüsrân
Biraz da gülümseme kokardı
Nefes gibi...

14.09.2023/karasu

Engin Yılmaz 2

Yerin Dibinde Kaybediş Senfonisi

Sanki bir vakitsizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci günü
Bir sonbahar griliğiydi
Kaybedişlerin ayrılığa dönüştüğü bir zaman diliminde
Yerin dibinde bir sancı
Canlar gördüm ötesinde
Bir kutlama havası acziyetinde
Sanki bir vakitsizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci günü
Bir bozkır sarısıydı renk
Yağmur sonbahara değmiyordu
Tonlarca ağırlıkta bir kayboluş
Sanki üç yüz yetmiş beş sayısına bölünmüştü ölüm
Anı bekliyoruz
Bir annenin feryadında
Sanki bir vakitsizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci günü
Yüzme bilmezdi ne yapardı?
Balçık kıvamında bir su rengiydi ortalık
Ne kadar feryat etsek boş
Ötesinde ayrılık var
On sekiz sayısı çaresizliğinde
Sanki bir vakitsizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci günü
Bir bebek ağlaması var saatler sonra
Bir baba kaybolur suyun içinde
Ağlamak umut oluverir bazen
Gözyaşları masumiyetinde
Yemekleri bile verilmez birilerinin
Adına ayrılık derler
Sonrasında
Yine müstehaktır onlara
Bir torba kömür acımasızlığıyla
Bir gazete köşesinde...
Sanki bir haysiyetsizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci gününde
Sonrası kutlama
Vurdumduymazlık
Aynı bir kömür karanlığında
Üç yüz bir sayısına katarak canları
Kayboluşları ölüm olur
Umutların tükenişinde.
Sanki bir çaresizlikti
Ekimin en kötü yirmi sekizinci insanlığında
Nasıl bir bekleyiştir bu
Belki de en acısı
Sonu bilinen bir umut etme gücü
Ne zaman kesilir ki umut O'ndan
Yerin dibinde bir yaşam kırıntısı
Yerin dibinde çaresizlik
Onların da aşağısında
Kaybediş senfonisi yazıyor on sekiz masumiyet canı

İnsanlığın...
ERMENEK'E

Engin Yılmaz 2

Yeşil Ve Cenaze

Bozkır renginde cenazeler yükseliyor yoksul şehirlerden
Yeşil çarşafların himayesinde
Veda hiç bu kadar acımasız değildir
Veyahut sıradan...

Ana haber bültenlerindeki ağıtlardan ibaret gün doğumu,
Aynı lisanın farklı iki lehçesi...

Bozkır renginde cenazeler var ki ağıtlar eşliğinde,
Yükseliyor yoksul şehirlerden
Ve hiç yoksulluk görmemiş caddelerde kahkahalar
Yoksa orada ölüm yaşanmaz mı?

1 MART 2016 SALI
GÜRBULAK

Engin Yılmaz 2

Yirmi Altı

Ne güzel yaşıyorum be
Gözlerim bile aynı şarkıyı söylüyor
Göz altındaki çizgilerim artıyor git gide
Mesafelerim bir kilometre taşı garantisinde
Ne güzel
Yaşıyorum
Yaşlanırken
Genç bir bedenle
Ne güzelmiş aydınlığı görmek
Karanlığın absürt komedisini izlerken
Ne güzel yaşıyorum ben
Dudaklarımda arzu
Kollarımda yalnızlığım
Kaybettiklerimin peşinde gitmekten sıkılmışım oysaki
Dilim damağım kurumuş artık benim
Her bir bedensel değişim yeni kayıplara gebe
Olsun
Ben halen yirmi altı sayısı ile alakadarım
"Yaş" kelimesinden türemiş ya her bir şey
Demek ki her bir damla göz yaşı yaşlanma sebebi
Ve halen görmüyor gözlerim
Gerçek yaşanan bir mucizeyi
Ama olsun
Buradayım işte
Savrulduğum farklı kimlik bunalımlarına binaen..
Ne güzel yaşıyorum be
Kaybettiğim türküler hep aynı
Adım da kimliğim de yalan olmuş
Halbuki tabancamı unutmuştum
Aynalı çekmecem üzerinde.
Ölümüm yaklaşıyor her bir saniyede biliyorum
Haykırıplarımın bitmesinin ardından
Ölürüm muhtemelen

12 OCAK 2015
PAZARTESİ
KIZILAY/ANKARA

Engin Yılmaz 2

Yirmi Birer Mısra

Vesaire durumlar yaşanırdı o zamanlar,
Yahut kederli akşamüstüleri
Nihayetinde vakit gelmiştir.
Vesaire zamanlar yaşanırdı o zamanlardan bir zamanda,
Yahut sırdaş sayılan ölü bedenlerindeki umursamazlıkla, zürriyet
Aynı kalan tüm farklılıkların çizelgesinde giderken gün,
Şehrin caddelerindeki yalnızlık sesleri yükselir yeniden,,
Birdenbire,
Günlük periyodik dilimlerinde,
Aslında anlamsızdır da onlar;
Atom çekirdeğinden yeni diye inkara girdikleri sırr-ı hadiseleriyle geliyorlar göz önüne.
Belki de bu yüzden "ev" güzeldir.
Belki de bu yüzden yahut kişiler, kişilikleriyle kalmamıştır,
Sayende,
Şayesinde,
İyi olmanın neticesiyle gizlerler, sayelerini kendilerinden...
Bilirim sonunda,
Vesaire sonbaharlar yaşanırdı o zamanlar.
Sondan kalan kış kalıntılarıyla örülmüş şehir caddeleri;
Sokak aralarında nidalar yükseliyor,
Şehrin ölüm anı bu olsa gerek...

Engin Yılmaz 2

Yirmi Birer Mısra-2

Yeniden gülsek ya beraber,
Seni düşünsem sokak aralarında
Hani kimyası bozulmuş cadde köşelerini saysam şöyle,
Tek tek...
Tanesi gizlenmiş aşk kırıntıları olsa hayalinde
En azından hayalinde gülsen ya biraz,
Kendi kendine...
Yeniden gülümsemek için çabamız olsa
Ve gizlesem senin gizemli halciklerine,
Yoksa masumiyet mi bahsettiğin?
Hangi ölümlünün yapabileceği şeydir sonunda,
Ya da hangi ölüm sen kadar gerçek?
Savrulan küllerin üzerinde tepinsek bir süre
Onlar bize aşkın kimyasının armağanı
Anlatsam sana bir bir teklik tekilliğin nidası mukabilinden birkaç kelam
Belki yeniden gülümseme olur bende
Gizemli hallerinin parodisi...
Karanlıklara aldırmadan gülmek için aldığımız nefesler kadar aydınlansa,
Gülümsemek bana
Ya da gülmenin Türkçesi
Bildiğim tüm beklentilerin tarihçesi...

Engin Yılmaz 2

Yirmi Sekiz Hariç

Çocuk, ne kadar güzel gülümsüyor değil mi?
Çocukluktan mıdır nedir bilmem
Çocukken gülüyormuş insan
Halbuki en çocuk halimde bile ben gülümsemek için alamadım nefesimi
Ve bütün dahiliğimi çocukken harcamışım.

Çocuk ne kadar güzel gülümsüyor değil mi?
Oysa hiçbir çocuk kadar çocukluk yaşamadım ben
Ya da gülümserken masum değildim.
Oyunlarım,
Oynarken koştüğüm mesafe,
Yani oyunu oyun yapan her şeyden
Ve dahil ettiğim tüm yaramazlıklardan muafiyet aldım belki.

Çocuk,
Karartı kelimesinden uzak,
Masumdan da masum,
Hani adalet dediler mülkün temeli
Ve bu temel senin en kıymetli hazinen
Ülkem,
Güzel ülkem,
Gülümsemek ne kadar güzel,
Çocuk, güzel
Kelimeleri güzel,
Güzelden de güzel diye çok arzulanan güzel
Çocukken güzel,
Çocukluktan güzel,
Çocukluğa güzel
En güzel...

Bir noktalama işareti konsa cümle bitiminin sağına,
Virgül diye ağlasam,
Çocukken nokta konsaydı cümlelerimin sonuna,
Ya da verilseydi soru işaretlerimin cevabı,
Tüm nedenlerim olurdu,
Güzel bir gülümseme.
Çocuk ne kadar güzel gülümsüyor değil mi?
Oysa gülümsemek için deli olmak lazım,
Çünkü platonik dikenler çocukken batar münasip olmayan yerlere...

Çocuktum,
Gülmek güzel,
Fazlası ayıp,
Zikirler için alınan nefesler kayıp,
Cümleler bitmezdi soru işareti ile.
Çünkü her soru işareti bir başkasına gebe.

Çocuktum,
Veda cümlelerinde geçmedi adım
Ya da oyunlarım bölünmezdi,
O şubat hariç,
Den önce,

Den sonra...
ENGİN YILMAZ
1 ŞUBAT 2018
DOĞUBAYAZIT

Engin Yılmaz 2

Yirmi Yedi

Kurdum cümlelerimi
Ne kaldı ki geride?
Ne var yazmadığım?
Çaresizliğim mi?
Yalnızlığım veya hayattan nefret ettiğim mi?
Ne anlatabilirim daha?
Duygusuz bir adam oldum çıktım zaten.
Bekliyorum ne varsa
Ne kadar yüklenecekseniz bana.
Bekliyorum, umutsuzluğumu umut edinmişim.

Kurdum cümlelerimi
Bekliyorum.
Hayırsız ne varsa onu bekliyorum.
Bir gece ansızın kim gelecekseniz onu
Her yanda çaresizlik marşları söyleyen kurgulu dizi setlerimi...

Kurdum cümlelerimi
Ne kaldıysa geride onları yazacağım.
Anlam kazanmıyor hatıralar
Ama ben yine de özlemekle yükümlü olduğum bir kara sevdanın arkasından gidiyorum.
Gocunmuyorum gitmek veya kalmaktan ya da her ne yaptıysam.
Anlamlandırıyorum kendimi.
Bırakıyorum olmadık sevdalara.

Kurdum cümlelerimi
Özgürlük adına ne varsa söyledim
Geride kalanları özlüyorum.
Zafer şarkılarıyla dolu bu yolculukta
Ben ölümün sessizliğini gördüm.
Kollarımda bir ağırlık var
Anlamsız ama sahici...
Gözlerim kararıyor.
Ağlamak için bile izin alamıyorum.
Kurduğum cümlelerin aksine ben söylenmemiş yalanları hak ediyorum.

Kurdum cümlelerimi.
Bekliyorum.
Sevdam içimdeyken ben üzülenlere kahroluyorum.
Yananları görüyorum sevdası uğruna.
İçimde bir gülümseme isteği...
Anlamsız ama içten gelen...
Kararsız ama sorgulayıcı...

Kurdum cümlelerimi
Bekliyorum
Kırmızılar görüyorum
Ya da gördüğüm urgan mı?
Beyaz mı rengi?
Neden sesler duyuyorum ağlamaklı?
Neye ağlıyor bu insanlar

Kurdum cümlelerimi
Bekliyorum
Saydım
Yirmi yediydi sayısı
On altı sefer gördüm bu eylül sabahını
Birileri çığlık atarken
Birileri zafer marşları çalıyor,
Yuhalama sesleri arasında küfürlü konuşuyordu,

Kurdum cümlelerimi
Bekliyorum
Herkes nereye kayboldu?
Neden yerimizde değiliz?
Bir yolculuk esnasında getirildim buraya
Kararsızım
Artık gitmeyi özlüyorum

Kurdum cümlelerimi
Bekliyorum
İhanet mi ardımdaki?
Ben ne kaybediyorum?
Kahramanlık mı sıfatımın tam ismi?
Kim bu rütbe sahibi?
Elimdeki son randevum
Elimdeki çıkış noktam
Bir bakıma kâğıt
Bir bakıma gidişimin Türkçesi

Kurdum cümlelerimi
Bekliyordum
Her yanımda yeşillik
Daha ilerisi deniz
En ilerisi gidiş istasyonu
Biletim yanımdaki iki kolluk kuvvetinde
Onlar acınası bakıyorlar yüzüme
Bekliyordum
Kurmuştum cümlelerimi
Ama niyetler farklıymış
Ben veda ediyorum.
ADNAN MENDERES'E

Engin Yılmaz 2

Yoldaki Konuşkanlığın Şiiri

Konuşkan bir ihtiyar genç
Anlaşılması olanaksız bir lisan
Kalıplarını kırmaya yönelik hareketinde destek arıyor
Belki bu yüzden sorguluyor

Konuşkan bir ihtiyar genç
Anlaşılması olanaksız bir lisan
Kalıbına uygun
Barışık değil hayatıyla
Ama memnuniyet çizelgesi sağlam
Düşünmek
Konuşmakla eş değer çoğu zaman
O yine bir mola yerinde kalan
En acayip hatıram

KAPTAN DİNLENME TESİSLERİ
DAZKIRI/AFYON
SAAT:16.21
9 ŞUBAT 2012 PERŞEMBE

Engin Yılmaz 2

Yürüyorum Korkusuzluğa

Yürüyorum korkusuzluğa
Karşılanması olanaksız bir tavırla
Bellî ki özleniyor geçmiş
Sorgusuz davranıyorum
Ya da sorgulanması gerekenler yok ortada

Yürüyorum korkusuzluğa
Karşılanması olanaksız bir tavır
Seviyesizlik hat safhada
Korkanlar var yanımda
Ötemdekiler bekliyor beni
Ve ben çıkmazları özlüyorum

NAZİLLİ/AYDIN
3 OCAK 2012 SALI
SAAT:03.26

Engin Yılmaz 2

Yürüyüşün Gizlendiği Toprak Parçasının Şiiri

Sessiz bir yürüyüş var derinden
Gizlediğimiz bütün gizemlerin anısına
Yeniden geliyor bir varoluş senfonisi
Haykırışlar geliyor kayıp ülkenin varislerinden
Diriliş var ki kaybetmedik benliğimizi
Sanki bir nida yükseliyor
Haber veriyor atiden

Sessiz bir yürüyüş var
Bir coğrafyanın kayıplarının var oluşunda
Bir fark var farklılıkları yok eden
Bir aynı var ortada yeniden farklılık var eden
Şehrin ince narin caddelerinden yükseliyor o ses
Acizliğin gölgesinden bir gün doğumu var ettiler
Karanlıktan kurtarıp aydınlığı
Yeniden semaya yar ettiler

Sessiz bir yürüyüş ki
Coğrafyalar sığmadı
Feryatların kilometre karesine
Lalezarlar geldi
Kimlik bunalımlarının yerine
Ülkem
Teyakkuz halindedir
Seslerin rengi turuncu rengindedir.

Engin Yılmaz 2

Zarif Bir Merhabanın Şiiri

Merhaba yeniden sevgili dostlarım;
Çok oldu görüşmeyeli
En son salkımlı bahçedeydi görüşmemiz
Haliniz hatırınız sorulmaz olmuş
Malumun ilanı gibi olmuş bu da
Halbuki vedalaşmamız o kadar naif
Bir o kadar zarıftı
Asil bir zarafetti elbet
Gözyaşlarımızın toprağı sulaması...

Merhaba yeniden sevgili dostlarım
Balkonumda sardunyalarım
Bahçemde sarmaşıklarım
Ve ciğerime doldurduğum özgürlük nefesi
Pek tabi, üzüldük
Ama güldük sonunda
Bakınız, geldim
Kalemim yazar oldu
Beyaz bir kağıt gibi akça
Ve gülümseyerek...

Merhaba yeniden sevgili dostlarım;
Merhaba, sözler, gözlerin döktüğü yaşlarda
Üzgünüm, geciktim
Ama mecbur bıraktı beni, mücbir sebepler
Gülmek yeniden elzem
Bakın,
Bir güvercin kondu balkonumun demirine
Uzak bir iklim yedinci köşeden gelmiş
Susamıştır belli
Acıkmıştır,
Besleyin
Biçare kalmasın çaresi varken
Gelişimin şerefine mükellef bir softa kurun
Çağırın sevdiklerimi
Kuşlar cıvıltılı sohbetleriyle hasbihal eylesin
Günler doğsun, günler biterken
Biten günleri yad etmek olsun tek eğlencemiz
Nağmelerle raks edelim
Bugünkü memleket havaları benden
Çalınsın bağlamalar, davullar, zurnalar
"Merhaba"
Yeniden anlam kazansın
Buruk kalmasın gönüller
Şenlensin, ne çıkar?
Şiirlerimiz umutlansın...

Ve hoşça kalın yeniden dostlarım
Üzülmeyin, yine gelirim
Zaman biter, geçer
Ama baki kalan hoş bir seda
Gülümseyin sizler, dostlarım

Pek tabi, sizler
Yalnızlığım,
Balkonumda sardunyam, meneksem
Ve hoş geldiniz
Yağmurlar...

10 AĞUSTOS 2020-PAZARTESİ
arhavi/artvin
saat: 21.10

Engin Yılmaz 2

Zerre

Sen sana benzeyemeyecek her güzelliği yeniden hatırla,
Belki o zaman Masumiyet sadece kırıntı olarak kalır...

Engin Yılmaz 2

Zerre Kadar Aşk Kırıntısının Gülümsemesi

Ne güzel gülüyordun oysa
Sessizlikte yalnız bir sokak şarkısının tınısında...

2 EKİM 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Zerre, Aydınlık Hariç

Simsiyah bir gündüzdü
Şöylemesine karanlık
Vücutlar ateşli
Bir bakıştı
Bir deprem için gerekli olan
Ne kadar vazgeçmek olsa gönülde
Olmaz...
Sadece ve sadece istenen
Daha fazlasıdır
Her zaman...
Simsiyah bir gündüzdü
Gözlerin gibi
İçimizdeki yangına işarettir
Sağların...
Simsiyah bir gündüzdü
Her zaman
Sandığımdan da fazlası
Deniz mavisi bir renge çıkan merdivende
An ve an yok oluşun vardı
Gözlerimin önünden...
Siyah,
Sen,
Ve rüya...

5 EYLÜL 2013 PERŞEMBE
MENEMEN/İZMİR

Engin Yılmaz 2

Zerre-2

Başkasına başka bir başka ile bakmak kadar hüznün yineler kendini,
Kimse olmak ne zormuş...

Engin Yılmaz 2

Zerrenin Ölümü

Ey duvar diplerindeki nahoş ölüm,
Peşim sıra gel şimdi.
Ülkeme nazır senfoni dinleyelim seninle,
Neticesi veda olsun...

30 EYLÜL 2015-ankara

Engin Yılmaz 2

Zorunluluk Alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Kaybetmenin aksine soylu
Gülmeye rağmen gerekli
Çoğunluğun sessizliğinin sesi
Konuşmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Kelimelerin kifayetsiz kaldığı an
Kaybolmanın nezaketi
Ağlamadan önceki son aşama
Sadece nefes alıp vermek
Bir soluk sesini duyabilmek
Birden yere yığılış
Arzuların son bulduğu anı hissetmek
Savunmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Sıklıkla yapılamayan
Düşünmenin kefaleti
Hayal etmenin geçmişteki izi
Ayrılığın savunma mekanizması
Duygunun ifade edilmeyişi
Duyduktan sonra
Harekete geçmenin alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Hisler dünyasındaki günlük spor
Yazmanın kimliği
Sevişmenin gereği
Sistematik söylemlerden yalnız biri
Son kelimesinin anlamı
Kaybolmanın alameti

Susmak,
Zorunlu bir insancıl davranış
Bir bakıma gürültü
Belki bir heves
Nezaketen de olsa
Bırakmanın gerekliliği
Hayretin alameti

Engin Yılmaz 2